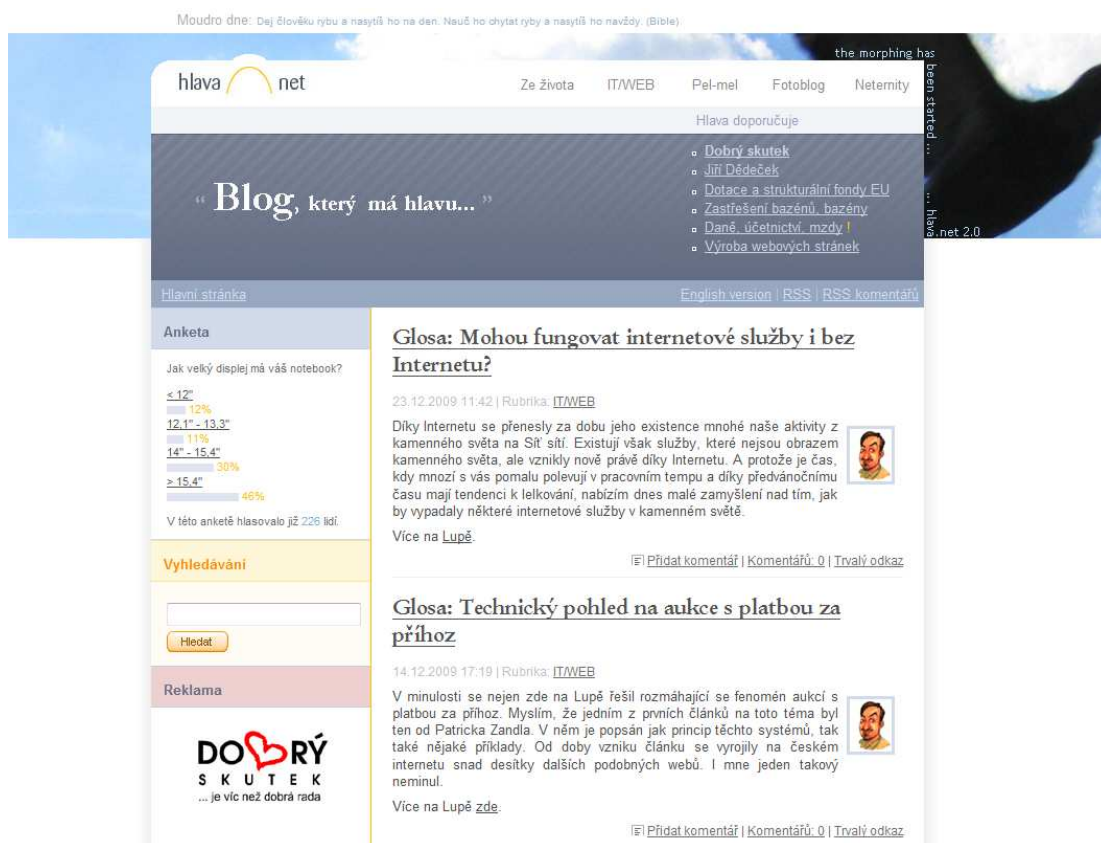

The best of Hlava.net

aneb
ruční výběr toho nejlepšího z blogu HLAVA.NET

Sepsáno: v letech 2003 - 2009
Autor: Eduard Hlava
Vydáno na: www.hlava.net
Vydáno dne: 24. 12. 2009
Distribuce: pdf
Vydání číslo: 1
Počet stran: 178

Nové stránky

05.01.2003 00:45 Rubrika: [IT/WEB](#)

Tak přesně TEĎ jsem spustil nové stránky. Ačkoliv nesnáším nedodělané stránky, tak jsem si dovolil spustit je ještě neúplné. Ale u homepagí (to je ale divné slovo) se to snad snese. A nebudu slibovat, jako ostatní, že to brzy dokončím, protože ... se znám.:-)

Předešlý design vydržel jen cca 4 dny - zde je screenshot. Pak se mi znelíbil a tek jsem celou sobotu překresloval a přebarvoval.

Všechny cesty každého auta vedou do servisu

05.01.2003 19:23 Rubrika: [Ze života](#)

Již zítra, tedy v pondělí, jedu do servisu s tím svým "[překlepaným](#)" autem. Doufám, že nebudou problémy, pomínu-li to, že za to zaplatím kolem 20kKč. Nechci jim dělat reklamu, ale mám s [AutoTrioPraha](#) docela dobré zkušenosti. Tak uvidíme...

Jak to vypadá ve škole

11.01.2003 13:17 Rubrika: [Ze života](#)

Ve středu 8. a čtvrtek 9.1.2003 jsem psal se svými studenty druhý a závěrečný test v rámci předmětu Ekonomika. Na tom není nic převratného ani zajímavého. Nakonec zápočet dostali všichni (i když někteří s "odřenýma ušima") a mohou jít vesele ke zkoušce.

Zajímavější je, během testu jsem využil jejich nepozornosti a zapojil do akce fotoaparát v Nokii. [Zde](#) se můžete přesvědčit, že soustředění a vědomosti z nich přímo číší. Co je důležité, na žádné fotce jsem neobjevil žádný pokus o opisování od spolusedících kolegů - opisování z literatury měli povoleno. Jak dopadl test? Ze 40 možných bodů bylo maximum 32 a minimum 6.

Hlavův projektový teorém 3:x:1

12.01.2003 21:52 Rubrika: [Ze života](#)

Vyozoroval jsem ve své praxi pravidlo ve vztahu k délce přípravy projektu a délce post-úprav (čili změn, které se provádějí po dokončení projektu).

To zní: *Pokud se věnují na přípravu projektu 3 jednotky času, pak na jeho dokončení a celkové doladění stačí jen 1 časová jednotka. Přičemž na době realizace projektu nezáleží.*

Bohužel to platí i opačně. Věnujete-li přípravě projektu jen jednu jednotku, pak počítejte s tím, že budete ještě minimálně 3-krát tak dlouho výsledný produkt opravovat a upravovat.

Úskalí: Před započítáním realizace projektu nikdy nevíte, jak dlouhá je jedna časová jednotka.

Oprava stála více

16.01.2003 11:01 Rubrika: [Ze života](#)

Jak jsem psal [tady](#), měl jsem před vánoce menší kolizi na ledu. Podle [těchto](#) záběrů to vypadá na drobný problém za pár tisíc. Z těch pár tisíc se vyklubalo 30 tisíc (naštěstí většinu zaplatila pojišťovna), ale pro informaci - odnesly to obě světla, nárazník, samozřejmě maska a pár drobností kolem. Snímek současného stavu je [zde](#).

Chci ještě jednou moc poděkovat zaměstnancům v [AutoTrioPraha](#) za bezvadný a vstřícný přístup. Zejména panu Komůrkovi za vyřízení všech formalit s pojišťovnou a panu Váňovi z České pojišťovny za vstřícnost. Bez jejich vstřícnosti bych zaplatil mnohem více.:-)

Stavební spoření - zkušenosti s online objednávaním

20.01.2003 20:22 Rubrika: [Ze života](#)

Koncem roku jsem chtěl testnout na serveru [FinWeb.cz](#) online objednání stavebního spoření. Tak jsem si založil - jako druhé - stavební spoření u Raiffeisen Stavební spořitelny. Jsem prostě zlenivělý běhat po pobočkách a navíc, k čemu by pak ten internet byl, že? :-)

Tak jsem vyplnil a poslal objednávku. Za 3 pracovní dny (v převánočním čase) mi přišla domu předvyplněná smlouva, nějaký leták a instruktážní dopis. To vše od serveru/společnosti [Penize.cz](#). Cool rychlost.

Postupoval jsem dle bodů v průvodním dopise...

- 1) kontrola správnosti údajů - provedeno
- 2) výběr kontaktního místa - provedeno
- 3) podepsání formuláře a odeslání zpět v příložené obálce (ta obálka taky bylo příjemné překvapení)

V dopise dále stálo, že se mi stavební spořitelna ozve s informacemi mj. o způsobu úhrady jednotlivých plateb.

Říkal jsem si dobře, odešlu a počkám. A čekám stále. Nic se do dnešního dne neudálo.

Až mi kolega řekl, jestli jsem neměl náhodou něco zaplatit. Říkám "ale v dopise nic o platbě nebylo!".

Až když jsem přišel domů jsem zjistil, že mezi formulářem a několika listy s podmínkami byla ukrytá složka na první platbu. Tak teď nevím, mám to zaplatit, nemám? :-) Nevím. Měli to tam napsat.

Člověk se snaží dělat vše tak, aby dodržel postup a pak ho vyvede z míry tohle. Uvidíme zítra, až zapátrám.

Mistrovství v hokeji asi nebude

04.02.2003 14:20 Rubrika: [Pel-mel](#)

V roce 2004 se má u nás konat MS světa v hokeji. Proto se staví nová hala. Ale jak dnes píše iHNed, [Sazka pozastavuje její stavbu](#). To mě tedy moc nepřekvapuje. Ale nechť se pak kompetentní osoby nediví, že se ta stavba i prodraží. Nemusíte mít ekonomické vzdělání a jistě vám dojde, že přerušení

jakéhokoliv takového díla, znamená velké komplikace s dodržením termínů, sankce. Dále náklady na znovurozbehnutí prací a další. Nejsm proti mistrovství světa u nás, ale tohle zavání silným lobby a velkým průšvihem.

Stavební spoření III.

12.02.2003 14:14 Rubrika: [Ze života](#)

Jak jsem psal [zde](#), tak jen pro zajímavost, stále se nic nestalo. Žádný dopis, žádný email. FinWeb.cz prý urguje Penize.cz, Penize.cz zase banku. A chudák klient ani neví, na koho má být nasr...

Šéfe, nečti mi emaily :-)

12.02.2003 18:41 Rubrika: [Pel-mel](#)

Konečně někdo řekl na plná ústa, že zaměstnavatel nesmí číst emaily svých zaměstnanců. Může sledovat komu je posílá a od koho je dostává, ale obsah by mu měl zůstat zapovězen. Slova předsedy ÚOOÚ Karla Neuwirta mluví dost jasně: "*Pokud elektronická pošta přijde do vaší osobní e-mailové schránky, tak samozřejmě zaměstnavatel ji, stejně jako váš osobní dopis v psacím stole, číst nemůže.*". Více v [tomto článku](#).
Na druhou stranu, zaměstnanci by měli mít dostatek soudnosti a nevyužívat pracovní email k jiným účelům, než pracovním.:)

KLAUS prezidentem

28.02.2003 17:12 Rubrika: [Pel-mel](#)

Radujte se, plačte, emigrujte, smiřte se s tím. **Je to tak!**

KLAUS VYHRÁL VE TŘETÍM KOLE TŘETÍ VOLBY PREZIDENTSKÉ KŘESLO!

V době, kdy to píšu to ještě oficiálně na žádném webu není, ale třeba [zde](#) se to jistě brzy objeví.

Alespoň malé vyjádření odporu k válce

19.03.2003 21:41 Rubrika: [Pel-mel](#)

Jsem silně proti válečnému aktu či jakékoliv agresi. Ať už je oprávněný nebo ne, vždy se jedná o násilí a násilí plodí zase jenom násilí.

Uznávám, že když to nejde po dobrém, tak to musí jít po zlém. Ale to nemění nic na faktu, že je mi takové chování velmi odporné od základu. Smutné na tom je to, že za to můžou zase jenom ti, které jsme si sami svobodně zvolili. (když nepočítám diktátorské režimy - tam si lidi těžko něco zvolí - expost pozn.)

A protože protesty či výzkumy veřejného mínění jsou pro "ty nahoře" jen prskáním plebejců, kteří neznají podrobná fakta, nezbyvá než alespoň NĚJAK vyjádřit svůj **nesouhlas**.

Proto vyvěšuji úplně obyčejnou vlaječku, kterou vyjadřuji svůj úplně obyčejný názor.

Bude tu viset do té doby, dokud uznám za vhodné. Máte-li zájem, umístěte si ji na svůj web, rozhodně vám nebráním. A odkazovat může na váš vlastní text s vyjádřením nesouhlasu.

Kauza stavební spoření - tak trochu fiasko

24.03.2003 19:50 Rubrika: [Ze života](#)

Je tomu již 3 měsíce, co jsem si **na internetu** zakládal stavební spoření. Už jsem tu o tom několikrát psal. Naposledy [tady](#).

Před 14 dny jsem to opět urgoval a zjistil jsem, že jim (do [peněz.cz](#)) **vůbec** nepřišla ta moje smlouva. Poslal jsem jim tam tedy kopii a čekal...

Dnes (po mé páteční urgenci) mi slečna či paní z Peněz oznámila, že na internetu měli formulář, **chybný** a tak výše měsíční úložky neodpovídá cílové částce (kterou dopočítal sám formulář) a podmínkám banky. Ugh. **Oni tohle zjistí po 3 měsících!!!**

Co dál? Prý pošlou emailem novou smlouvu, kterou mám podepsat a poslat zpět normální poštou. **To je ostuda, to je chaos, to jsou služby.** Navíc se obávám, že až jim pošlu novou smlouvu, tak ji zase někde ztratí a kolečko se bude opakovat.

Do příštích vánoc to budu mít určitě vyřízené, v tom jsem optimista. :-)

Pivo obsahuje ženské hormony!

26.03.2003 17:28 Rubrika: [Pel-mel](#)

Dnes mi přišel do emailu (Děkuji Janě S.) zajímavý výzkum o účincích piva na muže. Posuďte sami pravdivost výzkumu.

Minulý týden jsme s kamarády diskutovali o pivu. Jeden kamarád najednou řekl, že se v pivu nacházejí ženské hormony.

Potom, co jsme se mu za jeho blbý poznámky podívali na zoubek, jsme se ale rozhodli, že to vědecky rozebereme. Takže tedy každý z nás, čistě z vědeckých důvodů, vypil 10 piv. Na konci té desáté rundy

jsme zjistili následující:

1. přibrali jsme na váze
2. spoustu jsme toho namluvili, aniž bychom něco podstatného vyjádřili
3. měli jsme problémy s řízením
4. bylo zdaleka nemožné logicky přemýšlet
5. nepodařilo se nám přiznat chybu, i když bylo naprosto jasné, že se stala
6. každý z nás věřil, že je středem vesmíru
7. měli jsme bolesti hlavy a žádnou chuť na sex
8. naše emoce se daly zteží ovládat
9. drželi jsme se vzájemně za ruce
10. a jako vrchol: museli jsme každých 10 minut na záchod a to všichni najednou

Další komentář je myslím zbytečný: pivo obsahuje ženské hormony!

Pozor na apríl

29.03.2003 15:33 Rubrika: [Pel-mel](#)

::: **1. duben** je za dveřmi. Nenechte se nachytat. A pokud se stanete cílem žertíku nebo sami někomu něco provedete, můžete se o to podělit ostatním na ihned.cz/april. A můžete i něco vyhrát. Jestli to taky není apríl. Prý ne. :-)

::: V dnešním Volejte řediteli se pan doktor Vladimír Železný-Rezavý přiznal k tomu, že předávání Andělů na Nově byl debakl. Neukázal koláč ani buchtu (dvě už mu tam stejně seděly), ale graf vývoje sledovanosti v čase. Jen tak dál a začnu snad i věřit, že si nepíše sám dopisy a koláče mu nedělají gymnazisti jako domácí úkoly...

Odstranění Saddáma

09.04.2003 15:40 Rubrika: [Pel-mel](#)

Právě probíhá na CNN přímý přenos z Bagdádu, kde skupina iráčanů odstraňuje cca 4m vysokou sochu Saddáma. Je to velká podívaná. Zdá se, že Saddám už není opravdu u moci. Pokud by byl u moci (a teď myslím celý Saddámův aparát), tak vzhledem k režimu, který tam panoval, by tohle bylo na dlouhé mučení s následkem pomalé smrti...

[17:30] Tak se jim to nakonec podařilo. Pekně si ho sundali sami iráčané. To co bylo dříve nemyslitelné se stalo skutečností. Nějak tomu stále nemohu uvěřit. Bude v tom nějaká bouda?

[17:35] Tak na iDNES píšou, že sochu sundali američani, mě se to ale moc nezdálo. Přiznávám, že jsem to neviděl v TV do konce, ale viděl jsem jen iráčany.

Tak jako tak, iDNES dále píše: "*Místo vlajky USA vyvěsili američtí vojáci na Saddámovu sochu v centru Bagdádu iráckou vlajku.*"

Konstruktivní kritika

09.04.2003 20:43 Rubrika: [Ze života](#)

K tomuto příspěvku mě inspirovala jedna pozitivní zkušenost s "konstruktivní kritikou". Znáte to. Něco uděláte a i když to ještě není úplně dokonalé, tak to vypustíte do světa, aby se to samo otestovalo v praxi a přineslo to nějakou zpětnou vazbu. Taková zpětná vazba může být zjednodušeně dvojího typu: **destruktivní** a **konstruktivní**.

Kritika destruktivní, jak už samo vyplývá, působí negativně na jakýkoliv další rozvoj jak autora, tak i díla, které vytvořil. Možná často slyšíte: "to je úplně na ho..o", "to nikdy nebude fungovat" apod. Taková kritika vyvolává negativní reakci v podobě výpadů "*tak si to udělej sám, když jsi tak chytřej*" nebo "*já na to kašlu*". Dlouhodobé působení takového přístupu může způsobit oběma stranám i trvalé následky. (snížení výkonu, osobní rozepře nad blbostmi apod.)

Přitom je to tak jednoduché, stačí říci: "*no, já vím, že jsi si s tím dal takovou práci, ale myslím si, že to nebude fungovat*". Tím se dostáváme k druhému typu kritiky - ke **konstruktivní**. Pro autora čehokoliv (nebo pracovníka, kamaráda) není nic lepšího, než konstruktivní kritika. Pokud je taková kritika míněna s úmyslem dosáhnout nějakého ideálního stavu a je to spíše dialog, než diktátorské mentorování, pak je člověk **mnohem** více motivován a pozitivně naladěn.

Myslím, že cílem konstruktivní kritiky je především snaha o dosažení optimálního výsledku a zvýšení motivace.

Neberte tento příspěvek jako pokus o poučování, chtěl jsem to napsat, tak jsem to napsal sem. :-)

Válečný humor

15.04.2003 19:47 Rubrika: [Ze života](#)

Dalo se to čekat. Každá vážnější událost má dříve či později své veselejší zrcadlo v podobě vtipů, karikatur animací a dalších legráček.

Dnes mi přišlo do emailu (díky Píďo :-)) pár vtipů k Iráku. Vybírám ty, které jsem na webu ještě nečetl.

Na tiskové konferenci:

- Pane prezidente Bushi, máte důkazy, že Irak má zbraně hromadného ničení?
- Ano, máme schované stvrzenky o zaplacení.

Z projevu G. W. Bushe k americkému lidu: "Nepřítel verolomně napadl naše letouny, když mírumilovně bombardovaly jeho města."

Bush si pozval na kobereček svého vojenského poradce:

- Poslouchej, jak to, že jsi mi nerekł, že v Iráku jsou kromě poustev i města?

V Anglii byl zatčen a na kauci propuštěn ruský magnát Boris Berezovskij. Pouze takto mohli Angličané

získat prostředky na pokračování války v Iraku.

Po ukončení boje bude Irak rozdělen na zóny. Budou to zóny Natural, Natural plus a Diesel.

"A tihle lidé mi budou zakazovat trávit Kurdy plynem," pomyslel si Saddam, když uviděl následky nočního náletu na Bagdad.

V Moskvě byl na Mitinském trzisti nalezen vrtulník Apache, který zmizel v Iraku za písečné bouře.

Protivzdušná obrana Ukrajiny odmítá převzít zodpovědnost za náhodné sestřelení letounu nad Bagdadem.

Iracká televize ukázala tankovou kolonu budoucích válečných zajatců směřujících k Bagdadu.

V Bagdadu byl objeven trojník Saddama Husajna.

Inspektori OSN objevili v blízkosti irackého bezpilotního letounu irackého bezletounového pilota. Pilot (hmotnost 80 kg, rozpětí rukou 1,5 m) je schopen pohybu bez pomoci letadla na vzdálenost více než 80 km.

Z projevu G. W. Bushe vyplynulo, že kvůli tvrdému odporu irackých sil koalici síly přejdou od operace "Sok a hruza" k náhradní variantě "Laska a neznost"

Klaus a Svoboda jsou ve přímě

18.04.2003 14:20 Rubrika: [Pel-me!](#)

První Klausovu ostřejší "výměnu názorů" se podařilo vyprovokovat Metoději Svobodovi. Prezident Klaus ho pozval na hrad, aby mu Svoboda *vysvětlil své urážlivé výroky v médiích na adresu hlavy státu.*

Svoboda to trochu přepískl, když prohlásil, že, *"je to člověk (ano Klaus je člověk :-), který o Evropě říká povrchní soudy a nerozumí jí. To je realita, která není dobrá a Česká republika si to nezaslouží".*

Po tomto výroku si myslím, že Česká republika si nezaslouží Svobodu (s velkým S).

Nechápu, proč by neměly zaznít i kritické názory na integraci do EU? Klaus si v tomto směru počíná, podle mě, **docela dobře** (až mě to překvapuje :-).

Více [zde](#) nebo také [krátká noticka Pooha](#).

Raiffeisen a peníze.cz - dvojka k pohledání

21.04.2003 18:11 Rubrika: [Ze života](#)

Již třikrát [[1,2,3](#)] jsem se tu zmiňoval o tom, jak jsem se snažil založit si komplementární stavební spoření přes [FinWeb.cz](#), [peníze.cz](#) a **Raiffeisen**.

Zatímco FinWeb.cz je v tom poněkud nevině (bez problémů nabízí partnersky spoření, které ve skutečnosti zajišťují u několika ústavů Peníze.cz), zmíněné dva další subjekty jsou v tom "až po uši".

Nejprve ztráta smlouvy, poté chybný online formulář, poté trochu laxnost ze strany Raiffeisen. To vše vedlo k tomu, že jsem uzavíral stavební spoření více než **3 a půl měsíce**.

Nyní mohu prohlásit, že vše dospělo ku zdárnému konci. Vlastně ještě ne tak docela. Poslal jsem jim tam již nějaké peníze (viz. [zde](#)), ale v tuto chvíli nevím, zda dorazily tam kam měly. Na dopisu, který jsem obdržel od RStS, není o prvotní úhradě ani **ň**. Tak jen doufám, že nebudu psát další spot o tom, jak se mi ztratily peníze poslané na účet stavebního spoření. :-)

V autoservisu jako doma

22.04.2003 15:35 Rubrika: [Ze života](#)

Se [starým autem](#) jsem jezdil do servisu proto, že mi někde něco upadlo, zrezivělo a podobně. Se [současným autem](#) tam jezdím zatím jen preventivně (případně když mi na něm někdo něco rozbije :-).

A tak jsem byl tuto sobotu na [předjarní prohlídce](#). Po roce provozu a necelých 14ti tisících kilometrech objevili počínající **vůli v uložení předních tlumičů a stabilizátoru**. Wow, to bylo docela překvapení. Pozitíí mi končí záruka, takže dnes frčím opět do servisu a budu na to uplatňovat záruku. Myslíte si, že po roce provozu skoro nového auta je toto možné? Nevymetám kdejakou díru, tak by mohl stabilizátor a uložení tlumičů vydržet déle než rok. Nebo to má Škoda Auto načasované přesně na rok a pak šlus?

[Středa 21:05] Právě jsem se vrátil z hr...autoservisu. Vyměnili mi něco u tlumičů (říkali něco o kostech :-)) a uznali to jako záruční opravu. Takže jsem to měl zadarmo zadarmo zadarmo ... ani jsem si nemusel točit kolem štěstí:-)

Klaus se bojí návratu Zemana

26.04.2003 13:10 Rubrika: [PeI-mel](#)

[Zeman prohlásil](#), že ho trápí klesající preference ČSSD a tak zvažuje návrat, aby tento trend zvrátil. To dělá těžkou hlavu Hradu. A tak tajemník Jakl a prezident Klaus berou odpovědnost do svých rukou ve snaze utajit to i před zpravodajskými službami. Bohužel se jim to nepodařilo. **Z BIS unikla jak**

[fotografie](#), tak i část rozhovoru Klause s Ladislavem Jaklem.

Říkanka: Vopice

27.04.2003 12:45 Rubrika: [Pel-mel](#)

Další odlehčení na víkend. Prohlížel jsem si svou starou osobní stránku (1995-1998) a našel jsem tam jednu **bláznivou říkanku**, kterou jsme tenkrát sesmolili s kolegou [Tomášem Pařízkem](#). Je poměrně náročná na pochopení :-). Tady je:

Vopice

Vosumdesát vosum voranžovejch vopic - vorangutánů votrhávalo a vokusovalo voslintaný vovoce na vokolních vjětých. Vokolo vobletovali vovádi a vosy.

Vorel vobhlížel vostřížim vokem vokolí. Vovce vokusovali votavu a vostatní.

Ve vrcholu velký vrby voblizoval vrabčák vrabčici vypadajíc vopravdu vošklivě. Ve velkym vjětru vodhodila větev vošklivýho vopelichanýho vrabčáka vo vosum vrabcometrů vejš. Vošklivá voblízaná vrabčice vynašla ve voku vrabčákovo vypadlý varle. Vytřeštěná vrabčice vopravdu vomdlela, votupjělej vrabčák si ve velký vejšce vyzkoušel vopravdovej vodvázanej vorgasmus. Vystrašenou vrabčici vytočil vrabčákův výškovej vorgasmus. Vtom vorel vyletěl na vrbu a voba vrabčáky vokloval. Velký vorangurán vorlovo voprsklý vohlodání vrabčáků vodsoudil veřejnou výhružkou. Vorel vomluvil vlastní volovinu vysokým vřískáním. Vinu viděli všichni, vorla voškubali, vomastili a vopekli ve vohni.

Další říkanka: Paviáni

29.04.2003 19:13 Rubrika: [Pel-mel](#)

Předchozí [říkanka o Vopicích](#) autorů Hlava - Pařízek, měla docela úspěch. A tak jsem dostal od Michala Čížka další podobnou, velmi zdařilou, tentokrát na písmeno "P". Já jsem si to neodpustil a ač jsem autora nepožádal o svolení, drze ji tu předkládám. :-)

Padesát pět puntíčkovanéjch primátů - paviánů - plenilo & požíralo plesnivějící plody přírody po pralese. Po place prolítávaly prudivý pichlavý poletuchy. Pelikán prozkoumával pronikavym pohledem prostor. Pitomý pakoňové přežvykovali prhu & pampelišky. Před pařezem pořádný palmy prcal potkan poměrně profláknutou potkanku. Při prudkým pohybu - prásk! petarda pohozená před pelechem poslala prašivýho potkana přes patnáct potkanometrů pravotočivě pod pařez. Překvapená podřobaná potkanka přitom polknula potkanuv pytlík. Pidlovokou potkanku povalila pepka, potkana potkalo pod pařezem perverzní potěšení. Pelikán pojednou prudce povyskočil & párek potkanů poblíkal. Předseda paviánů pelikánovo pošetilý poblití potkanů před plénem pokáral. Pelikán pitomost pronikavým pištěním připustil. Pochybení potvrdili primáti & pakoňové podpisem.

Pelikána podřezali, posolili, popeřili & povařili.

[29.4.2003, Michal Čížek, mj. autor [Vyhledávače přesmyček](#), který používá i [Petr Novotný](#)]

Tak to vidíte, chudáka potkal stejný osud jako "mého" vorla. :-)

Máte někdo něco podobného? Sem s tím. :-)

Páteční odlehčení - poslední věty před smrtí

23.05.2003 08:30 Rubrika: [Pel-mel](#)

Přišlo mi do emailu "pár" vět před smrtí. Myslím, že si vybere každý. :-)

Pejsku, pojd sem!

Ty ze delas pro mafii? Tomu teda neverim!

Ja chci dvojitou vanilkovou!

Hod mi sem to kladivo!

Podivej, vzdyt neni nabita...

Zmlatime ho, vzdyt je sam!

Pust me k tomu, ja tomu rozumim!

Tady to znám, tady je to sama rovinka, klidne na to muzes slapnout!

Z prava dobry...

Z leva taky nic.

Ten bily prasek v obalce je cukr?

Jezdi se tady vpravo, nebo vlevo?

Juuu, z tech kohoutku netece voda, ale nejak divne sycej.

Zkusime tuhle zkratku...

Neboj, vcera tady bruslili.

Neboj, to je naprosto neskodny prazdny kufrik.

Neboj pojistky jsem vypinal.

Podivej, uzovka!

Brzdy jsou hotovy. Jedu to vyzkousej!

Jasne trenere, v pristim kole ho knockoutuju!

Mylis? Jedine pres mou mrtvolu.

Ver mi, tohle sem uz delal milionkrat.

Stejne ta pistole neni prava.

Videli jste, jak to sestrelilo ten barak vedle? To bylo tesne...

V klidu, ty jistice jsem vypnul ...

Dnes jsem si padak slozil sam.

Koukni na tu bandu plesatejch dementu!

Daval jsi ten nitroglycerin do tehle, nebo do tehle lahve?

Pes, ktery steka, nekouse.

Neboj, ta pistole je zajistena.

Neslysis vlak?

Tak ja to zkusim...

Ju, to je ale hlubokej bazen! Koukej jakyho dam lomenaka!

Hm, zvlastni...jako boruvka to ale nechutnalo....

Ne, zadny tikani neslysim.
Ta lanovka se takhle houpe pokazde.
Jeee, divej! Maly tygratko...
Ted koukej, jak pekne pristanu...
Podrz na chvili ten volant...
Jsem si naprosto jista, ze ten most nas udrzi.
Hele mami, uz nam zase hazou balicky s jidlem.
Citim plyn, rozsvit!
Mirku, tak ten lis zapni, uz to tu mam srovnany!
Tati? Muzu to zmacknout?
Snad se nebojis toho krokodyla vole!
Juuu, mami, hele, letadlo. (11.9.2001)
Klidne to nech horet. Trocha plynu jeste nikoho nezabila!
Podle mapy by tady nekde mely byt baziny...
Coze? Tenhle teplej negr ze je Tyson?
Ta tatranka mi nejak nesedla.
Tady je silny led. Prejdeme na druhou stranu.
Tady zadny miny nejsou. Rozvedka to zase popletla!
Pridej mi, prosim, jeste tu smazenici...
Milacku, nechces ridit?
Klid chlapci, to je nulak.
Ted mne vyfot na te skale!
Zralok na cloveka nezautoci.
Jee, ty jsi ale peknej pejsek.
Neboj, ta uz je vybuchla.
Tak ted uz by to nemelo probijet.
Pikachu bleskový útok...
Krev v puse...Divný!
Miláčku, maminka ted' bude u nás nějakou dobu bydlet...
A jste si jistej, že to přežuju pane doktore?
Vážně se tahle sauna nedá zamčít zvenčí?
Ten most tady stojí od nepameti...ted ho prejdem.
Muzeme se schovat v tehle jeskyni...
Prosim te, co tady delas potme?
Prece me v te hladomorne nenechaji.
Musime operovat.

Za emailový servis děkuji RK. :-)

Příjemná cesta busem

25.05.2003 18:20 Rubrika: [Ze života](#)

Po letech cestování autem jsem byl nucen o víkendu absolvovat dvě cesty obyčejným linkovým autobusem. Musím říci, že to byla docelá příjemná změna. Zpočátku jsem měl obavy, že nenajdu nástupiště, že se budu cpát na místo řidiče nebo budu během cesty šlapat na pedály a řadit pomyslnou řadicí pákou (nutno podotknout, že po mé pravici seděl vždy nějaký pán ...:-)).

Naštěstí se tak nestalo. Osvěžil jsem si návyky ze studentských let a na nádraží jsem dokonce přišel včas, abych měl zajištěné volné sedadlo. Byl jsem mezi první desítkou, takže jsem si mohl sedadlo vybírat. Řidičův flek byl už obsazen nějakým chlápkem, který po mě chtěl necelých 80 korun - asi jako příspěvek na naftu, na jeho plat, na jeho pokuty a na benzín pro Mercedes jeho zaměstnavatele. Řidič tedy ještě po upozornění, že tašku budu mít mezi nohama (asi myslel na zemi) pak i skutečně řídil. Nic se za těch pár let nezměnilo, stále stejný stereotyp, žádné překvapení.:-)

Sedl jsem si dozadu a vytáhl notebook s úmyslem pracovat. Chtěl jsem si udělat pořádek na disku po proběhnutí synchronizaci dat s pracovním počítačem. Problém byl v tom, že jak ten autobus houpal a drncal, tak se mi těžko střefovalo do kláves. Tak jsem toho po chvíli pln vyčerpání zanechal a pustil si film. U něj už mi houpání a drncání nevadilo.

Trochu jsem se bál, že budou okolosedící očumovat, ale ani tato obava se nenaplnila. Drncání působilo dobře i na ostatní a tak skoro všichni čuměli raději do sebe (tj. spali). :-) Měl jsem tedy klid "na práci".

Podrženo a sečteno. Kdyby jezdil autobus až k domu, tak to nemá chybu. Není problém s parkováním, je to levnější a časově mi to vyšlo jen o málo víc než autem. Taky si člověk může přečíst noviny - v autě tedy také, ale jen na rovince a v zatáčce jen pokud jsou kolem ní svodidla.

Každý líčí cesty autobusem jako horor a ono ejhle, horor se nekonal. Naštěstí. **Ale každopádně, příště raději pojedou autem. :-)**

Fenomén weblogů? Ani náhodou!

26.05.2003 19:19 Rubrika: [IT/WEB](#)

Dnes dostal pojem **weblog** několik nových přívlastků, které si, podle mého, vůbec nezaslouží. Pojmenování weblogu jako [fenoménu nebo nového média](#) je hodně přitažené za vlasy. Také teorie o [weblogu ve firemní praxi](#) se mi zdála poněkud uměle naroubována na něco, co už existuje.

1. Proč se bráním pojmem fenomén či nové médium?

Protože to jednoduše není ani nové médium a už vůbec ne fenomén. Jediné, co se stalo je, že **to někdo pojmenoval**. Jinak médium tu je hodně dlouho a ta forma ještě déle.

Když jsem si před několika měsíci (bude to půl roku) vytvářel novou osobní stránku se sekcí **Postřehy**, nenapadlo mě, že dělám něco zvláštního, nového, nebo fenomenálního. Prostě jsem chtěl psát o blbostech i vážných či odborných věcech. Nic víc. Trvalý odkaz bych tam měl tak jako tak, měly to být kratší zprávičky chronologicky řazené. Nálepku to zíaklo tak nějak samospádem.

V době mých studií byly zase v kurzu osobní stránky. Musel jí mít každý hejhula. Byl to fenomén osobních stránek? Ne, jen to bylo trochu populární a nové. A osobní stránky jsou stále, jen kolem toho není tolik povyku.

Stejně to bude s weblogy. Některé se postupně přetransformují do ezinu (viz. některé sekce [Pooha](#)), některé zaniknou. A já jen doufám, že některé zůstanou takové jaké jsou.

Dokonce poslední dobou zjišťuji, že pokud na blog přispívá více autorů-blogerů, už to není pro mě tak

zajímavé čtení. Na blogu si totiž cením toho, že autor má nějaký (většinou homogenní) přístup (dobrý příkladem je [yosa](#)) a vyjadřuje nějaké vlastní subjektivní názory. Jakmile se tento potenciál rozmělní mezi více lidí, jsem z toho zmaten. Stránky začínají být heterogenní a já si stejně oblíbím jednoho autora, jehož články vyhledávám. I když má blog možnost zobrazit příspěvky jen jednoho z více autorů (např. na Poohovi je to takto řešeno), tak už to беру jen jako rubriku, nikoliv jako osobně piplaný blog. A už to není to pravé ořechové.

2. Proč se mi zdá podivné spojení weblogu a firemní komunikace?

[Uvedený článek](#) (mimochodem pěkně napsaný) se zabývá protlačáním weblogu do firemní komunikace. Trochu mi to připomnělo dobu, kdy jsem psal diplomku a kamkoliv jsem mohl aplikovat CRM u firmy a jejího internetového obchodu, tam jsem to šoupl, jen když jsem tím zaplnil dalších 5 stránek. :-) A to proto, že to bylo velmi populární a každého to zaujalo.

Jistě to může někoho inspirovat a tak posunout komunikaci firmy o kus dál. Ale proč něčemu, co tu existuje léta (vláknová vnitrofiremní komunikace apod.) najednou říkat weblog? Stejně tak to mohu nazývat **diskusní fórum** s možností odkazovat na jednotlivé příspěvky. Nebo se tomu také dá říkat knowledge management/database.

Takže opět, něco co tu je, se onálepkuje a je z toho nová příležitost, jak z vedení vytáhnout peníze. Problém totiž zůstává opět u těch, kteří tam mají něco napsat. Většinou to dopadá tak, že tam nikdo nic nenapíše, protože prostě na to nemá čas a závěrem celého projektu (či v jednotlivých fázích) ze svých poznámek shrne to podstatné a to pošle vedoucímu projektu. Ten z toho udělá výstup pro vedení. Pokud by totéž měl vedoucí dělat z firemního weblogu, tak se z toho zblázní, protože každý si tam může napsat jakýkoliv prd.:-)

Závěrem

Weblogy jsou zajímavé, příjemné a určitě poučné a zábavné (jak pro čtení tak i při tvorbě). Ale to je tak vše, co se o nich dá říci. Myslet si, že weblogy představují převrat za posledních 150 let je opravdu přehnané:-)

PS: Mimochodem. Trochu se začínám osypávat, když slyším "to je bloger" nebo "dej vědět ostatním blogerům". Ono to asi jinak vyjádřit nelze, těžko někdo řekne "dej vědět ostatním lidem, kteří si píšou také svůj deníček". Ale mám z toho pocit, jako bych označením **bloger** říkal - "koukněte na něj, on je divnej". Ale to už je opravdu z jiného soudku.:-)

---

iHNed.cz: Fungl nový kabát - reportáž [updated: pá 6:30]

29.05.2003 12:11 Rubrika: [IT/WEB](#)

Dnes se homepage serveru [iHNed.cz](#) převlékne do nového kabátu. Jen kabát se však nezmění. Ještě více se tématicky rozdělí obsah. Z jedné hlavní stránky vzniknou 4 relativně samostatné. Tímto krokem se uzavře dlouhodobá příprava, ale začnou diskuse o tom, zda to co se podařilo navrhnout a realizovat, je pro čtenáře přínosné. **Jak probíhal poslední den příprav před spuštěním nové verze? Čtěte dále.**

[14:00]

Poslední válečná porada o doladování některých odkazů a odsazení částí stránek.

[16:00]

Vzhledem k tomu, že realizace probíhala kontinuálně několik týdnů, nedá se dnešní den označit za hektický nebo stresující. Práce je samozřejmě hodně, ale vše je vlastně už připraveno.

Zatímco [Honza DJ Drda](#) neúnavně doladuje detaily a ladí HTML kód, dost práce má obchodní oddělení jmenovitě Jana Sontodino, která neúnavně již několikátý den pracuje s inzertními kódy na nové stránky. Je nutné takto připravit několik stovek reklamních kódů.

[16:20]

Překvapení. Na devel serveru došlo místo. :-) Než jsem to dopsal, místo už bylo uvolněno. :-)

[16:50]

Netscape, MSIE, Opera, Netscape, MSIE, Opera, Netscape, MSIE, Opera, ... A stále dokola prohlížíme stránky, aby vypadaly co nejlépe nejen v MSIE. Bez reklamy to sviští jako po másle. :-)

[17:35]

A takto to bude vypadat :-)

[18:35]

Práci na chvíli odkládáme na háklík a jdeme na **iHNed.cz party** - na oslavu spuštění nového iHNedu. Po návratu budeme pokračovat. Pokud toho budeme schopní. :-))

[22:45]

Vrátili jsme se zpět z párty v plné síle (tedy až na kolegyni Janu, která málem už únavou nedošla - a to měla jen pár matonek) a jdeme na to.

Nový DigiWeb už je nahozený, uf. :-)

[22:50]

Na starém [iHNedu](#) vypli v [Globe](#) reklamu a nahodili nové již Janou připravené kódy, které se ale stále ještě ladí. Starý iHNed je až na výjimky už bez reklamy.

[23:30]

V místnosti vládne podezřelé ticho (až na celkem 4 klapající klávesnice a občasné zakvílení ICQčka). Stále sleduji nové stránky na devel serveru, ale už v nich nic nevykukám. Jsem postižen iHNedovou slepotou. I kdyby na mě nějaká chyba mávala, já ji nemám šanci vidět. :-)

[23:55]

Jestli si někdo myslí, že se o půlnoci jen otočí knoflíkem a bude nová homepage, ten se docela plete. Samotné spuštění znamená několik (desítek) kroků, nastavení nových 3rd domén, přejmenování několika souborů apod. Až poté se to může celé spustit. :-)

PÁTEK

[00:00]

Dohadujeme se, že tam tu novou homepage nedáme. Ať je nějaká legrace. :-)

Tak jinak, změna situace. Jana hlásí, že už je pátek a že má právě **narozeniny**. Tak jsme se rozhodli, že jí jednak popřejeme a druhak na její počest spustíme novou homepage. :-)

[00:00]

Poslední (DJova) věta "před smrtí": "Tak spouštím novou homepage, můžeš to testnout."

[00:01]

A nic se nestalo. Stále stará homepage. :-)

[00:02]

Chyba byla v tom, že tam ještě byla stará cache. :-)

Nyní již tam je **fungl nový iHNed**. Jupíí. Běží to bez problémů.

[00:15]

Testujeme a testujeme. Už mi z toho hrabe. :-) Tváří se to docela dobře.

[03:45]

Zas*anej **…** To je HTML entita pro ... (slovy: tři tečky). Díky tomuto jednomu znaku se nám rozhodl v MSIE jeden důležitý článek na DigiWebu. A takovou dobu trvalo, než jsme na to přišli. Věřili byste tomu? Já ne. Ale je to tak, MSIE se zase předvedl...

[04:05]

Jana už ani nedutá, zavolala si taxika a odjela se složit domů. Kdyby v pátek (dnes) nepřišla vůbec do práce, nebudu se jí vůbec divit. V této souvislosti jsem si vzpomněl na jednu Donutilovu říkanku o klíčích a modifikoval jsem ji: "banner sem, banner tam, copak já s ním udělám..."

Já s DJem jsme se rozhodli, že tu zůstaneme do rána. Počkáme si na redaktory a případně vychytáme nenadálé komplikace.

[06:05]

Už nemůžu novou homepage ani vidět, leze mi krkem, ušima i nosem. :-) Ptáci začínají řvát.

iHNed má hned do začátku několik RSS kanálů. Na [této stránce](#) jsou RSSka z [FinWebu](#), [DigiWebu](#) a samozřejmě iHNedu.

[06:30]

Přicházejí redaktory, začínají plnit web články jakoby se nechumelilo, všechno zatím probíhá celkem dobře. Uvidíme, co přinese dopoledne...

Teorie a praxe konfliktů I.

09.06.2003 22:21 Rubrika: [Ze života](#)

Právě čtu knihu **Konflikty mezi lidmi** od *Jara Křivohlavého*. Je to kniha populárně naučná, čili žádný komerční bulvár, spíše učebnice pro širokou veřejnost. A protože mě to docela baví, čas od času sem možná napíšu nějaký svůj komentář. A to hlavně proto, že se k tomu určitě budu chtít někdy vrátit...

Úvod každé knihy samozřejmě tvoří předmluva, věnování a další zbytečnosti, ale někdy také vysvětlení pojmů. A tím se dostávám k tomu, co mě dnes zaujalo. Je to definice **konfliktu** podle *počtu zúčastněných osob*.

Těch kategorií je více (autor uvádí 4), já vybírám dvě nejrozšířenější: **interpersonální** a **intrapersonální** konflikt.

Interpersonální konflikt je konflikt dvou lidí, na tom není nic nového. Ale existuje ještě intrapersonální, což je vnitřní (osobní) konflikt jedné osoby. Klasickou ukázkou přivedl na svět už světový Shakespeare svým **Být či nebýt**. To je jednoznačný rozpor uvnitř sebe sama. Zajímavé na tom je, že se tyto dvě skupiny konfliktů mohou, dle mého, navzájem dost silně ovlivňovat.

Jen si teď kladu otázku, zda může vnitřní rozpor jedince vyvolat konflikt s někým jiným. **Odpovídám si ano**. Už jen tím, že člověk neví co chce a tak je se jednoduše stává "vytočitelným".

Na druhou stranu, drtivá většina konfliktů spíše pramení (zjednodušeně) ze silného či slabého fundamentalismu. Přesněji řečeno z neústupnosti od představ, postojů nebo názorů. Napadají mě dva k tomu příklady:

Příklad 1 - manželé fundamentalisti:

Manželé se dohadují, jak postaví novou postel do ložnice. Manželka tvrdí, že musí být uprostřed kvůli proudění vzduchu. Manžel preferuje přiřazení do rohu, kvůli stabilitě. Jak je vidět, každý sleduje jiný cíl. :-)Konflikt je na světě. Nikdo neustoupí, oba mají pravdu. Co s tím? Kdyby jeden z nich měl v sobě intrapersonální konflikt, zřejmě by se nechal přesvědčit svým protějškem a konflikt by se nekonal. Hádky končí v lepším případě na pohovce v obýváku a problém nového letiště v ložnici se odsouvá na neurčito. V horším případě se poperou. :-)

Příklad 2 - intrapersonální konflikt cyklisty

Vyprahlý cyklista je na delším výletě. Už je docela unavený a nejradši by se viděl doma ve vaně. Až dojede na křižovatku. Jedna cesta je delší, ale lemují ji dvě hospody. Druhá je kratší a navíc vede z kopce. Pojede-li delší trasou, uspokojí jednu svou potřebu (žízeň). Zvolí-li druhou možnost, bude brzy doma, dá si vanu, ale doma nemá ani kapku oblíbeného Staropramenu. Chtěl by obě varianty naráz. Labilnější jedinec by se z toho mohl zhroutit. Těžko se sám se sebou může poprat nebo pohádat. Co s tím? Žádná tragédie, něco se oželí. Normální člověk se nakonec nějak rozhodne. V tom je rozdíl od předchozího příkladu, kde rozpor může vyústit i v rozchod a problém se nikdy nevyřeší.

Z těchto dvou příkladů mi plyne jednoznačný závěr nebo spíše ponaučení. Pokud dojde ke konfliktu dvou lidí, kteří jsou spolu v nějaké pozitivní vazbě (mají se rádi, respektují se apod.), vždy se nakonec zachovají jako jeden celek s "pouze" intrapersonálním konfliktem, který se dá řešit lépe. Protože v tu chvíli je jen jeden problém a jeden řešitel (tj. manželé jako jedna myslící jednotka).

Na druhou stranu, odvěcí nepřátelé se nemohou nikdy domluvit, protože jejich problém nikdy nebudou řešit jako jedna myslící jednotka s intrapersonálním konfliktem. **Proto se u některých konfliktů povolávají do služby vyjednavači**, kteří mají za úkol soustředit názory obou stran do "jedné hlavy" a tím umožnit řešení konfliktu objektivně jako by to byl intrapersonální konflikt jedné osoby.

Tak nevím, mám tento text vypublikovat nebo ne? :-) (hádejte, jak jsem se rozhodl :-)

K dobrému obědu pár dobrých vtipů

19.06.2003 12:01 Rubrika: [Pel-mel](#)

Přišlo emailem.

- Haló, policie? Jel jsem autem a srazil jsem dvě slepice.
  - No, tak je položte na krajnici. Ať je další auta nerozmažou po vozovce.
  - No, rozumím. A co mám udělat s jejich motorkou?
- Další v článku.

Krátce po vstupu do EU...

Odchází zamestnanec v sedm večer z firmy a šéf se ho ptá:

"Co je? Bereš si pul dne dovolené?"

"Ne, jdu na oběd....."

Místo antikoncepčních tabletek jsem brala omylem několik let antidepresiva.
Teď mám 9 dětí a je mi to úplně jedno.

- Haló, policie? Jel jsem autem a srazil jsem dvě slepice.
- No, tak je položte na krajnici. Ať je další auta nerozmažou po vozovce.
- No, rozumím. A co mám udělat s jejich motorkou?

Jede babka tramvají a nad ní stojí děda a pořád bubnuje holí do podlahy.

Babka už to nevydrží a povídá:

- Musíte pořád třískat tou holí?
- Musím, odpoví děda, já si připomínám, že mám vystoupit v Bubenči.
- Já zase jedu na Malou stranu a taky tady neuchcávám.

Taky chodíte nakupovat kutilsky potřeby????

Přijde pán do obchodu a povídá:

- Hřebíky!
- A kolík?
- Kolík si strč do prdele, já chci HŘEBÍKY!

Zvířátka jela na dovolenou a chovala se jako lidé:

Lišák jel s milenkou...

Osel jel s manželkou...

Vůl s celou rodinou...

Kanec jel sám a čekal, která svině se k němu přidá...

Ve tři v noci zazvoní profesorovi telefon, ozve se tichý hlas:

- Probudil jsem tě?
- Hmm... ano...
- Tak to je dobře, protože já se ještě učím ty hajzle!!!

Stojí policajti na přechodu a koukají na stopujícího cikána. Najednou ze zatáčky vyjede kamion a cikána přejede. Koukne se zpět a na cikána couvne. To udělá ještě 2x a poté odjede. Policajti na to koukají, kroutí hlavama a potom jeden řekne:

- Tak to byla brutální sebevražda, co?

Udýchaný mladý pošťák přijde s důchodem k dědkovi a říká:

- Dědku! Už mě nebaví chodit každý měsíc za vámi na samotu 18 km od vesnice.

Dědek na to:

- Moc mě nesar! Nebo si objednáme denní tisk!

Přijde chlapík do obchodu a řekne prodavačce:

- Chci metr mléka.

Prodavačka aniž by dala něco najevo vezme metr, položí ho na pult a vylije podle něj mléko. Chlapík se na ni chvíli dívá a nakonec prohlásí:

- Mě nenasereš - zabalit!

Matematickej...

Přijde učitel do třídy a řekne:

- Tak děti tato místnost má 15m², sluníčko sem svítí pod úhlem 20 stupňů, kolik mi je let? Udivené děti otevřou pusy dokořán a neví. Přihlásí se

Pepíček a řekne:

- 48 let

Na to učitel řekne:

- Jak jsi na to přišel Pepíčku?

Pepíček odpoví:

- Já mám doma bratrance, kterému je 24 let a táta říká že je napůl debil...

Zkouší si děda v obchodě nové boty a když si je nazouvá nejvehementněji, uprdne se.

- Omlouvám se, skutečně je mi to trapné.

- To nic dědo, až vám reknu, kolik stojí, tak se poserete.

- Slečno, vy máte nohy jako laň

- Oooh moc děkuji

- No, úplně jako laň, chlupatý a zasraný od bláta...

Policajt zastavil auto.

- Pane řidiči, nesvítí vám heligon. To bude za 500,--Snad halogen, ne?

- Á tak pán je ještě suterén...

Šňůra na krku je opět IN

25.06.2003 13:15 Rubrika: [Ze života](#)

Když jsem byl hodně malý a dostal jsem šňůrku na krk s klíčem od bytu, připadal jsem si jako king. Byla mi dána důvěra v to, že klíč neztratím, že ho nebudu půjčovat kamarádům atp. Potom přišlo období, kdy jsem si už začínal s touto šňůrkou připadat trapně a žádal jsem karabinku, která se připínala na očko kalhot. A byl jsem opět king. :-) Po pár týdnech mě to opět přešlo a byl na dlouhá léta klid.

Jaké bylo moje překvapení, když jsem nedávno zjistil, že **začínají být v módě opět šňůrky na krku** (samozřejmě s novým designem :-). Nosí se na nich ponejvíce klíče (to je překvapení) a nebo mobilní telefon.

Nějak jsem ale ještě nepochopil, jaký to má pro nositele přínos. Snad jen, že to nemusí nosit v kapse. Ale živě si představuju, jak si namočím při obědě mobil v polívce, klíče vymáchám v omáčce a následně při úprku na tramvaj se zaháknu o kliku dveří. To nemluvím o tom, že v tlačenci v metru stačí vzít ostré nůžky, udělat cvak a někomu odlehčit od mobilu či jiného zařízení, které má na krku.

Některé (ty technologicky vymakané) mají dokonce odepínací umělohmotnou přesku, takže lze na jedné šňůrce pohodlně střídat klíče, mobil, PDA, peněženku, skripta nebo večer před odchodem na párty třeba krabičku s kon.... s konkrétní mapou města. Úplně ty nejlepší šňůry, vyrobené vesmírnou technologií, umožňují dokonce i pohodlné oběšení.

I když jsem to tu hanil, přesto se chystám **šňůrku z rodu nákrčních** vyzkoušet. V jedné diskusi totiž Píďa slíbil, že pokud budu nosit celý den mobil na krku, založí si blog. :-) Ostatně, [jeho doména](#) už sama předurčuje k úspěchu. :-)

PS: Jsem zvědavý, zda po šňůrkách budou reinkarnovány v novém modním stylu i známé karabinky. :-)

O šňůrách s mobilem na krku [píše také eLKa](#). Jsem rád, že máme na to podobný názor :-)

Konflikty mezi lidmi - spolupráce žen a mužů

27.06.2003 07:40 Rubrika: [Ze života](#)

Již jsem o této knize jednou psal [zde](#). Čili není nutné ji připomínat. Dnes jsem si z ní vybral další téma a opět si neodpustím pár řádků úvah.

Spolupráce

Spolupráce mezi dvěma a více lidmi je velmi zvláštní záležitost. Kniha o spolupráci pojednává poměrně obsírně, mě však zaujala jedna jediná věta:

Spolupráce žije z očekávání.

Příklad. Očekávám, že budu povýšen, tak spolupracuji s ostatními daleko více, než když nic neočekávám nebo dokonce vím, že budu sesazen. To mi přijde jako docela silný a celkem i průhledný druh motivace ke spolupráci.

Samozřejmě, že existují i jiné druhy motivace ke spolupráci, ale tento je, dle mého, majoritní.

Celkem zajímavý výsledek přinesly některé studie, které se zabývaly porovnáním úrovně spolupráce žen (vzájemně mezi sebou) a mužů (též mezi sebou) a samozřejmě i mezi muži a ženami **v konfliktních situacích**. Došlo se k zajímavým závěrům. A to, že **muži jsou přístupnější ke spolupráci než ženy**. Než by člověk ale začal paušalizovat, objevuje se další zjištění. Ženy jsou prý na počátku konfliktu většinou svolnější ke spolupráci, než ve stejných situacích muži. Až teprve časem se během konfliktu u žen projevuje jakási "**brzda**", kdy přestávají důvěřovat svému protějšku a přestávají spolupracovat. U mužů tomu bývá naopak. Bohužel se kniha už moc nezabývá, proč tomu tak je. A přiznám se, že ani já jsem na to nepřišel. Napadlo mě, že by to mohlo být tím, že ženy mají vyvinutější sociální citění. Tak se v konfliktu nevyžívají tolik jako muži, snaží se ho vyřešit a pokud to nejde, ztrácí trpělivost, odvalu nebo motivaci najít v konfliktu řešení. Nevím, nejsem žena. :-)

Příklad. Když si vzpomenu na jednu osobu ženského pohlaví, kterou jsem dobře znal, byla spolupráce s ní přesně tak, jak jsem popsal výše. Ze začátku se s ní dalo mluvit, ale čím více se problém řešil, tím více kolem sebe stavěla hráz a nakonec přestala komunikovat úplně. Nechci to zobecňovat, ale řekl bych, že na tom něco bude. :-)

Jako kohouti v kurníku

Další zajímavost vzešla z jednoho výzkumu, kde pozorovali muže, kteří řešili nějaký konflikt. V jednom případě je však porozovaly ženy, podruhé nikoliv. Myslel jsem si, že se chlap bude před ženskou snažit být lepším a tak řešit konflikt lepší spoluprací s protějškem. A ejhle. Ono to bylo přesně naopak. **Když byly přítomné ženy-pozorovatelky, muži si "vjížděli do vlasů" daleko více a častěji než bez žen.**

Nakonec mi došlo, že to tak opravdu je. Chlapi raději ukazují "svaly" než rozum. :-) Otázkou však zůstává, co nejvíce v konfliktních situacích mužů zajímalo ženy. Svaly nebo rozum? Ale to už se dostávám někam k Plzákovi a do této oblasti bych se nerad pouštěl. :-)

Mozeček

30.06.2003 22:41 Rubrika: [Poezie](#)

Básnička složená na slova: větrák, hlava, pusa, vůně, ihned, pánev. U příležitosti party, kterou uspořádala Economia OnLine v "předvečer" spojení s Economii.

Já měl jsem dobrý nápad
Vy nemusíte to chápat
Bez klimošky vedro je tu
Nechci skončit v lazaretu

Tak strčil jsem hlavu do větráku
Velmi pomohlo mi to při pátku
Však co větrák z hlavy udělal mi?
Stejně to co mixér s jahodami!

Já iHNed jsem se vzpamatoval
Lopatou na pánev mozek přestěhoval
Přidal jsem sůl česnek koření

Ochutnejte pusou, špatné to není

Tak silná vůně line se po EOLu
Bašta z mozku už mizí ze stolu
Dejte si taky než vám to shnije
Dřív než vcucne nás Economie.

Škytání a další (ne)chutnosti

02.07.2003 16:54 Rubrika: [Ze života](#)

Už druhý den škytám. Toho, kdo na mě myslí, bych nejradši zabil. Všem jsem k smíchu, někteří si myslí, že bych už neměl pít. Ale já nic nepil. (kromě dobré vody :-)

[Koubovi](#) spustili katalog českých a slovenských blogů. Musím smutně a kajícím přiznat, že mě o pár dnů předběhl. Za což mu gratuluju. Dokončuji totiž v rámci [blogportálu](#) něco podobného a bude postupně propojováno s celým blogportálem. Více neprozradím. Jsem asi čtvrt kroku před dokončením. :-) Problém je v tom, že teď to bude vypadat, že se opičím. Tak nevím, jestli to mám vůbec spouštět...

Dnes jsem jen tak počítal, kolik jsem za 9 pracovních hodin poslal pracovních emailů (soukromý email dnes ani jeden :-). **Bylo jich celkem 45**. Je to hodně nebo málo? Mě to přijde docela dost... Každý něco chce. Hlavně, že se nenudím. :-)

Roztomilá německá tlupa na Kačáku

04.07.2003 08:24 Rubrika: [Ze života](#)

[Kačerov, 20:00]

Sedím si v poklidu na lavičce na zastávce a čtu si noviny. Právě se dovídám, že Berlusconi naštvál Evropský parlament svou nevymáchanou pusou. Dobře jim tak, říkám si.

Když tu se najednou přivalí (doslova) stádo německých spoluobčanů ve věku 20-25 let. Plus pár starších (zřejmě vedoucí) a jedno asi pětileté dítě. ROzeznávacím znakem skupiny byl hluk. To asi proto, aby se vzájemně neztratili.

Jak jsem tam tak seděl, na půl oka jsem pozoroval ostatní lidi. Někteří na ně koukali s výrazným despektem, někteří měli v obličeji výraz vraha a v kapse zřejmě otevírající se kudlu. A dokonce jsem zaslechl něco o prasatech. Ale nejsem si jist, jestli si ta paní s pánem nepovídala o tom, že na svatbu syna/dcery budou mít opečené prasátko.

Čas od času někdo z té skupiny provedl rychlý pohyb (skok do strany apod.), čímž se připlétl do cesty nějakému občanovi, který právě spěchal na autobus. Asi nic příjemného.

Já jsem si nadále v poklidu četl noviny. Pravda, musel jsem opatrně odhánět to dítě, které lezlo všude možné po lavičce, na které jsem seděl. Nějak se ke mně mělo a přitom jsme jeho pravděpodobnou matku-Němku nikdy předtím neviděl. :-)

Když jsem dočetl článek o Berlusconi, začal jsem němgroupu pozorovat. A čím déle jsem na ně koukal, tím více jsem měnil názor na ně.

Nejdřív jsem si říkal, že jsou to hulváti, dělají si tu co chtějí, jako by jim to tu patřilo. Dělají kravál, je jim jedno, že otravují ostatní.

Pak mě napadlo, že vlastně nic hrozného nedělají. Jen "trochu hlučí".

Pomyslel jsem si, že je to vlastně fajn, že mají radost ze života a rozumí si. Nakonec jsem jim začal trochu závidět, že mají v osm hodin večer ještě tolik energie. :-) A když mi přijel autobus, začali se mi líbit a pojal jsem k nim i jakési sympatie. To dítě vlastně bylo docela roztomilé. No co, že trochu zlobí. Je to lepší, než kdyby bylo nemocné, že jo? :-)

To byl obrat o 180 stupňů během deseti minut. No a co, že hlučí? Bagr nadělá víc rámusu a Berlusconi je určitě větší grázl než celá ta skupina dohromady. :-)

No, ale nakonec jsem byl rád, že mi přijel ten autobus...:-)

Cukatūra oka

05.07.2003 21:42 Rubrika: [Ze života](#)

Někdy bůhví kdy jsem psal o [vysychání očí](#). Údajně při práci u počítače člověk méně mrká a tak se oči nepromazávají očním slizem a vysychají.

Teď jsem zjistil, jaká je další fáze. Je to **cukání vrchního víčka**. Oko asi chce upozornit na to, abych mrkl. Tak mrkám. Mrk, mrk...:-)

Jen se bojím, jaká bude další fáze. Snažím se do toho kompu nečumět dlouho a dělat přestávky. Má to výsledky, už mě oči tolik nepálí, ale to cukání je trochu nepříjemné. Jestli mě nechce náhodou to oko vycukat, abych šel k očnímu. :-) Who knows ...

Brzda Brzdovič Brzdov

09.07.2003 19:14 Rubrika: [Ze života](#)

Dneska to byl opravdu nějaký zabrzděný den. No, nemám na mysli ploužení rychlostí 1km/h na Strakonické a následně na Barrandáku. Tam to opravdu dneska vypadalo, že někde na mostě postavili zeď a dál to nepojede. Stejně jako ta kolona jsem byl dneska odpoledne taky nějaký zabrzděný. Když jde člověk do obchodu, měl by u toho možná trochu přemýšlet...

Dnes jsem si pod Strahovem kupoval nové poklice na auto (**jako sponzorský dar dalším zlodějům, proto si je možná nechám doma na polici** :-), chci je zaplatit a zjišťuju, že nemám žádný peníze. Tedy, jen asi 3 Kč. To byla celá moje hotovost.

Jako bych dnes neslyšel kolegyni na obědě vyprávět o tom, *jak přišla do pekárny, navymýšlela si co všechno chce a nakonec zjistila, že nemá ani korunu. Tak zkusila platbu kartou, nebrali. Nakonec uspěla se stravenkami.*

Já jsem také zkusil kartu, ale neuspěl jsem. Stravenky jsem ani nezkoušel. :-) Takže následovala cesta

k bankomatu. Vybral jsem tak, aby to stačilo na nákup dnešní večeře a těch poklic. Cestou zpátky jsem se stavil v nějaké snad ještě komunistické prodejně potravin a nakoupil jídlo na dnešní večeři. Následně na to přijdu opět do obchodu, kde jsem si zamluvil půl hodiny před tím ty poklice. Když už jsem tam byl, poručil jsem si ještě výstražný 3úhelník. Řekl jsem si, že za 148 je to dobrá cena. Vše bylo v pohodě, dokonce mi to ten ochotný, ale notně unavený, prodavač napsal na jeden paragon jako **sadu kabelů** (asi nemusím vysvětlovat proč :-)) a nahlásil mi výslednou cenu. V tom jsem se ale poněkud orosil, protože při mých výpočtech u bankomatu jsem nepočítal s 3úhelníkem. Představa, že se dnes už podruhé strpním, mě naplňovala zvláštním masochistickým pocitem z vlastní blbosti. A tak jsem sáhnul po peněžence, vytáhl bankovky a počítal. **Chybělo 30 korun.** Kouknu na drobné a tam se na mě smála dvacka a desítka, které jsme obdržel mimo jiné v těch potravinách. **Uff.** Nakonec to byl "hepáč". :-)) Ještě jsem mu nechal dýžko celé 2 Kč jako poděkování za ochotu. A v peněžence mám opět jen ty 3 koruny. :-))

Vařený mozeček, vejce i zadeček

21.07.2003 19:16 Rubrika: [Pel-mel](#)

Sídlíme pod střešou a tam se teď už nedá moc vegetit. Ty tři litry vody, co jsem dneska vychlastal se vypařili stejně rychle, jako jsem je vypil. Mozek mám uvařený, ostatním spolusedícím také pravděpodobně něco vře (viz. titulek). Co asi? :-)) Ale stále je to lepší, než kdyby tu bylo minus dvacet Celsiových stupňů. Brr. Radši teplo, než se bát, že mi nudle přimrzne k vousům.

Chtěl jsem dneska inlajnovat, ale nějak jsem se neodtrhl od klávesnice. Snad zítra se k tomu dostanu a pevně věřím, že nebude mrznout. :-)) Podle [předpovědi](#) bude zítra zase pěkně teploučko. Jak vidíte, mám opravdu trochu zavařený mozeček. Předchozích pár řádků je naprosto mimo mísu a bude to pokračovat. Ale co, jednou člověk může psát úplné bludy. Je to takováááá úúúúleva. A chyby mi neopravujte, dnes to po sobě nehodlám vůbec číst. :-))

Teplo everywhere

Asi před 2 hodinami přišla kolegyně, že pan ředitel nakázal, abychom šli všichni domů, abychom se tu prý nezavařili. Tak jsem řekl, že dodržuji pitný režim a že nikam nejdu. :-)) Někdo to vzal vážně a opravdu odešel (beztak už bylo po pracovní době :-)), jen praktikantka z Hong-kongu tu seděla nerušeně dál. No, bylo to asi tím, že zmíněná kolegyně nám tu novinu přišla povyprávět v češtině. A jak známo, čeština se v Číně ještě nevyučuje.

Tak jsem tedy v nestřeženou chvíli sdělil naší praktikantce tu novinu a ona na to: "A ty jdeš?". Tak jsem odpověděl "Ne, já mám ještě spousty práce."

Buď se divila, nebo usmála (nepoznal jsem to), každopádně vydržela sedět dál a nebrala předchozí pobídku k odchodu na vědomí. (že bych byl vzorem pro čínský lid? :-)) A asi si pomyslela, že my Češi asi moc nadřizené neposloucháme. :-))

Tak než jsem to dopsal, i praktikantka se zvedla a odešla. Popřál jsem jí chladnou noc. Vzala to s humorem. Doufám. :-))

Ping-ponrix

A pro ty, kteří to dočetli až sem, mám tu jeden pěkný odkaz (zdroj: S. Dynamo Kyjev) : jedná se o moc pěkně vyvedený zápas v [PING-PONGu](#). Jakobych tam chvílemi viděl inspiraci z Matrixu. :-))

A to je vše, pchátelé. Dobrou noc děti. Dobrou noc, strýčku Fido.

Víkend ve znamení much a hovínek

27.07.2003 22:51 Rubrika: [Pel-mel](#)

Víkend byl u mě ve znamení relaxace na chatě. Až když jsem se vracel do Prahy, začal jsem mít pocit, že už potřebuju dovolenou jako sůl. Proč? Protože se mi do Prahy vůůbec nechtělo. Ta pohoda na chatě, kam se hrabe browzdání na internetu. :-) **Ale i ta pohoda měla svý mouchy...**

Idilku trochu rušilo to, že nějaký chytrák během týdne vyklopil tuny hnoje nebo nějakýho podobného sajrajtu na pole vzdálené několik set metrů. To však nezabránilo tomu, aby mouchy na tom poli slétnuvší se, se objevily i u nás. Tolik much jsem ještě pohromadě neviděl. A nejlepší bylo, že jsme pod zahradní stůlek, kolem kterého jsme posedávali, umístili zapálenou tyčinku, která měla mouchy odpuzovat. Ano, je to neuvěřitelné, ale najednou much ubylo. A kde byly? Seděly na spodní straně stolu a vychutnávaly si vůni té tyčinky. Ku*vy jedny měly snad nasazené plynové masky a chtěly se nám. :-)

I na druhý den bylo všude mraky much a to neuniklo vlašťovkám. Udělaly si základu na jednom stromě kousek od chaty a prováděly systematické nálety. Jedna letka čítala desítky vlašťovek v různých formacích, ponejvíce připomínající teorii chaosu.

Ale copak vzniká, když vlašťovky loví mouchy? Ano, vzniká trus. A kam padá ten trus? Dolů. Plesk, plesk. Kadily jako kdyby se nechumelilo. Během soboty a neděle se mi na autě urodilo (spočítáno naprosto přesně) 18 hovínek. Kdybych si na něm něco pěstoval, dosáhl bych letos vyjimečných (nebo spíše vyjimečně pohnojených) výnosů.

Snad jsou to nezávadná hovínka. Proč? Mno. Vesnický hnůj je nezávadný. Z toho plyne, že i mouchy na něm stolující (nebo spíše stohovnicí) jsou též nezávadné. Mouchy v noci nesvítily, takže snad nebyly radioaktivní (jinak, aktivní byly až moc). No a když se taková moucha dostane do zažívacího traktu (třeba ptačího), už tam těžko napáchá nějakou škodu. A výsledný ptačí produkt je tedy zcela odbouratelný.

Z auta jsem je tedy odboural nikoliv otřením o svodidla (pro mě by to nebylo nic nového), ale pěkně hadrem (pro šumperáky - hadrou) a do Prahy jsem jel zase pěkně nepokaděm.

- reklama -

Kdo má zájem o pár vesnických much, pár jsem jich s sebou přivezl. Vzhledem k tomu, že se jedná o produkt s označením "green", jsou poněkud dražší, ale já nabízím kus pouze za 10 Kč.

PS: Spěchá! Nenechal jsem jim v autě žádný hnůj a tak tam dlouho nevydrží.

- reklama -

Z prdele vykoukne malá roztomilá tasemnička ...

29.07.2003 08:01 Rubrika: [Pel-mel](#)

... rozhlídne se, zaleze zpátky a říká: "Maminko, copak je to kulatý, krásně žlutý, co tak krásně hřeje? A maminka povídá, to je sluníčko, pusinko." A tasemnička se ptá "A proč jsme tady?", maminka odpovídá: "Protože náš domov je tady, v prdeli..."

Tak to bych dnes napsal na úvod **úterních postřehů**. Nevím proč, ale vystihuje to mojí náladu a ti vnímavější jistě poznali, že je to replika z Pupenda.

Volně přeloženo, pokud se svět kolem vás chová divně, možná je to tím, že sami nejste normální. Aneb, okolní svět vypadá vždy tak, jak se na něj koukáte. Mno, ale pokročíme, to bylo takové lehké zamyšlení na úvod.

...: Střelec v metru vs. hodná paní informatorka

Včera jsem vyslechl resp. přečetl dva příběhy, které jsou naprosto, ale naprosto rozdílné a přesto mi k sobě nějak pasují.

První: V pražském metru se střílelo. Zdá se, že se nejednalo o vyřizování účtů, anóbrž jen o to, že někomu vytekly nervy. Střelec na tom zřejmě byl velmi duševně špatně a tak když mu spolucestující šlápl na kuří oko, vytáhl zbraň a prostřelil mu ruku. Jasně, našťve to, když do vás někdo strčí, ale hned po něm střílet? Fakt magor. Avšak, divím se, že se ještě neobjevila verze, že se jednalo o vyřizování účtů. Třeba to byli dva milenci, kdy jeden tomu druhému právě oznámil, že mu zahýbá...

Druhý: Kamarád mi vyprávěl, jak byl na Slovensku někde u Piešťan a hledal večer kolem desáté hodiny něco na přespání. A tak zašel na nějaké informace. Tam seděla paní, která měla končit v 7 hod., ale z různých důvodů tam musela zůstat. Byla utahaná jako pes. A přesto mu velmi ochotně sehnala bydlení, obtelefonovala pár čísel a bylo to vyřízené. Kamarád se z tohoto vstřícného přístupu těšil ještě druhý den odpoledne. To potěší, když vám někdo nezištně pomůže a rovnou vás za přiblblý dotaz nezastřelí, že? :-)

Kterýho z těchto dvou lidí byste chtěli potkat? A když už jsme u toho potkávání... :-))

Exprezident Havel a potkan

Jedna nejmenovaná kolegyně byla zadáčo na Stounech. Lístky vyhrála, ale byl to asi danajský dar. Na úvod totiž promluvil její "oblíbenec" Václav Havel. Nevím, co proti němu má. Trochu jí rozhodil svými řečmi o demokracii a revoluci. Nechápu, jak se může někdo o exprezidentovi (navíc o Havlovi) vyjadřovat takhle (raději nebudu opakovat, aby někoho náhodou nezavřeli :-). No, budiž, každý ať si říká co chce. Ale ať se pak nediví, že k němu za odměnu v noci skoro až do postele přileze potkan (to je takovéto hnusné zvíře. :-)) Potkani jsou totiž velmi chytrí. :-)

Noční Praha - online reportáž

30.07.2003 22:47 Rubrika: [Pel-mel](#)

Rozhodl jsem se, že dnes vyrazím z práce pěšky - z Letné přes Staromák až na Muzeum. Mám s sebou PDA, tak proč se o dojmy nepodělit. Je 21:30 a já procházím Letnou směrem dolů k Vltavě... (omlouvám se předem za překlepy)

Nábřeží E. Beneše, 21:40

Pěkný to pohled na klidnou Vltavu naruší náhle partička, která se prohání na motorovém člunu. Kapitán řeže zatačky, jakoby chtěl pasažéry vyklopit. Jakmile se mi ztratí z dohledu, pokračuji dál.

Haštalská, 22:00

Hned za mostem mě zastavuje nějaký fríkulín a chcevědět, jak se dostane na Střelecký ostrov. Vysvětluji mu cestu, ale nakonec z něj vypadne, že vlastně chce vědět jet číslo tram/bus. Bohužel. Tak to, chlape, nemohu sloužit. Kdyby znal alespoň zastávky, mohl jsem mu to nalézt v IDOSu. :-)

Staroměstské náměstí, 22:15

Ted' během léta je staromák stále stejný. Plno lidí, teplo, ale pohoda. Dnes však probíhala uprostřed v kruhu několika desítek lidí zajímavá produkce. Jakýsi maník za pomoci své asistentky prskal z pusy plameny. Nejlepší ale u toho byly ty jeho kecy. Prý to umí nejen pusou, ale i "výstupní částí"....:)) Prý to ale předvádět nebude.

Celetná, 22:40

Během těch par minut, co jsem si v Celetné u knihkupectví zapisoval události ze staromáku, pozoroval jsem dvojici tamtéž postávající - vietnamec a češka. Vietnamčík klsický - jako odlitý z formy, češka normální pěkná holka - jako studentka VŠE.

A hádejte, co dělali. Po pár minutách mi bylo jasné, že on je pasák a ona ... pěkná kráva, že dělá to, co dělá.

Václavák, 23:15

Václavák překvapivě nepřinesl žádné překvapení. V dolní části se jen prala ženská s chlapem. U KFC, kde jsem si nemohl odepřít twister, mi nabízelí leták a pozvání do **Kabaretu No.1 v Praze**. Odmítl jsem ale poznamenal jsem si jejich www adresu www.kabaret.cz.

A teď si vychutnám toho twistera...:-) a přeju dobrou noc.

Už vím, proč ženy balí tolik věcí

09.08.2003 11:54 Rubrika: [Ze života](#)

První dovolenkové téma...

Konečně jsem přišel na to, proč si ženy balí na dovolenou tolik nepotřebných věcí a to ještě ve velkém počtu. Například patero triček na týden dovolené, když stejně nakonec tráví většinu času v plavkách a večer nosí to jedno stejné tričko nebo vrchní díl plavek (nebo nenosí nic, záleží na jejich odvaze).

Je to takto a je to jednoduché. **Ženy balí s myšlenkami na všechny možné situace, které mohou během dovolené nastat.** Z toho důvodu se v zavazadlech objevuje mnoho věcí z bytového vybavení, příslušenství a osobních věcí. Hora knížek (pro případ nudy), hora teplého oblečení (pro případ ochlazení), hora krémů a zvlhčovačů (pro případ spálení), hora dalšího oblečení (každý den na sebe něco jiného), hora hygienických a zdravotních potřeb (pro případ nevolnosti), hora konzerv a dalšího jídla (pro případ, že v cílové destinaci budou stávkovat restaurace a prodejny potravin).

Naopak muž balí úsporněji a dá se říci, že někdy i lajdáctěji. Prostě zabalí jen to, o čem si myslí, že se bude hodit při optimálních podmínkách (počasí, nálady, hladu, ...) a zbytek nechávají na aktuální situaci. Nenadálé komplikace řeší improvizací - např. tričko od horčice se dá vyprat. Je tedy možné si na týden vzít jen dvě, nikoliv pět triček. A třeba knihy nejsou potřeba vůbec, protože když je čas na čtení, tak chce žena chodit po obchodech.

A co když balí oba společně, který přístup vyhraje? To zase záleží na tom, jakým dopravním

prostředkem oba jedou. Pokud autobusem či letadlem či vlakem, vyhrává muž s minimalistickým přístupem (kdo se taky nakonec s těma kuframa bude táhnout, že? :-).

Pokud se však cestuje autem s dostatečně velkým zavazadlovým prostorem, pak má muž velmi málo argumentů, jak snížit množství věcí.

Muž je nakonec ubit tímto zvoláním - **ale miláčku, to přece uvezem, tak proč to nevízít?** Na to už se nedá skoro nic říct. O tom, že další plynová láhev na vařední zatíží více kufr, zvýší se spotřeba a tím i náklady, ženy většinou neslyší a nebo argumentují tím, že těch 20 mužových piv určitě váží víc, než nějaká nádoba s plynem nebo další krabice makeupu.

Nakonec tedy 80 procent věcí vůbec nespátrí světlo světa a jen se projede tam a zpátky aniž by na ně kdokoliv během dovolené byl pohlédli, natož sáhl.

Chipsy aneb typická ukázka vztahu M a Ž

27.08.2003 20:36 Rubrika: [Ze života](#)

Jak jsem si [poskeskl v předchozím příspěvku](#), že jsem se málo věnoval těm vztahům, tak to hnedle napravím. Ačkoliv mi to přiletělo emailem pouze jako vtip, je to jako by někdo dělal průzkum *Jak komunikují žena s mužem a naopak* a toto byl výsledek. Neschopnost komunikace, chytání se slovíček, vztahovačnost. Doktor Plzák by si jistě smlsnul. :-)
(chyba v chybějící diakritice není na vašem přijímači)

F: Dala bych si chipsy.

M: Nejez to, zase budeš brecet, jak vypadáš.

F: Jak vypadám?

M: No jak bys vypadala.

F: To se te práve ptám. Ptal ses me, jak vypadám.

M: Já že se te ptal? Mne je to prece jedno.

F: Tobe je jedno jak vypadám?

M: Ale není mi to jedno, co furt máš?

F: Já nic nemám, jen že jsi říkal, že blbe vypadám.

M: Cože jsem říkal?

F: No že blbe vypadám.

M: To jsem neríkal, vždyt víš, že se mi líbíš.

F: Jak moc?

M: Co jak moc?

F: Jak moc se ti líbím?

M: No normálne - moc.

F: Tak normálne nebo moc?

M: No moc, no.

F: A jak moc?

M: Šmarjá moc moc. Necháš me dívat?

F: Já te ruším? Tak já te ruším a blbe vypadám, že jo. Já tady taky nemusím být.

M: mlcí /Nemusíš/

F: Ty mlčíš? Takže tu nemusím být?

M: Cože? Ale jiste že tu musíš být.
F: Musím? Tak já musím? Jisteže musím! Kdo by ti pral a vařil, že?
M: Ale prece víš, že tě miluju.
F: Nevím. Jak to mám vědet? Jak mě miluješ?
M: /Montoya se tlačí na Schumachera/ Co? Cože? Jo, miláčku, určitě máš pravdu?
F: Jak cože? Ty me vubec neposloucháš!
M: Pockej prosímte chvíli. Jedou 49 kolo, ješte tri a budeme si povídat.
F: Musím ješte žehlit.
M: Tak bež žehlit.
F: Jisteže, já mužu jít žehlit a ty se budeš dívat.
M: /úpení/ Tri kola miláčku, tri kola, potom klidne vyžehlím já.
F: Jiste, ty urcite vyžehlíš. Ty neco udeláš. To bych se dockala. Kdy jsi tady naposled neco udelal? C-O-K-O-L-I-V.
M: Nikdy.
F: No jiste, to jsi celej ty.
M: Dáš už pokoj, prosím te? Za chvíli bude konec.
F: Ne za chvíli. Hned je konec. Mám toho dost. Jdu pryč. Nebudu utrácet svý mládí s nekým, jako seš ty.
M: Cože nebudeš utrácet? Mohla bys prosím te chvilku mlcet? /Male odevzdane vstává, prináší z kuchyne chipsy a podává je female. Female naštvane bere pytlík a cpe si do pusy plnou hrst chipsu./
F: Myslíš, že jsem tlustá? Asi bych to nemela jíst, co?
M: Zoufale chytá hlavu do dlaní.....

Hlava natočil oba nárazy letadel do WTC

07.09.2003 22:27 Rubrika: [Pel-mel](#)

Za první upozornění na to, že můj jmenovec před dvěma roky natočil nárazy obou letadel do World Trade Center, děkuji [Filipovi](#).

Zaujalo mě to a tak jsem se pídil po dalších informacích a objevil např. článek v [New York Times](#) a nebo jeho částečný překlad na [iDNESu](#).

V celé této věci je mi však několik věcí docela podezřelých.

- 1) Pan Hlava tvrdí**, že nabízel záznam českým i americkým médiím, ale nebyl o něj zájem. Tomu se mi nechce věřit. Neexistovaly noviny nebo televize, které by o takovýto typ nahrávky neměly zájem. Proč tedy až po 2 letech?
- 2) V článku se tvrdí**, že pan Hlava neumí moc anglicky. V USA je patrně minimálně od roku 2001, kdy k tragédii došlo. Nechápu, že například po **1/2 roku** ještě neuměl alespoň trochu anglicky, aby dokázal vysvětlit, co je na té pásce.
- 3) Pan Hlava tedy neuměl** tehdy anglicky. Jak tedy mohl **vyslechnout zprávu v rádiu**, že do WTC narazil malý sportovní letoun? Pochybuju, že v tom autě poslouchal české rádio. :-)
- 4) "Hlavův syn málem nahrávku omylem vymazal..."**, psalo se v novinách. Tomu taky moc nevěřím. Někdo se snaží i po dvou letech z této události udělat **příběh s velkým P**.

Přes tyto podivné souhry okolností je dobře, že se nahrávka nakonec uchovala a dostane se na veřejnost a bude k dispozici i pro vyšetřovatele. **Pan Hlava tak jako tak (pokud to natočil opravdu on) zaslouží poděkování.**

Nešťastná akce v Carrefouru, ale dobrá reklama

08.09.2003 08:53 Rubrika: [Pel-mel](#)

Jistě nikomu neunikla akce, kterou "spískal" Daniel Dočekal prostřednictvím [Pooha](#). To, že šlo o poněkud něšťastně vymyšlenou akci, už bylo někde psáno. Já bych se na **causu Carrefour** však podíval z jiného úhlu.

Pohled první:

Ta akce vypadala těsně po vyhlášení jako, že to bude nudná záležitost. Někam se přijde, párkrát se zacvaká foťákem a odejde. Byl tu sice hned zpočátku známý fakt, že to nebude úplně bezpečné, protože provozovatel objektu, kde se nachází několik desítek obchůdků (obecně se tomu místu říká **Carrefour**, ačkoliv se nemyslí jen ten jeden "obchod"), zakazuje fotografovat.

První věci, která mě napadla bylo, PROČ bych měl porušovat něčí přání? (záměrně to nenazývám NAŘÍZENÍ). Proč bych měl dělat něco, co se druhým Z JAKÉHOKOLIV DŮVODU NELÍBÍ? Už je jedno, jestli se jedná o jednoho konkrétního člověka a nebo o právnickou osobu, která má také právo určovat si PRAVIDLA HRY. A komu se to nelíbí, ať NEHRAJE.

Ať se tedy poté nikdo nediví, že dostane po tlamě, když PROVOKUJE. Ten [dotyčný](#) totiž dobře VĚDĚL, že se tam nesmí fotit (dá se to dokázat) a tudíž nešlo objektivně o nevinnou akci, ale o jasnou **provokaci**. To nikdo nemůže popřít. A tak se nedivím, že ten "**pán**" z ochranky přepískl svou reakci a dopadlo to tak, jak to dopadlo.

Problém je totiž v tom, že nikdo, kromě ochranky, netuší, **kolik takových provokací se tam denně odehrává**. Bez ohledu na to, že ta reakce ochranky byla opravdu docela přehnaná - reakce to byla, podle mého názoru, správná a oprávněná. Když někomu řeknu, že se mi něco nelíbí a on to přesto udělá, může mě vytočit a pak mohu též zareagovat neadekvátně dané situaci.

Pohled druhý

Z novinářského hlediska to byla velmi úspěšná akce. Nikoho by nezajímalo, že někde někdo něco vyfotil a byl při tom odveden mimo objekt, který fotil. Ale pokud při tom **dostal nakládačku**, pak je to opravdu **zpráva** hodná zaznamenání. A to Daniel asi tušil od začátku, proto to zorganizoval. Pokud tedy tušil, že se to může zvrtnout, pak to byla **velmi dobrá reklama**. Je možný, že se o tom bude ještě dlouho psát a to nejen na blozích. Problém je v tom, že to zavání trochu žalobou (DarkMarster může zažalovat Daniela, že ho do toho navezl), Carrefour může udělat totéž jak na účastníky, tak i na osnovatele akce. Doufejme, že k tomu nedojde.

A pokud by se náhodou dostal Medvídek Pú za mříž, jistě se najde mnoho těch, kteří mu tam budou nosit pomeranče a chleba s pilníkem. :-)

Na závěr je nutno poznamenat, že DarkMaster (a všichni, kteří se zúčastnili) projeví opravdu notnou dávku odvahy. :-)

Tři roviny causy Carrefour

08.09.2003 16:22 Rubrika: [Pel-mel](#)

Ještě pár poznámek. Když odhlédnu od faktu, že je to výborná reklama a je o čem psát (viz. diskusní příspěvek Lendys [v předchozím příspěvku](#)), po přečtení některých reakcí mě napadlo, že by bylo dobrý rozdělit celý problém na tři roviny, které se docela nešťastně házejí do jednoho pytle. Je to tedy spíše už teoretická úvaha...

1) Důvod reakce ochranky

Je smutné, když dodržíte pravidla a někdo vás zmlátí. (viz. [Kostěi](#)) Ale pokud předpisy, nařízení nebo nějaká pravidla vědomě (a většinou i nevědomě) porušíte, musíte počítat s postihem. Přiměřenost reakce zatím neřešme. Tenhle první bod asi není nikterak sporný.

2) Samotná reakce ochranky

Ochranka měla velmi pádný důvod zareagovat. Došlo k porušení zákazu. Také na tomto bodě není nic sporného. Navíc, pokud během několika minut musela ochranka zasahovat kvůli stejnému porušení vícekrát, vyznělo jim to jako organizovaná provokace a proti "organizovanému zločinu" se postupuje daleko tvrději. Ale toto opravdu jen odhaduju, nebyl jsem tam. Z tohoto pohledu reakce byla oprávněná.

3) Míra reakce ochranky

Co však už přesáhlo určité meze (a kdyby k tomuto přesahu nedošlo, nebylo by se prakticky o čem bavit) je, že to ochranka přehnala. To je právě bod, který byl trochu sporný v [předchozím příspěvku](#). **Protože reakce byla oprávněná, ale její míra nikoliv.**
A za tím si stojím.

Jak potkávat kolegy v práci, anebo potkávací fráze

09.09.2003 20:14 Rubrika: [Ze života](#)

Jdete po chodbě a najednou proti vám jde kolega(-yně), se kterým třeba právě nic pracovního ani osobního neřešíte, ale kterého potkáváte ten den už podruhé a povícekrát. Nebo zabrousíte na WC a tam opět nějaký kolega (kolegyně v případě dámské toalety). Je nutné či vhodné konverzovat, nebo prohodit alespoň pár slov?

.: Místo činu: Chodba .:

Když takhle jdete po té chodbě, jak obvykle reagujete na kolegy, se kterými si zrovna v tu chvíli nemáte co říct a to "ahoj" už jste si ten den řekli? Většinou nemáte moc času na nějaké sáhodlouhé hovory, přesto by se slušelo nějak zareagovat. Co se dá tedy udělat?

1) Nic nebo úsměv

Nemusíte dělat nic, jen prostě projdete a koukáte se třeba do papírů (to je nejméně podezřelé), nebo se díváte před sebe a máte zamýšlený výraz (to je nebezpečné, může to být snadno zaměněno za přihlouplý výraz) a nebo koukáte do zdi (to už, imho, hraničí s ignorováním té osoby, která jde proti

vám). Nejlepší je asi lehký nenucený úsměv. I když v případě úsměvu asi platí to, co u toho zamyšleného pohledu. Většinou se to nepodaří a člověk se usměje jako kdyby právě prodělával lehčí stádium demence.

2) Pracovní otázka

Pokud se znáte alespoň na úrovni pracovních vztahů (z toho vycházejme), lze prohodit nějakou otázku, která se týká právě probíhajícího problému. Je to docela zákeřné, protože váš protijdoucí kolega nemůže tušit, s čím vyrukujete a tak není připraven reagovat. Odpověď pak závisí také na tom, jak rychle jdete. Někdy se chudák nestačí ani nadechnout a už jste pryč. Leč otázka mu stále v hlavě přetrvává, klidně i do druhého dne, kdy se opět potkáte a on na vás stejně tak nečekaně vypálí odpověď na vaší včerejší otázku.

Dneska jsem potkal jednoho kolegu, který to na mě hned vybalil: "*Tak co, jak to vypadá s tím extra zamykáním?*". Já jsem v tu chvíli přemýšlel, jestli si v bufetu koupím vodu s bublinkama nebo bez bublinek a jestli Dobrou vodu nebo tentokrát Aquilu. A on na mě hned s takovýmhle dotazem. No, odpovědět jsem nestihl a tak doufám, že ho zítra potkám. Odpověď už mám připravenou. :-)

Takovéhle výpady jsou většinou horší, než když tatáž otázka zazní v kontextu někde na poradě. O to horší to je, když vám připomene něco, na co jste dávno zapoměli. Ten pocit, že nebýt náhodného setkání, mohl z toho být průšvih, je opravdu kouzelný. :-)

3) Prohození něčeho vtipného

Něco jiného je, když se vám podaří během těch 2 vteřin, vymyslet něco vtipného za účelem pobavení kolegy. To je pak jiné kafe. Člověka to nabudí, hned se mu lépe pracuje a může plnit plán na 110 procent. Například potkáte někoho, jak si nese jogurt, můžete pronést: "*Tak konečně jdeš vrátit do ledničky ten ukradený jogurt? To bude mít XY radost. A vrať tam, prosím, taky tu šunku, co mi včera zmizela.:-)*". Případně můžete navázat na předchozí party a zeptat se: "*Vratnej se ptá, jestli mu nechceš zase něco zatancovat? :-)*".

4) Krátká pracovní schůzka

Na chodbách a při náhodných setkáních v prostorách firmy se dá mnohé probrat. Dokonce bych si troufl tvrdit, že někdy jsou to podstatnější věci, než ty, které se pak objeví na poradách. Takový krátký a přitom neformální rozhovor na chodbě by mohl vypadat takto:

A: "Tak kdy bude hotové XYZ?"

B: "No, ještě jsem nedostal od AB podklady, tak nevím."

A: "Ale AB říkal, že jste dohodnutí."

B: "No, to jsme dohodnutí naprosto přesně, ale ještě neposlal podklady."

A: "Ale říkal, že je pošle a že jste se už domluvili."

B: "Ano, dnes mi AB psal a prý je ještě dnes pošle."

A: "A pak to uděláte?"

B: "Pokud je pošle, tak se ještě musíme sejít a prodebatovat to."

A: "Vždyť jste říkal, že jste domluvení."

B: "Ano, jsme domluvení, že mi pošle podklady a pak se sejdeme."

Po pravdě řečeno, parafrázoval jsem dnešní jeden rozhovor při náhodném setkání ve výtahu. Shodou okolností, když jsem se vracel s tou Dobrou vodou a Tatrancami. :-) Mimochodem, výtah je vůbec úžasná místa. Taky je zajímavé pozorovat, jak se různí lidé chovají ve výtahu. Ale o tom asi až zase někdy příště.

.: Místo činu: WC .:

Ještě lepší to bývá někdy na WC. Dnešní odpolední zážitek mě docela pobavil. Máme poměrně nešťastně řešenou onu místnost. Jedna mušle a jedna kabinka, kam když chcete, tak musíte skoro přeskakovat mušli.

Přijdu tam, u mušle kolega AB, kterého jsem tam potkal i dopoledne, tak říkám: "*My se tu nějak scházíme, co?*" a pokračuju dál ke kabince se slovy: "*Na to, že je tu čím dál tím víc ženských a chlapy mizí, je ten záchod docela vytíženej*".

A hle, kabinka zamčená: "*Hmm, co jsem říkal, to je opravdu provoz*". Mezitím AB odpověděl na mou řečnickou otázku: "*To bychom tu mohli dělat porady...*" a dodává, když se proplétám zpátky kolem něj od kabinky do "předsínky": "*... a navíc je to tu dost špatně řešený, doporučuju záchod o patro níž, to se nedá srovnat*". A tak raději dodávám, "*já si počkám*".

AB jde nakonec do finiše, odchází a nastupuju já. V tom se otevrou dveře kabinky a za zvuků proudící vody vychází další kolega CD pronášejíc: "*Tady je to jak na pavlači...*", bohužel další komentář už jsem nezaslechl, protože si sušil pod větrákem ruce.

Za nějaký čas jdu na WC opět a potkávám opět kolegu CD, který právě končí u mušle. A tak pronesu něco ve stylu: "*to snad ne, zase full house*" a CD odcházejíc od mušle ukazuje na mokro na zemi kousek od mušle a pronáší: "*ale pozor, nešlápni do toho, je tu nějak nach...*". Po mém udiveném výrazu dodává: "*ne, to bude tady od toho, jak se to splachuje*"... Na tohle už jsem neměl odpověď, už jsem se jen smál tomu, jak se dospělí lidi dokážou bavit o takových hovadinách. :-)

V těchto okamžicích opravdu lituju, že není na záchodech kamera s mikrofonem. Ochrana soukromí, neochrana. Takovéhle veselé příhody stojí za zaznamenání :-)) a já doufám, že to svědčí o tom, že vztahy na pracovišti i mimo něj jsou velmi dobré a že alespoň mužské osazenstvo dodržuje pitný režim. :-)

To jsem ale trochu odb(m)očil. Zpět k potkávacím frázičkám.

Při takovýchto setkání se často stává, že člověk neví co říct, ale má nutkání prostě něco vypustit. Dopadá to tak, že uslyšíte něco, na co se prostě nedá reagovat, protože jsou to spíše větičky zamumlané pod vousy. Jako například tyto, které si vybavuji:

- "Tak co, Edo Edo?" (a co jako? :-)
- "Jooo, jooo" (???)
- "Hele, no nebo já se stavím" (hmm)
- "Sakra, já jsem blb, nechal jsem tam ty faktury" (:-)
- "ví á d čěéémpjns" (kvíín)
- "já toho XX zabiju" (koho?)
- "ty jsi jako vítr" (padají papíry i s magnety z nástěnky)
- "tečkoooo, neviděls tečku?" (to je kocour)

Myslím, že by to stačilo, nerad bych, aby se to úplně zvrtilo. Už jsem chtěl začít psát o zážitcích na dámských toaletách (jen z doslechu samozřejmě :-)), ale raději toho nechám. :-) Akorát doufám, že se mnou někdo po tomto lehčím rozboru bude ještě na chodbě bavit. :-)

Jeho obraz

09.09.2003 22:42 Rubrika: [Poezie](#)

Už je to vlastně všechno dávno
Kdy bílou hůlkou barvil plátno
Hořká slza vrací ho zpátky
Zůstaly jen dva šťastné pátky

Při svíčce štětec jemně namáčí
Zas chtěl by ji mít v náručí
Mlčet ve dvou, poslouchat vánek
Když celý svět předstírá spánek

Ale dál a dál stál tam sám
Maloval společnému obrazu rám
Chtěl jejím snům lásku dát
Tím jedním tahem tolikrát

Vždy vzal ji ruku a políbil
Lásku věčnou jí teď neslabil
Však nalít' zas očím zářivým
Štětec proklál srdcem svým

Ona už zvyká si na bílý stín
Proč zbyl jí jen obraz a splín
Věčnou bolest plátno maluje
A hořkost do rámu vsazuje

Poslední minuta splývá s vteřinou
Slabost nepřemůže touhou svou
Však Děkuji připisuje nad rám
Neb další obraz namaluje si sám

Stále živý obraz se jménem Úterý 11. září

11.09.2003 07:46 Rubrika: [Ze života](#)

Byly asi 4 hodiny odpoledne, kdy jsem seděl v tehdejší kanceláři a normálně pracoval. Když tu se na mě obrátil náš tehdejší praktikant Richard z Maďarska a říká něco o tom, jestli už jsem slyšel o tom "**terrorist attack**". Vůbec jsem netušil, co tím myslí. Prý, ať se podívám na CNN.com. Zkusil jsem to, ale bezvýsledně. Server CNN.com byl nedostupný. Na nějakých menších serverech jsem zachytil zprávu o *dvojčatech* a o tom, že do nich narazilo letadlo. V tu chvíli mi to stále ještě nedocházelo.

V té době jsem o World Trade Centru moc nevěděl, šlo to kolem mě. "*Někde v New Yorku jsou nějaké dva mrakodrapy, no a co?*". Takto smýšlelo více lidí o tomto, možná domnělém, "centru obchodu". Ale jednoho dne se WTC proslavilo více, než by si samo přálo. **Psalo se 11.9.2001.**

Z těch písmenek na webu jsem moc moudrý nebyl. Odešel jsem tehdy domů kolem páté. A na cestě mě zastihl telefonát rodičů, jestli už jsem to slyšel. Tak jsem říkal docela v klidu, "Jo, slyšel jsem to. Nějaká letadla narazila v New Yorku, je to strašný.". Ale stále po mně tato informace jen stékala jako voda po másle.

Až jsem dorazil domů a pustil televizi. V tu dobu už bylo vše jasné, žádná nehoda, ale promyšlená akce. Vejel jsem na tu televizi a nevěřil jsem vlastním očím. Je vůbec TOHLE možné? Svět se na chvíli zastavil. Alespoň pro mě. Následujících několik dnů po mně všechny ostatní události stékaly jako kapka po skle. Byly naprosto nedůležité.

Ve zprávách říkali, že svět už nebude jako dřív. Nedovedl jsem si vysvětlit význam těchto slov. Bylo to trochu populistické a strach nahánějící. Co nebude stejné? Co se změní? Budeme chodit v neprůstřelných vestách a vyhýbat se místům, kde se združuje hodně lidí? Budou ženy v kabelkách a muži v pracovních kufrech vedle deštníku a diáře nosit příruční plynovou masku?

Historie má jednu nepříjemnou vlastnost. Komprimuje čas. Když se člověk-nehistorik podívá například na 2. světovou válku očima roku 2003, zdá se mu, že to byla jen chvílka. V učebnicích jsou jednotlivé daty nasázeny pod sebou, u každého vysvětlení, co se událo. Z toho čtení může mít každý pocit, že se vše odehrálo děsně rychle a vývoj byl dopředu jasný. Protože za datem 1938 je i datum 1940 atd. Kdo žil v roce 1938, nevěděl dopředu, co bude za 2 roky. Historie zná z pohledu proběhlých událostí budoucnost. Je pak jednoduché říci - tohle se stalo a mělo to jasné následky.

Z tohoto pohledu ještě nikdo nedokáže říct, že onoho 11. září 2001 došlo k nějaké události a má to nějaké přímé následky. Dva roky je příliš krátká doba pro zápis do učebnic historie. Jedno je jisté. **Svět se ještě nezměnil.** A vzhledem k tomu, že nejsme učebnice dějepisu a neznáme následující datum, tak ani netušíme, jestli se **mění k lepšímu nebo naopak.**

A bez ohledu na to, jestli si za to současná zahraniční a jiná západní politika může nebo nemůže, bylo to hrůzný.

Proč tohle všechno píšu? Protože si chci třeba za pár let přečíst, jaké jsem měl pocity po dvou letech od této tragédie. A mrzí mě jen to, že už před těmi dvěma lety jsem neměl blog, abych si zaznamenal, jak jsem tehdejší události viděl a prožíval. **Tohle se totiž nevyplatí zapomínat.**

Bloudění v Tróji, aneb existují i ochotní lidé

16.09.2003 06:26 Rubrika: [Ze života](#)

Včera jsem jel na Finanční úřad Prahy 8. Jel jsem z Letné. Ti, kdo to tam znají, vědí, že se tam staví metro a tak se tam nedá normálně dostat, ale musí se to nějak objet. S tím jsem však nepočítal, protože tam zas tak často nejezdím a tak začala odysea jednosměrek, slepých uliček a bloudění. Připadal jsem si jak v Doomovi, kde jsem chodil způsobem "Tady jsem ještě nebyl, mrknu se tam, co tam asi je." :-) Bez mapy.

Nakonec jsem se vzdal naděje, že to najdu sám, počal jsem se vyptávat. Na nějakém novém sídlišti jsem se zeptal tamních pracantů. Jeden mi poradil naprosto přesně. "Jste úplně mimo, ...". Trefil jsem zhruba do té oblasti kolem, zahlédl jsem i tu budovu, ale jak je to tam všechno rozkopené, nemohl

jsem se tam dostat - o parkování nemohla být ani řeč. A tak když už jsem cítil, že se opět vzdaluji od místa s velkým **M**, zastavil jsem a optal se takového staršího pána (ale ne zas tak moc, tak kolem 55). A teď jsem na rozpacích, jestli, to co navrhl, bylo způsobeno mým beznadějným výrazem, jeho dobrou náladou nebo tím, že mám na autě nepražskou SPZ :-). Řekl, že sice jde jinam, ale jestli chci, tak mě tam dovede. Nasedl si tedy do auta a jeli jsme.

Myslím, že bych to sám možná našel, ale rozhodně bych tam nedošel. Barák úřadu byl totiž vidět hned z té hlavní křižovatky, ale zajet se tam dalo porušením příkázaného směru jízdy. "*Tady zahrňte dopravu, je tu sice zákaz, ale to nevadí*", řekl a tak jsem učinil.

Po zhruba půl hodině bloudění a další čtvrt hodině jízdy s navigátorem jsem tedy šťastně dorazil přímo před úřad a dokonce jsem i v pohodě zaparkoval. (ne každý ví, jak se tam dostat, takže tam bylo docela volno :-).

Musím říct, že mi to udělalo ohromnou radost a kdybych s sebou měl nějakou flašku, dal bych mu jí. Škoda, že jsem nic takového u sebe neměl, muselo stačit **vřelé Díky a přání pěkného dne**. Ale jsem rád, že existují ještě hodní a ochotní lidé. A to i v Praze.

PS:

Cestou zpátky už bez navigátora jsem si ještě projel pár jednosměrek a slepých uliček a nakonec trefil zase zpátky na Letnou. Asi bych si měl tu mapu do auta zase vrátit. :-)

Víte, co jste dělali v lednu 2001?

17.09.2003 08:36 Rubrika: [Ze života](#)

Víte, co jste dělali před dvěma a půl lety? Asi ne, že?. :-) Já ano a to docela podrobně. Někdy je dobré se ohlédnout a zjistit, kolik toho člověk zvládl tehdy a kolik dnes. V té době jsem si totiž vymyslel, že si budeme psát ve firmě reporty o tom, co kdo dělal. S odstupem času jsou to pro mě **spíše legrační zápisy, ale tehdy to smysl mělo**. Na pár minut jsem se vrátil do sladké doby ideálů a velkých plánů :-). Jak říká Leoš Marešoj - *pojďme se tedy podívat zpátky do minulosti na to, co jsem **dělal v lednu 2001***.

Pozn.: název tehdejšího projektu jsem nahradil slůvkem *Projekt*, osoby jsem vyhvězdičkoval (pro jistotu :-).

Osobní report 1/2001, Eduard Hlava

=====

- zarizeni vraceni poplatku od Globe za Projekt.pl
- zaplacení za Projekt.pl do Polska
- zaplacení poplatku pro VeriSign
- upgrade SFS
- schuzka s prekladatelskym servisem *****
- zapoceti prvni faze realizace formulare pro Projekt, konzultace
- schuzka se zastupcem EOL (*****)
- preklopeni Projektu
- vychytani asi milionu chyb na Projektu (seznam by byl moc dlouhy)
- zmena barev v casti Projektu
- doladeni validace zaznamu (maily, funkce v admin sekci)

- priprava a umistení nekterých textu na Projekt
- sestavení nakladových položek za 2000
- vyplacení záloh programátorů (2 osoby)
- vyplnění formuláře k priznání darovací daně
- vytvoření dokumentu a zadání výroby BRS (banners rotation system), konzultace
- vytvoření diskusních skupin pro reg. i nereg. uživatele
- sestavení základu stanov pro společnost
- castecná změna úvodní stránky Projektů (novinky, cutting left/right)
- vytvoření tabulek pro outsourcing obsahu a nabídek
- vytvoření stránky summer2001
- správa účtu na www.JinyProjekt.com (vlození několika článků)
- vytvoření materiálu, zadání a kontrola realizace EasyMaileru, konzultace
- vytvoření materiálu WFM
- vytvoření kreativní stránky pro Projekt.com pro KPP2001
- návrh log pro Magazin, Chat a Diskusní fórum
- Text k Magazin, Chat a Diskusi
- návrh ceníku webdesignerských prací

Ono se zdá, že toho zas tolik není. Ale vzpomínám si, že zaplatit například za doménu přímo **VeriSignu do USA** byla záležitost na celý den čistého času. Ve skutečnosti se to řešilo asi tři týdny. :-)
Telefony do států, pobíhání po bankách atd.

Možná, že bych zavedl něco podobného (třeba alespoň pro sebe) i v dnešní době, abych měl srovnání. Ale obávám se, že i když by kvantita byla podobná, až tak pestrý by to asi už nebylo. :-)

[**Update 9:13**] Teď si ale uvědomuji, že se mi takovýto report vytváří skoro automaticky. Jsou to přece **úkoly, kalendář a odeslané emaily** v Outlooku. Ty technologie postupují opravdu obrovskými kroky. :-)

Tak možná ještě vypublikuji článek s názvem "**Víte, co jste dělali v září 2003?**". :-))

Oči

21.09.2003 22:42 Rubrika: [Poezie](#)

Často dívám se do Tvých očí
Naděje ni smutek vidím v nich
Záře, ta šlehá jak bičem kočí
Proč náhle celý svět zas ztich'

Ten pohled předchází větu tvou
Jak nevyřčená stojí v temnotách
Já odpověď znám však nejasnou
Proč záleží ti na mých hodnotách

Jen dva modré těkavé kamínky
Bázlivě zastavují se a já potají
Ve snách pletu ti z vlasů copánky
Dlouhé krásné, jiné jméno nemají

Zem teď pod hlavou zase tlačí
Jak jarní déšť sny přecházejí
Mé skutečnosti slova nevystačí
Proč po tváři slzy se kutálejí?

Ukradená kabelka = spousta problémů

23.09.2003 07:30 Rubrika: [Ze života](#)

Je **velmi** nepříjemné ztratit doklady, klíče a další věci. Jedna kamarádka mi dneska popsala do emailu popis své aktuální situace po ztrátě kabelky. Promiň Míšo, ale prostě jsem to sem musel dát :-)) a třeba ji někdo viděl a ozve se. No řekněte, není tohle fakt pech? Cituji z emailu:

...to jsem zvědavá, protože jediné překvapení by bylo, kdyby někdo našel mojí kabelku. Měla jsem tam občanku, řidičák, techničák, emise, pas, klíče od bytu, kanceláře, schránky a všechny karty, včetně karty do práce. Takže, když jsem si šla pro novou kartu do banky, chtěli občanku, pin mi poslali do schránky, kterou jsem nemohla otevřít a když jsem zázrakem otevřela schránku šroubovákem, aniž bych ji poškodila, našla jsem tam doručenkou z pošty na zásilku obsahující pin, ale nemohla jsem si to opět bez občanky vyzvednout. Pak mi ještě ukradli rádio z auta, dnes vypnuli telefon a během dne zavirovali počítač.

...

*Ale upřímně -
nehroučím se. Spíš se směju, že když se má stát katastrofa, tak se stane.*

Taky si říkám, že se stanou horší věci, ale tohle... Jak říká Murphy - **když se něco má posrat, tak se to posere v tu nejnevhodnější dobu a tím nejnevhodnějším způsobem.**

PS: Zvláště pražáci: Kdybyste náhodou našli tu kabelku, prosím ozvěte se.

Dva konce během jednoho dne

25.09.2003 20:37 Rubrika: [Ze života](#)

Dnes opět po dlouhé době dostojí tento blog i jménu **deníček**. Cestou z práce jsem přemýšlel, jak zaznamenat dvě dnešní události, které byly jen malým krůčkem ve velké mašinérii, ale pro mě svým způsobem docela významné. Pak jsem si řekl, Hlavo, ty blbče, od čeho máš blog?

Poslouchaje Red Rain (... is coming down) od Petera Gabriela přemýšlím, jak začít... Asi tak. Nemám rád nedokončené věci a speciálně ty, které se táhnou dlouho a mají tendenci vyjít do ztracena, ale

přesto se někdy musí řešit. Dvou podobných záležitostí jsem se (snad) konečně zbavil a byl to poměrně dlouhý proces. Slovo "zbavil" není vhodné, protože se mi loučilo dosti těžko.

.: Konec první - škola nevolá .:

Po více než dvou letech studia jsem se rozhodl, že definitivně **ukončím své působení ve školních lavicích** i u školní tabule. K rozhodnutí jsem směřoval několik měsíců, ale až včera jsem to uzavřel. Trvalo mi to dlouho, protože jsem přemýšlel, jestli téma, které jsem si vybral za svou dizertační práci, jsem schopen naplnit. Dospěl jsem k závěru, že nikoliv. Ne proto, že bych to nezvládl (i jistá míra lenosti by se dala najít :-), ale hlavně proto, že psát na toto téma by znamenalo jen papouškovat něco, co už bylo řečeno, napsáno, přeloženo. Dělat analýzy pro analýzy, tabulky pro zaplnění místa a text bych vystlával zbytečnými slovíčky, abych natáhl text. Tak to ostatně dělají mnozí (neříkám, že všichni) pachtíc se za dalšími a dalšími tituly, které jim budou na dvě věci, až ve skoro třiceti letech opustí školu bez jakékoliv praxe. Kdejaký středoškolák deset let v oboru je strčí hravě do kapsy. Ale to jsem odbočil, pojednání na téma české školství bych si nechal na jindy. :-)

Vzpomínám si, jak jsem psal diplomovou práci se skřípěním zubů, ale na rozdíl od jiných mi to šlo skoro samo. Mělo to takový ten "drajf". Materiál jsem využíval ještě dlouho po napsání, z myšlenek tamtéž nashromážděných čerpám dodnes. Cítil jsem, že případná dizertační práce (resp. úvodní minimum) by mi takovýto pocit nedávala a jistě by se z toho stala nemastná neslaná práce, kterou bych těžko obhajoval. Usoudil jsem tedy, že bude lepší, když svůj drahý čas budu věnovat něčemu jinému.

Toto rozhodnutí mě naplňuje jakýmsi pocitem sklíčenosti, ale zároveň lehkosti. Téměř 9 let studia na jedné škole, z toho 5 let na jedné katedře. Za tu dobu si člověk vytvoří vztah i k těm lidem, kteří ho od zkoušky vyhodili (naštěstí se mi to stávalo poměrně zřídka :-). **Bylo to takové manželství z rozumu, ale teď se rozvádím.** Toto manželství mi nepřinášelo už nic nového, abych z toho mohl dostatečně čerpat. To, co chci dál studovat, mohu totiž studovat i bez "manželky".

Věřím, že celá tato skvělá rodina pochopí mé rozhodnutí. Útěk v půli bitvy zdá se býti zbabělým, leč já se tak rozhodně necítím.

.: Konec druhý - velký projekt .:

O tomto "druhém konci" se nebudu příliš rozepisovat, protože myslím, že se k tomu budu ještě několikrát vracet. Až bude vhodná doba.

Dnešním dnem totiž skončila jedna odysea, jedna etapa, kterou považuji za velmi poučnou a přínosnou, ačkoliv skončila, nebo právě proto. Ukončili jsme před rokem a půl projekt, kterým žilo několik dlouhých měsíců a let hodně lidí a který nakonec nevyšel. Resp. nevyšel tak, jak jsme si představovali. Ale já mám stejně pocit, že v lecčems byl úspěšný, jen se narodil do špatné doby. Ale to až jindy. :-)

Nedávno jsme prodali server a dnes jsem od něj **předal "klíčky"**. Konečně po mnoha měsících dohadování se podařilo dosáhnout toho, co zpočátku vypadalo na záležitost několika dnů.

Neuvěřitelné. Pro tuto chvíli si mohu oddychnout, ale tím to ještě bohužel nekončí. Druhý level právě začíná...

Ohlédnutí za Prablogem 2

28.09.2003 14:19 Rubrika: [Ze života](#)

Tak ještě jednou a asi ne naposledy o Prablogu 2. Já blb vypil zase litry a litry cola-coly (s fernetem), po které se ani ve čtyři ráno nedalo usnout. Bude to tedy trochu zmatené, ale pokud to nenapišu teď, už asi nikdy. :-) Jak jsem už napsal v [předchozím spotu](#), Prablog 2 de-facto skončil až u [Marquise de Sadeho](#) někdy mezi 2. a 3. hodinou ráno. Nevím přesně, ale vím, že jsme odcházeli naprosto poslední. Tak ale trochu popořádku.

K rybičkám jsem se dostavil kolem 15:15, kdy v místnosti už bylo pár duší tvářící se, jako by k sobě patřili. I usoudil jsem, že se jedná o zaslíbené blogerstvo a přisedl si. Velmi mne hned zpočátku pobavilo **kolečko**. Pro každého příchozího se všichni představili - pěkně dokolečka. Jenže, ostatní se trousili po kouskách, takže těch koleček bylo asi tak ... no, hodně. A vždy se to někde zašprcilo díky poznámkám těch ostatních.

Některým se z dlouhého postupně stalo krátké (například [MedvídekPú](#) už byl po čase jen MPú, Tajemný [DarkMaster](#) pak už jen SM ... neptejte se mě proč SM, to bude vědět MPú :-).

Málá vsuvka. Většinou se to zašprcávalo v tzv. "**chechtacím růžku**", kde [Arsinoe](#) s [Merskou](#) zvyšovaly hladinu hluku z nuly na 100 za 5 vteřin. Jojo, měly pěkně vytůněné bránice, samozřejmě k velké radosti ostatních. :-)

Ale posuňme se dál. Po příchodu [Kostěje](#) mělo setkání chvíli nádech setkání jakési sekty. Každý se měl totiž pochubit, jakýže to má vlastně hřích. No, padaly většinou docela roztomilé kraviny. :-) Jeden hřích mě velmi zaujal a pamatuji si, jak jsem říkal: "**škoda, že si tohle nebudu pamatovat, to by bylo dobré na blognutí**". Tuto větu jsem pronesl ještě několikrát a měl jsem pravdu. Nic si nepamatuju. :-))

Hodiny se míjely s minutami a zábava byla v plném proudu. Jestli jste viděli někdy film, ve kterém se vracejí retrospektivně vzpomínky v takových utrčcích, které do sebe nezapadají, tak to se mi teď přesně děje v hlavě... I slyšte...

MedvídekPú měl toho malého v pouzdýrku u opasku a velkého vystavoval na stole na odiv ostatním. Stále tvrdil, že jsem H(h)lava otevřená a hlásil něco o DarkMasterově panictví. Kdo ví, co s tím má společného. :-)

[Karl](#) občas jen tak zlehka něco vtipného nadhodil, pamatuju si, jak mi říkal: "**tohle blognu, těš se**". Bohužel nevím, co to bylo. :-)

[Mahulenu](#) jsme si představoval jako Mahulenu Bočanovou, ale věřte nebo ne, nejsou si vůbec podobné. Navíc tahle Mahulena-Poohová mluví plynule slovensky, což vzbuzovalo všeobecný zájem ostatních a dle slov Martina Kopty, jí prý kvůli tomu obletují chlapi. Tak nevím, nikoho jsem kolem ní lítat neviděl. Tam nebylo totiž na takovýhle akrobatické kousky místo.

Dokonce i velitel a náčelník Jiří "nočas" [Kouba](#) musel jako první začít podlézat. Šlo mu to skvěle i s otočkou, kterou piloval zhruba každých 20 minut, když chodil kotrolovat, zda se někdo nefláká u pisoárů. Ta otočka při podlézání (mluvíme tu o stolu) naopak moc nešla Mersce, která při jednom výlezu prohlásila, že má velkou ... duši. :-)

Naopak Arsinoe neměla s podlézáním žádný problém, ale celý večer opakovala, že si nás musí pro

manžela všechny vyfotit, aby jí věřil, že v Práglu byla jen se samými inteligentními lidmi. Ale zůstalo jen u slov a foťák jsem u ní viděl až těsně před půlnocí, kdy se z obličejů jakákoliv inteligence dávno vytratila.

Ale byly i výjimky. Například taková [Vivien](#) (**POZOR, je taky z MOSTU!!!**) byla i v pozdním čase natolik duchapřítomná, že věděla jak velký máme v Mostě kruhový objezdy (zřejmě jí to poradil její přítomný osobní taxikář Pepíno). Což se vzápětí snažila Arsinoe naznačit palcem a ukazovákem u ruky, ale doteď nevím, čí rozměry vlastně ukazovala. Tak malý ty kruháky nemáme. :-)

Když jsem se z toho šoku probral, zjistil jsem, že [Arthur Dent](#) (který je ve skutečnosti docela velký - mimochodem, nevěřte, že příjmení charakterizuje jeho nositele, podívejte se na mě :-)) si prohlíží reklamní hrníček. Vzhledem k tomu, že jsem nedostal za reklamu ani pintu piva, nemohu zde uvést co [na hrníčku bylo](#). Ale byl pěkný, i s návodem. Arthur se nakonec ale projevil jako sklerotik a hrníček tam při odchodu zapomněl.

To velmi mrzelo autorku hrníčku - [Řetězku](#), která mě a Mahulenu zasvětila do zákulisí výroby takového barevného hrnku. Její skrývaný žal přešel brzy a tak jsem se dozvěděl, že ráda jezdí na koni, už má práci a jako jediná tam beze studu ukazovala svoje ...ehm... fotky. Některé opravdu stály za to. Co ještě měla (kromě superiorního gelu na vlasy) v batůžku se detektivní kanceláři Hlava & spol. nepodařilo zjistit. Taky jsme si řekli, že se začneme navzájem číst. Ačkoliv jsem tvrdil, že já jí občas čtu a dokonce i do komentářů píšu, přesto jsem na vzájemnou dohodu přistoupil. :-)

Vše pozoroval Martin Kopta, který nás zřejmě celý večer považoval za sklerotiky a tak stále opakoval "Já jsem Martin Kopta". Nakonec si to asi všichni zapamatovali, když nám ukázal svůj poměrně zkažený pas (byl celý zelený). Martin měl také za úkol, střežit mnou donesené CDčko s logy jednoho nejmenovaného serveru a nakonec se mu to i podařilo. MedvídekPů vtipně poznamenal, proč jsem ty logy nepřinesl na disketě, že by se tam v pohodě vešly. Jenže on neví, že my už diskety nevedeme a plně jsme přešli na hi-tech 4 rychlostní vypalovačku.

To bylo něco pro bystré oko (takové upchýymné) přilepené na displej Panasonicu, jehož majitel a nositel [Dupe](#) na nás čas od času vyslal blesky. To ovšem vůbec navadilo ani [Ad. Javůrkovi](#), ani [Černovlásce](#) (jejíž hřích je to, že šlape na paty [Piximu](#), chudák Pixy už je celý okopaný), ba dokonce ani její kamarádce interně přezdívané Slečna Unknown.

Možná to ale trochu zatemnilo mozek [White Dogovi](#), který si to chtěl se mnou a s Kostějem rozdat a tvrdil, že nás položí na lopatky. Protože ve třech to moc nejde, přizvali jsme Řetězku. A tak jsme dali dohromady malý tým. **Squashblog**, turnaj ve squashi, je tedy na spadnutí. Termíny jsou jasné. Může to být kdykoliv, hlavně když to bude v úterý nebo ve čtvrtek.

V druhé půlce už začaly slabší kusy odpadat a tak se například [Trillian](#) přitulila k dvojce Arsinoe + Mers a svého bodyguarda, který tam vlastně nebyl, nechala na pospas osudu.

Těsně před poněkud chaotickým placením ještě [Marvin](#) mě a Mahulenu povyprávěl o bojovém umění. Teď mi to zní něco jako **Hunhuačanhaguhaha**, ale asi to nebude nejpřesnější název. Vím jen to, že ho to bavilo a i když už to dlouho nedělal, vůbec nic mu neochablo.

Při placení se zjistilo, že Kostěj nenahlásil čtyři fernety a tak je musel i s tučným spropitným doplatit před zraky ostatních, čímž zachránil Mers před týmž. Byl to gentlemanský čin (však ty ferňásky sám vypil) a všichni jsme byli rádi, že to neskončilo rvačkou s pinglem, nebo s jeho ochrankou.

Těsně před půlnocí jsme se rozpustili, rozloučili se s Arsinoe a Mers, které odjely nach Brno jen s jedním svítícím zadním světlem. Snad si je nikdo cestou nespletl s motorkou. A pokud dorazily v

pořádku (v což věřím), smějí až se dodnes.

Zůstali jsme jen 4 - Mahu, Kostěj a Martin Kopta, který prohlásil, že musím jít ještě s nimi, protože jsem jeho nadřízený, ačkoliv to vůbec není pravda. Ale těmto slovům mé ego podlehl a tak jsme šli. Cestou chtěl Kostěj ukázat Mahuleně noční Perlovku, což zejména Martin kvitoval s povděkem. Asi ho zajímalo, zda by s nimi nešel udělat rozhovor pro Digiweb. Bohužel jsme to nezkusili a tak jsme pokračovali dál. Přičemž poznámka Mahu o tom, že *teď má Kostěje a my se máme zatím rozcvičovat*, utla veškerou debatu o prostitutkách. Pak už se jen rozebíralo to, zda v kabelce unesou registrační pokladnu, až je náš stát začne danit. :-)

Jak jsem avizoval na začátku, skončili jsme u [Marquise de Sadeho](#). Taková hospůdka pro cizince, kde jsem seděl sice na lavici, ale přesto tak nízko, že když přišla servírka, málem jsem si zlomil krk. Ta měla tak dva a půl metru, což mě trochu rozhodilo a zapomněl jsem, co vlastně chci. Nakonec jsem si vzpomněl, že cola s fernetem nebyl ten večer špatný nápad a tak jsem své přání zopakoval.

Debata pokračovala do půl třetí (plus mínus cihla) a doufám, že to o čem jsme se bavili, nebude nikde nikdy publikováno. Možná ještě tak to o tom Červeném trpaslíkovi, to by šlo. Tím nemám na mysli stydlivého Kostěje, ale ten výborný seriál. Po té, co Mahu s Martinem odešli na poslední WC (Martin prý byl na dámských, ale kde byla Mahu jsme se nedověděli), jsme se odebrali na čerstvý vzduch. Cestou jsme rozebrali ještě pár převážně neškodných témat a takřka symbolicky jsme se u vykachličkované supermoderní koupelny rozloučili.

A já doufám, že všichni dorazili nakonec domů stejně v pohodě, jako já. :-)

Všem děkuju za skvělé odpoledne, večer, noc i ráno!

Carrefour - dějství druhé - trestní oznámení lítají

30.09.2003 16:53 Rubrika: [Ze života](#)

Každá válka se nejprve odehrává v poli, kde se poměřují síly zbraněmi. A když dojdou náboje a padne tolik mrtvých, že už je to přihlížejícím odporné, začne válka slov, obviňování a někdy možná i vysvětlování. Podobně to vypadá v kauze "Carrefour" (zjednodušeně řečeno, všichni víme, že se jedná o OC Nový Smíchov), kdy po potyčce přímo v poli nastupují slova paragrafů.

A [Kostěj dnes musel vysvětlovat](#) a při té příležitosti zjistil, že *čirou náhodou* Policie nemá ještě jeho trestní oznámení. Podivné, podivné. Nevím, kdy ho podával, ale rozhodně už mohlo dávno k Policii doputovat, když tam doputovalo *jiné*.

Proč strana, která se očividně něčím provinila (tím myslím ochranku), podává trestní oznámení na toho, kdo byl objektem násilí?

Myslím, že vysvětlení je jednoduché. I velké korporace se chovají totiž jako obyčejní lidé a snaží se, aby ne nich nezůstalo to pověstné smítko viny. Malý příklad ze života z jednoho menšího případu:

Už jsem psal o tom, jak bratrovi jeden nejmenovaný člověk poškrábal klíčem nové auto. A tak bratr podal na tohoto konkrétního člověka trestní oznámení. A co udělala tato osoba? Podala trestní

oznámení na mého bratra s odůvodněním, že ho obtěžuje. (k čemuž samozřejmě nikdy nedošlo)

Proč to ten *škrábač* udělal? Kdyby to totiž nechal jen tak, znamenalo by to v jeho očích a pohnuté duši, že **je vinen**. Teď má Policie dvě trestní oznámení stojící proti sobě a nula od nuly pojde. Nikdo nic nedokáže.

Vraťme se ke Carrefouru. Zde je situace složitější v tom, že se jedná o závažnější čin. Naštěstí tu ale existují nesporné důkazy toho, co se stalo, navíc poměrně dobře mediálně prezentované. (pro Carrefour bohužel, pro blogery bohudík)

Připusťme tedy, že Kostějův titulek "[Carrefour spolupracuje s násilníky!!!](#)" se může zdát vedení Carrefouru poplašným, zvláště pokud zmíněná ochranka nebyla pod vedením Carrefouru, ale jiné společnosti. Ale o to teď nejde. Jde o obsah toho článku, který se jim stal trnem v oku. Ještě jednou jsem si ho teď přečetl a až na ten nadpis mi to přijde jen jako **výpověď o vzniklé situaci**. Čili nic, za co by na někoho muselo být podáno trestní oznámení.

V tom článku dokonce není ani moc vlastní názor (sorry Kostěji, obvykle tvé názory pochopím, tady jsem ho nenašel :-)), ale jen a pouhý popis událostí. Co jim tedy vadí? Nadpis článku? Ne. Popis událostí tak, jak se skutečně udály? (a není pochyb, že to co tam je, je pravda) Možná. Negativní reklama? Určitě. A proti tomu se snaží bojovat.

Je to přesně jako s tím poškrábaným autem. Nemůže to zůstat bez odezvy, jinak zůstane ten hnůj jen na jejich hlavách. Z pohledu Carrefouru je to zoufalý pokus, ale bohužel mají schopnější právníky...

Pokračování později.

[22:30] Myslel jsem, že ještě něco dodám, ale když jsem si to po sobě teď přečetl, asi už jen dodám jedině: **Kostějovi, DarkMasterovi i ostatním napadeným (ať už fyzicky, tak i těmi paragrafy) přeji hodně štěstí!**

Smazávají se rozdíly mezi ženou a mužem?

03.10.2003 12:50 Rubrika: [Ze života](#)

Proč mají muži a ženy jiné národy, zvyky a potřeby? Protože mají rozdílné mozky. Jednoduché jak facka, že? Je to snadné říci, ale v čem konkrétně jsou rozdíly? Čistě technicky vzato, samozřejmě. :-)

Tak například muži si pamatují *relevantní a dobře organizované informace*, naopak ženy spíše *irelevantní informace, dobře tváře, jména, náhodné informace atd.*

Jako pověstné kočky lépe vidějí v noci ženy, naopak muži rozeznávají více detailů ve dne.

A proč se ženám vždy přisuzovala červená barva a mužům modrá? Protože muži lépe vidí v kratších vlnových délkách (směrem k modré) a naopak ženy lépe vnímají delší vlnové délky (k červené).

Myslím, že to leccos vysvětluje. :-) Ale taky v tom nacházím jednu zajímavou věc. Připadá mi, že se žena s mužem docela vhodně doplňují. Alespoň soudě podle tohoto modelu, jehož vznik bych datoval do doby tak před 20 lety. Dnes je situace trochu jiná.

Proč to tedy nefunguje i v reálném životě?

Možná je to tím, že ženy jsou taky trochu muži a muži přebírají naopak některé vlastnosti žen. Jsme v

době, kdy se tyto vlastnosti vzájemně přelévají. Ženy se nevědomky snaží vyrovnat mužům a začínají s nimi soupeřit. Naopak muži začínají být přecitlivělými, jsou podrážděnější (dokonce někteří mají měsíční cykly podráždění), když se ráno zapomenou navonět, jsou celý den nervózní.

Kdy bude klid?

"Soupeření" mezi mužem a ženou bude pokračovat tak dlouho, dokud si budou předávat vlastnosti a celý tento nestabilní "systém" se neustálí. Ale obávám se, že až se to vše ustálí, člověk jako tvor už tu nebude. :-)) A pokud ano, nechtěl bych být u toho. Ten boj, je totiž někdy děsně roztomilý. :-)

Tiché hlasy

13.10.2003 22:05 Rubrika: [Pel-mel](#)

Jak bych to nazval? Malé ohlédnutí, vyslyšení podivných hlasů, imaginace? Nevím, ale je to jedno. Mám z následující básničky docela dobrý pocit. Ještě by potřebovala trochu doladit (rytmus), ale už mě to nebaví se s ní mazlit. Necht' spatří i ona světlo světa.

Tiché hlasy

Tolik krásy skrývá se kolem nás
Dnes jsem si jen potichu zhas'
Bych neviděl všední úsvit rán
A mohl snít o tom, proč tě znám

Krásný čas utíká jak splašený
Já procitám a jsem tak zmatený
Byl jsem vysoko, blízko slunci
Každý měl by sobě dávat šanci

Ohnutý šíp svíráš si v dlaních
Noční prach v srdcích rozechvělých
Bodnutím snažíš se proměnit svět
Přeješ si co chceš, zašlápneš květ

Nejhorší hádky byly ty krutě němé
Bol za lásku v srdci jak vyměněné
Jen černobílý svět mi nabídla jsi
Duhový v šedi ulic býval kdysi

Bůh spánku připomíná mi časy
Kdy slýchávali jsme tiché hlasy
On není tím, kdo mstít se musí
Má v sobě kus tebe, mně se hnusí

Nechápeš, nevíš jak rány se hojí
Hlubokou tvůj šíp vyryl mi v šíji

Směješ se, sladká slova pronášíš
Celý svět vlastně ze srdce nesnášíš

Tolik krásy skrývá se kolem tebe
Ty nevidíš, necítíš, vidíš jen sebe
Nepochopíš, nevíš jak rány se hojí

Stručná charakteristika blogera

16.10.2003 23:26 Rubrika: [Ze života](#)

Původně jsem to chtěl poslat [Kostějovi](#) do ICQ na jednu jeho otázku (to byste rádi věděli, co to bylo, že? :-)), ale nakonec se mi to nějak protáhlo (ta odpověď). Tak jsem si řekl, že bych to mohl postnout sem, ať z toho máte taky něco i vy. :-)

Bloger je člověk, který o sobě může prohlásit následující:

- 1) jsem člověk
- 2) jsem na ženský, chlapi mě zajímali jen do 3 let (u žen opačně)
- 3) umím psát a počítat
- 4) umím derivace případně mám nějaké deviace
- 5) mám smysl pro humor
- 6) jsem toustovač nebo si na něj občas alespoň hraju
- 7) nepočůrávám se
- 8) mám alespoň občasný příjem (peněz, problémů, vzduchu, alkoholu, sexuální energie, nápadů, ...)
- 9) píšu
- 10) čtu si po sobě články alespoň jednou denně
- 11) při čtení se směju nebo u toho brečím
- 12) při čtení vlastních starších textů se ptám, kdo to psal
- 13) přestávám chápat bod 1)

Vidíte? Nikde nefiguruje slovo **bloger**. To podivný slovo je jen zkratka pro několik desítek vlastností skoro normálního člověka. :-) A aby člověk nemusel vyjmenovávat všech XX bodů (a jistě se dají vymyslet i další), prostě píše jednoduše a krátce **bloger**. Tak to je. :-)

Nepřímá charakteristika blogera (body 14-24)

17.10.2003 11:12 Rubrika: [Ze života](#)

Na mou včerejší odpověď Kostěj [vtipně zareagoval vlastním spotem](#) (když jsem ho četl, tak jsem se musel smát :-)), kde odhalil téma našeho rozhovoru. A mně napadly ještě nějaké body k [předchozímu příspěvku](#).

Zde uvádím další výroky, na které když odpovíte kladně, s největší pravděpodobností máte sklony k

blogerství. :-)

[+] prvních 13 bodů

- 14) směju se i článkům, které jsem nenapsal, ale jsou o mně
- 15) pravidelně si sleduju PageRank a počet stránek odkazujících na mé stránky
- 16) když někdo o mně napíše něco negativního, jsem podrážděn
- 17) jsem-li podrážděn z negativního ohlasu, neuvědomuju si, že v reálu se s tím člověkem můžu mít i rád
- 18) vím, že statistiky návštěvnosti jsou zavádějící
- 19) přesto mě potěší zelená šipka směřující nahoru
- 20) když nevím, co napsat, napíšu alespoň nějakou kravinu
- 21) na otázku "jsi bloger?" podrážděně odpovídám "ne!"
- 22) často si říkám: "o tomhle bych mohl napsat"
- 23) když chci o něčem napsat zjistím, že není vlastně o čem psát
- 24) často se ptám, jestli ještě platí [bod 1\)](#)

A tak to je. :-)

Nesnáším zimu, hnusná vlezlá zima

24.10.2003 07:52 Rubrika: [Ze života](#)

Už je to tu. Zima nekompromisně zaklepala na dveře. Co, "zaklepala". Přímo rozrazila dveře a ani se neptala, jestli se o ní někdo prosí. To opravdu nesnáším. Tahle příšerná vlezlá zima. Brr. Kdyby dokázali komunisti poručit větru dešti a **hlavně zimě**, asi bych neodolal a volil bych je.

Ráno člověk vyleze ven ještě napůl spící a první co ho udeří do čumáku je ten všudypřítomný chlad a stud. Už jen dlouhý rukáv bez bundy nestačí. Pomalu to bude na zimní bundu, roláky, rukavice a čepice. Člověk je nabalený jak Děda mráz a stejně je mu zima. V autobuse zapomínají topit, takže jsou umrzlí i sedačky a když si na ně člověk sedne, nastydnou mu minimálně vaječníky, ne-li celý člověk. Ještě že se lidi teď v zimě v těch dopravních prostředcích nepotí. Aspoň se tam dá konečně dýchat.

To nemluvím o tom, že se v takovýchle kose nedá bez handsfree nebo bez rukavic telefonovat, aby člověku neupadla zimou ruka. A že bych chtěl v týhle zimě pracovat s PDAčkem, to nepřichází v úvahu. Tekutý krystal netekutí, dotykový pero v těch rukavicích (který zatím nenosím, ale živě si to představuju) ani necítím a stejně se mi stále zamlžuje displej, jak na něj funím. A jakmile se mi zamlží, tak to tam zamrzne a já abych ještě s sebou nosil nějakou miniškrabku na autoskla.

Mno jo, auto, to je taky věc. Ještě že teď moc ráno autem nejezdím. To věčný oškrábávání skel a sundávání sněhu mě drtí. Omrzliny nevímkolikátého stupně, všechno je ztuhlý, vrže to, zamlžuje se to. Stěrače jsou přimrzlý, ale stejně jsou vlastně k ničemu. Proč? Protože jsou přimrzlý a ani neprší, takže není co stírat. O namrzlých silnicích nemá cenu se bavit.

Za chvíli začnou solit silnice a chodníky, boty budou flekatý. Auto zase začne požírat sůl, všude bude bordel od písku a od všech těch chemických nesmyslů, co sypou na to čemu se ještě říká sníh. Lidi budou padat, lámat si na zledovatělých chodnících nohy a ruce, autům se bude špatně brzdít a když přijde obleva, budou všichni zaflákaný jak prasata od bláta, písku, soli a dalších sajrajtů.

Zimu bych zrušil jednou pro vždy. Ať si je zima na horách, tam je to ok, tam to patří.

Škola smyku

28.10.2003 09:04 Rubrika: [Ze života](#)

O víkendu jsem si zajel na [mostecký autodrom](#), kde byl Den otevřených dveří. Při té příležitosti jsem si projel vlastním autem dvě kolečka. Měl jsem docela bobky, protože "startovalo" více aut a v prvních zatáčkách bylo docela těsno. Pak mě všichni předjeli a já měl klid si prohlédnout trať. No, i při té prťavé rychlosti jsem si vyzkoušel, jak se asi cítí jezdcí.:-) Zjistil jsem, že mostecká trať není zrovna v dobrém stavu, zvláště její okolí by chtělo trochu více údržby. Ale to nebylo to hlavní.

Mimochodem, jako každý rok, i letos někdo nezvládl jízdu svým vlastním vozem a vylétr z trati. Tentokrát to tam nějaký šoumen otočil na střechu. Nedivím se, ta trať svádí k rychlé jízdě, ale jsou tam zákeřné zatáčky.

Co mě však zaujalo ještě víc, byla **škola smyku**.

Zdarma tam nabízeli **rychloukurz zvládnání smyku**. Po cca 45 minutách teorie jsme se se svými auty přesunuli na kluznou plochu. To byl zhruba na dvě auta široký a několik desítek metrů dlouhý pruh nabarvený bílou barvou (něco jak se dělají přechody, jen souvisle) a kropený vodou. No, klouzalo to tam parádně. Takové pěkné náledí tam nasimulovali. Vyzkoušeli jsme si tam pár druhů smyků (zadní nápravy, přední nápravy) a jejich zvládnání.

Divil jsem se, ale teorie opravdu fungovala v praxi parádně. Akorát, že to bylo vždy jen při rychlosti cca 40 km/h, opravdová praxe na silnici bývá horší a toho času na rozhodnutí má člověk o dost méně. Ale i tak se to vyplatilo. Přesto doufám, že to nebudu muset nikdy použít.

Nedotáčivý smyk mě zajímal nejvíc. To je ten, kdy najedete do zatáčky moc rychle a auto prostě jede rovně. Jak tedy takový nedotáčivý smyk (smyk přední nápravy) zvládnout u auta s předním náhonem a na kluzkém povrchu? Je to jednoduché, ale docela obtížné to psychicky zvládnout.

Jedete-li do zatáčky a najednou zjistíte, že už ji nezvládnete vybrat a auto má snahu ze zatáčky vylétnout, tak **nebrzdit**, ale především **jen sundat nohu z plynu**. Tím zatížíte přední nápravu (tím se přimáčkne k vozovce a má více snahy zatáčet) a navíc zpomalíte. Pokud dupnete na brzu, auto vám určitě nezatočí a pojede stále rovně. Ideálně na louku, ale spíše do svoditel, do stromu nebo z desetimetrového srázu.

Ještě to je možné zkombinovat s prudkým bržděním, ale bez zatáčení! Tj. s nezatočenými koly prudce brzdit (se sešlápnutou spojkou, mimojiné také proto, aby vám motor nezhasl), abyste zpomalili auto. Poté pustíte všechny pedály (včetně plynu) a budete se snažit zatočit.

Ostatní způsoby zvládnutí takového smyku jsou buď naprosto špatné, nebo určeny jen pro profi závodníka, kterým nikdo z nás není. :-)

Má někdo jiné zkušenosti?

Tiché hlasy

30.10.2003 22:43 Rubrika: [Poezie](#)

Tolik krásy skrývá se kolem nás
Dnes jsem si jen potichu zhas'
Bych neviděl všední úsvit rán
A mohl snít o tom, proč tě znám

Krásný čas utíká jak splašený
Já procítám a jsem tak zmatený
Byl jsem vysoko, blízko slunci
Každý měl by sobě dávat šanci

Ohnutý šíp svíráš si v dlaních
Noční prach v srdcích rozechvělých
Bodnutím snažíš se proměnit svět
Přeješ si co chceš, zašlápneš květ

Nejhorší hádky byly ty krutě němé
Bol za lásku v srdci jak vyměněné
Jen černobílý svět mi nabídla jsi
Duhový v šedi ulic býval kdysi

Bůh spánku připomíná mi časy
Kdy slýchávali jsme tiché hlasy
On není tím, kdo mstít se musí
Má v sobě kus tebe, mně se hnusí

Nechápeš, nevíš jak rány se hojí
Hlubokou tvůj šíp vyryl mi v šíji
Směješ se, sladká slova pronášíš
Celý svět vlastně ze srdce nesnášíš

Tolik krásy skrývá se kolem tebe
Ty nevidíš, necítíš, vidíš jen sebe
Nepochopíš, nevíš jak rány se hojí
Kdo nemá rád, pro toho svět stojí.

Desetníci a dvacetníci - Good Bye

01.11.2003 20:07 Rubrika: [PeI-mel](#)

Den **1. listopadu 2003** se navždy zapíše do dějin. Je to den, kdy nás navždy opustily naši blízcí přátelé a každodenní společníci. Byly pro nás neodmyslitelnou součástí, byly to jednoznačně Češi, jaký mají být. Nikdy neměnily své názory, měly vždy prokazatelnou a jasně viditelnou hodnotu, byť pro někoho zanedbatelnou. Děti si s nimi hrály (některé zkoušely polykat, aby následně sledovaly

proces průchodu trávícím traktem), dospělým byly pomocníkem v různých hrách, zejména karetních. Byly symbolem chudoby, odpadu, opovržení i plýtvání. Kolik jich skončilo na dně studní, v jeskyních a pod krápníky.

To vše pro nás znamenaly desetníky a dvacetníky. Jejich pouť skončila, poděkujeme jim za skvělé služby a popřejme klid v aluminiovém nebíčku.

Zapomeneme psát propiskou?

04.11.2003 09:01 Rubrika: [Ze života](#)

S tím, jak se snažím nepoužívat papírové poznámky, objevují se drobné problémy. V práci jsem například musel dnes odmítnout jednu excelovskou tabulku vytištěnou na papíře, protože ... co já s tím papírem? Podívám se na to a založím (navždy). A už to nikdy neuvidím. Nehledě na to, že se bude ještě 100x předělávat, tak nač bych si ji bral a házel následně do koše? Stejnou službu by mi prokázala, kdyby mi přišla emailem. Podíval bych se, zaarchivoval a ušetřili bychom jeden list papíru. Tiskl bych až konečnou verzi. Mno, ale to jsem odbočil hned v úvodu. :-)

Elektronické poznámky nelze moc používat na školeních a kurzech. Tam je toho na psaní většinou moc a přepisovat se to v real-timeu do počítače/PDA nedá. **Problém, který se může za 100 let stát opravdu velkým průšvihem, jsem u sebe objevil teprve včera.**

Byl jsem totiž nucen psát nějaký souvislý text rukou, prostě obyčejnou propiskou. No, řeknete si, že to není nic neobvyklého. To každý provozuje denně. :-) Já tedy ne a asi jsem divnej.

Přemýšlel jsem, kdy jsem naposledy psal něco souvislejšího rukou. I dopis do pojišťovny nebo do školy raději napíšu ve wordu. Vše se prostě dnes dělá na počítači a je to už i rychlejší, pohodlnější, bezproblémovější. **Office balíky**, případně jejich napodobeniny, jsou snad na každém počítači. Občas člověk nadepíše adresu na obálku, podepíše nějakou fakturu a pokud i poznámky a různé úkoly nejsou papírové, pak se těžko člověk (tedy já :-)) dostane k tomu, že může něco napsat rukou (vlastní).

Dnes to ale přišlo. Napsal jsem celkem asi 3 stránky textu vlastní levou rukou. A musím říct, že jsem pociťoval drobné problémy. Měl jsem problém napsat dvě stejná písmenka stejně na různých místech. Střídal jsem klasické psací písmo s malým tiskacím. Chvilku jsem si nemohl vzpomenout, jak se píše malé tiskací L, nemohl jsem použít delete, nefungovala funkce zarovnání do bloku, kontrola pravopisu a dokonce ani automatické formátování odstavců a seznamů. Prostě příšernost. O pravidelném řádkování a tučném písmu se mi mohlo jen zdát.

Když jsme se rohlédli kolem sebe ke kolegům do poznámek, zjistil jsem, že ani oni na tom nejsou o moc lépe. Jeden vystudovaný vysokoškolák měl písmo jako devítiletý chlapec (zřejmě začal používat počítač v útlém věku a jeho rukopis zastýdl na pubertální úrovni), další měl též problém psát tak, aby to alespoň on sám po sobě přečetl. Společně jsme se pak divili, že naši otcové psali daleko úhledněji než my. **Je to opravdu důsledek počítačové revoluce, nebo je chyba na základní škole?** Já bych se přikláněl k té první variantě.

Doufám, že se tento stav nebude zhoršovat, jinak budu muset změnit zaměstnání a jít někam, kde se nepoužívají počítače, abych nezapomněl úplně psát. Takových míst u nás už ale moc není. :-) A mimochodem. K čemu vlastně potřebuju umět psát rukou? Stačí se umět podepsat a i to časem

nebude potřeba. Identita člověka tak bude ochuzena o další složku a grafologové nebudou mít co žrát. :-)

Sexuální příručka z roku 1894

04.11.2003 19:31 Rubrika: [Pel-mel](#)

Dostala se mi do rukou, podle mého, skvělá sexuální příručka pro mladé dámy, z konce 19. století. Originální stručná charakteristika článku mluví, myslím, za vše:

Rady a pokyny pro mladou nevěstu, kterak se chovati a jak zacházeti s intimními a osobními vztahy ve svazku manželském ku prospěchu nezrušitelnosti této požehnané svátosti a pro slávu boží.

Pro citlivou mladou ženu, které se dostalo řádné výchování, jest svatební den paradoxně dnem nejšťastnějším a nejhrůznějším zároveň. Kladným okamžikem jest svatba sama o sobě, kdy je nevěsta středem pozornosti a odehrává se krásný, Bohem požehnaný ceremoniál, který symbolizuje její triumf nad mužem, kterého si k sobě připoutala, aby vyplňoval všechny její tužby po zbytek života pozemského. Zápornou chvílí jest pak svatební noc, kdy se nevěsta musí vykoupiti tak říkajíc tím, že bude poprvé čeliti hrůze sexuální zkušenosti. Za těchto okolností poslyšte, drahá čtenářko, šokující pravdu.

Některé ženy očekávají zkoušku ohněm o svatební noci s radostí, takových pocitů se vyvarujte! Sobecký a tělesně založený manžel může lehce takového nevěstina smýšlení zneužít. Nikdy by nemělo upadnouti v zapomenutí jedno zásadní pravidlo manželství: **dávati se musí pomálu, zřídkakdy, a hlavně s nechutí.** Jinak by se mohlo přihoditi, že manželství stane se místem pro ukájení živočišných tužeb.

Na druhou stranu, utlačování nevěsty nemusí vždy zacházet do krajnosti. Ačkoli je sex v tom nejlepším případě odporný a v nejhorším případě bezbožný, bolestivý a ponižující zážitek, musí se přetrpěti, a ženy tak činí od počátků věků. Odměnou budiž jim svátost monogamního domova a dětí jež touto cestou vznikají.

Pro nevěstu je ve většině případů zbytečné brániti se ženichovým započínáním sexuálního aktu. Ideálním manželem byl by ten, kdo by ke své ženě přistoupil pouze na její vlastní žádost a pouze z důvodu zploditi potomstva. Takové jemnosti a nesobeckosti však od průměrného muže očekávati nelze.

Většina mužů, pokud nežije v sebezapření, bude sex vymáhati téměř denně. Moudrá nevěsta statečně protrpí nejvýše dva sexuální zážitky týdně v prvních měsících manželství a postupem času by se měla všemi možnými způsoby snažiti, aby se četnost styku snižovala. V tomto ohledu se použití dá předstíraná nemoc, ospalost či bolesti hlavy. S úspěchem se setkávají také večerní hádky, škorpení, popichování, sekýrování a hašteření zhruba hodinu předtím, kdy obvykle započíná svádění. Chytré ženy mají v zásobě novou a lepší metodu, jak odmítnouti a odraditi manžela s jeho milostnými návrhy. Dobrá manželka muže čekat, že do konce prvního roku manželství se jí podaří snížit častost intimních sblížení na jedno týdně a do konce pátého roku svazku manželského na jedno měsíčně. Mnoha ženám se podařilo do desátého výročí sňatku poroditi děti všechny a docíliti úplného ukončení sexuálního vztahu se svým manželem. V tomto období se mohou spolehnouti, že láska k

dětem a společenský nátlak jejich muže doma udrží. Tak jako si moudrá nevěsta vždy ví rady, jak udržet četnost pohlavních styků co nejnižší, stejnou pozornost musí věnovati také tomu, aby to byla ona, kdo řídí druh a stupeň styku.

Většina mužů jest od přírody spíše perverzní, a když žena vyjde i jen půl kroku vstříc, může to znamenat příval nejodpornějších výmyslů jeho. Třeba mimo jiné provozovati normální sex v nenormálních polohách, dotýkati se ženina těla ústy a své odporné vzrušené tělo nastavovati k ústům ženy. Když jest muž odmítán začnou se projevovati nechutné mužské zvyky, ke kterým jest v takové situaci každý manžel náchylný. Mluví o sexu, čte příběhy o sexu je často nahý, prohlíží si fotografie či kresby znázorňující nebo připomínající sex.

Moudrá nevěsta nikdy nedovolí, aby její muž viděl její tělo neoblečené, a nikdy nedopustí, aby on ukazoval své vyslečené tělo jí. Pokud se sexu nejde vyhnouti, jest nezbytno, aby se provozoval v naprosté tmě. Spousta žen považuje za rozumné a užitečné nosit silnou bavlněnou noční košili a manžela oblékat do řádného pyžama. Noční úbory si manželé obléknou každý v jiném pokoji a při pohlavním aktu si je nemusí svlékati, tudíž dojde k nejnepříjemnějšímu a nejmenšímu odhalení těla.

Ve chvíli, kdy má nevěsta oblečenou košili a zhasla už všechna světla, postaví se tiše k posteli a očekává svého ženicha. Ten když tápavě vstoupí do místnosti, neměla by žena vydávati žádného zvuku, neboť by tomu mohl porozuměti jako povzbuzení. Měla by ho nechat tápati ve tmě. **Vždy jest naděje, že třeba zakopne a způsobí si malé zranění, kterého by mohla žena využít jako výmluvy a odepřítí mu pohlavní styk. Když ji najde, měla by manželka ležeti co nejtoporněji.** Jakýkoli tělesný pohyb z její strany by si mohl optimistický manžel vyložit jako vzrušení sexuální.

Pokud se jí chystá políbiti na rty stačí, když trochu stočí hlavu, a jeho polibek skončí někde na tváři. Pokud se jí chystá políbiti ruku, měla by ji sevřít v pěst. Pokud jí nadzvedne noční košili a pokusí se ji políbiti kdekoli jinde, měla by si ji okamžitě stáhnouti, kam patří, a vyskočiti z postele se slovy, že ji příroda volá tam, kam musí i král. Tohle určitě potlačí jeho touhu líbatí zakázaná území. Když se manžel snaží ženu svéstí necudnými řečmi, **vymyslí si nějakou nesexuální a triviální otázku, kterou mu z ničeho nic položí.** Jakmile muž na ni odpoví, měla by udržovati konverzaci na ono téma, i kdyby bylo sebenicotnější. Nakonec manžel pochopí, že když vyžaduje pohlavní styk, musí v tom pokračovati jen bez milostní přípravy. Moudrá žena si nenechá vyhrnout noční košili dále než k pasu a dovolí nejvýše, aby si muž rozepnul poklopec u pyžama, aby mohlo dojít ke spojení. Manželka je po celou dobu, co on funí a vzdychá, úplně tiše nebo si bručí něco o domácích pracích. **A hlavně musí ležeti úplně nehybně a nikdy za žádných okolností nezamručí ani nezasténá, dokud styk neskončí.**

Hned jak muž dokončí pohlavní akt, začne ho moudrá žena sekýrovati stran drobných úloh, které si přeje, aby ráno vykonal. Spouště mužů přináší největší sexuální uspokojení právě to poklidné konečné vyčerpání těsně po pohlavním aktu, a tak je pro ženu nutno zajistiti, aby v takové chvíli nenastal okamžik klidu, který by si manžel vychutnal. Jinak by mu to mohlo dodat odvahu, aby se znovu pokusil o pohlavní sblížení.

Manželka může být ráda za jednu povzbudivou skutečnost. Celý život vychovávala jejího muže škola, církev, jeho rodina a společnost okolo něj k pocitu viny pro jeho pohlavní touhy. Přichází tedy ve svazek manželský kající a studem zahalen, už napůl přemožen a zdolán. Moudrá žena se chopí takové výhody a pozvolna sleduje svůj cíl: nejdříve omezování ve svůj prospěch a poté svého manžela úplně oprostí od sexuálního vyjadřování.

Autor: Napsala Ruth Smythersová, milovaná žena reverenda L. D.Smytherse, pastora arkadické metodistické církve, při výročním regionálním shromáždění.

Vydáno léta páně 1894

Nevím, jestli a kde to bylo publikováno, nicméně, já jsem si to sem prostě musel dát. Některé hlášky jsou docela nadčasové. :-)

Za zaslání příručky děkuju Andrewovi.

Radaři na D1

05.11.2003 18:10 Rubrika: [Ze života](#)

Kdyby někdo náhodou jel v těchto dnech z/do Prahy do/z Brna, necht' si raději dává pozor na Dé jedniče. V rámci akce "**Kryšot**" (Kryštof 2 nebo Minikryštof) je v jednom směru zhruba 5 radarů + uniformovaní příslušníci (v druhém směru to samé). Dlouhou dobu jsem přemýšlel, jak může Policie na dálnici zastavovat auta, ale mají to, klucí, dobře vymyšlené. Jezdím po dálnici jen občas, ale za 5 let jsem na dálnici nepotkal radar. Až dnes a byla to žeň. :-)

Za keřík postaví auto s radarem a o pár set metrů dál, před benzínovou pumpou, svedou provoz do jednoho pruhu pomocí kuželů a výstražných světel. A pak už jen na vjezdu k pumpě zvedají terčík a staví a staví a staví ... až z toho mají někteří řidiči průjem. :-)

No, jde jim to dobře. :-) Já jsem se naštěstí těch zákeřných aut (od slova stojící *za keřem*) všiml včas a stihl v pohodě přibrzdit.

Takže pokud jedete 180km/h a najednou uvidíte na dálnici v levém pruhu kužele, je na brždění skoro už pozdě. Radar jste právě minuli...:-)

Muži, ženy a sňatky

11.11.2003 08:51 Rubrika: [Ze života](#)

Některé skutečnosti jako zázrakem fungují všude po světě. Následující text je volným překladem z angličtiny a ukazuje, jak jsou obě pohlaví tak roztomile rozdílná. Tak rozdílná, že se dokážou pěkně doplňovat. Z textu, který tu mám delší dobu, jsem vybral jen ty, které jsem buď neznal, nebo dlouho neslyšel.

Vzkaz pro něžnou polovičku: nebojte, ono to někdy platí i obráceně, než je tu napsáno. :-)

Vzkaz pro tu chlupatější polovičku: neberte moc vážně předchozí vzkaz. :-)

NÁKUPNÍ MATEMATIKA

Muž zaplatí 2 dolary za věc v ceně 1 dolaru, kterou potřebuje.

Žena zaplatí 1 dolar za věc v ceně 2 dolary, kterou nepotřebuje.

VŠEOBECNÁ ROVNICE A STATISTIKA

Žena si dělá starosti s budoucností do té doby, než se vdá.

Muž si nikdy nedělá starosti s budoucností do té doby, než se ožení.

Úspěšný muž je takový, který vydělává více, než je schopná jeho žena utratit.
Úspěšná žena je taková, která najde takového muže.

ŠTĚSTÍ

Být šťastná s mužem znamená, že ho musíte dobře pochopit a jen trochu milovat.
Být šťastný se ženou znamená, že ji musíte hodně milovat a neznažít se jí vůbec pochopit.

DLOUHOVĚKOST

Ženatý muž žije déle než svobodný, ale ženatý muž si daleko více přeje umřít.

SKLON KE ZMĚNÁM

Vdaná žena očekává, že se její muž změní, ale on se vůbec nezmění.
Ženatý muž očekává od ženy, že se nezmění, jenže ona se vždy změní.

TECHNIKA DISKUSE

Žena musí mít vždy poslední slovo na jakýkoliv argument (v každé hádce).
Cokoliv, co muž řekne poté, je pokládáno za nový argument (novou hádku).

Je to už 14 let, toto letí

17.11.2003 13:58 Rubrika: [Ze života](#)

Původně jsem nechtěl o **17. listopadu 1989** nic psát, ale zaujal mě jeden [článek na iDNESu](#). V něm se ptali 14letých dětí (tj. těch, které se narodily kolem roku 89), co ví o 17. listopadu.

Zaujaly mě na tom dvě věci. Jednak jak ty děti odpovídaly. Je z toho cítit, že to mají naučené a načtené z učebnic nebo znají od rodičů.

Druhou věc jsem si uvědomil hned záhy a která s tím souvisí. Uvědomil jsem si, že už jsem, ku*va, prožil něco, o čem se **píše v učebnicích dějepisu**. Tehdy mi bylo tolik kolik je těm dětem dnes. Pro mě to znamená totiž spíše nedávnou minulost (v angličtině bych to nazval předpřítomným časem), pro ně už je to ale historie. Asi jako pro mě léta sedmdesátá minulého století.

Jojo, ten čas přišerně letí a **ze mě se stal pamětník**. Divný to pocit...

Nevyžádaná muška

19.11.2003 21:44 Rubrika: [Ze života](#)

Asi se pomalu rozkládám, nebo co. Dnes ráno jsem v práci asi 1/2 hodinu bojoval se skoro neviditelnou muškou. Ta mrška se nedala lapit, zabít, spolknout, odehnat. Když už jsem si myslel, že jsem ji zlikvidoval, za chvíli se tam objevila zase. Jako bych slyšel, jak se mi chechtá. A to nám koše

vynášejí denně. Tak nevím, kde se brala. Ale co, nakonec jsem ji asi fakt zlikvidoval a byl celý den klid. Až jsem přišel domů, sednu k počítači a zas ta muška. KDE SE BERE? Nikde nic nehnije, kytky jsou skoro suchý, tak kde vznikají? Koupal jsem se včera večer, tak nevím. Propadám pomalu panice, že vylétávají ze mě...

Nebo, že by to byl nový typ biologického SPAMu? Tzv. nevyžádané mušky?

Nové citace

01.12.2003 09:14 Rubrika: [Pel-mel](#)

Za poslední 2 týdny jsem posbíral pár nových citací. Jsou povětšinou z knihy **Čmeláci přece nemohou létat** a tady jsou:

- Většinu z toho, co z každého dělá jedinečnou osobnost, není vidět. (Barry Siskind)
- Štěstí a smůla nejsou ve většině případů nic jiného než synonyma pro dobrý a špatný úsudek. (John Chatfield)
- Kde jsou znalosti? Pohřbené pod horou informací. (T.S.Eliot)
- Na světě není nic jisté, nic bezpečné. Jediné, co máme, jsou příležitosti. (Douglas MacArthur)

Samozřejmě, že jsou i v horním proužku nad záhlavím stránky.

Vláda se prostě pos*ala

01.12.2003 12:52 Rubrika: [Pel-mel](#)

Naše vláda nás den za dnem stále víc zadlužuje. Nevím, kdo to bude jednou splácet. Článek "[Vláda plánuje na příští rok dluh půl bilionu korun](#)" jasně říká, koho v příštích volbách nevolit. Ačkoliv pochybuju, že to k něčemu pomůže.

Ale náchylnost téhle vlády k utrácení je do nebe volající!

"Zadlužení České republiky v posledních letech prudce roste a od roku 1998 se více než ztrojnásobilo."

Prapor bílý

07.12.2003 13:06 Rubrika: [Pel-mel](#)

Poezie bez komentáře.

Prapor bílý

Vyvěším si prapor bílý

V srdci už zas jizva sílí
Ukrývám bol černou kápi
Beznaděj mě v srdci trápí

Naříkej, plač, žij, modli se
Vysvětlit život nesnaž se
Osud jen se zachvěje
Smutek v srdci přežije

Hlavu otoč k obzoru
K obloze plné žalu
Jen se ptej,
kdopak tu tiše vzlyká
Jen slunce poustevníka

A já,
já perly roním do klína
Zas něco ve mně zhasíná
Boty plné písku mám
Bol v srdci jen zakrývám

O věčném bytí chtěl bych snít
Však pouhou chvíli můžeš žít
Pak zamáváš nám praporem
A zašeptáš jen - s Bohem.
===

Nevíte co na Silvestra? Strčte hlavu do kondomu - návod zde!

10.12.2003 08:33 Rubrika: [Ze života](#)

Opět tahám něco z archívu. Zlatý hřeb i vašeho večera může být následující číslo s kondomem. Kdo to zná, jistě mi dá za pravdu, že těm, kteří to v životě neviděli a nic netuší, to může způsobit problémy v oblasti bránice.

Ještě než se dostanu k samotné fotce ukazující, jak vypadá takový kondom na hlavě (a zároveň v mém případě - na Hlavě :-), napíšu vám pár rad. To pro případ, že byste to chtěli taky zkusit.

Jak dostat kondom na hlavu

- 1)** Používejte nejlépe kondomy značky DUREX. Ty jsou elastičtější a je u nich menší pravděpodobnost, že ho při nasazování na hlavu protrhnete.
- 2)** Před použitím ho několik minut zahřívejte v ruce, můžete ho i mírně mnout.

Pro nasazení pak existují dva způsoby:

3a) Postupujte klasickým způsobem, jak ho obvykle nasazujete (jen si při tom nesundávejte trenky!!!), tj. položíte si ho na hlavu anténkou nahoru a natahujete ho oběma rukama směrem dolů (tedy v případě, že jste hlavou vzhůru :-).

3b) Druhý způsob je následující: vložte to něj obě ruce s dlaněmi od sebe a opatrně nasazujte na hlavu. Je dobré, když vám s tím někdo pomáhá a jistí kondom z vnějšku.

4) Jakmile se vám to podaří, brzy zjistíte, že nemůžete dýchat. On vám tu hlavu totiž pěkně obemkne a nepustí ani molekulu vzduchu. :-)

5) Pokud máte možnost a kondom stále drží, strčte si opatrně do pusy brčko na dýchání. (spodem!)

6) Nadýchněte se pusou a vydechněte nosem. Vaši společníci, kterým to předvádíte, budou v křečích smíchu pozorovat, jak vám stoupá a klesá anténka. :-) (stále mluvíme o kondomu na hlavě)

7) Pokud to přeženete, kondom rupne a vám zůstane na krku jen ten kroužek.

8) Na závěr si zajisté všimnete, že máte skvěle lubrikované vlasy.

Musím říct, že i s odstupem času se tomu musím smát. Víte co udělá takový lubrikant s vlasama? A jak člověk po tom pěkně voní?

Tak. A nyní, přísně střeženou fotku jsem se rozhodl zveřejnit. To co mám na hlavě je opravdu šp... kondom. :-)

Fotka zachycuje tu fázi, kdy se mi podařilo nosem vydechnout vzduch a zvednout "anténku" :-). Bohužel akci s brčkem jsem nezkoušel, neb jsem neměl brčko. Ale teoreticky by to mělo fungovat...

Zahrajte si Windows Pexeso

16.12.2003 09:49 Rubrika: [IT/WEB](#)

Tahám opět ze svého archívu další prográmek. Tentokrát je to jednoduchá hra vyrobená ve Visual Basicu (vůbec první věc, kterou jsem v něm dělal) a pochází z roku 1995. Je to tedy drastických 8 let.

.: Popis

Hru může hrát jeden nebo dva hráči proti sobě. Každý hráč vždy otočí dvě karty kliknutím na ně a pokud nejsou stejné, opět je musí otočit kliknutím na ně zpět. Pokud jsou stejné, hráč získává bod. Pokud ne, pokračuje druhý hráč. Jak je vidět, jedná se o klasické pexeso. Nic zvláštního.

Odeberou-li se všechny karty, zazní vítězná melodie a je zobrazeno jméno vítěze.

Není to žádná super verze windows pexesa, ale je to hratelné, jednoduché a zvládne to hrát i pětileté dítě. :-)

.: Zajímavosti

Úvodní originální přivítání po spuštění pexesa namluvil tehdy pětiletý synovec. Když jsem mu to pouštěl nedávno, nepoznal se.

Jedná se vlastně stále o betaverzi s testovacími obrázky, protože mi během práce někdo ukradl počítač i se zdrojovými kódy. Zůstala jen záloha spustitelného balíku na disketě.

V té době jsem pracoval na Pentiu 75MHz a tento stroj tehdy stál 50 tisíc Kč. Dneska by měl desetinovou hodnotu. :-)

A tím vlastně i skončila éra, kdy jsem se věnoval Visual Basicu.

.: Download

A kdybyste náhodou měli neodvratnou touhu si taky zahrát a zkusit si to, můžete si zip archiv stáhnout přímo odsud. Přeji příjemnou zábavu.

[WinPexeso](#), zip archive, 1135 kB

Časy se nemění (ani při hodinách tělocviku)

22.12.2003 14:32 Rubrika: [Ze života](#)

Uvědomil jsem si, že už tomu bude 10 let, co jsem prodělal maturitu na [SPŠ v Chomutově](#). Člověku by se chtělo říct, že to bylo loni a ono ejhle, už je to jedna dekáda. No, nic, nebudu tu plakat nad tím, jak letí čas, to bych vyplakal komplet vodu, co v těle mám a stejně by mi to bylo k ničemu. Ale náhodou jsem dostal od Holdy odkaz na nějaké aktuální fotky ze zmíněné školy a na jedné byl [tehdejší i současný tělocvikář Chylík](#) (dole). **Jak jsem ho viděl, hned se mi naježily chlupy na zádech.**

To je člověk, který ve mně vypěstoval ten správný a nefalšovaný **odpor k jakémukoliv sportu**. To bylo samé 100m na čas, kilometr na čas, 3 kilometry na čas, skok do písku, šplh, sedylehy, hod granátem ... jak blbci jsme plnili směrnice a sbírali body, abychom mohli dostat známku. Já tedy tu skoro nejhorší. A bylo mi to naprosto u pr... Copak jsem byl krysa, abych běhal jak splašený dokolečka? Ne.

Existuje přece spousta zábavnějších sportů, dokonce i kolektivních, které se hodí k tělocviku. Ale bohužel panu Chylíkovi to doteď nedošlo. A něrekl bych, že to bylo osnovami. Byli i jiní tělocvikáři, u kterých se hrál třeba fotbal, nebo se v bazénu zaplavalo pár bazénů a pak byla volná zábava. Po těch úmorných hodinách strávených v lavicích, to bylo lepší odreagování, než běhy na čas na běžeckém oválu.

Škoda, že na tohle ještě pan Chylík nepřišel a tak trápí další a další ubohé žáčky nezázivnými hodinami tělocviku.

PS: Nebyl to náhodou pan Chylík, kdo za trest v hodinách Občanské výchovy dloubal neposlušné studenty do žeber?

PPS: Nebyl to náhodou také pan Chylík, kdo za trest v hodinách Občanské výchovy dával studentům za úkol zalít květiny na chodbě?

A nejsou tohle tak trochu praktiky z (před)minulého století? :-)

Přeji krásné Vánoce

24.12.2003 08:00 Rubrika: [Pel-mel](#)

Všem lidem bez rozdílu barvy kůže, náboženského vyznání a národnosti přeju všechno nejlepší a klid v duši.

Báseň (16.) : Vánoční dárek

26.12.2003 11:04 Rubrika: [Pel-mel](#)

Následující pokus o poezii nebyl inspirován žádnou skutečnou událostí ani skutečnou osobou. Stejně jako některé [předchozí básně](#) je i tato inspirována jen aktuálním rozpoložením, momentálně tedy během vánočního času...

Vánoční dárek

Nikde nedá se koupit
Vánoční dar nejcennější
Snaž se to prosím pochopit
Prachy jsou vždy vedlejší

K čemu je ti bohatství
Můžeš koupit dům a jít spát
Ale hádej, kolik dějství
Každý má na světě hrát

Až budeš příteli velikej
A ohlížet se zase budeš zpět
Miluj, směj se, pomáhej
Připrav si bílý květ

Nevíš, jak krutý život bývá
Jen z knih to znáš
Plač, co jiného ti zbývá
Z okna život nevnímáš

Vím, že ostatní to neznají
Když navždy mi uhasíš
Plamínky malých nadějí
A bolest krutou způsobíš

Životem jak jednosměrnou ulicí
Povozem kupředu uháníš
Pohlédneš na vetchou stanici
Však směr spřežení nezměníš

Jsem pro tebe svět celičký
Voniš, v náručí mě schováváš
Já už nejsem tak maličký
Ty volně žít mě necháváš

Uvědomíš si, že ujel ti vlak
Až když není komu zašeptat
Mám tě rád, věř mi, je to tak
Už na nic nemusíš se ptát

Dar nejcennější také mám
Chci ho jednou tobě dát
Ten Nejvyšší rozhodne sám
Ale přece nemůže se vzdát

Znám tě celé mé bytí
Mám tě rád, říci neumím
Ale přines bych ti živé kvítí
Až zas k tobě zabloudím.

Nákupní předvánoční horečka - reportáž psaná za tepla

27.12.2003 11:20 Rubrika: [Ze života](#)

Dnes je sice už dávno po Štědrém dni, ale to mi nezabrání napsat o tom, jak jsem nakupoval dárky. Přenesme se do 22.12.2003. Letos jsem to udělal zase trochu jinak. Je dopoledne a já vymýšlím, co komu tedy koupím. Pečlivě sestavuji nedlouhý seznam. Oproti předchozímu plánu ještě zůstávám v Praze, v domění, že zde bude větší výběr a všeho přebytek. Rozmýšlení mi trvalo půl dne a tak jsem do města vyrazil až po druhé hodině odpolední. Myslel jsem si, že když vím, co koupit, nebudu nervózní a lidi mě nebudou nasírat už jen svou přítomností. Inu, v životě opáčně to bývá.

Řekl jsem si, že nejlepší místo pro start nakupování bude Carrefour na Smíchově. Ano, ten nechvalně známý objekt, proti kterému ale já sám nemám (možná narozdíl od jiných) zatím žádné předsudky.:-) Kolona směrem od Modřan na Smíchov nebyla až zas tak dlouhá a "zasekaná", jak jsem očekával, takže po slabé půlhodině už jsem hledal v prvním podzemním patře místo na zaparkování. Kupodivu, zaparkoval jsem těšně u vchodu. Bezva, nebudu to mít daleko.

Hned jsem vlezl přímo do Carrefouřího druhého patra, vytáhl PDA se seznamem a začal čmuchtat. Na seznamu bylo hlavní položkou CDčko, které jsem sháněl delší dobu. Samozřejmě v Carrefouři ho neměli. Po půl hodině procházení mezi regály jsem hodil do košíku první věc: balící papír. Hurá. Už mám to "nic" do čeho zabalit. Jedu dál. Zaujala mě jedna kniha od *Michala Viewegha - Báječná léta s Klausem*, kterou jsem sice neměl na seznamu, ale bude se hodit. Šup s ní do vozíku. Po další čtvrt hodině, kdy jsem měl ve vozíku jednu knihu a deset metrů balícího papíru, jsem jel kolem sportovního oddělení a napadlo mě, že bych si mohl koupit squashový míček se žlutou tečkou. Hups ho a byl v košíku.

Bezvadný, takže po bezmála hodině jsem nakoupil pro sebe míček, jednu knihu a balící papír. A seznam věcí jsem vůbec nepotřeboval.

K sakru. Kde to jsme? Copak někdo do Carrefouři ohlásil seznam věcí, které sháním a obsluha je pečlivě ukryla? No, asi jo. Nebo vymýšlím nesehnatelné věci? Tak to zas asi ne, takovou fantazii nemám.:-)

Hodil jsem tedy do košíku něco k jídlu a jsa v šoku jel k pokladně. To už jsem byl poměrně vycukanej,

protože takový neúspěch jsem nečekal. Že já blbec sem vůbec jezdil, to byla ztráta času. Naštěstí mé bezprostřední okolí reagovalo klidně (tj. nestřílelo se) a i když projet s košíkem přímo kolem regálu bylo nemožné a podobalo se to spíš slalomu, zachoval jsem klid. Začal se totiž ozývat hlad a zval mě na gyros do 2. patra. Tomu jsem nemohl odolat.

Jídlo, světlý to bod. Vypustil jsem z hlavy běsnění davů, nadávky za najíždění košíkem na paty a ponořil se plně do jemného kuřecího masa s hranolkama. Zapil colou a byl na chvíli relativně (u)spokojen.

Tak, konec siesty a jdeme. Směr Bontonland na Václaváku. Už poněkud unaven a zmožen bloumal jsem po Bontonlandu a hledal zmíněné CDčko. Otupěn a odevzdán osudu jsem si prohlížel blbosti místo toho, abych cíleně hledal. **Smolíčku pacholíčku, kde se paseš?**

Nakonec mě z mého blouznění vytáhla víla a ukázala mi cestu k vysněnému CDčku. Zaradoval jsem se, uchopil CD a spěchal k pokladně. Nebudu platit kartou, peňauze ještě mám a stejně neznám asi PIN mé nové embosované kolegyně.

Přede mnou někdo platil pětisetkorunou, já chtěl platit tisícovkou. Jak jsem byl omámen, vsugeroval jsem si, že zákazník přede mnou nepodává pokladní svou bankovku, ale naopak, že já ji podávám v předstihu tu mou. Po necelé minutě jsem přišel na řadu a prodavačka ode mě vyžaduje paňauze. A já povídám: "Už jsem vám přeci dal tu tisícovku.". "Nic jste mi nedával...", kontruje prodavačka a dodává "tohle mi nedělejte". V tu chvíli se probouzím a zjišťuji, že ona tisícokorunačka ještě neopustila teplo peněženky a že klamu již tak dost vystresovanou prodavačku. Tohle se mi fakt ještě nestalo.

Omlouvám se, platím a rychle odcházím. Tak to se mi zase něco povedlo. Ožebračit ubohou prodavačku jsem chtěl. Raději líbám svou můzu za to, že mě zachránila před žalářem a prchám do podzemí. Vynořuji se opět u Anděla, který ukazuje mi cestu zpět k autu. "Hurá, začalo sněžit, [to bude jízda](#)", říkám si. A taky jo. Jel jsem jako připosr...

No nic. Dnes už raději nic nepodnikám. Jeden trapas a milión podrážděných lidí mi zase stačí na rok dopředu.

Ať žijou další Vánoce v roce 2004.

To nám ten rok 04 pěkně začíná

04.01.2004 11:43 Rubrika: [Pel-mel](#)

Rok 2003 jsme opustili s myšlenkou, že v [Íránu přišlo o život nejméně 20 tisíc lidí](#) při ničivém zemětřesení. Jak je vidět, příroda si moc nevybírá a udeří nejničivěji tam, kde na to jsou lidé nejméně připraveni.

Silvestr proběhl relativně v klidu, ale už od 1.1. na nás média chrlí další a další pohromy a neštěstí. Inu posuďte sami...

Říkají vám něco jména **Kmetiněves a Hospozín**? Že ne? Tak to asi nevíte, že hned v prvním dni nového roku byla mezi těmito obcemi [zavražděna mladá školačka](#) - Barbora. Chudáci rodiče, ti aby se šli pověsit na větev.

Když už se pomalu začínají informace o zemětřesení v Iránu vytrácet, objeví se nový šok. [Do Rudého moře spadlo letadlo](#) se 148 cestujícími. Nikdo nepřežil. Prý nešlo o teroristický čin. Dobrý, ale změnilo by se něco pro oběti nebo pro jejich příbuzné, kdyby to teroristický čin byl? Těžko.

Ale vraťme se zpět do našich luhů a hájů. Člověk by řekl, že se s rakovinou dá úspěšně bojovat a snad i vyhrát. Tak to tedy ne. Dnes nás totiž navždy [opustila Helena Růžičková](#), která s touto chorobou 2 roky bojovala. Chvilí úspěšně, chvíli se jí nedařilo a nakonec to prohrála **navždy**. To slovo "**navždy**", bratr slova "**nikdy**", je tak děsivé slovo. Nese v sobě tu beznaděj, se kterou se nedá nic udělat. Nevím, jak to tam nahoře funguje, ale pokud tam je nějaký společenství, věřím, že Helena Růžičková tam vykouzlí na nejednom andělíčkoví úsměv od ucha k uchu.

Dále snad už jen briefly:

- 1.1.: [Při pumovém atentátu v Bagdádu zranění tři západní novináři](#)
- 2.1.: [Na severní Írán dopadl meteorit](#) - našťěstí nikoho nezabil
- 3.1.: [Nejméně 15 obětí v kostele](#)
- 4.1.: [Výbuch bomby na jihu Filipín: deset mrtvých, 40 zraněných](#)

Tak co nás ještě čeká? Meteorit dopadl, spadlo letadlo, bylo zemětřesení, vraždí nám tu školačky, v Iráku stále umírají vojáci i novináři, pumové útoky jsou skoro na denním pořádku. A to jsou pouhé 4 dny. Uff. Tak teď už jen zase nějaké povodně, možná havárii někde v nějaké jaderné elektrárně, ne? Ani si nechci pouštět moc fantazii na špacír, abych se taky nemusel jít preventivně pověsit na větev.

No, raději si jdu do Delvity koupit něco k jídlu. Nechci umřít hlady a dodat tak novinářům další téma na článek. Držte mi pěsti, aby mě cestou někdo nepřepadl, nebo abych nešlápl na minu či na mě nespadl meteorit. Ta pravděpodobnost je totiž, mám pocit, už vyšší, než vyhrát ve sportce.

Úterní zmražené hlavinky

06.01.2004 12:26 Rubrika: [Pel-mel](#)

..: Kurevská zima ..: Škoda Octavia v.2 ..: Panoramatický snímek Marsu? ..: Nezapomeňte na dálniční známku ..: Čepice ..:

..

(jak vidíte, doplnil jsem fotku té mé skvělé nové čepice :-)

..: Kurevská zima

Zlaté jaro, léto. Dnes ráno zcela nepřipraven koukám doma na venkovní teploměr a nestačím se divit. Mínius **18 stupňů** pana Celsia. Na to, že pojedu do práce autem jsem rázem zapomněl a počal jsem hledal to nejteplejší oblečení, futrál na nos a kulicha. Venku jsem to nakonec přežil, ale jen tak tak. :-) Tak mě napadla ta antipražská věta: "Ti pražáci ho*no vydržej." Asi se ze mě stal pražák, protože tahle zima je na mě fakt už moc.

..: Škoda Octavia v.2

Zatímco my tu mrzíme, nová **Škoda Octavia verze 2.0** se hřeje zatím někde v teplíčku. Na Autorevue vyšel po Novém roce speciál, kde shrnují "spy" informace o nové Octavii. Pokud ten první

obrázek (mrkenzí [sem](#)) je opravdu už blížká podoba ŠO2, pak musím podotknout, že se mi líbí víc ta klasická ŠO1-facelift. Tahle nová má zadek jako staříčkový Ford Mondeo.

.: Panoramatický snímek Marsu?

Amíci jsou zase na Marsu. Tedy jen vyslanec v podobě robůtka, který tam doskákal jako mičuda. Snímky ale posílá zatím velmi špatné a podle následujícího "panoramatického snímku" to vypadá spíše na dobrou práci ve Photoshopu. :-)

[viz [Nasa shows off 3D Mars image](#)]

Kluci, snažte se víc. :-)

.: Nezapomeňte na dálniční známku

Až přijde obleva, nebo až vyhrabu auto ze sněhu a vyrazím na letních (správněji řečeno celoročních) pneumatikách vstříc prosoleným silnicím, nesmím zapomenout na (lidově řečeno) **dálniční známku**. Propustku na naše perfektně upravené rychlostní komunikace.

Ale pozor. Po dlouhých letech (konkrétně po 6 letech) se mírně zvedá cena z 800 na 900 Kč. To mě jistě nevytrhne, zvláště, byl-li jsem loni na dálnici stavěn za účelem kontroly dálniční známky a vzhledem k tomu, že jsem s našimi dálnicemi nadmíru spokojen. Žádná uzavírka, díru jsem nepotkal ani nepamatuju. Letos si tedy opět známku nedovolím nekoupit. Více o [dálničních dvoudílných kupónech emise 2004](#).

Na zakoupení nového kupónu je zatím dost času - do konce ledna 2004.

.: Čepice

Jak bylo jistě patrné z prvního odstavěčku, nemám rád zimu a mráz už vůbec ne. A tak jsem se rozhodl, že bych si mohl konečně už pořídít nějakýho kulicha. Zvláště proto, že jdu dnes na **squash** a cestou zpátky s mokrou hlavou by se mi mohly polámat vlasy. To ne, řekl jsem si. Tak jsem vyslal, jako zlá macecha, do města kolegyni "DžejeS" pro čepici (*a trochu toho zázvoru* :-). No, po pravdě, ona tam šla za jiným účelem, ale to je jedno. Mně se ven prostě nechtělo, dneska si odpustím i oběd. No, abych to zkrátil, prostě mi koupila modro-červenou čepici. Za to jí patří můj vřelý dík a už mi nebude mrznout [hlava](#), hurá. :-)

Cimrmanem trefený

07.01.2004 09:42 Rubrika: [Pel-mel](#)

Věřili byste tomu? Co já jsem to za člověka? Tak prosím - koupil, vymyslel, zorganizoval, sezval, neudržel a ještě vynadal?

...

Vy jste Pulec? Já jsem znal nějakýho doktora Žábu, nejste vy jeho syn?

...

To pchroto jsem se neustále na to kchrmení vyptávala, ačkoliv mi to bylo u pchrdele.

Jak postupně sleduju a poslouchám všechny ty Cimrmanovy hry, tak jsem stále více přesvědčen o tom, že **Svěrák se Smoljakem jsou géniové**. Čím víc znám jejich hry, tím odhaluju více detailů, které činí z těchto her naprosté skvosty. Jsou naprosto dokonale propojené nejen jednotlivé pasáže her, ale

i semináře s hrami a dokonce lze vyzorovat i odkazy mezi jednotlivými hrami.

Já vím, že jsem asi neobjevil Ameriku a každý ví, že jsou skvělí, ale například **Záskok** (Vavroch v podání Svěráka je nepřekonatelný) nebo **Švestku** jsem slyšel nebo viděl tak 10x a stále se u toho dobře bavím. :-) Čím to? A čím to, že některé ty hry jsou staré více než 20 let a stále jsou aktuální? A navíc v Divadle JC hrají (kromě Svěráka a Smoljaka) povětšinou ne moc mediálně známí herci. A přesto mají už několik desetiletí naprostý a stoprocentní úspěch.

Jen škoda, že Cimrmanovo poselství nepřesahuje hranice naší republiky. Jinak bych to viděl na Nobelovku za přínos světovému divadlu i vkusu. Protože přínos českému kulturnímu prostředí je prokazatelný.

A mně různé repliky z Cimrmana přicházejí na jazyk čím dál tím častěji. Až si někteří mohou myslet, že nejsem normální. :-) *Ale kam se hrabe Bitner, to se nedá srovnat.*

A teď jsem navíc zjistil, že *to není Váš text, to říká Bárta.* :-)

Den plný úřadování

19.01.2004 13:51 Rubrika: [Ze života](#)

Dnešek jsem si vyčlenil na zařizování, běhání po úřadech a podobně. Nakupilo se mi toho víc a z práce bych to nestíhal. Takže jsem ráno pěkně vyrazil ze své domoviny - drsného severu - směrem ku Praze. Silnice byly dopoledne docela prázdné, takže za slabou hodinku jsem byl v Praze a první zastávka měla směřovat k Obchodnímu soudu na Praze 2 a do jedné firmy na I.P. Pavlova, což je kousek.

Jezdím v Praze už léta a stále mě překvapuje nemožnost zaparkovat na některých místech Prahy. Jedním z těch mnoha míst je i okolí I.P. Pavlova a Náměstí Míru. Jezdil jsem dokolečka zhruba půl hodiny, až jsem nakonec zaparkoval. Pravda, dvě tramvajové zastávky od místa, kde jsem chtěl původně zaparkovat. Ale co, aspoň něco.

Na Obchodním soudě bylo taky lidí jak nasr... Fronta u výdeje výpisů z OR zaplnila celou asi 20 metrovou chodbu. Tak jsem si stoupl pěkně nakonec a čekal. Naštěstí se to hýbalo svižně. Takže za zhruba 20 minut jsem byl na řadě a paní už ve dveřích na mě houkla:

"Diktujte IČO"

Já konsternován, podávám starý výpis a říkám, "tady ho mám napsané" a ona stejným tónem, jako bych nic neřekl, opakovala:

"Diktujte IČO"

Tak jsem diktoval. :-)

Po této epizodce jsme se vydal zpět na I.P.Pavlova, kde mě už nečekalo žádné překvapení. O to víc překvapen jsem byl, když jsem si uvědomil, že nevím, v jaké ulici jsem zaparkoval. Když jsem totiž parkoval a vylézal z auta, telefonoval jsem a tak jsem si neuložil do paměti ulici.

Naštěstí jsem auto po zhruba čtvrt hodině našel. Bylo kupodivu tam, kde jsem ho zanechal. A cestou autem (po trase tram 16 směrem k Nám. míru) se mi podařilo z okýnka auta vyfotit [starou škodovku](#), která zajímavě parkovala. Inu, ty Zlaté stránky se dají v době internetu ještě docela dobře využít. :-)

Nyní mám tedy půl věci zařízeno, odsunul jsem se domů oddychnout a teď budu pokračovat k účetní(mu). Mám krátký seznam toho, co vše chci s ní(m) probrat, tak to bude asi taky veselý.

Jsem o něco poslušnější

21.01.2004 14:45 Rubrika: [Ze života](#)

Světlu oznamuji, že jsem se zbavil jedné své neřesti. S touto věcí bych u posledního soudu asi neobstál, ale to nebyl hlavní důvod toho, že jsem se toho (možná jen načas :-)) zbavil. O co jde?

Již více než dva roky jsem to provozoval, kajícím se k tomu přiznávám. Do této chvíle jsem se tím nijak nechlubil. Riziko, že by se to mohlo provalit i tam, kde se to provalit nemělo, bylo sice malé, leč určitě nenulové. Nechával jsem si to pro sebe, protože, kdybych to práskl, určitě by mi to přineslo smůlu.

Za více než dva roky jsem ušetřil více než 8000 Kč, což byl asi ten hlavní důvod. Proč platit za něco, co může mít člověk zadarmo, že? :-)

Celé dva roky se mi dařilo jezdit *bez označeného jízdního dokladu* v pražské MHD a ustát to bez úhony. Stydím se, ale je to tak. :-)

Už jsem si vypěstoval takový reflex, že když jsem viděl dvojici lidí v hromadném dopr. prostředku, z nichž jedna osoba byla skloněná nad něčím v ruce, v tichosti jsem raději vycouval.

A když už jsem revizora potkal, měl jsem náhodou lístek (cvakal jsem, když jsem měl svrbění, že bych je mohl potkat) a nebo jsem to nějak ukecal. Naposledy do bylo na **Pražského povstání** (cca začátkem léta 03), kdy jsem tvrdil, že mám jinou tašku a veškeré doklady jsou doma v tašce jiné. Pustili mě, abych si koupil lístek. Bylo to docela štěstí. Ale ten pocit ... no, nebyl moc dobrý.

Tak jsem si nedávno řekl, že nejsem zas tak chudej, abych si nemohl dovolit koupit roční kupón a lítačku. Takže od teď budu jezdit určitě **na bílo** minimálně rok.

No a pak se uvidí. Třeba mě zase bude lákat to dobrodružství a bude mi chybět to promyšlení situací, co udělám nebo řeknu, až po mně budou chtít lístek. Myslím, že to může i docela dobře rozvíjet kreativní myšlení.

Pár myšlenek, jak z toho vyváznout nastíním. Bohužel jsem ani jednu z nich nepoužil, takže nemohu odhadnout reakci revizora. A dalo by se to použít jen v případě, že s revizory není Policie :-)

- jsem cizinec
- jsem hluchej
- jsem retardovanej
- útěk
- nevnímám vás (naprostý nezájem, nereaguju na žádné výzvy)
- pohádka o tom, jak mě právě opustila žena a už další tragédii neunesu

Tak to by snad stačilo, ne? Takhle se vyžívat v tom, že někdo jezdí na černo? **Fuj!**

PS: Uvažuje se, že [revizoři budou mít stejnokroj](#) a budou tak snadno rozpoznatelní. Ti se tomu všemožně brání (hromadné výpovědi). Pokud by se to podařilo protlačit, pak toto své rozhodnutí zcela určitě znovu promyslím a přehodnotím. :-)

Sauna, Peříčko nebo Zpovědnice?

20.02.2004 12:33 Rubrika: [Ze života](#)

Stojím si tak v Delvitě (už zas Delvita, dnes jsem tam ale nic neukradl :-)) ve frontě k pokladě a tu mi najednou začne vibrovat prso. Měl jsem v náprsce vibrující mobil, tak jsem to zvedl, představil se a tam se ozve:

- "Pavlína Wolfová, dobrý den, mohu s Vámi mluvit?"

...malá pauza

- "Ano, dobrý den"

...a během 2 vteřin mi proběhlo mozkiem asi toto - sakra, Wolfová, to mi něco říká, **to je ta z TELEVIZE!!!** Co po mně chce? Proč mi volá? Chce mě do pořadu? Jakého? Co teď uvádí? Uvádí ještě něco? Ty bláááho, o čem jsem psal naposledy, že si mě všimla televize?

- "Já jsem z ČNB,...", pokračuje paní na druhém konci drátu.

...aha, tak Česká Národní Banka, Wolfová teď dělá v ČNB? Ale v ČNB zatím žádný účet nemám, krom národního dluhu, který musíme všichni zaplatit. Sakra, co chce? Co jsem provedl? Že by se na mě obrátila v souvislosti s včerejší causou škvarková placka? Hmm, nepravděpodobné, takovéhle delikty ČNB zatím neřeší.

- "A volám ohledně online rozhovoru se Zdeňkem Tůmou" (Z. Tůma je guvernérem ČNB)

...hmm, tak je mi to jasný, kam vítr vane. Jde o [online rozhovor na iHNedu](#) a oni chtějí vyřešit technický problémy, které ještě nenastaly. Jsem zklamaný, taková blbost. :-) Tak ji aspoň trochu setru ...

- "Zavolejte mi, prosím za 10 minut, jsem právě u pokladny."

...načež paní/slečna znejistěla, že jsem jí odbyl, ale slíbila další telefonát. A do té doby se snad trochu vzpamatuju.

A nakonec jsem zjistil, že to prý nebyla Wolfová, ale Bolfová. A ani tím si nejsem jistý. :-)

Desatero internetového člověka I.

24.02.2004 12:30 Rubrika: [Ze života](#)

Už to tu několikrát bylo, ale proč si to nepřipomenout a vnést do toho trochu osobního (ne)zaujatého pohledu? Jak lze poznat člověka, který je postižen internetem? **Je to člověk, který vše co se naučil za**

posledních 5 let, bylo díky internetu. Pro něj už není internet fenoménem, už je to jednoduše neoddělitelná normální součást jeho života.

Následuje tedy prvních (a možná posledních) 11 bodů charakteristiky. Proč jedenáct, když je to desatero? Protože "jedenáctero" zní fakt blbě. :-)

- 1) zadává [své jméno](#) do Googlu a sleduje, kolik stránek [na něj odkazuje](#)
- 2) na jednoduché i složité otázky odpovídá "[Pošlu ti odkaz](#)"
- 3) má vlastní stránku nebo [blog](#)
- 4) pokud nemá vlastní stránku, alespoň přispívá [mnoha komentáři](#) na jiné a vždy uvádí svůj email
- 5) má nastaveno upozorňování na [své soukromé emaily](#) na mobil
- 6) používá některý z moderních instantních komunikačních prostředků ([ICQ](#), Jabber apod.) a nedokáže ho vypnout nebo je alespoň *Invisible*
- 7) sleduje svou [soukromou poštu](#) každých 10 minut, přestože viz. 5)
- 8) má několik [emailových schránek](#) (některé tajné), které používá dle situace a příležitosti
- 9) připojuje se k internetu i v [metru](#), aby mohl komunikovat se svými nejbližšími
- 10) prakticky veškeré své problémy začíná řešit zadáním klíčového slova do [google.com](#)
- 11) body 1-10 mu připadají naprosto normální, protože se považuje za "[internetovou generaci](#)"

Říká se, že podle "sebe soudím tebe", v mém případě to platí samozřejmě také, ale ne všechny body byste u mě úspěšně našli. :-)

Další související články:

[Stručná charakteristika blogera](#)

[Nepřímá charakteristika blogera](#)

Bacil mě bacil

02.03.2004 13:42 Rubrika: [Ze života](#)

Kdyby to náhodou někoho zajímalo, přepadl mě nějaký bacil. Před týdnem a něco jsem tu psal o [vitamínech, které беру](#), abych odradil bacila se na mně vyřádit. **Nepovedlo se.** Teď mám v krku knedlík a suše kašlu na všechno. (to nemyslím obrazně, opravdu pokašlávám :-)

Zvolil jsem následující kombinaci medikamentů:

Paralen: nevím proč, tak nějak mi k tomu patří

Vitamín C: zde asi není třeba komentáře

Jox ve spreji: tohle to je pěkný humus, stříká se to do pusy, pálí to, smrdí to, hnusný na chuť je to, ale snad to pomáhá

Septolete: vybral jsem si krabičku, která hlásala "se znečitlivujícím účinkem", tak jsem si řekl, aha, zase marketingový tah. Po vyzkoušení jedné tablety jsem zjistil, že zas tak marketing to nebude. Mám necitlivý celý horní patro. Heh.

Čaj s citrónem: jestli bude dneska někdo předávkovanej čajem, tak to budu já

Humex sirup: to je na kašel a je to docela dobrý :-)

Tak by mě zajímalo, která těchto komponent vlastně nejvíc léčí. Mám vtíravý pocit, že je to ten čaj s citrónem a zbytek jsou jen takové obezličky, aby farmaceutické firmy vytáhly z lidí prachy. Vždyť jsem za to platil v lékárně tři stovky.

Kdo právně zastupuje toho bacila? Budu se s ním o ty peníze, které jsem musel na jeho likvidaci použít, soudit. A k tomu připočítáme újmu na pověsti, újmu na zdraví, ušlý zisk, společenské znemožnění a možná ještě něco. Ten se nedoplatí, chlapec jeden imbacilní.

Odpověď na MiMořádný dotazník

09.03.2004 12:00 Rubrika: [Ze života](#)

[MiM](#) vznesl pár otázek a já [MiM](#)ochodem odpovídám. A [MiM](#)o jině proto, že se to sluší.

1) Jakou barvu auta upřednostňuješ?

Líbí se mi metalízy jakékoliv barvy. Například kovově šedá metalíza. Ale kdyby mi někdo věnoval růžové Audi A8 bez metalízy, vzal bych ho taky. :-)

2) Co vidíš na ženě jako první?

Ženu.

3) Kde má čmelák žihadlo?

Pokud se potká se sklem jedoucího automobilu, pak ho má ve své hlavičce.

4) Jaká je správná teplota piva?

Nevím, ale určitě nižší než teplota těla.

5) Kterých pět blobů žen máš nejraději?

Znám jen dva. Levý blob a pravý blob. A rád mám oba.

6) Věříš v tchýně?

Co je to tchýně?

7) Kde má svíčky traktor?

Tam kde čmelák žihadlo?

8) Co máš na ploše monitoru (obrázek)?

Modrozelené windowsí nic.

9) Co tě napadne první, když uvidíš ženu u počítače?

Programuje v PHP nebo ASP?

Děkuji za otázky, jsem z nich tak trochu [MiMo](#). :-)

Trocha pesimismu nikoho nezabije

12.03.2004 14:09 Rubrika: [Ze života](#)

Myslím, že existuje něco jako "**Zákon zachování konstantní životní nálady**". Tahle větička zní asi trochu zmateně a trochu tajemně, ale já se to pokusím trochu rozjasnit.

Životní náladou míním takový ten celkový pocit, jaký člověk má z dlouhodobějšího hlediska. A ten zákon pak říká, že ať se děje co se děje, každý má přibližně konstantní životní náladu po delší dobu. Někdo lepší, někdo horší. A čím lepší a déle, tím se cítí šťastnější, nebo tak nějak. To slovo "šťastný" samo o sobě se dá vykládat sto různými způsoby, proto ho nerad používám.

V praxi to funguje tak, že když vám není zrovna nejlíp, najde se něco/někdo, co/kdo vám tu náladu může zvednout a tak celkovou úroveň životní nálady udrží na nějaké pro vás průměrné hodnotě. A platí to i naopak. Dlouhodobě (tj. za celý život) pak může mít kolísavou, či vstoupnou a nebo dokonce sestupnou tendenci. Je to opravdu individuální. Ale v kratších životní obdobích, třeba během 2 let, je tato hladina plus mínus konstantní.

Proč to ale všechno píšu. Chci jen vysvětlit, že se mi někdo snaží udržet za každou cenu mojí životní náladu na konstantní hodnotě. A to tak, že mou dobrou náladu se snaží permanentně snižovat.

Řekl bych to pregnantně jinak - **někdo mě nemá očividně rád**. A mám pocit, že to není jeden člověk, ale je jich víc. Někomu zřejmě ležím, jako ten pověstný trn, v oku. Naštěstí existují tací, kteří mě rádi mají, ale o těch třeba jindy. :-) Dnes o těch škodičích.

Za prvé

Někdo se mi neustále snaží zkazit náladu tím, že mi sem na web píše hafo nesmyslných komentářů. Já je vždy smažu. Přejde mi to docela k smíchu, protože ten dotyčný (nebo ti dotyční) prostě jen ukazuje, jaký ja machr a přitom je to ten největší chudák. Ale protože jsem mírumilovný člověk (že? :-), tak ho nechám být, ať si poslouží, když ho to baví. Vadí mi to jen kvůli čtenářům mého blogu, kterým tady dělá bordel.

A jestli čeká, až udělám nějakou ochranu proti tomuto chování, tak se jistě dočká. Ale má to u mě prioritu nula nula nic. Takže...

Za druhé

Někdo začal proti mě poštvávat lidi, se kterými jsem byl až doteď zadobře (alespoň jsem si to myslel). Nevím proč to dělá, nevím, co z toho má. Každopádně, ať už to myslel v dobrém nebo ve zlém, bylo to zlé. Posílat totiž emaily s obsahem, který (když to řeknu hodně diplomaticky) nepotěšil adresáta a adresátův hněv se pak snesl i na mě, je opravdu zbabělé. Mohl to myslet v dobrém, ale jedno je jasné. Ťal do živého. Tohle se prostě nedělá a jestli někdy zjistím, kdo to byl, **budu na něj hodně zlejt**.

[**update**] Právě jsem zjistil, že ten **nejmenovaný** adresát si to všechno sebemrskáčsky vymyslel. Poslal si sám sobě email a pak to prezentoval tak, že mu ho poslal někdo jiný a ještě mě podezíral, že jsem to poslal já. **Uff, to je trochu silná káva**.

Za třetí

[Trillian se ve svém spotu vyjádřila](#) v tom smyslu, že jí dochází tak trochu trpělivost a že si už nebude brát servítky. A mně s jistými lidmi už pomalu ta trpělivost dochází taky. Necht' děkují snad vyšší moci, že je mám rád (tedy některé z nich) a že jsem ještě neprovedl to, co jsem měl v úmyslu už hodně dávno. A to jen proto, že jsem měl pocit, že by mě to pak mrzelo.

A za čtvrté

Abych zůstal v obecné a nicneříkající rovině až do konce, tento bod nebude výjimkou. Jedna událost mě tento týden moc nepotěšila. Ačkoliv chápu, že to tak musí být, je to škoda. I když ... když o tom tak přemýšlím, je to zároveň i dobře.:-) Člověk se musí neustále posouvat dál a já, po pravdě řečeno to cítím v kostech, budu muset dřív nebo později udělat totéž. A obávám se, že to bude spíš dřív, než později. (částečně to souvisí s předchozím bodem - tím jsem to zamíchal i těm, kteří to doteď trochu chápali :-))

Závěrem

Ve středu jsem byl lehce popíchnut, proč prý nepíšu na blog víc osobních věcí. To je **prosté**. To **prostě** nejde tak jednoduše.:-) Mohl bych tu klidně znemožnit sebe a pár dalších lidí. Ale k čemu? To radši budu psát o blbostech a bavit se tím, jak mi jeden stupidní příspěvek zvedl návštěvnost o desítky ba stovky procent. A ostatní pak budou závidět a vymýšlet prapodivné a zcestné teorie. Nebo si budou tahat triko z toho, že na statistiky vůbec nekoukají.:-) A já se budu jen bavit.

Ano, blog mám vlastně jen proto, aby mě bavil a abych si na něm občas i něco zkusil nanečisto. Bude to takhle dál a nehodlám na tom nic měnit.

Takže nic ve zlém a keep going. :-)

PP aneb Pondělní Postřehy

22.03.2004 12:00 Rubrika: [Pel-mel](#)

Koupel auta za babku .. Divné bowlingové počty .. Pracovní přístup ..

..: Koupel auta za babku

Na mytí auta mám v létě takovou malou manufakturu. Stačí přijet za rodiči na chatu, stále dokola opakovat - jen ho nemejte, jen ho prosím nemejte, zajedu na myčku - a ráno se probudím a auto je čisté. Přes zimu ale toto poněkud nefunguje. Kostky ledu moc nedokážou vytvořit potřebnou pěnu. A tak jsem půl roku to auto nemyl. Podle toho vypadalo. Kdy jsem přijel na myčku (ruční! na kartáče ani náhodou), auto vůbec nechápalo, co se s ním děje. "Šampón? Co to je? Houba? Co to je? A nakonec vosk? Šmankotééé. Co se to děje?"

Auto získalo zase něco ze svého původního lesku a zmizelo už i "rallye" bahno ze zrcátek. A co víc, celý tohle stálo jen **50Kč**. Prozradím i kde jsem to myl - u benzínky v Mostě směrem na Žatec, kousek před Čepirohy.

..: Bowling

Včera jsme byli na bowlingu. Po dlouhé době to nebyla čistě bloggerská akce, ale spíše [CETinfo-IAESTE-bloggerská](#). Mimo to, že jsem se s některými viděl po (snad) několika letech poprvé, toto spojení zdálo se být vražedným pro ony ubohé kuželky. Jednu dráhu jsme museli opustit poté, co se nám přestala ukazovat jedna kuželka. Prostě si zůstala hovět nehoře a na nás pekla. Museli jsme se přesunout zrovna ve chvíli, kdy jsem **vedl**.:-) Na druhé dráze došlo k dalšímu překvapení. Po prvním Matějově hodu, kdy sestřelil všechny kuželky se mu na displeji objevilo číslo **11**. Počet kuželek a maximální počet bodů na první hod je **10**. Kde se vzal ten bod navíc nemáme tušení. Zřejmě bonus za umělecký dojem.

Ostrou důtku včerejší akce si však vysloužil nepřítomný Filip E. Ačkoliv slíbil, že přijde alespoň v osm (v půlce hry), nepřišel vůbec!!! A výmluvy typu "**zrovna kouřím a jsem unaven**" nejsou omluvou.

Daně? A SAKRA!!!

23.03.2004 17:30 Rubrika: [Ze života](#)

Loňský rok dopadl nějak divně. **Platím na daních dvojnásobek, než jsem předpokládal**. Budu s tím letos muset něco udělat. Dost mě to překvapilo,... ne to je slabé slovo. Naštvalo mě to. Ještě to musím přepočítat, jestli nemám vlčí mlhu, ale to číslo na mě svítí a zdá se být více než opravdové. Zkazilo mi to náladu. A to zejména proto, že jsem to nedokázal nějak ošulit tak, abych necpal Špidlovi to chřtánu tolik tvrdých kulatých korun. Sakra.

[update 18:00] Hurá, všechny tři daňový přiznání jsem odeslal. V jednom případě dokonce i zaplatil Špidlovi pár korun na kafe. (no, řádově na stovky kafi :-)) Ještě jedno podojení kasičky a transfer do prasátka Špidlovcům mě ještě čeká. Ach jo. To jsou vydřiduši.

Jak nedělat projekt

30.03.2004 10:54 Rubrika: [Ze života](#)

Tohle mě fakt nadzvedlo a (omlouvám se) musím se z toho vypsát. Tři týdny opakuju skoro všem zúčastněným na **jednom projektu**, ať na to *neserou* a věnujou se tomu, protože nehodlám dodělat všechno poslední den před spuštěním.

Samozřejmě, že "všichni měli plno času", někteří občas ani netušili jak to má fungovat (nebudu jmenovat, ale třeba "**vedoucí projektu**", což už je samo o sobě docela soda). Samozřejmě, že se všechno řeší až na poslední chvíli. Kdy jindy, že?

Nějaké plánování? Pche. K čemu, když bez plánu je to snažší. Nemusí se dodržovat termíny a on to nakonec vždycky někdo dodělá. To je pak, panečku, pohodička.

Vrcholem, který mě částečně zaskočil i rozesmál zároveň, byla včerejší večerní SMS od spolupracující firmy (čili nikoliv od mého nadřízeného, ale od firmy, která má **velký** zájem na tomto projektu a která také "měla asi na vše hodně času"), abych byl dnes k dispozici už **od 7:00 ráno**, že mají hodně připomínek.

A tak jsem přišel klasicky na tu **devátou**, protože, zvláště po změně času, nejsem prostě schopen vstát dřív. Už jsem se tak narodil a vstávání je fakt problém. :-)

Samozřejmě, že se nestihlo vše tak, jak bylo naplánováno a jak by bylo záhodno. To se dalo po tom celém vývoji očekávat. Je mi líto, že se některé věci neřešily včas, protože spoustu z nich dokáže vyřešit jen programátor. A ten má teď plánovanou dovolenou a zřejmě mu v tuto chvíli běhá hlavou jen to, jestli si dá ještě jeden sjezd, nebo si dá pod svahem u lanovky další grog. Takže musím na polovinu dnešních připomínek (a bohužel těch podstatnějších) odpovědět - "*je mi to líto, ale tohle teď nepůjde změnit*". A v mysli mi ještě proběhne dovětek - "*měli si vzpomenout dřív*".

Nějak stále nechápu, kde se stala chyba. Že by se podcenil celý rozsah projektu? Nebo je problém v kompetencích? Nebo je to normální? (není, už jsem dělal (kupodivu) [jiný projekt](#), se kterým jsem tento problém neměl a kde **skoro** vše běželo jako na drátkách). Nebo jsem jen prostě málo křičel a málo upozorňoval na to, že by se tím konečně měl někdo zabývat? Asi všechno z výše uvedeného zapříčinilo, že z toho nemám vůbec dobrý pocit.

Mno, ale věřím, že nakonec to dopadne dobře a že drobné chyby budou omluveny. Navíc se to bude prezentovat jako "*projekt ve zkušebním provozu*", což já chápu jako jakési aliby k chybám, které se tam objeví. :-)

Krátce a stručně - **ono to nějak dopadne** :-). Hlavně aby se pan Sobotka na zítřek dobře vyspal... Bude totiž asi jedním z těch, kteří budou přítomni slavnostímu spuštění.

Ale už dost těch nářků
a radši hurá do práce
Vstříc k novým zítřkům
ať je nějaká regrace. :-)

God bless me and the project.

Desatero bloudění

07.04.2004 14:00 Rubrika: [Ze života](#)

Zajisté každý někdy někde už zabloudil. Přijedete do města, které neznáte a mapu s sebou samozřejmě nenosíte. K čemu taky, že? Zážitek z Cambridge mě inspiroval k sepsání desatera, popisující jednotlivé fáze bloudění.

Když se k tomu prcíte jste casova tisen, kdy se musite vratit do urcite hodiny, problem je na svete. (Bude to bez hacku a carek, nemel jsem v dobe psani k dizpozici ceske prostredi.)

Desatero bloudění

1. Celou dobu si myslíte, že jasně víte, kde jste a kudy dál. Pripadne si pamatujete cestu.
2. Rikáte si, že když nebudete vedet kudy dál, podíváte se na nejake

navigační cedule, mapu apod.

3. Už jste toho nachodili dost a přestavate si pamatovat kde a jak jste odbocili.

4. Stále si myslíte, že máte jasno, kde je bod, ke kterému směřujete (většinou je to stanovíte, že kterého jste vysli - hotel, restaurace apod.)

5. Začíná vám být podezřelé, že už jste dost daleko a navíc máte pocit, že tím směrem, kterým jdete se zpět nedostanete. Napadne vás, že se vrátíte raději po stejné trase. Tuto myšlenku jste si nechávali až do konce v záloze. Zdá se vám bytí dobrá.

6. Při cestě zpět stejnou cestou najednou procházíte naprosto novými ulicemi. Vyjimkou nejsou slepe ulice.

7. Začínáte procházet znovu těmi novými ulicemi. Nikoliv těmi, kterými jste přišli a kterými chcete odejít.

8. Potkávejte auta, která jste už viděli. Potkávejte lidi, které jste už viděli na úplně jiném místě. V mysli se vám vybaví úryvek české hymny - "Kde domov můj?"

9. Podlehnete mirné panice a začínáte procházet chaoticky různé ulice a doufáte, že narazíte na známý objekt. Ani vás nenapadne se snížit k tomu, abyste se ptali na cestu. Nejste přece mekoty. Panika nakonec ustupuje zdravému rozumu a začínáte postupovat systematicky.

10. Nakonec se vám podaří dosáhnout místa, ze kterého už trefíte do vychozího (cílového) bodu. Pokud cestou potkáte kravy, vůbec vás to už nepřekvapí. Halucinace nebo skutečnost? To už není důležité.

Bonus: Naladu vám správi starenka, vypadající jako starousedlík, která se vás zeptá, jak se dostane do centra.

Desatero uživatele mobilu

21.04.2004 09:59 Rubrika: [Ze života](#)

Dnes jsem opět náhodně sestavil deset postřehů k používání mobilního telefonu. Opět je to "desatero", ve kterém není 10 bodů, ale víc. No, co, nikdo není dokonalý. Pokud na vás sedí všech 13 bodů, měli byste se nad sebou a svým mobilem zamyslet. Pokud na vás nějaký z bodů naopak moc nesedí, měli byste se zamyslet také a popřemýšlet, zda využíváte svůj mobil naplno.

- 1) Dokážete psát SMSky oběma rukama při běhu na tramvaj
- 2) Jste schopní během pobytu na "malé" na WC odpovědět na tři SMSky
- 3) Na noc nevypínáte telefon, případně jen zvolíte noční mód (ten je charakteristický tím, že jsou vypnuté všechny zvuky, takže stejně neslyšíte zvonění ani příchozí SMSky)
- 4) Používáte handsfree, nejlépe bluetooth bez kabelu
- 6) Upřednostňuje mobilní telefon před pevnou linkou i když jí máte zadarmo
- 7) Ačkoliv máte zapnuté zvuky, každých 10 minut sledujete, zda nepřišla nějaká SMSka
- 8) Každé ráno začínáte tím, že omrknete mobil a zrušíte noční mód

- 9) Nemáte budík, vás přece budí mobil
- 10) Nenosite hodinky, od čeho máte mobil, že?
- 11) Většinu hovorů si necháváte na dobu odchodu (odjezdu) z práce - nebudete se přeci zdržovat telefonováním během pracovní doby
- 12) Váš mobil má všechny myslitelné funkce včetně dálkového ovládní dvěřní od garáže, ale vy ho používáte jen k posílání SMSek a telefonování. A navíc stejně nemáte garáž.
- 13) Když vlezete do ... moment, teď mi právě zvoní mobil...

Hlava removed

26.04.2004 21:21 Rubrika: [Ze života](#)

Hlava se přestěhoval do nového hnízdečka. Po více než 3 letech na jednom místě kdesi na okraji Prahy, kterému jsem říkal střídavě *kousek od Kačerova, na Lhotce, ale taky v Hodkovičkách*, jsem řekl bye-bye.

Dnes už to neplatí. Dnes ráno jsem poprvé jel do práce odjinud, než jsem byl zvyklý. Hned mi ujelo jak metro, tak i následná tramvaj. Do práce to mám teď asi o 15 minut blíž, než dřív. Takže posun k lepšímu. A to nebyl jediný posun k lepšímu.

Byt je to moc útulný, prostorný a ještě nepoužitý. Takže by se s nadsázkou dalo říci, že na záchodě ještě před náma nikdo neseděl, ve vaně se nikdo nekoupal a vůni novoty si nikdo taky moc neužil.

Samozřejmě jsem se tam nestěhoval sám. To by mě nebavilo. Ještě se tam se mnou (a recipročně já s ní :-)) stěhovala jedna [opička](#) a jedno hádě. :-)

Stěhování to nebylo lehké, ale o to to bylo rychlejší. Během jednoho dne, za pomoci Franty (**díky once more!!!**) a jeho Boxera, jsme zaplnili poměrně velký obývací různými krabicemi a dalším harampádím. Teď máme (tedy hlavně já) jen starost s tím, co kam dát a jak to uspořádat. Nutno podotknout, že jsem na nějaké třídění materiálů v mém předchozím působišti trochu pekl, takže teď to vidím jako dobrou příležitost si v tom udělat pořádek. Ne že bych měl každé papír jinde, spíš to potřebuju poněkud sjednotit a dát související balíčky k sobě. Ale to jsem odbočil.

Člověk se nestěhuje každý týden, na stěhováky vyhazovat peníze je zbytečný luxus a tak to pak dopadá tak, jak to dopadá. Namožené svaly, záda, nějaký odřeniny a modřiny. V neposlední řadě nervozita, podrážděnost a celková únava. Ale chvílema byla i docela legrace.

Akce pračka

S pračkou byl trochu problém. Vynést totiž pračku po 3 schodech nahoru byl trochu oříšek. Nechtěli jsme zničit fungl nové schody (tedy byly jen tři, ale i to stačilo) a tak jsme přemýšleli jak na to. Až nás zaujala taková ta plošina pro vozíčkáře hned vedle schodů. **Paráda**. Po prvních 5 minutách jsme zjistili, jak tu plošinu sklopit. Po dalších pěti minutách jsme tam slavně najeli s pračkou. Následujících 5 minut jsme laborovali, jak sklopit bezpečnostní madla (vpředu i vzadu), které sahaly asi 10 cm pod vrchní část pračky. Nakonec se nám to podařilo. A na závěr jsme zjistili, že to ještě není asi zapojené, protože se to ani nehlo. Problém byl v tom, že madla se zaaretovala a nešla ani nahoru ani dolů. Takže pračka byla na plošině a nedalo se s ní vyjet ani dopředu ani dozadu. Tak budeme prát na chodbě, no co? Oni tu plošinu někdy zprovozní. Nakonec, už ani nevím jak, se nám jedno madlo

podařilo sklopit a s pračkou jsme vycouvali. A posledních 10 minut, kdy už nás tato Pat-a-Matovská situace začínala docela bavit, jsme zjišťovali, jak zase slavnou plošinu sklopit zpátky. Kupodivu se to po použití hlavy (v tomto případě ne mojí :-)) podařilo.

A pračku jsme následně naložili na karimatku, po které jsme doslova došoupali pračku až do koupelny. Přežila to? Kdo ví. Ještě není plugged.

Zážitek s pračkou a plošinou ukázal, že to stěhování není tak zlý. Ale ačkoliv se taky říká, že **je lepší vyhořet, než se stěhovat**, stěhoval jsem se tentokrát velmi rád. :-)

A teď náš čeká výlet do Ikei a do Makra. Seznam nutných věcí ke koupi se začíná povážlivě natahovat, ale naštěstí jsou to jen drobné položky, které snad bankovní účty nějak zvládnou. No, těším se na to. Nenakupuju moc rád, ale Ikea a Makro jsou jedny z mála pozitivních výjimek.

Vodní virus (krátká povídka)

10.05.2004 12:32 Rubrika: [Ze života](#)

Viry mohou být opravdu důmyslné, vychytralé a nebojím se říct i docela vyčůrané. Už jsou natolik oprsklý, že dokážou měnit skupenství. Známe led-vodu-páru, ale data jsou novým druhem skupenství. Přesvědčit se o tom mohla jedna nejmenovaná kolegyně. Bylo nebylo...

Kolegyně pouští ke svému počítači jiného kolegu. Jiný kolega nemá vlastní přístup do sítě a tak se přihlašuje na jméno kolegyně. Je to zakázané a proto to ani jednomu z nich nevádí. Kolegyně pak přijde do práce a diví se, že jí počítač nefunguje. Diví se i kolega. A diví se i Patrik. Patrik - to je náš IT gurů.

Po bližším ohledání zjišťuje, že se v inkriminovaném počítači usadil virus. Po dalším ohledání zjišťuje, že přiletěl odkudsi z internetu, kde jsou vyfoceni lidé bez ošacení. Kolega tvrdí, že žádné takové stránky nenavštívil. Kolegyně tvrdí totéž. Čas návštěvy stránek a instalace viru usvědčuje kolegu. Kolega tvrdí, že nic záměrně neinstaloval. Dokonce i nezáměrně. **Prostě jen pracoval.** Kolegyně se směje. Patrik už půl dne léčí inkriminovaný počítač. Kolega i kolegyně mu funí na záda, diví se a vedou odborný rozhovor na téma "**Jak se tam ten virus mohl dostat?**". Patrik mluví o zabití, o formátování a o obědě. Kolegyně dneska ještě nic neudělala, za to Patrik má plné ruce práce.

Tu zazvoní telefon, zvedá ho kolegyně. Po několika okamžicích pokládá sluchátko a opět se diví strkaje si prst do ucha.

"*Z toho sluchátka teče voda*", udiveně prohlašuje kolegyně. Zatímco se kolega směje, Patrik už má připravenou smeč: "*Ten vir je bublací...poté co se usadí v počítači, změní skupenství a probublá až do sluchátka*". Patrik s kolegyní rozebírá, kdo je na tom hůř. Ani jeden nemůže dělat svou práci a kolega dělá, že se diví: "ty ženský neznám, nikdy jsem je neviděl...co to je?"

Venku náhle začíná pršet. Vir se zřejmě dostal už mimo naší síť. Za chvíli budu muset opustit budovu a bojím se, abych venku něco nechytíl. V deštníku ale nemám aktualizovaný antivir AVG, takže asi taky něco chytну. Vlastně nemám deštník vůbec. No, co. Hlavně aby mi do ucha nenatekla voda ze sluchátka. Vodní virus se bude pravděpodobně šířit po lokální telefonní síti dál. Takže raději budu používat mobila.

A Patrik už si neví rady a odchází od počítače oznamuje kolegyni: "*Vždycky se ti tam objeví nějaký*

hezký holky, ale dá se s tím pracovat. Mám hlad, jdu na oběd." . Nadšená kolegyně raději odchází na oběd také.

A k počítači zasedá sytý kolega natěšen na ty svoje holky...

Proč přeběhlo kuře přes cestu?

17.05.2004 15:52 Rubrika: [Pel-mel](#)

Dlouho jsem se rozmyšlel, jestli publikovat i texty, vtípky a různé blbůstky, které mi občas dorazí do emailu a které mohou být i několik let staré, tudíž neaktuální. No, nakonec jsem si řekl, proč to nezkusit, internet to snad snese. A proč si některý opravdu vyvedený kousky neuložit pro pozdější (zne)užití. Existuje zde ale nebezpečí, že už jste některé z publikovaných textů četli. Jsou prostě zkopírované z emailu. Takže, ...

Proč přeběhlo kuře přes cestu?

(od Petra Š.)

Učitelka z mateřské školky:
Aby se dostalo na druhou stranu.

Plato:
Pro vyšší dobro.

Aristoteles:
Je přirozeností kuřat běhat po silnici.

Karel Marx:
Byla to historická nutnost.

Saddam Hussain:
Bylo to nevyprovokované povstání a my jsme byli v plném právu při odvetném úderu padesáti tunami nervového plynu.

Ronald Reagan:
Zapomněl jsem.

Kapitán James T Kirk:
Nebojácně se vypravilo tam, kde ještě žádné kuře nebylo.

Hippokrates:
Nedostatečná funkce slinivky břišní.

Andersen Consulting:
Uvolnění trhu na této straně silnice ohrožovalo jeho dominantní postavení na trhu. Ovládnutí nového a hladového trhu za silnicí bylo pro kuře obrovskou výhodou. Andersen Consulting v partnerské spolupráci s kuřetem připravilo strategii fyzického přemístění a celý implementační proces. Pomocí

matematického chování drůbeže Andersen pomáhá kuřatům využít jejich schopnosti, metodiku, znalosti a zkušenosti v podpoře jejich celkové strategie zakotvené v business plánu. Andersen Consulting provedl analýzu cest nejlepších kuřat, a to spolu s hlubokými znalostmi dopravních specialistů Andersen Consulting transportačních procesů vedlo k návržení provedení dvoudenního semináře určeného pro aktivaci a mobilizaci skrytých i zjevných lidských, monetárních a explicitních zdrojů. Seminář byl proveden formou work-shopu, zaměřeného na jednotlivé aspekty plánovaného výkonu, s cílem vytvořit jednoduché, tržně orientované a jedinečné marketingové poselství ladící s celkovým kuřecím posláním, vizí budoucnosti a základními hodnotami. Celá změna tak byla díky Andersen Consulting úspěšnější.

Louis Farrakhan:

Silnice přestavuje černého muže. Kuře přes něj přeběhlo, aby ho sociologicky srazilo dolů.

Martin Luther King, Jr.:

Představuji si svět, kde budou všechna kuřata moci přebíhat přes cestu, aniž by se jich kdokoliv ptal na důvod.

Mojžíš:

A Bůh sestoupil z nebes a řekl kuřeti: "Musíš překročit cestu," a kuře cestu překročilo a všichni se zaradovali.

Fox Mulder:

Viděli jste na vlastní oči, jak kuře přeběhlo cestu. Kolik kuřat ještě musí přeběhnout, abyste tomu uvěřili?

Richard M Nixon:

To kuře cestu nepřeběhlo. Opakuji. To kuře nepřeběhlo cestu.

Machiavelli:

Jde o to, že kuře přeběhlo přes cestu. Koho zajímá proč? Výsledek ospravedlní důvod, ať již byl jakýkoliv.

Freud:

Skutečnost, že se zajímáte o důvod, proč kuře přeběhlo přes cestu, ukazuje na vaši sexuální nejistotu.

Bill Gates:

Právě jsme připravili pro trh novou verzi Chicken Office 2000, a ta bude nejen přebíhat přes cestu, ale i klást vejce, udržovat pořádek ve vašem zakládajícím systému a vést záznamy o vašich výdajích.

Otázka nezní:

"Proč přeběhlo kuře přes cestu?" ale "Čí příběh jsme propásli, pozorujete kuře?"

Darwin:

Kuřata byla v průběhu milionu let podrobena přirozenému výběru, takže jsou geneticky přizpůsobena k přebíhání přes cestu.

Einstein:

Zda kuře přeběhlo cestu nebo zda se cesta přesunula za kuře, záleží na tom, zda stojíte v čárkované nebo nečárkované soustavě.

Budha:

Ptáte-li se takto, popíráte svou vlastní kuřecí povahu.

Raplh Waldo Eemrsen:
Kuře cestu nepřeběhlo, ono ji transcendovalo.

Ernest Hemingway:
Umřít. V dešti.

Plukovník Sanders:
Já jedno vynechal?

Bill Clinton:
Já neměl, opakuji, já neměl žádný sexuální poměr s tímto kuřetem.

Hillary Clinton:
Byl to akt proti Arkansasu.

Miroslav Sládek:
Můžou za to Němci.

Miloš Zeman:
Minulá vláda všechno prohospodařila na obou stranách silnice.

Jaroslav Bašta:
Podklady o kuřeti jsou nastrčené.

Josef Švejk:
To kuře mi připomíná jednoho drogistu, co měl krám v Nymburce na náměstí.

Hostinský Palivec:
Aby posralo silnici.

Tisková mluvčí společnosti RadioMobil:
My máme signálem pokryté obě strany silnice a tím znovu dokazujeme, že jsme na technické špičce mobilních komunikací.

Tisková mluvčí SPT Telecom:
Je to narušení našeho monopolu.

Ondřej Neff:
Bart za to nemůže, byl celou dobu uvázan na horolezeckém laně.

Vladimír Mečiar:
Neublížil som, neublížil som.

Neil Amstrong:
Malý krok pro kuře, velký krok pro lidstvo.

Chcete být úspěšným manažerem? Pokud ano, čtěte dále...

20.05.2004 08:45 Rubrika: [Pel-mel](#)

Níže uvádím několik manažerských lekcí, které jsou úsměvné, ale zároveň poučné. Již jednou mi to dříve přišlo do emailu, dnes opět, takže kdo ještě neměl to štěstí a chce se něčemu přiučit, necht' čte dále.

(od Jane B.)

Lekce číslo 1:

Vrána si sedí na stromě a celé dny nic nedělá. Králíček uvidí vránu a ptá se jí: "Můžu taky sedět jako ty a celé dny nic nedělat?" Vrána odpověděla:

"Samozřejmě, proč ne." A tak se králíček posadil na zem pod vránu a odpočíval. Z ničeho nic se objevila liška, skočila na králíčka a

sežrala ho. Manažerská lekce: Abys mohl jenom sedět a nic nedělat, musíš sedět hodně, hodně vysoko.

Lekce číslo 2:

Krocán si povídal s býkem. "Strašně rád bych se dostal až na vršek tohoto stromu," vzdychl krocán, "ale nemám na to dost sil." "Podívej, já mám tasemnici," odpověděl býk. "Je plná živin, zkus ji vytáhnout a sezobnout."

Krocán tedy strčil hlavu býkovi co nejlouběji do zadku, vytáhl tasemnici a celou ji sezobl. Zjistil, že mu opravdu dodala dostatek energie, a tak vyletěl na vršek stromu. Brzy byl ovšem spatřen farmářem a ten ho sestřelil dolu... Manažerská lekce: To že lezeš velkému zvířeti do prdele, tě sice může dostat až na samý vršek, ale nepomůže ti se tam udržet.

Lekce číslo 3:

Malý ptáček letěl na zimu na jih. Byla taková zima, že ptáček zmrzl a spadl doprostřed pole. Jak tam ležel, šla kolem kráva a vykadila se přímo na ptáčka. Když zmrzlý ptáček ležel v tom hovně, začal si uvědomovat, že to vlastně hřeje. Hovno ho začalo rozpouštět! Tak si tam ležel hezky v teple a samou radostí si začal prozpěvovat. Kolemjdoucí kočka uslyšela ptačí zpěv a začala zjišťovat, odkud jde. Šla po zvuku, objevila ptáčka v hovně, vyhrabala ho a sežrala.

Manažerská lekce:

1. Ne každý, kdo se na tebe vysere, je tvůj nepřítel.
  2. Ne každý, kdo tě vytáhne ze sraček, je tvůj přítel.
  3. A když už se dostaneš do pěkných sraček, aspoň drž hubu.
-

Lekce číslo 4:

Leze šnek lesem a přileze ke stromu. Začne na ten strom lézt. Deset roků leze nahoru a v polovině jedenáctého roku těsně pod vrcholkem se něco stane a šnek spadne dolů. Manažerská lekce: Práce kvapná, málo platná.

Lekce číslo 5:

Plaval si tak pětakilový kapr po rybníčku a potkal malého půlkilového kapříka, který ho uctivě pozdravil. Velký kapr ani neodpověděl jen se mu namyšleně vysral na hlavu. Nevšiml si ale, že kolem náhodou plaval třímetrový sumec, který zrovna plaval za malým kaprem, kterého proud taky potřísnil jeho hovny. Velkého sumce to strašně nasralo a rozbil velkému kaprovi hubu.

Manažerská lekce: I když jsi velká ryba, nesmíš těm malým srát na hlavu. Nikdy nevíš, jestli za nimi nestojí větší ryba než jsi ty.

Lekce číslo 6:

Vůdce vlčí smečky se pohádal s mladým vlkem a bili se na život a na smrt. Mladý vlk vůdce smečky přemohl a zabil. Aby smečce dokázal svoji sílu tak ho navíc sežral. Starý vlk měl ale strašně dlouhé drápy a když šel mladý vlk srát, tak ho to strašně škrábalo a bolelo.

Manažerská lekce: Než si něco začneš se svým představeným, nejdříve se podívej jak má dlouhé prsty. Čím delší prsty má, tím budeš mít větší problémy, až ho začneš srát.

Bude účast ve volbách povinná?

18.06.2004 14:14 Rubrika: [Pel-mel](#)

Otázka, **jak přilákat lidi k volbám**, je se snižující se volební účastí stále důležitější. K napsání tohoto spotu mě inspiroval článek [Zbyňka Novotného](#), který se diví, že Vladimír Železný si přeje, aby volby byly **povinné**. Tento názor ale není vůbec ojedinělý. V některých okolních zemích (myslím, že jsou tedy jen 2 v EU, ale nevybavuju si teď, které to jsou) se opravdu k volbám "musí". Je to podivné, leč existuje to a určitě to není Železného výmysl. Nutit lidi k volbám tím, že když nepřijdou, zaplatí pokutu, mi přijde poněkud drsné a až moc bolševické.

Ale, v jednom z komentářů vznesl [pan Novotný řečnickou otázku](#), jak vlastně **lidi přinutit jít k volbám**? Přiznám se, že o tom přemýšlím od té doby docela dost často. Vžiju-li se do pocitů strany, která má omezené funkční prostředky jak zaujmout prostý lid bez populismu, a přičtu-li k tomu naprostou a skoro hmatatelnou nechuť lidí jakkoliv se zabývat politikou, zbývá pro jakoukoliv stranu velmi málo, co by mohla podniknout pro zlepšení stavu.

Proč nejít k volbám?

Nejprve jsem se ale zamyslel, proč jsem nebyl volit do EP, ačkoliv myslím, že vím, koho bych volil. Došel jsem k několika závěrům:

- 1) Musel bych si vyřídit voličský průkaz a na to jsem měl dost málo času.
- 2) Dále mi volby (samotný akt vhození) přijdou hodně nudné.
- 3) Co budu mít z toho, když do "křesla zaslíbeného" pomohu vynést někoho, koho vůbec osobně neznám?

Jak přilákat lidi k volbám?

Po minirozboru, který jsem uvedl výše, by bylo jistě snadné navrhnout kroky, které by mohly přilákat lidi (tedy i mě) k volbám. Ale samozřejmě to není tak jednoduché. Nicméně i tak si dovoluji uvést pár bodů, kde možná jeden z nich by mě k těm volbám dokázal bez problémů dostat. Vycházím z toho, že **Češi mají rádi jídlo, zábavu a peníze.**

- 1) Jiný způsob volby (internet, sms, nebo zmáčknutím čudlíku ve volební místnosti).
- 2) Zjednodušit nebo úplně zrušit vydávání volebních průkazů a ověřování provádět jiným způsobem.
- 3) Ve volební místnosti rozdávat pro každého klobásu, čerstvý chléb a hořčici. Nebo jinou pochutinu.
- 4) Každý by za vhozenou obálku dostal poukázku na XXX korun pro nákup v nějakém vybraném obchodě. Na vesnici by to byla "Jednota", v menších městech "Kaufland", v Praze třeba Carrefour.
- 5) Politická scéna by se alespoň částečně odpolitizovala. Třeba jen tím, že by byly více na očích odborníci (poradci), kteří stojí za rozhodnutími politiků.

Jak je vidět, vůbec neřeším programy nebo sliby politických stran. To z toho důvodu, že programy a sliby by měly sloužit pro rozhodování **koho zvolit**, nikoliv **zdali vůbec**.

Některé body, uvedené výše, mohou zavánět populismem. Možná jsou populistické. Důležité je ale jen to, aby tyto akce nebyly připravené jen jednou stranou ("KSČM rozdávat klobásy, přijďte volit"). Musela by to být akce všech stran společně. Je to v jejich zájmu. Neznám stranu, která by se radovala z nízké volební účasti. Snad s výjimkou komunistů.

Kdo to zaplatí?

Když vezmu jeden z výše uvedených bodů, třeba bod 3. Rozdávat klobásy pro 6 miliónů lidí může přijít pěkně drahé. Kolik stojí jedna klobása? 15 korun? To máme 90 milionů, plus přílohy. Dejme tomu 200 milionů celkem. Co to je proti dluhům zanedbatelné a zaplatíme to samozřejmě v konečném důsledku my, voliči. **Ale my si ty klobásy taky pěkně sníme!** Na místě přímo ve volební místnosti. A kdo nepřijde, jeho smůla. Nechceš volit? Nemáš nárok na klobásu.

Komu vadí nízká účast?

Zásadní otázkou je, zda vzorek lidí, kteří přišli k volbám, odpovídá přesně celé populaci. Statistika hovoří jasně. Při tak velkém vzorku lidí je statistická chyba velmi nízká. Otázkou však je, zda k volbám nejde náhodou zkreslený vzorek lidí. Je tomu skutečně tak, pak neúčast musí vadit všem. Protože pak nejsou volby vypovídající přesně o rozložení sil ve společnosti.

Na poněkud nadneseném příkladu s klobásami jsem chtěl jen ukázat, že jednou z cest, jak mě dostat k volbám je, nějakým zajímavým způsobem mě na nich zainteresovat. A nebo mi je alespoň zásadně

zjednodušit. **Nevěřím tomu, že lidi nemají názor na to, koho volit.** Jen je u většiny z nás ten práh "jít volit" příliš vysoko. A velmi těžko se překonává. Bohužel, snižovat ho musí politici.

Padne Špidlova vláda?

22.06.2004 12:00 Rubrika: [Pel-mel](#)

Otázka v titulku je vskutku hamletovská a ani největší političtí komentátoři a odborníci na ní neznají jasnou odpověď. Ovšem, stačí sledovat jednotlivé články, komentáře a prohlášení politiků a musí být všem jasno, že **Vladimír Špidla končí.**

Trochu paradoxně se tak stane pro současnou vládu osudné to, co tak optimisticky dlouhou dobu prosazovala. Nohy jí vlastně podrazila společná Evropa. Tak dlouho vláda hlásala, jak se do Evropy těší, jak je ta Evropa skvělá, až na to nakonec došla. Lidé ve volbách do EP (ač jich bylo [málo](#)) dali najevo, že jednak současné vládě nevěří ani nos mezi očima a navíc, že se zas tak do té Evropy netěší. A tak může začít Špidla zpytovat svědomí. Co udělali špatně, že to, na co se všichni těšili před 10 lety, je dnes posuzováno mírně řečeno **flegmaticky?**

Nálada v ČSSD podle různých komentářů i podle vyjádření straníků není příliš Špidlovi nakloněna. Ve hře je totiž také čest této strany. Co když sjezd, který se koná v sobotu, rozhodne, že Špidlovi ještě docela důvěruje a nechá ho vládnout? To ale pak znamená, že jdou proti vůli lidu, což jim jistě politické body nepřinese.

Jediné tedy, co může Ústřední výkonný výbor ČSSD v sobotu udělat, je vyslovit Špidlovi nedůvěru a tím ho odsunout jak z předsednického křesla, tak mu odebrat i klíčky od té děravé rachotiny, které se ještě snad dá říkat české hospodářství. Špidla totiž možná má dobré názory a dobrou vůli, ale řídit rozhodně neumí. Jak by také mohl, když jeho instruktorem byl ještě horší řidič, jakým byl Miloš Zeman, který navíc v současné době (aby toho nebylo málo) označuje korunního prince ČSSD Grosse za zrádce. Strana je opravdu v krizi a vláda má nakročeno k odchodu. Otázkou ale zůstává, zda se z toho můžeme radovat či nikoliv.

V nějakém politickém komentáři jsem četl, že je lepší, když bude vládnout špatná vláda, než žádná. S tím rozhodně nesouhlasím. V době, kdy mají věci tendenci vyhnívat, je lepší provést radikální řez a začít znovu. **Tak do toho.** Zbývá už jen dodat: ČSSD vládla krátce, ale za to špatně.

Gross nebo Topolánek?

01.07.2004 09:00 Rubrika: [Pel-mel](#)

V jednom z článků jsem vyjádřil svůj názor ohledně toho, zda je lepší mít novou vládu sestavenou na základě současného mandátu "100+1" nebo fungl novou sestavenou na základě výsledků předčasných voleb. Přikláněl jsem se k tomu, že by byl v současné době lepší velký třesk, než plácání se na místě se stejnými lidmi a ideami. Dnes přidám další argument, který mě napadl při obědě nad pizzou.

Předně bych chtěl zmínit jednu věc, která mě zarazí. Nechápu, proč se lidi bojí toho slova "**předčasné**"? Ano, třeba předčasný porod nebo předčasný orgasmus může být považován za negativní záležitost, ale vždy je třeba to posuzovat v souvislostech. **Předčasné volby** bych posuzoval v tom kontextu, že lidé o nějaký ten měsíc dříve zjistili, že jejich vláda se jim nelíbí a chtěli by mít jinou. A to je veskrze pozitivní událost. Lidé jsou chytřejší, už se nenechají tahat za nos celé 4 roky. Tak proč jim to neumožnit.

Ale co mě utvrzuje v názoru, že lepší budou předčasné volby? Vysvětlím to trochu oklikou. Průzkumy veřejného mínění ukazují, že voliči ČSSD utekli převážně ke komunistům. Proč? Protože se jim zdá politika ČSSD málo "sociální" a tak jdou ještě více doleva. Ano, ČSSD musí kormidlovat na pravé hraně levého křídla a tak nemůže plně rozvinout svůj sociální potenciál.

ČSSD potřebuje získat voličstvo zpátky a to se jí nepodaří, pokud dopustí předčasné volby, protože lidi už nevěří, že bude dělat ty kroky, které od ní očekávali. (a dodávám, že já jsem rád, že je neprosadila) Ale co udělá nová vláda, složená převážně z ČSSD aby získala procenta zpět? Ano, přestane dělat nepopulární Špidlokroky, ale začne populisticky kormidlovat sociálně doleva.

Jedině tak, se může zalíbit těm, kteří sběhli. Nová vláda Stanislava Grosse tak bude ještě měkčí a poddajnější sociálnímu směru, než ta Špidlova. Bude více vydávat než přijímat, nebude reformovat, aby náhodou nikoho nepoškodila a neodečetla si tak další politické body.

Nová vláda ČSSD nebude moci ani nějak významně spolupracovat s pravým křídlem poslanecké sněmovny a očekávat jejich podporu, protože tím bude opět ukazovat voličům, kteří se od nich odklonili (nebo se chystají), že to nemyslí s tou svou "sociální politikou" upřímně.

Jedinou cestou budou komunisté. Pokud bude ČSSD s komunisty spolupracovat, může paradoxně přetáhnout od **KSČM** část voličstva. A to se zase nebude líbit samotným komunistům, takže se dostáváme do uzavřeného kruhu, který mohou rozetnout pouze **předčasné volby**.

Povedená dcera - posun paradigmatu

27.07.2004 12:12 Rubrika: [Pel-mel](#)

Krásný příklad toho, jak jednoduše popsat **posun paradigmatu**, ukazuje následující vtip. Posun paradigmatu popisoval na jednom smutném příběhu už slavný Covey ve své úspěšné knize **7 návyků vůdčích osobností**. Pro toho, pro koho je tato kniha méně stravitelná a už apriory se jí vyhýbá, nabízím jiný příběh. Je to vtip, ale v závěru se objeví něco, čemu můžeme s trochu přimhouřenýma očima říkat posun paradigmatu. Za zaslání děkuji T.M.

Vejde matka do pokoje své dcery. Pokoj je prázdný a na posteli leží obálka. Obávaje se nejhoršího, otevírá matka dopis a čte následující:

"Milá maminko, je mi líto, že ti musím říci, že jsem odešla z domova se svým novým přítelem. Našla jsem u něj opravdovou lásku, měla bys ho vidět, je tak moc roztomilý, s tím jeho bohatým tetováním a piercingem a především s jeho obrovskou motorkou! Ale to není vše, maminko, jsem těhotná, a Abdul říká, že si budeme žít krásně v jeho karavanu uprostřed lesa. Chce se mnou mít ještě mnoho dětí, a to je i můj sen. A protože jsem přišla na to, že marihuana je vlastně prospěšná, budeme trávu pěstovat i pro naše přátele, aby nemuseli tak strašně trpět, až jim dojde koks nebo heroin. Zatím budu doufat, že věda konečně najde nějakou látku proti

Aids, aby se Abdulovi opět dařilo dobře, on si to opravdu zaslouží! Maminko, nemusíš mít strach, je mi už 13 a umím už se o sebe sama postarat. Doufám, že tě budu moci brzy navštívit, aby si poznala tvoje vnoučátka.

Tvoje milovaná dcera

P.S.: Mami, všechno je to pitomost, jsem u sousedů. Chtěla jsem ti jen říct , že jsou v životě horší věci, než to vysvědčení, co leží na nočním stolku."

Otázky

29.07.2004 15:15 Rubrika: [Pel-mel](#)

Opět trocha poezie a opět bez dalšího komentáře.

Jak hvězd, tolik máš otázek
A nekonečno smělých plánů
V mysli kreslíš ten obrázek
Však každý vrhá tucty stínů

Zbledneš pak rozjasníš se
Ve vlaku co nehýbe se
A v okně s rozpitou krajinou
Slyšíš přízraky s ozvěnou

Ty otázky nedají ti spát
Co vše se ještě může stát
Jak mohl by zastavit se
Démant převalujíc se v řece

V dlani drtíš poslední květ
Svíráš ho jako tebe celý svět
Náhle všechny odpovědi pochopíš
Když z vlaku konečně vystoupíš.

Rum a Špidla

03.08.2004 10:00 Rubrika: [Pel-mel](#)

Rum

Už jsem zase rumem státý
Tak neserte mě lidi zlatý
Když mám v sobě kupu rumu
Zvracím a ještě bleju k tomu

Politická špička

Je to tu jak ve špatném filmu
Dejme Špidlu do harému
Bude nám tam dělat čest
Jak Klausovi na oku pěst

Tak dlouho se chodí se džbánem..., až se tiskárna posere

24.08.2004 19:05 Rubrika: [Ze života](#)

Tiskárny mne nemají rády. To je výsledek, ke kterému jsem došel po dlouhém, týdenním zkoumání. Celé měsíce skoro nic netisknu (přeci zastávám názor o prospěšnosti paper-less office) a když potřebuju vytisknout pár stránek, tiskárna na mě z vysoka dlabe. Tu se vytiskne prázdný papír, tu se nedotiskne celá stránka, nebo se slepí dva papíry. To nemluvím o tom, že tiskárně dojde paměť - ne aby počkala až dotiskne právě zpracovávanou frontu a nová data si natáhla až poté. Ona musí vše hrr hrr, aby splnila proklamace v inzerátech o rychlosti tisku, ale stačí 10 stránek najednou a už nemůže. Udýchaná jak stádo ovcí.

Mimochodem, to co jsem psal před rokem [o tisku emailů](#), platí samozřejmě i pro webové stránky. Hloupý to software...

Zlatá pravidla pro in-line skating

06.09.2004 08:35 Rubrika: [Ze života](#)

Chcete být in? Chcete zářit na výsluní in-line bruslařů? Tak potom čtěte několik pravidel, které vás přivedou na to, jak se správně chovat při in-line bruslení.

- 1) **V žádném případě si neberte tzv. "aggressive" brusle.** Ty jsou jen pro úzký okruh nadšenců, kteří si chtějí pomlátit kosti, v horším případě se stát na zábradlí impotentními.
- 2) **Vhodné oblečení je takové, které normálně nosíte.** Žádné tepláky a otrhané jeansy. Doporučené jsou 3/4 kalhoty, tričko, mikinu zavázanou kolem pasu.
- 3) **Nezbytné jsou sluneční brýle.** Ty musí mít aerodynamický tvar.
- 4) Pokud začínáte, **neberte si žádné chrániče.** Navykli byste si padat a to není in.
- 5) **Pokud přecijen spadnete, berte to s humorem.** Pokud spadnete šikovně, dělejte, že to je součástí kreativní složky vašeho bruslení.
- 6) Máte-li možnost, **veďte si walk/disk/md/mana.**
- 7) Doporučenou výbavou je 1/2 litrová pet láhev s vodou (7up, colou,...), kterou stále držíte v ruce a čas od času upijíte.
- 8) **Koordinujte své pohyby.** Ladně se vyhýbejte nekoordinovaným dětem a psům. Neplácejte rukama kolem sebe ve snaze udržet rovnováhu.
- 9) **Raději jeďte pomaleji,** ale stylově. Občas udělejte efektní kličku mezi chodci a co nejbliže u nich

tak, aby pocítili jak prorážíte vzduch.

10) **Nedávejte si párek v rohlíku.** A pokud přecijen, dejte si ho v ústraní.

11) **Doporučená zavazadla** jsou: "ledvinka" umístěná vzadu nebo batoh s jedním popruhem. V žádném případě ne obyčejný batoh. Už vůbec ne igelitová taška.

12) **Telefonovat za jízdy je velmi in.** Chcete-li během dne někomu zavolat, nechte si to až na dobu, kdy budete mít brusle. Nepoužívejte ale handsfree.

13) **Jezděte maximálně ve dvojicích.** Je-li vás více, nejezděte stylem "pluh" - tj. vedle sebe. Ostatní pak budou těžko projíždět kolem vás. Po trávě to moc nejde.

14) **Čas od času se zastavte** (můžete se i posadit na lavičku nebo na trávu) a rozhlédněte se kolem sebe.

Tak to by prozatím stačilo. Přeji bezpečnou a pohodovou jízdu.:-)

Komunikace s úřady za 1 i za 5

14.09.2004 17:25 Rubrika: [Ze života](#)

V posledních 4 dnech komunikuju více než je zdrávo se dvěma úřady. S obchodním rejstříkem a s finančním úřadem. Hádejte, který z výše dvou uvedených dostane za přístup a vstřícnost známku 1 a který za 5.

Finanční úřad

Některé věci jsou jednou poprvé, u mě je to teď rušení společnosti. A ačkoliv mám spoustu informací, jak a co udělat, podat, vyřídit, poslat apod., stejně v některých věcech trochu tápu.

Myslel jsem, že když na FÚ pošlu veškeré materiály (mimořádnou účetní závěrku atd.) pro zrušení, že mi automaticky pošlou úřední lejstro o tom, že společnost je možné z obchodního rejstříku vymazat. Také paní či slečna, která nás měla na starosti, se domnívala úplně stejně a proto to předala své kolegyni-registrátorce, aby vyříдила zbytek. Když jsem se ale doptával, jak to s tím vypadá, registrátorka slíbila, že se na to podívá a zavolá mi. Tak jsem myslel, že mám týden klid. Houby, za půl hodiny už volala. I když s ne moc potěšitelou zprávou.

Chtěl jsem totiž mít ještě speciálně na papíře mou žádost o vystavení souhlasu s výmazem z Obchodního rejstříku. Když jsem se snažil vysvětlit, že první paní nic takového nepožadovala, nepochodil jsem a registrátorka byla neoblomná.

Naštěstí se nakonec vše vyjasnilo a já tam tu žádost rád pošlu. Paní správkyně (ta první) byla komunikativní, vřelá a až jsem měl pocit, že nás musí znát. Když jsem se do telefonu představil už věděla o co jde. Dokonce přiznala, že neví vše.

Pokud by se někdo snad chtěl domnívat, že ta tento přehmat a mou neznalost dám tu horší z výše uvedených známek, ten se mýlí. Za komunikaci s FÚ dávám 1. Na druhé straně drátu seděli opravdu lidské bytosti.

Obchodní rejstřík

Z Obchodního rejstříku (v jiné souvislosti) nám měl přijít nějaký dopis. Se domnívám tedy. On zřejmě přišel, ale než jsem si ho stihl na poště vyzvednout (dovolená), už ho posílali zpět. Česká pošta je opravdu přesná, když chce. Volal jsem tam hned den po vypršení "time-outu" a už byl pryč.

Žádný problém, zavolám si tedy na OR a oni mi buď řeknou, kde si to můžu vyzvednout, nebo mi to pošlou ještě jednou. Ale to jsem se šeredně spletl. Už 4 dny tam volám a dostávám se periodicky do třech stavů:

- 1) Nikdo to na spojovatelně nezvedá
- 2) Když to někdo zvedne a přepojí mě, nikdo to dál nezvedá
- 3) Když se mi nakonec podaří od spojovatelky vyzjistit přímou linku, je to linka na podávání žalob - nevím, co má co doručení zásilky společného se žalobou
- 4) Když zkusím jinou strategii (rovnou hlásím jednací číslo), řekne mi spojovatelka, ať si zavolám na linku XY, ale až zítra po osmé hodině. (a to bylo půl čtvrté)

Nakonec jsem zkusil ještě jinou strategii - email. Zatím tedy bez odezvy a tudíž v tomto případě bez závěru a bez pointy.

Každopádně za tento přístup získává komunikace s OR známku 5. Nic jsem se nedozvěděl, paní na spojovatelně nedokázala ani pozdravit, natož se rozloučit alespoň neutrálním "naslyšenou". Zřejmě už mě slyšet nechce. Já taky ne, ale chci vyřešit svůj problém a nemám v úmyslu si na to brát dovolenou a mít celý den přitisknuté sluchátko a čekat, jestli se ho někdo uráčí zvednout.

Komunikace s úřady, vol. II

22.09.2004 10:20 Rubrika: [Ze života](#)

Minulý týden jsem tu psal o tom, jak se [s některými úřady špatně komunikuje](#) a s některými až překvapivě dobře. Dnes jsem si mohl ověřit, že známka, kterou jsem dal jednomu z nich, byla oprávněná.

Nerad bych to zakřikl, ale po dnešní zkušenosti mohu jedničku **Finančnímu úřadu na Praze 10** znovu podtrhnout.

Za prvé - telefon:

Zapomněl jsem odhlásit DPHčko. Jsem blb, měl jsem na to myslet. A tak mi paní L. ze zmíněného FÚ včera volala a požádala mě, zda bych se tam mohl stavit a rychle toto vyřídit. Nevynadala mi, že jsem na to zapomněl, ač to je při rušení společnosti naprosto zřejmé.

Za druhé - u okýnka:

Člověk k takovýmto úřadům přistupuje už apriory s tím, že dostane slovní "výprask", že se tam někdo špatně vyspal a bude na vás křičet. S takovýmhle pocitem jste pak dvojnásob překvapení, když se u okýnka zeptáte, zda můžete zaklepat na vedlejší dveře kanceláře paní, se kterou jste si den před tím dohodli schůzku a odpovédí je "**samořejmě, nikdo tam teď není, můžete**".

Za třetí - v místnosti:

Po zaklepání jsem vsoupil a představil se. Dostala se mi již trochu očekávaná odpověď od paní středního věku:

"Áno, pane Hlava, tady to mám připravené, posadte se. Vy jste si asi musel přivstat, že jste tu tak brzo, že? :-)"

Ona si mě pamatovala. Chápete to? Člověk si představuje nabroušené úřednice, kterým musíte dvakrát (až 10x) říkat co chcete a kdo jste a setká se s takovýmhle přístupem. Unbelievable.

Vyplnil jsem lejtstro, nechal checknout a čekal na result.

"Tak pane Hlava, teď to bude trvat asi tak měsíc, než to projde kolečkem... a pak vám zavolám a vy si pro to můžete přijít, což bude rychlejší, než to posílat a čekat na 30 denní lhůtu pro nabytí platnosti."

OK, to se mi líbí. Když už jim to bude trvat tak dlouho (po pravdě, v celém tom procesu to není zas tak dlouhá doba :-), tak se o to nemusím starat a hlídat termín, ozve se mi sama.

Na rozloučenou mi ještě podala ruku a popřála pěkný den. Připadal jsem si jako Alenka v říši divů.

Chápu, že takovéto chování by mělo být naprosto normální, ale přeci jen, ještě jsem si na to nějak nezvykl a rozhodně to u nás ještě není pravidlem.

Vrtěti Kořistkou

13.10.2004 19:30 Rubrika: [Pel-mel](#)

Je to výsměch, todlecto. Na jedné straně Kořistka, známý to poslanec se svatozáří, který odmítl poplatek za změnu myšlení - to vše za pouhých 10 milionů. Na druhé straně duo Dalík Večerek. Dva úplně obyčejní lidé, kteří se prostě jen přišli zeptat, jestli by pan Kořistka nechtěl změnit kabát. Ten jeho starý už je notně prošoupaný a dřavý.

Slyšíme jen tvrzení proti tvrzení a to je celý kámen úrazu. Takže celá tahle taškařice půjde pěkně do ztracena. Není důkaz? Nevadí, vini jsou všichni. **Dalík, Večerek a samozřejmě i Kořistka s Topolánkem.**

Jsmo na závislé subjektivní půdě, nejsem novinář a tak si můžu dovolit zaspekulovat a vyslovit vlastní verze.

Verze první - Kořistka je vejtaha

Kořistkovi samozřejmě nikdo 10 milionů za pomoc se svržením vlády nenabízel. Proč by to taky někdo dělal? Jak je vidět, stará i nová vláda se znemožní sama. A čím více času na to bude mít, tím na tom bude hůř. Stačí se ostatně podívat na směr Grossových preferencí.

Kořistka jednoduše jednou řekl, že mu někdo nabídl 10 milionů a když se toho chytli (nejen) novináři, už to nešlo vzít zpět. Jak by asi tak Kořistka vypadal, kdyby teď řekl - "vymyslel jsem ti to". Rovnou by putoval za mříže s mezizastávkou na psychiatrii.

Takže zde platí už jen jediné - **zatloukat, zatloukat, zatloukat** a čekat až to vyšumí. A že to vyšumí je s každým dalším dnem jistější a jistější.

Verze druhá - Kořistka dostal zaplaceno

Ano, je možné, že **Zdeněk Kořistka** už dávno své milióny někde má. Ale nedostal je od Dalíka s Večerkem, ale od někoho, kdo chtěl poškodit ODS. Před volbama se takováto kauza samozřejmě hodí. Již jednou ODS dojela na to, že si zahrávala s penězma. A nyní někdo vytáhl proti ODS osvědčenou zbraň. To, že se celá událost dostala na světlo až dlouho poté, co se udála, by této domněnce jen nahrávala. Hypotetický rozhovor:

Grozz: "Hele, ten Topol má už moc preferencí, v rámci naší úpřímné kampaně mu musíme zarazit prdy. Dejte mi dohromady plány, jak toho docílit."

Grozzův poradce: "Dalík od Topola mluvil s Kořistkou, nedalo by se to nějak využít?"

Grozz: "Dejte Kořistkovi meloun a ať se zmíní o tom, že mu někdo chtěl dát 10 milionů. To je suma, která by mohla média zajímat. Později to hodíme na Dalíka."

Poradce: "Dobřej nápad, jdeme na to."

Trochu demagogický příklad, ale co je v politice normální, že?

Verze třetí - vrtěti Kořistkou

Verze třetí, vycházející částečně z předchozí. Zajisté pamatujete na skvělý film **Vrtěti psem**, kde se měl jeden malér (prezidentův poměr) zakrýt ještě větším průserem (válka), aby se pokud možno vůbec nemluvilo o prvním. Šlo o záchranu prezidenta a ten poměr se měl ututlat až do voleb.

A tak po tomto vzoru se někde na naší politické scéně (možná v US, kdo ví) někdo rozhodl zakrýt vlastní problém nějakou umělou kauzou. Jinými slovy, když se dva perou, třetí se směje. Bohužel v tomto případě nevíme, kdo je ten třetí.

Ale Kořistkou se vrtí pěkně. Stačí se podívat na svědky. Je málo svědků, kteří podporují verzi Dalíka a Večerka? Tak nějaké najdeme. Hle, Kořistka má o jednoho svědka méně, seženeme mu nejméně dva další.

V tomto případě **svědek = ten-komu-jsem-se-svěřil**.

"Samozřejmě, že jsme se o tom bavili. Večerek se **dušoval**, že žádné peníze Kořistkovi nenabízel," prohlásil Ochvat. Ochvat byl s Večerkem na dovolené. Takhle si může Večerek, Dalík, ale i Kořistka udělat tucty "svědků". I já bych mohl být svědkem. Klidně dosvědčím, že jsem potkal v metru Dalíka, ten mě zastavil a povídá: "*Teď jsem mohl nabídnout 10 milionů Kořistkovi a nenabídl jsem je, heč! To jsem ale správný člověk.*". Samozřejmě, že se mi za tuhle malou službičku najednou z čista jasna objeví v kapse pár desítek tisíc.

Kecy, kecy, kecy

Nikdo nikomu nic nedosvědčí, nikdo nic nevyšetří. Co z toho vyplývá? Nevyplyvá z toho vůbec nic. Jen to, že je to další kauza, která vyjde do ztracena, média se mají o čem bavit a za týden už si na to nikdo nevzpomene. Stejně jako je každému dneska už jedno, jak to bylo tenkrát s tím Kottem (mimochoodem, taky z US). Být vyšetřovatelem, zaměřím se ale na úplně něco jiného. Čím dál tím víc mám pocit, že správně bude třetí varianta, a že tu někdo **pěkně vrtí psem**. A možná i ocasem.

O kauze DKV (Dalík, Kořistka, Večerek) pár článků na [iHNedu](#) - po přečtení mám taky pocit, že někdo vrtí občanem-voličem. :-)

Tam, kde ještě vládne komunismus

20.10.2004 09:50 Rubrika: [Ze života](#)

Oni podporují to, aby si lidi vyřizovali nepracovní věci v pracovní době. Kdy jindy totiž má člověk čas, když otevírací doba je jen od **7:00 do 14:00** hod.? Tak to zas budu muset obětovat oběd, abych to zvládl vyřídit. Takovouhle otevírací dobu už jsem dlouho nikde neviděl. Ráno to nestihnu, protože moje tělo není schopné nabootovat dřív, než v osm a jsem rád, když do práce dorazím na devátou. A oni si klidně v době, kdy se rozmýšlím, zda půjdu nebo nepůjdu na oběd, **zavřou krám a jdou domů!** Komunismus. Jo, zapomněl jsem dodat. Mluví o nejmenované **čistírně peří**.

*A abych zmínil zcela kontrastní příklad. V pondělí jsem byl něco kupovat v [NetCompu](#), v mém oblíbeném obchodě s PC technikou (za reklamu mi sice nezaplatili, ale za to mi vycházejí vstříc a vůbec je mám rád :-)) a když jsem se ptal, jestli se můžu stavět kolem oběda, jestli nemají nějakou polední pauzu nebo tak něco, tak mi přišla odpověď: "**Ne, máme otevřeno. U nás vládne tvrdý kapitalismus.**" Takový přístup se mi líbí. A takový kapitalismus mám rád.*

Jak se píše 0 Kč?

10.11.2004 12:21 Rubrika: [Ze života](#)

Na složenky nebo do úředních spisů se píšou občas částky *slovy*. Například 550 (pětsetpadesátkorun) nebo (pětsetpadesátkorunčeských). Sice nevím, jak přesně to psát, ale zatím jsem to vždy nějak napsal a prošlo to.

Ale teď jsem nucen napsat částku **0 Kč**. Vypadá to fakt divně, navíc by se to mělo napsat i slovy. Ale jak? "**Nulakorunčeských**"? Nebo "**Žádnákorunačeská**"? Nebo "**Anifloka**"? Uaaa...

Pracovně nepracovní pondělí

30.11.2004 10:55 Rubrika: [Ze života](#)

Jen ten kablík jsem nesehnal, ale ukázalo se, že ho zas tak nutně nepotřebuju. Jinak byl včerejší den skoro 100 procentně úspěšný. Tedy, plán se mi podařilo splnit, jaké budou výsledky, to se nechám překvapit. Ale popořadě.

Zimní prohlídka

Servis nebyl první včerejší štací, ale to nevadí. (první štací byla notářka, ale co je zajímavého na ověření podpisu? :-). Když jsem přijel do [AutoTrioPraha](#), kterýžto je můj oblíbený service a který ví o mém autě víc než já sám, v domění, že zimní prohlídka je na hodinu, zeptal se mě pan vedoucí servisní, kdy si pro to chci přijít. Byl jsem připraven si v servisu sednout, vybalit notebooka a pracovat. Jeho otázkou ale chtěl naznačit, že to nebude trvat hodinu, ale déle a že na to rozhodně teď čas nemají. Po mém údivu prohlásil, že jsem při telefonickém objednání nehlásil, že to chci na počkání. "**Ale zimní prohlídky byly vždy na počkání!**", opáčil jsem. Zřejmě zaskočen a vědom si poučky z příručky "*Jak se chovat k zákazníkům*", pozvedl své tělo a šel se zeptat do dílny.

Vrátil se a hlásil, že to za hodinu bude. OK, výhra pro zákazníka. A ještě jsem mu nahlásil, že chci případně doplnit tekutiny (do auta samozřejmě) a možná i vyměnit gumy na stěračích, páč jsou tam už skoro 3 roky. OK, no problémo, pane. Volnou hodinu jsem tentokrát nestrávil sledováním [Teletubbies](#), ale pilnou práci. A když jsem se zasekl, přemýšlel jsem, čím si ta firma vydělává. Aut zas tolik neprodá. Jasně, prodejci aut se neživí prodejem aut, ale **servisem**.

Po hodině a něco si pro mě servisní pán přišel a ukázal mi výslednou cenu. Když jsem to viděl, odkašlal jsem si, abych se z toho vzpamatoval. Místo původních **99 Kč** byla cena skoro **800 Kč**. To je tak, když si člověk navymýšlí plno kravin. Ty stěrače stály skoro pětikilo, něco stály kapaliny, něco výměna žárovky u značky, plus nějaká práce. **Ano, prodejci aut se živí servisem**. Přilákají mě na **99 Kč** za prohlídku auta, ale když už tam člověk jedu, tak si navymýšlím další "kraviny" - a s tím oni počítají. To jsem jim chtěl ještě říct, že mi něco vrže v pravých dvěřích, a že mě to při jízdě dost točí, i když je to skoro neslyšitelný. Tak snad příště, až pojedu na jarní prohlídku za dalších **99 Kč**.

Obchodní rejstřík

Po několika týdnech pátrání, zkoumání a příprav dokumentů jsem mohl včera konečně odnést všechny dokumenty do podatelny **Obchodního rejstříku**. Byl to slušný fascikl a já doufám, že jsem na nic nezapomněl a vše jsem udělal dle dikce zákona. To není žádná sranda, víte? No, uvidíme. Dokončit se mi to podařilo, ale výsledek nemůžu teď předjímat. Hlavně, že se to už trochu pohnulo. Pokud to dobře dopadne, zůstane mi ze tří bývalých (...) už jen jedno eseróčko. K čemu mít tři, že? Bylo to jen neefektivní mrhání peněz a hlavně energie.

Jo a na OR mají novou podatelnu. Moderní, dýchající novotou. Na pořadová čísla. Kolik asi musela stát? Kolik jsem na ní musel ze svého platu přidat? Rozpočítáno v procentech, asi zanedbatelné promile. Dokonce mají rekonstruované i WC, které jsem MUSEL využít. I mýdlo a papír (na utření rukou) tam mají.

Nemocný monitor

Také jsem včera vezl monitor do opravy. Najednou přestal svítit, resp. uměl zobrazit buď jen bílo-bílé pruhy nebo hlášení "Out of scale range". V [Unielektroniku](#) se na to snad mrknou a doufám, že to tam s cenou nedopadne jako v autoservisu. Na stránkách píšou, že za opravy 17 palčáků požadují 500 až 2000 Kč. Tak uvidíme. Byl jsem prvně v životě s rozbitým monitorem, ještě nikdy se mi (teda, on není až tak úplně můj, ale považuju ho za svůj :-)) **žádný neporouchal**. Vždy jsem ho buď prodal nebo mi ho někdo ukradl dřív, než se stihl rozbít.

Mimochodem, když jsem tam s tím monitorem vkročil, dýchl na mě pocit z počátku 90. let. Dílnička, kde byl vzduch přesycen zářením z monitorů, chlápek za obouchaným stolem vyprávěl svému známému o nějakých super slevách počítačů jejich konkurence a se mnou mluvil tak "**na půl huby**". Hmm, doufám, že jejich služby budou lepší než komunikační schopnosti hlavního servisního. A taky doufám, že si ten částečný nezájem o zákazníka odečtou od výsledné ceny...

V Sazka Aréně snad už ani nejde o hokej

22.02.2005 13:00 Rubrika: [Ze života](#)

V sobotu jsme se vydali do **Sazka Arény**. Až teď mi došlo, že jsme vlastně vyrazili v třígenerační sestavě (já, [Helenka](#), brácha + jeho 1/2, táta a bráchy synátor). Chtěli jsme nejenom shlédnout zápas **Slávia - Zlín** (vlastně nám bylo skoro jedno, kdo bude hrát), ale zejména se podívat tedy na ten "**chrám sportu**". Musím tedy říct, že to tam mají opravdu pěkné. Na chodbě to vypadá jako v nějakém nákupním středisku v sekci rychlé občerstvení. Hranolky, hotdogy, pivo, limo, zmrzlina a "lidové ceny" v McDonalčovském stylu. Příchod do Arény se podobá příchodu do odbavovací části na letišti, ale to k tomu asi tak nějak patří.

Nakonec jsme se tedy dostali do hlediště. Bylo tam teplo, ač jsme seděli asi 3 metry od ledu. Brácha, zvyklý na zimní stadión v Litvínově, přijel v zimních botách. :-)

Zpočátku, ještě než začal zápas, připadal jsem si jako na koncertě. Přítmí, barevná světla, muzika. OK, to bude show. Pozoroval jsem onu slavnou **megakrychli** nad středem ledu a skrytě obdivoval toho, kdo vymyslel nejen krychli, ale celou halu. To musela být **megahlava**. A pak začal zápas. Raději bychom sledovali jiné týmy, ale co už. **Zlín** je nemastnej neslanej, žádnéj skandál, žádnéj **Jágr**. Zato **Slavia**, to už je jiný kafe. Na střídačce **Růža**, ale jinak - vlastně táta je nemá moc rád, ty "sešíváný máča". :-)

Ale k věci. Zápas probíhal, dalo se na to docela i koukat, ale stále jsem měl pocit, že o hokej tu vůbec nejde. Důležitá byla **megakrychle!** Nejen, že do nás hustila to, že **baterky VARTA vydrží déle než CD přehrávač**, ale v každické maličké pauzičce tam pouštěli takové legrácky, které tak trochu ten hokej zastínili. Já to neumím popsat. Kdo tam byl, asi ví o čem mluvím. Jednou ukázala kamera na dvojici v srdíčkovém rámu a nápisem KISS ME, pak zase nějaká slečna tančila (virtuálně naklíčovaná) před brankářem a rozptylovala ho, nebo zas v dalším vstupu z některého diváka udělali neandrtálce nebo bankéře. Některé záběry byly opravdu vtipné. Zejména, když ukázali v srdíčku dva chlapy, kteří se měli políbit ... :-)

Byla to prostě show pro celou rodinu. Pro malé děti i babičky. Sportovní zážitek v úplně novém pojetí, které u nás ještě nemá moc tradici. Ale mě by zajímalo, jak se na to dívají fanoušci. **Neruší je to v soustředění na fandění?** Snad se mi jednou podaří se tam dostat na zápas **Litvínova**, abych si to mohl

taky vyzkoušet. **To správné fandění s megakrychlí.** Jen si asi příště koupíme lístky někam výš, abychom pohodlněji viděli na krychli.

A jak dopadl zápas Slavia - Zlín? Na megakrychli psali, že to skončilo 1:1.

K čertu se stavebníma spořitelnama

10.03.2005 10:53 Rubrika: [Ze života](#)

Jsem docela nasranej, omlouvám se za to slovo. Musím se z toho vypsát. Stavební spořitelny (snad s jednou světlou výjimkou) mohou přidělit řádný úvěr až teprve po splnění 3 podmínek. První je výše naspořených prostředků (**40% cílové částky**), druhou je alespoň **2 roky spoření** a třetí je tzv. **ohodnocovací koeficient**. A právě v té poslední podmínce je zakopanej pes. Pokud spořím dohodnutou částku celé ty dva roky a čas od času jim přihodím mimořádný vklad (např. jeden na začátku a zbytek ke konci), aby to vyšlo zhruba tak na těch čtyřicet procent, tak **nemohu ani náhodou dosáhnout nutné výše koeficientu**. I když tam budu mít nakrásně dostatek peněz a spořím dokonce více než 2 roky. Stejně nemám nárok na řádný (relativně levný) úvěr, ale jen překlenovací, který je samozřejmě dražší. Musel bych spořit zhruba 4 až 5 let, abych dosáhl na požadovanou úroveň koeficientu. Ty tři podmínky jsou při relativně standardním plánu spoření naprosto v protikladu a nedají se splnit. Ať se jdou stavební spořitelny laskavě bodnout! Říkám to nerad, ale jsou to fakt...

Relativita plynutí pracovního času na dovolené

31.03.2005 12:00 Rubrika: [Ze života](#)

Asi mi dáte za pravdu, že čas na dovolený plyne jinak, než v zaměstnání. Jestli rychleji, veseleji či naopak pomaleji, to je teď věc vedlejší. Zaráží mě ale jiná věc. Už loni, při 15 denní dovolený jsem si všiml, že integrál práce (česky: množství vykonané práce za určitý čas) je jiný z pohledu toho, kdo se dovolenkuje a jiný ve skutečnosti pro ty, kteří sedí v práci. Je to asi trochu zamotaný, proto uvedu příklad.

Na dovolený uběhne jeden celý den, ale z pohledu toho, kdo se dovolenkuje, uběhne v práci pro ostatní kolegy jen nepatrná část tohoto času, například jen 4 hodiny. Takže, zatím co já jsem mimo zaměstnání **15 dnů**, v práci jakoby uběhly třeba jen **4 dny**.

Jinými slovy. Já si na dovolený představuju, kolik věcí se za dobu mé nepřítomnosti stihne udělat (resp. ostatní udělají :-), po návratu s hrůzou zjistím, že se udělalo daleko míň práce, než jsem si představoval. Jako by se zastavil na chvíli čas a já dovolenkoval v nějaké **časoprostorové díře**. Bohužel jen pohled na výplatní pásku prozradí, že jsem byl skutečně tak dlouhou dobu pryč.

Například loni. Dva týdny jsem byl pryč. Představoval jsem si, co všechno bude hotové, až se vrátím. Realita byla ale taková, že po návratu jsem měl pocit, jako kdyby uběhly v práci pouze dva dny. Kromě neuvěřitelného množství emailů se nestalo prakticky nic.

Není to ale o tom, že by lidi nepracovali. Prostě tím, že je člověk mimo pracovní prostředí, tak vnímá věci v úplně jiném měřítku. Podobný syndrom můžeme nalézt i u některých vedoucích pracovníků,

kteří nejsou hlouběji ponořeni do práce svých podřízených. Zdá se jim, že vše musí být hotovo skoro hned. Ale to jsem trochu odbočil.

Tato relativita času se projevuje i tím, že když odjíždím na dovolenou, mám pocit, o co všechno během nepřítomnosti přijdu a jsem z toho nervózní. Když se pak vrátím, jsem naopak rozmrzelý z toho, že jsem kupodivu o nic nepřišel a vše je víceméně při starém. Je to trochu schizofrenní, ale je to tak. Asi budu muset mít ještě hodně dovolených, abych si na relativitu pracovního času zvykl.

Desatero nespolehlivých

13.04.2005 15:00 Rubrika: [Ze života](#)

Po [Desateru internetového člověka](#), [Desateru bloudění](#) a [Desateru uživatele mobilů](#), se dnes pustím do sepsání **desatera nespolehlivých lidí (opět s 11 body)**. Začátkem týdne jsem měl pocit, že koncentrace nespolehlivců na metru čtverečním přesahuje únosnou mez. Navíc se mi opět vybavila příhoda z před několika let, kdy jsem měl tu "čest" pracovat s exemplárním příkladem nespolehlivého člověka. Rozhodilo mě to (trochu) a tak se s tím zkusím vyrovnat **desaterem nespolehlivých, kteří slíbují, ale neplní**.

1. Nespolehliví lidé většinou projevují viditelnou ochotu k řešení problému a někdy dokonce i nadšení. Nemáte důvod jim nevěřit.
2. Sami si určí termín, do kdy úkol splní. Překvapí vás, protože jste sami doufali v pozdější termín.
3. Nejhorší jsou tací, kteří jsou v té dané situaci nepostradatelní a nenahraditelní.
4. Během doby, kdy mají plnit úkol, je podezřelé ticho. Máte pocit, že by jim ta či ona záležitost zadaného úkolu měla činit potíže (je třeba nejasně formulovaná) a měli by vyžadovat další informace. Ale nic.
5. Na dotazy "jak to s tím vypadá" se vám dostává odpovědi "pracuji na tom".
6. Když je jasné, že termín nesplní, přepnou se do jiného režimu - začnou kličkovat a používat různé triky. Mezi ně patří zejména **mrtvý brouk**: nezvedání telefonu, neodpovídání na SMS/emaily/ICQ.
7. Tváří se, jakoby nic, že vlastně žádný termín nikdy nebyl.
8. Pokud jsou schopni komunikovat a nehrají si na mrtvého brouka, dokáží obratně posouvat termín: "už to bude, dej mi čas do ...", "opravdu už zbývá jen ...", "do ... dnů se ti ozvu", "píšu si a zvyšuji tomu prioritu", "věnuju tomu příští dva dny a všechno to dodělám", "ve čtvrtek to bude" (ale který čtvrtek??!!), "probereme to ještě příští týden, teď zrovna dělám něco jiného". Což je snad ještě horší, než **mrtvý brouk**. Naplňuje vás to totiž novou a novou nadějí, že se dočkáte (zbytečně).
9. Používají "originální" výmluvy na to, proč se jim najednou nedaří najít čas: "včera jsem zase chlastal", "mám fojr ve škole", "musím řešit mnohem důležitější věci, které po mně chce ...", "příští týden odlétám", "poslední dvě noci jsem se bavil, dnes mám volno"
10. Ani ve snu je nenapadne, že ti, kteří čekají na výsledek, jsou v podstatě jejich rukojmími.
11. Neumějí říct dostatečně včas (resp. vůbec) : *sorry, nestíhám, vyřeš to prosím nějak jinak, ale raději beze mě*. Rázné ukončení hned na začátku je totiž někdy (vždy) lepší, než dlouhodobé tahání za nos.

Až teď koukám, že se mi z toho vytratil veselý tón, který byl patrný z předchozích desater. Nu což, není každý den posvícení a mně nedávno opravdu hned tři lidi v jednom dni namíchli tím, že nesplnili to, co slíbili. (poněkolkáté)

PS: Pokud by se snad někdo v těchto řádcích našel, pak to bude zřejmě podobnost čistě náhodná. ;-)

Se zákazníkem jako se starší dámou

10.05.2005 17:30 Rubrika: [Ze života](#)

Z jedné chytré knihy, pojednávající o tom, jak komunikovat se zákazníky ([33 rad jak pečovat o zákazníka](#)) jsem si odnesl jednu moudrou větu. Vztahuje se k tomu, jaký vztah si má obchodník (obecně) vypěstovat k zákazníkům a jak se k nim má chovat.

A zni: **K zákazníkovi se chovejte jako ke starší cizí dámě.**

Tenhle typ "brýlí" funguje docela dobře. Ze staré dámy není radno dělat blbce, má vždy pravdu (i když jí nemá), má právo chtít cokoliv, není vhodné jí podlezat a nebo tahat za nos. K tomu není asi co víc dodat.

Dobry skutek se predstavuje (I.)

26.07.2005 18:48 Rubrika: [IT/WEB](#)

Přibližně před měsícem jsme spustili nový a na českém Internetu ojedinělý projekt - [Dobry skutek](#). Chtěl bych ho zde postupně trochu představit a to jak formálně, tak i trochu neformálně (ze zákulisí) a poděkovat zúčastněným. O čem je Dobry skutek?

Co je to Dobry skutek

Charitativní projekt [Dobry skutek](#), který provozuje občanské sdružení **Dobry skutek, o.s.**, vznikl s cílem umožnit tomu, kdo se rozhodl pomoci finančním darem, aby si mohl sám vybrat člověka či subjekt, kterému pomůže. Dárce si za tuto pomoc může **vybrat originální předmět**, který mu bude připomínat, že **dobry skutek je víc, než dobrá rada**. Tyto předměty věnovali významní čeští i světoví sportovci, umělci (v budoucnu dokonce i politici). Projekt zastřešuje JagrTeam Jaromíra Jágra a samozřejmě, že [Jaromír Jágr](#) je i čestným členem. Dalšími jsou **Ondřej Vetchý**, **Ivana Chýlková**, **Ladislav Špaček** a nově **Kateřina Stočesová**.

Jinými slovy. Chce-li někdo pomoci někomu, kdo pomoc potřebuje (momentálně je na webu představeno [5 příjemců](#)), vybere si [předmět](#) v takové hodnotě, kolik peněz je ochoten věnovat. Následně vyplní objednávku (ve které zvolí komu peníze chce věnovat) a jakmile pošle peníze na transparentní účet a podepsanou darovací smlouvu, je mu poštou odeslán (či osobně předán) vybraný předmět. Samozřejmě, že ten, kdo nechce předmět, může [poslat peníze i bez získání předmětu](#).

Web Dobrého skutku nyní běží prozatím v "tichém provozu". Záměrně jsme ho zatím nikde neregistrovali, moc se o něm nemluví, marketingovou podporu si necháváme na později. Je funkční, ale chceme mu vychytat mouchy jak technické, tak procesní i logické. Přesto, že projekt (sdružení) jako takový funguje [oficiálně od 18.6.2005](#), na transparentním účtu je již skoro **400 tisíc korun**. A všechny poputují těm, kteří potřebují pomoc.

Uvítáme tedy připomínky a náměty. Ty můžete posílat buď níže v komentářích a nebo ještě lépe můžete využít [webového formuláře](#) přímo na webu Dobrého skutku.

Anketa

Před časem jsem tu trochu záměrně dělal anketu o tom, zda jste udělali někdy dobrý skutek. Počítám-li správně, tak 44 lidí odpovědělo, že ne. Těm tedy vzkazuji - na nic nečekejte a udělejte také www.dobryskutek.cz. :-)

Pokračování příště.

Dobry skutek se predstavuje (II.) - dekovacka

10.08.2005 12:55 Rubrika: [IT/WEB](#)

Dobry skutek je charitativni projekt, ve kterem (prostrednictvim webovych stranek www.dobryskutek.cz) muze kazdy prispet penezni castkou na konkretni charitativni ucel a jeste za takovouto pomoc muze dostat pekny darek od znamé osobnosti. O projektu jsem [psal koncem cervence](#), dnes se podivame na zoubek lidem, bez kterych by to nevzniklo a kteri pomohli.

Kde se to zrodilo ...

Je vseobecne znamo, ze [JagrTeam](#) prispiva uz dlouhou dobu na ruzne charitativni ucely. Zejména prostrednictvim Jaromira Jagra a jeho osobniho trenera Mariana Jelinka. Od toho nebylo daleko, aby se zrodil tento projekt. Duchovnim otcem je tedy Marian Jelinek a lidé kolem něho. Bez něj by projekt asi nevznikl a jemu patří dík největší.

... a kdo to zrodil

Asi by mi dali níže uvedení kolegové ze sdružení za pravdu v tom, že jsme do toho šli netuše, co to všechno bude obnášet. To, že projekt vznikl a podařilo se ho spustit, mají na svědomí také:

Michal Popelka - nebýt Michala, projekt by asi jen tak nevznikl. On byl tím impulsem, který to všechno spustil. :-) Má, mimo jiné, na starosti plnění webu a fotografování předmětů.

Bára Hrubá - když jsem psal u Michala, že bez něj by to nebylo tam, kde je to dnes, platí to stejně i pro Báru. Bára se ujala vedení sdružení, pokouší se komunikovat s celebritami a snaží se je přesvědčit o tom, že tenhle projekt má smysl. A věřte mi, že s některými až bohémskými osobnostmi je to pořízení velmi těžké. :-)

Jonáš Veselý - prožil si své, ostatně svůj [příběh](#) poskytl i Dobrému skutku. Ač velmi mladý, zná život i z druhé strany. Jeho "černý" optimismus je někdy trochu nakažlivý. :-)

Pavel Matoušek - dalo by se říci - tvrdou rukou bdí nad regulami finančními a administrativními. Do klína mu padla velmi zodpovědná práce - vyřizuje objednávky a má pod palcem [předměty od známých osobností](#).

Hana Hrnčárová - abych pravdu řekl, tuto dámu jsem ještě neviděl. Je to taková temná síla v pozadí, ale prý je to šikovná daňová poradkyně. A že takovýto projekt vyžaduje mít v naprostém richtigu finance, účty, toky peněz a další související záležitosti, je naprosto neoddiskutovatelné.

Já - nebudu dělat, že v tom nemám prsty, ale má vrozená skromnost mi říká, abych to tu příliš nerozpatlával.:-) Zkrátka, někdo ten web musel dát dohromady.

Čestní členové sdružení

Výše uvedené lidi bychom mohli hodit do pytle s názvem "výkonná složka". Nemalou měrou se na projektu podílí i známé tváře.

Jaromír Jágr - kromě toho, že neunavně podepisuje fotky, dresy a další předměty, je nejen čestným členem a patronem, ale také člověkem, díky kterému projekt vůbec vznikl.

Ivana Chýlková, Ondřej Vetchý - říkejme jim spojky na kulturní sféru. Mimo jiné namluvili úvodní slovo do "reklamního" filmu pro Dobrý skutek. Mimochodem, film natočilo brněnské studio AZ Media a promluvil v něm také Ladislav Špaček a Jaromír Jágr. Škoda, že ho zde nemohu vystavit. Na to, za jak krátkou dobu musel vzniknout (cca 2 dny), se velmi povedl.

Ladislav Špaček - čestný tiskový mluvčí Dobrého skutku. Zapojil se například do první dražby předmětů ([reportáž zde](#)), kterou bravurně vedl.

Kateřina Stočesová - bývalá miss ČR se zatím výrazně nezapojila, ale projekt jí nadchl, tak uvidíme. :-)

Ač jsou to lidé z úplně jiného světa, osobně mě těší, že je projekt Dobrý skutek zaujal a chtějí ho dále podporovat. Mezi námi - tyto známé tváře jsou nejen dobrým marketingem, ale pro nás také velkou zodpovědností.

A děkujeme také ...

To ještě není vše. Na projektu se podílela (a podílí) i spousta dalších lidí a protože nejsou uvedeni (na rozdíl od předešlých) na webových stránkách Dobrého skutku, nedovolím si je zde zmiňovat celým jménem, neb to od nich nemám schválené (pokud by si to někdo z nich přečetl a chtěl tu mít celé jméno, není problém :-).

Richard A. - nakreslil design stránek a moc se mu povedl, myslím :-)

Honza S. - programoval, programoval a programoval, až se z něj kouřilo. Nechápu, že mě někdy už nechtěl zabít. :-)

Helena Š. - testovala, přispěla a chápala, že někde ten čas na to brát musím. :-) Neboj, na to, že musím sehnat podepsanou fotku Šebrleho stále myslím, jen je ho těžký chytit, když tak rychle utíká. :-)

Robert J. - projekt je založen na tom, že budeme mít dostatek předmětů od známých osobností, které lze rozdávat za dobrý skutek a Robert se snaží získat předměty od přátel z oblasti kultury a sportu. Díky!

Jan Š., Jirka P., Marek R., Petr Š., a mnoho dalších, kteří přispěli svou připomínkou, radou či jinak.

Vím, že jsem určitě mnoho dalších nezmínil. Těm všem také za jejich dobré skutky děkujeme.

Jak (ne)otvírat víno

26.08.2005 14:25 Rubrika: [IT/WEB](#)

Není nic lepšího, než mít chuť na víno a nemít k tomu vhodnou vývrtku. Korkový špunt se dá však odinstalovat z flašky i jinak, než vývrtkou směrem ven. Prostým zatlačením špuntu dovnitř. Má to však své úskalí. Zatlačením se vytlačí vzduch a samozřejmě i víno. Zkusil jsem to tak i já včera, neboť vývrtka ani po půlhodině hledání nebyla k mání. Skončilo to tak, jak to asi skončit muselo. Po té, co jsem vší silou a s dostatečně vykulenýma očima zatlačil špunt do flašky, víno mi vystartovalo do ksichtu. Lépe řečeno, přímo do očí. Musím říct, že nic příjemného to nebylo a byl jsem dost rád, že v blízkosti byla koupelna s tekoucí vodou, protože Modrý portugal se jako oční kapky moc nehodí. Takže poučení: otevírejte víno vždy jen s ochrannými pomůckami. ;-)

Jak jsem byl okraden (málem)

10.10.2005 14:11 Rubrika: [Ze života](#)

Tak hezky za tepla se podělím o zážitek. Sedím v KFC na Strossmayeráku na opravdu fast foodu, vedle sebe na židli bundu, v náprsní kapse iAudio. V druhé náprsnce peněženku. Vedle bundy už jen sloup. A ... za sloupem dvojice chlápků u stolu, které jsem ponejprv přehlédl. Chyba.

Když už se chystám k odchodu, беру bundu (svou) a koukám, že z mé bundy vedou dráty od iAudia k úplně cizí bundě za sloupem.

V tu chvíli už spíše setrvačností (mozek měl zpoždění) sundávám bundu ze židle a iAudio vypadává z kapsy druhé bundy na zem. V tu chvíli mi to dochází. ZLODĚJI!

Zmůžu se jen na zvolání "Ty vole, to si děláš prdel", a kontroluju si kapsy. Chlápek za sloupem také (proč?), mimo jiné vyndává pas - má světle modrou barvu. A spolu s kolegou se zvedá.

Uf, tak pokus jim nevyšel. V tu chvíli se spojí můj pohled s obsluhou KFC a tak dodávám: "Ti zasraní ukrajinci vám tu kradou, dejte si pozor". A když pohlédnu zpět k nim, už jsou v tahu.

Vše se seběhlo v několika vteřinách. A já jsem se zařadil mezi ty, kteří hází paušálně tyhle hajzly do jednoho pytle - "ukrajinci". Tak takhle se přizívuje xenofobie.

PS: Jak rád bych si ho vyfotil, ale copak mi bude pózovat?
Hajzl jeden, tfuj.

Opět vylomený zámek

06.11.2005 08:00 Rubrika: [Ze života](#)

Jsou to kurvy, ti nejubožejší z ubohých, chomáčky rektálních chloupků. V pátek v noci se mi opět dobývali do auta. V místě, o kterém jsem byl přesvědčen, že je relativně klidné a bezpečné. No jo, jsem naivní. V Praze a klid? :-)

Štěstí bylo, že je někdo asi vyrušil, takže svou práci nedokončili a do auta se nedostali. "Jen" vylomili zámek a poškodili mechanismus kliky dveří. To je klika.

Jestli dobře počítám, tak už je to čtvrtý pokus (jednou se jim to podařilo) o vniknutí do stejného auta (a pět celkem).

Řešení? Vidím to tak, že se budu muset přestěhovat a auto uklidit do garáže. ;-)
Snad tam bude větší klid.

Vykradli nás

08.11.2005 22:32 Rubrika: [Ze života](#)

Klidná čtvrť? Jasně. Po té, co se mi dobývali do auta (viz spot nedávno), dnes se vpáčili oknem do bytu. Čůráci, řitní bakterie, odpadní sliz společnosti. Teď tu sedíme na schodech s dvěma přešlapujícími (sympatickými ;-)
policisty a čekáme, až přijedou specialisti... Good noční přivítání.
Pokračování později.

[update 0:30] It's over. Pánové odešli, my jsme tu poklidili menší bordel, co tu zloději nechali a jdeme spát. Ráno nás čeká ještě výsledky. Bléé.

Bydlíme!

09.12.2005 14:10 Rubrika: [Ze života](#)

Kreslím velkou **tlustou** čáru.

Dříve: bydlení v pronájmu.

Nyní: bydlení ve vlastním.

Ač formálně pár dnů, dnes už fakticky bydlíme v novém, ve svém. Pravda, stěhování a další nemalé úpravy nás ještě čekají, ale ... máme klíče!

Zákony efektivního hospodaření s časem

01.02.2006 15:30 Rubrika: [Pel-mel](#)

Jsou to moudra, která se běžně nepublikují, ale zůstávají utajené v odborných i populárně naučných knihách, které se zabývají efektivním využíváním času. Myslím, že není na škodu některé z nich uvést. Vybírám tedy ze svých poznámek ze semináře **pět zákonů času**, o kterých myslím, že mají něco do sebe. Některé z nich se už objevují v Moudrech dne (viz horní část stránky).

1. zákon času: Výsledky jsou způsobeny děláním správných věcí, nikoliv děláním věcí správně.

(dodatek: i správně věci je vhodné dělat správně :-)

2. zákon času: Rozhodnout se do budoucnosti je závislé na schopnosti promítnout se do budoucnosti a představit si situaci v okamžiku dosažení cíle.

3. zákon času: Cíle mají schopnost se samoorganizovat.

4. zákon času: Naléhavost je důsledkem minulých chyb.

(dodatek: bohužel ne vždy vašich)

5. zákon času: Pravidlo časové rezervy: na nový úkol si rezervujte o 100 % více času, než odhadujete, na opakovaný úkol o 30 % více času.

(dodatek: což jde špatně, když na vás všichni tlačí ke zkracování termínů)

Podivné divadlo

09.02.2006 00:01 Rubrika: [Poezie](#)

Měli...
své krásné touhy,
možná velká přání,
snad i sny.

Však zůstávají...
jen liché snahy,

v oparu nadějí,
ty dlouhé dny.

Nenechají...
vzít si cíle,
co za horizontem,
rozplynou se.

Ale pomáhají...
pochopit hru nenapsanou,
kde herci i kulisy,
jednou usnou a už nevstanou.

Čtyři čili čtyři věci

10.02.2006 07:25 Rubrika: [Pel-mel](#)

Laco mě trochu naštvál a trochu potěšil :-). Naštval tím, že na mě hodil [Čtyři věci](#), protože tyhle řetězový akce nemám moc rád. Ale potěšil mě tím, že si na mě vzpomněl. Abych mu udělal radost, vyplním tenhle dotazník taky. A včera se přidal k Lacovi ještě [Milan](#). Pro něj platí totéž, co pro Laca. :-
) **So, my four things are .... aneb, když mi byly čtyři ...**

Čtyři zaměstnání

- papání
- hraní si
- padání
- spaní

Čtyři oblíbené filmy

- Maxipes Fík
- Maková panenka
- Budulínek
- Křemýlek a Vochomůrka

Čtyři místa, kde jsem žil

- Most
- Vysoká Libyně
- Hracholusky
- Žerotín

Čtyři televizní pořady

- Večerníček
- Studio Kamarád
- Vysílání pro mateřské školky

- Večerníček

Čtyři místa, kde jsem byl na dovolené

- Vysoká Libiň
- Řevničov
- Žerotín
- Kralovice

Čtyři oblíbená jídla

- krupicová kaše
- přesnídávka
- chleba se šunkou
- mléko

Čtyři weby, kam chodím denně

- www.hracky.cz
- moje.postel.cz
- sportovni.kocarek.cz
- tvrda.podlaha.com

Čtyři místa, kde bych byl raději než jsem teď

- na houpačce
- na koníčkovi
- ve vaně
- ve svém dětském pokojíku

Čtyři blogy, kterým předávám štafetu této hry

- batole.bloguje.cz
- sladka.krupicova-kase.cz
- zuzlas.zuzlam-zuzlame.com
- blog.skolka.cz

Do Čech dorazila nová móda

02.04.2006 13:55 Rubrika: [Ze života](#)

Kam se na zcela nový módní trend hrabou **Hugo Boss**, **Armani**, **Benetton** či **OP Prostějov** nebo **Blažek**. Tyhle značky budou blednout závidí, neboť nová móda, která nyní přichází, je mnohem nápaditější (a nápadnější), než cokoliv, co tu bylo dříve. Kolekce na **jaro/léto 2006** obsahuje barevnější a živější prvky a každý může mít konečně opravdový originál.

Do Čech se dostal první vzorek této kolekce a já měl možnost vyzkoušet nový opasek z řady **Natursnake**^(TM). Tento model se sám přizpůsobí obvodu pasu a je-li dobře vyživován, drží velmi dobře.

Na obrázku je vidět, že působí i velmi elegantně. V kombinaci s oblekem je takový pásek tím správným doplňkem, před kterým i nablýskaný šperk ztrácí svůj lesk.

Poznámka: Pozor na čínské napodobeniny. Je nutné, abyste si při výběru vhodného opasku ověřili, že se jedná opravdu o typ škrtič. V opačném případě hrozí riziko, že vám kalhoty budou padat.

Nejospalejší den

10.04.2006 09:32 Rubrika: [Ze života](#)

Existuje-li nějaký výzkum, podle kterého se určuje, který den v roce by měl být ten nejlínější a nejospalejší, pak není pochyb o tom, že **takovým dnem je právě pondělí 10. dubna**. Počasí je dočista aprílové (zataženo, okluzní fronta na pytel, tlak nízký, přeháňky, rosný bod nízký), všichni se tváří jako kdyby právě vylezli z postele (mě nevyjímaje), autobusy mají dlouhá zpoždění a v mailboxu mám překvapivě málo nových zpráv, což kvituji s povděkem (ne aby někoho napadlo mi nějaké posílat! :-). Zbývá tedy už jen - **spěte sladce dál**.

Motokáry, ihned, prst, kolena a žebro

17.04.2006 18:33 Rubrika: [Ze života](#)

Co mají společného **motokáry, ihned, prst, kolena a žebro**? To velmi rád záhy vysvětlím. Krom toho, že jsou to pěkná klíčová slova (-:-), tak mají navíc i něco společného. Ve čtvrtek třináctého uspořádalo programátorské oddělení ihned malý výlet do Radotína na motokáry. Zúčastnilo se celkem skoro až neuvěřitelných 10 lidí (včetně mě!).

Kromě 3 dalších externích spolupracovníků, kteří se omluvili, jsme tam byli komplet. Dovolil jsem si dokonce takovou malou poznámku v tom smyslu, že kdyby všichni zúčastnění na této akci zahynuli, může se jít ihned ihned klouzat (a nejen on :-). Naštěstí jsme to všichni přežili, i když známý dovětek "ve zdraví" se zde nedá moc použít.

Zarputilost, s jakým všichni závodili, přinesla i své "ovoce". Honza zřejmě svíral volant nohama tak silně, že skončil s bolavými kolenama. Druhý Honza si při jedné z havárií vypustil pár mililitrů krve na volant (ukázka jeho krvavého prstu níže vypadá docela chutně :-). A o "zlatý hřeb" večera se dodatečně postaral Michal, který nakonec skončil až v nemocnici. Po jízdě oznamoval, že si asi narazil

žebra. Nakonec se ukázalo, že si je nenarazil. Ale rovnou jedno zlomil. Jeho 12. žebro nevydrželo. Docela mě to překvapilo. Jojo, motokáry jsou nebezpečný sport. :-)

I přes pár oděrek a nějaké to žebro to snad byla docela povedená akce. Jen mě trochu mrzí, že nikdo nevyhrál mojí speciální cenu. Doufám, že se to někomu povede příště. ;-)

Jak Macek s Rathem do držky si dali (a báseň)

21.05.2006 11:13 Rubrika: [Pel-mel](#)

Při pohledu na "rvačku" mezi ministrem Davidem Rathem a [Miroslavem Mackem](#) (na [video](#) upozornil [Laco](#), díky!), která začala tím, že **Macek zezadu vrazil jednu výchovnou Rathovi**, si člověk říká, že ti vysocí činitelé nejsou zas až tak vyjímeční. Když se dokážou porvat jako malí kluci. Takovýchhle výměn názorů by mělo být mnohem víc. Pěkně bychom viděli, kdo koho nemá **opravdu rád**. Někdy je to lepší, než hodinová debata v televizním studiu, kde oba aktéři hrají divadlo v tom, že se nemsnášejí, ale po vypnutí kamer si domlouvají odchod na pivo. **A ještě krátká básnička.**

*Až ti, Rathe, dá facku Macek,
Vem si příště k ruce klacek,
Pár facek ale nestačí,
Když Macek tě zaskočí.*

*Co na to volič říká,
Když z Ratha krev stříká?
Směje se až tečou slzy,
Ranhojičství skončí brzy*

*Jen tak dál, Macku, Rathe,
Kdy zas do držky si dáte?
Jen tak dál, Rathe, Macku
Do sněmovny nelez bez klacku.*

Básničku doplnil a upravil PŠ, díky. :-)

---

100 slov aneb povolební chvílka poezie

05.06.2006 10:27 Rubrika: [Poezie](#)

Stovka, to magické číslo, které v těchto dnech hýbe českou kotlinou. Nejen výsledek voleb 2006 inspiroval mě k napsání **100 slov**. Jak už to tak bývá, je v tom asi mnohem víc, než jen další frekventovaná slova - shodou okolností začínající na P - **Paroubek, pat, pohrdání**. Volby jsou jen katalyzátorem věcí, které se kolem nás odehrávají. A promítne-li se do toho aktuální nálada, nemůže vzniknout nic pozitivního. Ale nechme se překvapit. A nyní, mých **sto slov**.

Slova, jež jsou nevyřčena,
Myšlenka jest uvězněna,

V představách těch skličujících,
A v lichých našich nadějích.

Zas naivně tu v očekávání,
Kde vlídného slova není,
Hříchem není krok vedle,
Leč setrvávání v sedle.

Víte co, upečte si to sami,
Drazí pánové a dámy,
Vězte však, že zakrátko,
Nastavíme vám zrcátko.

Už teď nám je to líto,
Jistě, můžem sami za to,
Měli jsme to vědět,
a za vás se stydět.

Sami strůjci svého osudu,
On zas nám dělá ostudu,
Nám, co změnu žádáme,
Víc než hlas však nemáme.

Ten zná toho nebo tu,
Šuk sem šuk tam v sobotu,
Vybrán bude pouze ten,
Kdo už v tom je zapleten.

Jak je to vlastně s těmi neochotnými pracovníky úřadů?

13.07.2006 14:26 Rubrika: [Ze života](#)

Nechci, aby následující věty vyzněly ironicky, proto předem říkám, myslím to upřímně. V poslední době se mi totiž opakovaně stává, že komunikace s úřady (zejména finančními) a vůbec přístup lidí, se kterými tam jednám, je zcela jiný, než se obvykle veřejně prezentuje. Říká se, že nehnou zadkem ani o milimetr navíc, jsou nepříjemní a nechají občana, aby se v problému, který řeší, pořádně vykoupal.

Mám ovšem opačnou zkušenost a jen doufám, že to nezakřiknu a půjde to tak i nadále. Co si vzpomínám, dobré zkušenosti mám s Obchodním rejstříkem ve Slezské ulici v Praze, kde jsem se setkal opravdu s člověkem na svém místě, který se snažil vyřešit můj problém a pomoci mi. Nepřistupoval ke mě jako k osině v zadku, ale jako ke klientovi, který si za tyto služby platí (z daní).

Další případ se mi stal teď nedávno s finančním úřadem v Mostě. Ač mě mohli nakrásně poslat do píp a podání daňového přiznání mi pořádně znepríjemnit (přiznám, že se mi ho nepodařilo napoprvé poslat správně), chovali se ke mě příjemně a skoro bych řekl až nadstandardně. Zatím tedy nevím,

jestli druhý pokus vyšel, ale snad ano a pokud ne, doufám, že přístup té paní (jméno raději říkat nebudu) se ani pak nezmění.

Nevím, zda jsem měl jen štěstí a narazil jsem na správné lidi na správných místech, nebo je to nějaký obecnější trend, každopádně takto bych si nějak představoval přístup státních institucí k občanovi, který se snaží plnit své povinnosti, byť ne vždy se to daří úplně bezchybně.

Dobry skutek dostal sto tisic

19.07.2006 07:33 Rubrika: [Ze života](#)

Minulý čtvrtek 13.7. pořádal Jágr Team na Konopišti golfovou akci známých osobností. Golf na rozpáleném trávníku si zahráli například Panenka, Ručinský, Hrdina, Vízek, Lener a další. Ze světa showbusinessu pak například **Katka Stočesová**. Ta také převzala za sdružení [Dobry skutek](#) od spoluorganizátorů šek na 100.000 Kč. Tato nezanedbatelná částka poputuje na charitativní účely. A na který [charitativní případ](#) konkrétně? Pravděpodobně tam, kde je jich největší nedostatek, případně se rozdělí mezi více příjemců. Níže v článku pár fotek z předání šeku na rautu, který se konal po skončení golfového VIP turnaje.

Kateřina Stočesová děkuje po předání šeku sdružení Dobry skutek:

Jsem z5

27.08.2006 23:12 Rubrika: [Ze života](#)

Jsem zpět v online světě, který už včera znamenal zítra a dnes znamená pozítří. Po 14 dnech odpočinku ve skoro ráji se vracím pln... Ale čeho vlastně jsem pln? No, neřekl bych zrovna, že jsem pln energie do dalšího lopotění, klopotění a kdovíjakýhotění. Když už jsem v titulku použil (tak vtípně :-)) tu pětku, shrnu své pocity z návratu do civilizace do pěti bodů.

1. Návrat z Kréty, kde bylo až skoro 40 ve stínu a až na malou výjimku nebylo nikde ani mráčku, do zamračené, deštivé a studené rodné země, okamžitě odstartoval myšlenky na návrat zpět na Krétu.
2. Ač jsem online vlastně od soboty, ještě jsem se nedíval na emaily. Což znamená, že jsem neviděl poštu **skoro 14** dnů. Mám strach se do toho mailového balastu zase ponořit. Skoro si přeju, aby nám teď všechny servery, kde mám poštu spadly a přišel jsem o všechny emaily.
3. Z hrůzou jsem zjistil, že během dovolené mě nenapadaly skoro žádné nové (pracovní) myšlenky, jako tomu bývá někdy v jiných případech. Nedovedu si to vysvětlit.
4. Čtrnáct dní na jakoukoliv dovolenou je zoufale málo času. Měsíc by byl tak akorát, abych se z toho kolotoče trochu dostal a aby se mi podařilo se zbavit některých "usazenin".
5. Pokaždé, když se vracím po delší nepřítomnosti, tak se domnívám, že za 14 dní musí ostatní v práci stihnout velkou spoustu věcí. To je přece děsně dlouhá doba. (na práci!) Jsem pak zklamaný, když zjistím, že tomu tak není. Poštu jsem sice nečetl, ale z náznaků a malé obhlídky mám pocit, že se mýlit asi moc nebudu.

A abych nekončil trdomyslně, kdyby někdo snad zvažoval, kam příště na dovolenou - zamyslete nad Krétou, nejlépe nad jižním pobřežím. Pokud se k tomu dostanu pustím sem pár fotek. Je tam opravdu moc nádherně. Krásná země (trochu drsná a suchá), dobří lidé, ještě lepší jídlo a moře křišťálové jak v akváriu.

Jak jsem podruhé koupil totéž auto

29.08.2006 22:45 Rubrika: [Ze života](#)

Dneska jsem si podruhé koupil auto, se kterým už dost dlouho jezdím. No fakt, skoro nekecám. Před lety jsem si pořídil auto, zaplatil nějaký úvodní poplatek (říká se tomu akontace) a pak každý měsíc splácel poslušně leasingové splátky (dokonce se v leasingové společnosti málem divili, jakou mám perfektní platební morálku - bodejť by ne, eBanka je spolehlivá banka).

A dnes jsem s leasingem praštil, doplatil jim zbytek a sbohem a šáteček. Předčasným ukončením jsem ušetřil pár tisícovek, což byl hlavní důvod tohoto kroku. Ale když jsem přesouval peníze z mého účtu na účet leasingovky, měl jsem pocit, jako bych to auto kupoval znovu. Pravda, už za menší peníz (taky už je nějaký pátek starý), ale zato už jsem nekupoval zajíce v pytli.

Na celé záležitosti mě pobavily ještě dva zážitky - s pojišťovnou a s leasingovou společností. Prozradím o které jde, neboť jsou to spíše úsměvné příhody. Jedná se o **Českou pojišťovnu a GE Money Auto**. S ani jednou společností jsem neměl nikdy žádné problémy, dokonce když jsem chtěl po pojišťovně peníze za nějaké škody, nedělali moc problémy (už jsem o tom možná psal, malá rekapitulace pro zvědavce - poprvé jsem se chtěl podívat do kufru přede mnou stojícího auta - s letními pneumatikama na zmrzlé vozovce a podruhé jsem zkusil odolnost svodidel - tentokrát v létě, za to na vodě).

Když jsem včera počítal, kolik začnu platit na povinném ručení a havarijním pojištění (po skončení leasingu skončí i platba těchto dvou pojištění, které byly zahrnuty ve splátkách), zjišťoval jsem si, jestli bych mohl mít nárok na bonus. Jak jsem výše uvedl, dvě škodní události nejsou zrovna málo a tak jsem s bonusem ani moc nepočítal.

Zavola jsem si tedy do ČP a začal se vyptávat. Chtěl jsem vědět vlastně vědět jen tři věci:

- 1) Jak ukončit smlouvy o pojištění - udělá to GE nebo musím já?
- 2) Mám nárok na bonus?
- 3) Pokud ano, platí to i v případě násilně ukončeného leasingu?

Po zhruba půl hodině telefonátu jsem se dozvěděl (k mému překvapení) následující (čestné slovo) :
ad 1) Smlouvu musím stornovat osobně na přepážce, GE jen přestane platit, ale smlouvu sama neukončí.

ad 2) Na bonus bych mohl mít nárok. V případě havarijního pojištění neovlivnila ani jedna ze dvou škodních událostí bonus (mohl bych ho mít v plné výši), v případě povinného ručení by tam byla asi 40% srážka z bonusu. Pro dokreslení, celkem těma dvěma car accidentama jsem připravil pojišťovnu o cca 130 kKč na havarijním a odhadem 30kKč na povinném. A oni mi chtějí dát bonus. Ale říkal jsem si, proč ne, když mi to nabízejí...

ad 3) Zde se paní začala trochu ošívát a odkazovala se na smlouvu s GE a na to, že by to muselo být výslovně ve smlouvě uvedeno, že bonus se nepřevádí atd.. Ale pokud bych chtěl, mohla by mi to zjistit do 5 pracovních dnů. (v době internetu a rychlých komunikací mi to nepřišlo zrovna bleskový)

Druhé kolo mých výzvědných aktivit proběhlo opět telefonem, ale tentokrát do GE. Zde budu stručněji.

ad 1) Neptal jsem se, věřil jsem předešlé odpovědi

ad 2 a ad 3) Dozvěděl jsem se, že při předčasném ukončení leasingu nemají důvod mi odebrat bonus, pokud jsem prvním a (v době ukončování leasingu) posledním vlastníkem. A nic takového ve smlouvě není (opravdu jsem tam nic nenašel ani já, ale nečetl jsem celé všeobecné podmínky, to přiznávám).

Třetí kolo proběhlo už osobně přímo v GE, kde jsem si přebíral techničák a podepisoval rozvodové dokumenty s GE. A tak jsem se pána na přepážce ptal na stejné otázky. A opět stručný přepis odpovědí:

ad 1) GE obě smlouvy o pojištění ukončí dnem ukončení leasingu. (divil se, že to v ČP nevědí, je to "přece logické").

ad 2) Na bonus nárok nemám, neboť GE mi nevystaví **Doklad o bezeškodním průběhu**, protože jsem měl minimálně jednu škodní událost. Přes to nejede vlak. OK, alespoň vím, na čem jsem.

ad 3) Třetí otázka po zodpovězení druhé tedy ztrácí smysl.

Celá problematika pojištění a ještě v souvislosti s leasingem není zrovna jednoduchá (jak je možná vidět z řádků výše), ale že ani jednotliví pracovníci, kteří jsou na to školení, v tom nemají moc jasno, mi připadá úsměvné. Tedy úsměvné jen v tom případě, že to nakonec dopadne dobře a nenapaří mi v

pojišťovně místo bonusu hned malus (kam se teprv chystám uzavřít novou smlouvu). Každopádně si je tam zkusím testnout a pokusit se o bonus, na který bych měl mít podle jejich databáze nárok.

Svět se změnil nejen díky WTC

11.09.2006 12:40 Rubrika: [Pel-mel](#)

Před třemi lety jsem se [věnoval 11. září z odstupem dvou let](#). Dnes je to už pět let a dovolím si tedy další malé ohlédnutí. Nedávno jsme se dívali na film [United 93](#) (režisér [Paul Greengras](#)), který zachycoval poslední okamžiky letu, který díky pasažérům nenarazil do Bílého domu (ale zřítíl se před dosažením cíle). Po pěti letech se to zdá být více fikce, než skutečnost.

Jenže, ona to skutečnost byla! To se opravdu stalo! Opravdu se několik šílenců zmocnilo letadel a provedli něco, co bylo do té doby možné jen ve filmech. Řečeno sportovní terminologií, ti grázlové posunuli laťku pekelně vysoko. Kdo by si kdy představil, že by někdo byl natolik zfanatizovaný, že by byl ochoten položit život kvůli nějaké ideologii. Září 2001 viditelně odhalilo to, co si nikdo nebyl do té doby ochoten připustit (ač se to dělo i před tím, ale ne v takové míře). **Totíž, že nenávisť lidí nezná hranic.**

Vrátím-li se k filmu, který se jako jeden z prvních zaobírá tematikou 11. září, nemohu se nepodělit o jeden svůj pocit. Jak jste si dříve představovali teroristu, který je ochoten zabít sám sebe? Jako zrůdu, která mává výbušninou kolem sebe, je špinavý a smrdí. Ale skupina teroristů z 11. září vypadala úplně jinak. Byli to na první pohled normální lidé, skoro bych se nebál říct, že byli i docela sympatičtí. Nijak nevybočovali. Ale to, co měli v hlavě, to z nich dělalo zabijáky 21. století. Byli to lidé, kteří až do své mučednické smrti chodili mezi normálními lidmi, studovali, tvářili se vesměs normálně. Byli skoro neodhalitelní.

Co se tedy změnilo? Dnes už vidím, že něco ano. Nebezpečí spočívá v tom, že žijeme v nevědomosti. To bylo i před 11. září. Jenže **dříve jsme nevěděli, že nevíme**. Dnes už **víme, že nevíme nic**. Co bude následovat? Samozřejmě nevíme. Víme jen to, že budou-li chtít, nikdo jim v tom nezabrání.

Na závěr si dovolím malou odbočku (cimirman tomu říká úkok stranou). V porovnání s tím, že **už víme, že nevíme**, se zdají být problémy dnešního politického uspořádání a vztahů na politické scéně velmi úsměvné. I zde se však něco změnilo. **Také došlo k posunutí laťky dost vysoko**. Bohužel nikoliv směrem k dobrému, ale přesně opačným směrem.

Při víkendovém sledování mistra "*podívejte se, já si myslím, pánové se beze mě nehnou, ten a ten to neustojí, měl by si uspořádat svůj osobní život*", k tomu reakce jiného mistra typu "*je to nemocný člověk, bojí se, spolupracuje s mafii*" atd. a bez ohledu na to, co z toho je nebo není pravda, **je vystupování některých nejvyšších činitelů na zvracení**. Jeden obviňuje druhého, druhý prvního, třetí se směje a čtvrtý modlí. A ostatní? Jen tiše zírají.

Když se nedohodnou dva chlapečci na malinkém českém písčku, jak mají pak komunikovat národy mezi sebou, natož národy, které mají úplně jiné smýšlení? Těžko. A je mi z toho smutno.

Při sledování filmu **United 93**, který vycházel ze skutečnosti a spíše se blížil dokumentu, jsem se moc nesmál, spíš mě mrazilo. Byla to tragédie tehdy, je to tragédie i dnes. Až někdo zfilmuje události léta 06 na české politické scéně s odstupem pěti let, bude to taky tragédie. Stejně jako je tomu dnes. Jen s

tím rozdílem, že za pět let si budeme říkat (doufám), jak jsme mohli být tak hloupí, že jsme jim to trpěli a neposlali je v plaveckých úborech vojenským speciálem až za hranice dálné Sibiře. Bez zpáteční letenky.

Jsem o5 z5 aneb fotografie z UK

28.09.2006 22:35 Rubrika: [Ze života](#)

Když se tu dlouho nic neobjeví, může to mít více příčin. Buď nemám čas, nebo nemám náladu (případně obojí) a nebo - zvláště poslední dobou - jsem někde na dovolené. A to poslední bylo příčinou mého více než týdenního odmlčení. Letos jsme měli jednu delší dovču (Kréta, viz [Jsem z5](#)) a jednu o něco kratší teď. Cíl: Anglie. Zážiteků bylo dost, ale nechce se mi psát souvislý text, raději sem umístím několik fotografií. Představují víceméně náhodný výběr.

Velká města mají něco do sebe, nicméně venkov je stejně krásný, ne-li krásnější. Níže foto z vesničky severně od Northamptnu - Walgrave.

Stansted, letiště u Londýna, na které se jede vlakem z Londýna zhruba polovinu doby, co trvá let do Prahy. A takhle se tam čeká, než vás někdo vyzvedne. Frankie, where are you, man?

Občas trochu sprchlo. Snímek pořízen v Holland parku v Londýně. Něco jako pražská stromovka. Ale i zde platí něco podobného, jako u toho muzea.

London Eye. Nevyzkoušeli jsme (musíme si něco nechat na příště ;-), ale kolo je to parádní.

Myslel jsem si, že řízení auta s volantem vpravo a jízdou vlevo je jen pro sebevrahy. No, zas tak těžký to nebylo. Jen kdybych měl po pravé straně místo igelitu s průzorem 10x10cm normální okno. (Škoda Felicia, na pravoboku vytuněná - viz dále)

Západy jsou tam moc pěné.

Pouliční bavič byl opravdu bavič. Krom toho, že byl uvolněný a zábavný, ještě k tomu si z publika vybral čecha (moc jsme jich tam nepotkali, tohle byl snad první), který se mu představil jako Vojta. Pouliční bavič ho po chvílce přejmenoval na Zojta a nakonec z něj udělal Volkswagen. Inu, na každý má dobrou paměť na jména. :-)

Dva Češi v japonské zahradě v Londýnském parku. Ne nadarmo se říká, že Londýn je hodně kosmopolitní město.

Celkově vzato - kdyby to tam nebylo tak pekelně drahý (pro normálního čecháčka, který tam přijede jen na skok), jezdil bych tam na prodloužené víkendy, na další dovolené a vůbec. Když vyjde počasí, je tam opravdu nádherně. Na tomto místě bych chtěl ještě poděkovat Frankiemu :-), za super support, za pozvání a zařízení ubytování na část pobytu a Majklovi :-), za ubytování, dopravu a pokec. A přeju oběma hodně šťastných kilometrů za volantem.

Jak jsem podruhé koupil totéž auto - 2. část

19.10.2006 19:01 Rubrika: [Ze života](#)

Někdy před dvěma měsíci jsem tu popisoval [příhody o ukončení leasingu](#) a o to, jak naložit následně s končícím pojištěním. Doporučuji přečíst [tu první část](#), neboť dnes se k tomu už nebudu vracet. Hned na úvod ale prozradím, že causa ukončení leasingu včetně pojištění a vyřízení nového pojištění, ještě neskončila. **Dva měsíce!**

Začnu od konce. Tedy od toho, jaký je aktuální stav. Povinné ručení a havarijní už mám vyřízené, zaplacené a pár týdnů už platí. **Dokonce jsem dostal i zmiňované bonusy.** Jsem rád a o to víc jsem s Českou pojišťovnou spokojený. Celá věc má ale jeden drobný zádrhel. Semlelo se to tak, že mi nakonec pojišťovna dluží už několik týdnů peníze. Abych mohl vysvětlit, proč, musím se vrátit tam, kde jsem minule skončil. Já si to dost užívám, ale uznávám, že následující popis tak záživný není. Budiž to ale ukázkou toho, jak to u nás funguje.

Leasing jsem ukončil bez problémů, všechny papíry dostal a v tomto směru k žádnému zádrhelu (zatím) nedošlo. S pojištěním to bylo komplikovanější, tedy jen s tím **havarijním**. Po zvážení jsem se to rozhodl sjednat po internetu. Je to pohodlné, rychlé a navíc dávají slevu 10 %. Protože jsem chtěl získat první, rychlé a relevantní informace, zamířil jsem po otestování [kalkulačky pojištění](#) nejprve na pobočku pojišťovny.

Při pokusu o sjednání havarijního pojištění na přepážce pojišťovny jsme se ale nikdy nedostali na podobnou cenu (i bez slevy) jako na internetu, vždy tam byl rozdíl minimálně několika stovek, spíš víc. Jediné, k čemu mi tedy byla nakonec přepážka "dobrá" bylo to, že jsme se dostali k aktuální ceně auta. Později se však ukázalo, že i zde platí pravidlo, že **"dobrý" je nepřítelem "nejlepšího"**.

Bohužel, jak jsem později zjistil, lidé na přepážce jsou stejně kompetentní asi jako instalatér na Apollu 13. Uvěřil jsem "paní přepážce" a nasadil cenu podle ní, která byla o 20 % vyšší, než ukazoval web a v dobré víře odeslal objednávku a dokonce i zaplatil online požadovanou sumu ročního pojištění.

Následně technik, který osobně auto prohlížel (při internetovém sjednávání je to nutné, zatímco na přepážce údajně ne! přičemž nechápu jaký je v tom rozdíl rozdíl), mi suše oznámil, že jsem cenu toho auta přestřelil. A že skutečná reálná cena je někde o 20 % níž. Doložil to tabulkami a dobrými argumenty. A pak věřte přepážkám. Jedním z nich je i to, že přepážky z toho mají procenta a tak se cenu snaží vyšroubovat co nejvýš, jak to jen jde.

Abych to zkrátil. Rozdíl přepážka-web dělal v celkové splátce pojištění asi 2 tisíce, takže jsem stornoval elektronicky podanou objednávku (do 14 dnů je ze zákona možnost storna) a objednal si to znovu s reálnou cenou auta. A celý proces (zaplacení online, technik) jsem si s chutí zopakoval.

Vnímavým čtenářům neunikla jedna věc. Platil jsem dvakrát. Ano, první i druhé sjednání jsem rovnou musel zaplatit. Při stornu má pojišťovna povinnost, do 30 dnů vrátit plnou částku pojištění (snad se nepletu, vysvětloval mi to tehdy jeden velmi dobrý právník :-). A tím jsme se dostali do současnosti.

Zbývá kvíz na závěr:

- 1) Uplynulo od storna první smlouvy více než 30 dní?
- 2) Vrátila mi pojišťovna první platbu?

Kdo jako první správně odpoví na kvíz (níže do komentářů), může pak za odměnu [udělat dobrý skutek](#). :-)

Jak zvýšit porodnost v ČR aneb poznatek z konference WebTop100

08.11.2006 10:21 Rubrika: [IT/WEB](#)

Ptáte se, jak souvisí porodnost a [konference WebTop100](#)? Na první pohled nijak, ale na druhý, který mohl vyplynout při poslechu **velmi zajímavé** přednášky pana Tomáše Jindříška z OgilvyInteractive, už ano. Pan Jindříšek mluvil o mnoha úspěšných kampaních, nejen internetových. Mezi nimi i o projektu [www.jednoutydne.cz](#), který je určen pro zájemce (resp. zájemkyně) o antikoncepci.

Volně navážu na jeho přednášku a nastíním, jak by se dala ovlivnit (směrem nahoru) porodnost. Žádné stupidní vládní programy, žádné zvyšování porodného či pastelkovné.

Jednoduše následovně:

- 1) Udělejte službu, která bude odesílat v nastavený čas a hodinu SMS s upozorněním, že by si majitelka měla vzít pilulku nebo vyměnit náplast.
- 2) Dostatečně ji zpropagujte, aby se přihlásilo co nejvíce uživatelů.
- 3) Nechte to tak rok dva běžet, aby vám uživatelky začaly plně důvěřovat a na SMS začaly opravdu spoléhat.
- 4) Po nějaké době server odesílající SMS prostě vypněte.
- 5) Najměte si dobré právníky.

Podivný pohled pana Petra na programátory

09.11.2006 23:48 Rubrika: [Ze života](#)

V úterý se konala v PWC konference [WebTop100](#), psal jsem o ní jeden spot včera. Dopolední blok, který jsem měl možnost navštívit, byl velmi podařený. Všichni řečníci byli skvělí, moderátor **Petr Štěpánek** nezapřel svůj svěbytný smysl pro inteligentní humor a nebýt mé přetrvávající ospalosti přecházející do chronické únavy, užil bych si to velice. Ač zaujali všichni, jednomu řečníkovi se to podařilo více a bohužel ne zrovna v úplně pozitivním směru. Byl to **Petr Ulrich** z [Qbizm](#).

Jemu se totiž podařilo ponížít programátory a grafiky zároveň na úroveň uklízeček a dělníků (nic proti nim). Prohlásil, že **grafici (webdesigneri) a programátoři jsou jen takoví dělníci**. Nemyslíci stroje, kteří plní zadání svých chlebovárců, nebo analytiků či dalších lidí z nadřazené rasy.

Ve chvíli, kdy o tom vyprávěl, jsem s ním **jen nesouhlasil** a říkal jsem si "ok, jeho pohled, jeho názor". Dnes se mi to rozleželo trochu v hlavě a přijde mi to od něj mnohem víc podpásové, zbabělé a ponižující.

Pan Ulrich tvrdil, že pokud si dovolí programátor nebo grafik přijít s vlastním názorem, s vlastní myšlenkou, zlepšením či udělá něco po svém, už to není programátor, nebo grafik, ale je to napůl analytik.

Na tom by nebylo nic špatného, kdyby si to jen myslel. Ale on jim analytickou či inovativní roli doslova upíral! Grafici a programátoři by prý měli především "házet lopatou" a nekecat do práce analytiků a dalších manažerů. Ugh.

Petr Ulrich svou přednáškou zahájil prohlášením, že to chce trošku přehnat ("karikovat"), aby bylo lépe vidět, co má na mysli. Tématem přednášky bylo "**Jak se domluvit s IT**".

Ano. To jeho poselství je mi teď naprosto jasné: **opravdoví grafici a programátoři jsou odpad, kteří oddřou tu největší dřinu, ale jinak by neměli mít vlastní názor a měli by raději mlčet**. Co kdyby se od nich projekták dozvěděl, že je to neschopnej blbec, že?

Čímž se, dle mého názoru, úplně minul tématem - totiž jak komunikovat s IT, případně s grafiky, designéry a dalšími odborníky. Mnohem raději bych si totiž poslechl přednášku o tom, jak vymlátit z webdesignera slíbenou grafiku. Existují jedinci, kterým pojem "dohoda", "slib", "spolehlivost", příp. "omluva" nic neříká. Jsou sice hodně šikovní, kreativní, ale když se výsledku nedočkáme, celý jejich talent si můžou strčit za klobouk. Vid', Richarde?

Míchat dohromady odborné dovednosti grafiků, programátorů a vůbec všech odborníků s komunikací jako takovou, je **prostě poněkud pitomé. Pardon, pane Petře**.

PS: Pokud takto pan Ulrich přistupuje k vlastním lidem, tak je mi zcela jasné, kam své CV posílat nebudu. A to nejsem ani programátor ani grafik.

Internet Kočičková Awards 2006, aneb co se jinde nedočtete

13.12.2006 18:27 Rubrika: [IT/WEB](#)

Místo: divadlo **Archa**, akce: **Internet Effectiveness Awards 2006** (www.iea.cz), datum 12. 12. 2006. To jsou základní data o slavnostním vyhlášení cen o nejefektivnější internetová řešení za rok 2006, který pořádala EOL (Economia Online, mlutimediální divize vydavatelství Economia a.s.). Výsledky naleznete na [DigiWebu](#). A pokud si chcete přečíst pár zajímavých a jinde nepublikovaných postřehů, pak pokračujte dále do vozu.

- Akci moderovala **Ester Kočičková**, která byla jednak skvělá a jednak má taky bomba stránky - z hlediska efektivity si nezadají s mnohými profi stránkami - více na www.rumpsum.cz. Kdo by to snad neprohlédl, doména nabádá k podávání alkoholických nápojů animálům.

- Cenu v kategorii Nadace a charita získaly webové stránky [Dobry skutek](#). Konečně si pořadatelé soutěže všimli popelky na internetu a zařadili mezi soutěžní kategorie i charitu. A nakonec i porota udělala dobrý skutek, když **Dobry skutek ocenila jako nejefektivnější internetové řešení**. Gratuluji všem. A níže fotka, kde Michal Popelka přebírá za OS Dobry skutek od Aleny Klímkové, ředitelky EOL, cenu. Gratulace podruhé.

- Pěkný melodický hluk, tedy hudbu, vytvářela internacionální skupina s podivným názvem, který si nikdo nezapamatoval, ale zněl nějak takto **fekete seretem**. Byli dobří.
- Také jsem si předal nějaké ceny, když už jsem tam byl. V kategorii Malých a středních projektů vyhrál projekt Skladuj.cz, dále za inovaci jsem předal cenu portálu Ententyky.cz a Vypisy.cz (ve stejných kategoriích). Na obrázku níže čekám, až **Ester Kočíčková** zodpoví mou otázku, co to má v té flašce. Takhle z metru to vypadalo fakt divně. Jako hodně rozředěné mléko. Ale prý šlo o iontový nápoj.

- Ester Kočíčková iontila celý večer. Jednoho člena poroty nazvala magorem (raději nebudu jmenovat ... tedy ve skutečnosti si jméno toho nešťastníka nepamatuju), neboť titul Mgr. k tomu zřejmě vybízela.

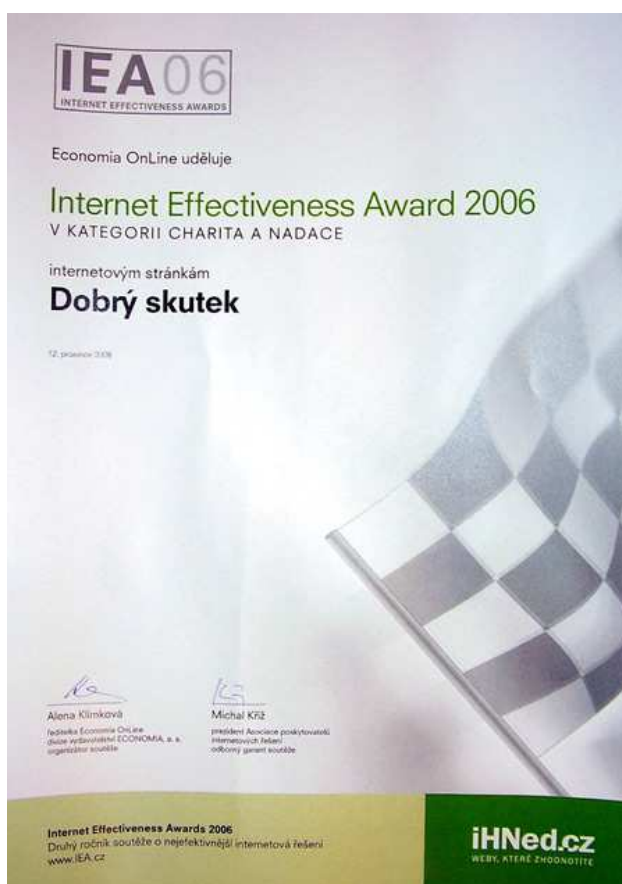
- Když jsem odcházel z pódia, neodpustila si **Kočičková** další řádku, tentokrát si vzala na mušku mě. Ohodnotila totiž můj outfit. Prý, když jdu předávat ceny, tak si nemám brát svetr, ale kvádro. :-)
- Na následném rautu se mě ptala, jestli mě tou hláškou neurazila. Neurazila. Naopak, mě to potěšilo. A pak se mi ještě svěřila, že je to furt lepší, než zapadnout mezi ty "**panáky v kvádrech**". Ač nemám s kravatou problém, tohle přesně vystihlo můj včerejší přístup. Kontrastu to v tu chvíli nabralo i proto, že se mě nejen Honza Simkanič (šéf iinfa - např. www.lupa.cz) před předáváním rejpravě ptal, "**proč nemáš kvádro, když jdeš předávat?**". A proč bych ho měl mít, když ho mají všichni kolem? :-)
- Divadlo Archa je zajímavý prostor. Hezky členěný, samý sloup a roh a snadno se tam člověk ztratí. A to i ten, kdo je jinak takřka nepřehlédnutelný. Ať je to třeba Jirka, Karel, Franta nebo Pepa. Jednoho z nich jsem se vždy vydal hledat a než jsem k němu došel, zmizel za sloupem.
- Před divadlem stála Formule 1. Skutečná. Sice asi tak 7 let stará, ale byla opravdová. A našťval mě maník, co jí tam hlídal, který nám zakázal si do ní sednout. Držgrešle. Jakoby nevěděl, že jsem přeborníkem v závodech **F1 Challenge 99-02** v sezóně 2005.
- Na rautu se probíralo všelicos. Ale mám pocit, že se to stále točilo kolem dětí a svateb. To jsou výživná témata a naprosto souvisejí s efektivními internetovými řešeními. Byl jsem pozván na originálně pojaté oddávání bývalého ředitele EOL, ale zatím vlastní svatbu nechystám. Tak se prý mám vtírnout na nějakou cízí svatbu. Nevím jestli to jde. Každopádně, na jeho zážitky alespoň z vyprávění, se už teď těším.
- Taky padlo pár vět na téma cestování (byli jsme v Turecku, na Bali, v Holandsku, Itálii), na téma lyžovačka, fitness a mnoho dalšího.
- Každý oceněný a vlastně i každý, kdo byl schopen odejít, dostal autíčko. Angličáka. Takže i ti, kteří přijeli šalinou, mohli odjet autem. Ale neodjeli. Protože pili.
- **Ester Kočičková** měla chvilku na krku kunu. Mrtvou. Dobrému skutku jí prý věnovat nemůže. Ale mohla by podepsané CDčko, případně ještě nějak zvláště ozdobené, aby bylo originálnější. Znáte-li dobře osobně někoho dalšího s profláklým ksichem, napište mi. **Dobry skutek shání předměty od známých osobností.**
- Bylo tam mnoho známých tváří. Nejen ze světa internetu, ale dokonce i ze světa papíru. To bylo překvapení. A byli překvapivě také v kvádru.
- Velký dík patří **Leoně Daňkové** z EOL, která ač v x-tém měsíci, dokázala to dobře zorganizovat. Nebyl žádný průšvih, nechyběl žádný diplom, ani kytka ani autíčko. Skleněnou cenu **Grand Prix** nikdo neupustil a nikdo nikoho nepozvracel. Byl to vlastně velmi kultivovaný večer.
- Těším se na IEA 2007. Další ročník se bude otevírat za necelý rok.

Dobrý skutek získal cenu Internet Effectiveness Award 2006

20.12.2006 07:50 Rubrika: [IT/WEB](#)

Už jsem to psal v příspěvku [Internet Kočičková Awards 2006, aneb co se jinde nedočtete](#), ale myslím si, že si to zaslouží samostatný článek. Týden zpátky se vyhlášovaly ceny o nejefektivnější internetová řešení za rok 2006 (www.iea.cz) a [Dobrý skutek](#) vyhrál v kategorii **Nadace a charita**. Podívejte se níže na **diplom** a na **článek** v Hospodářských novinách. Navíc mám pocit, že je to vhodná příležitost pro děkovačku.

Diplom:

(omluvte kvalitu, ve skutečnosti je trochu rovnější :-)

Článek v příloze Hospodářských novin a Marketing & Media:

Charita a nadace

Počet přihlášených projektů: 4
Počet projektů na shortlistu: 2

VÍTĚZNÝ PROJEKT:
Dobry skutek
URL: www.dobryskutek.cz

ODŮVODNĚNÍ POROTY
Lidé se často bojí přispívat na charitativní účely, protože netuší, jakým způsobem budou jejich peníze využity. Internetový projekt Dobry skutek využil internet, aby odstranil tuto slabinu sbírek a charitativních akcí.
Díky internetovým stránkám si dárci mohou vybrat konkrétní příjemce a zvolit částku. Adresnost daru a verifikovatelnost celé procedury dělají tento projekt ve své kategorii výjimečný. Celkový úm darů ve výši 1,3 mil Kč ukazuje schopnost Internetu spojovat lidi za dobrých účelů.

Dobry skutek je určen všem těm, kteří chtějí přispět na konkrétní charitativní účely v oblasti zdravotnické, školství, tělovýchovy a sociální péče. Prostřednictvím webových stránek mohou dárci zvolit příjemce, určit částku, kterou chtějí věnovat a zároveň si ve stejné výši mohou vybrat suvenýr či předmět, který věnovala známá osobnost z oblasti kultury, sportu a showbusinessu. Počet osobností, které podpořili projekt dosáhl cca 80, vč. Jaromíra Jágra, Ladislava Špačka, Václava Havla a dalších. Celkem se díky tomuto charitativnímu projektu podařilo získat 1,3 mil. Kč od cca 300 dárců. Veškeré finanční dary od dárců jsou použity výhradně na financování charitativních případů. Provoz webových stránek je financován z příspěvků členů Občanského sdružení Dobry skutek a ze sponzorských darů.

Klient: Občanské sdružení Dobry skutek
Dodavatel: NETERNITY GROUP spol. s r.o.

NEZISKOVKY.CZ – Informační centrum neziskových organizací
URL: www.neziskovky.cz
Informační portál, který je »centrálou« všech neziskových organizací, denně zaznamená cca 890 návštěv. Mezi jeho cíle patří podpora rozvoje neziskových organizací a informování o jejich přínosu pro společnost. V roce 2006 byl web rozšířen o informační kampaň 30 dní pro neziskový sektor. Tato kampaň upozorňuje na možnost snížit si prostřednictvím daru neziskové organizaci svůj daňový základ. Ve spolupráci s auditorskou společností PricewaterhouseCoopers vznikl v rámci kampaně projekt daňových kalkulaček, pomocí kterých si uživatel na webu spočítá optimální finanční dar. Daňová kalkulačka je určena nejen firmám a podnikatelům, ale zejména zaměstnancům, kteří o možnostech snížení daňového základu mnohdy nevědí. Na webu uživatelé měsíčně vloží 184 inzerátů do Burzy práce, měsíčně je zaregistrováno cca 70 akcí.

Klient: Informační centrum neziskových organizací, o.p.s. (ICN)
Dodavatel: A24 MEDIA FACTORY a.s.

Všem, kteří se na Dobrém skutku podílejí patří velký dík. Snad nikoho neurazím, když budu tentokrát děkovat jmenovitě, protože na předávání ceny IEA 2006 na to nebyl prostor.

Dnes měl **Dobry skutek** takový malou soukromou vánoční besídku, kde se sešli, kromě jednoho, skoro všichni ti, bez kterých by nebyl Dobry skutek tím, čím je. Cena IEA 2006 byla moc příjemným zpestřením a krásný vánoční dárek pro všechny.

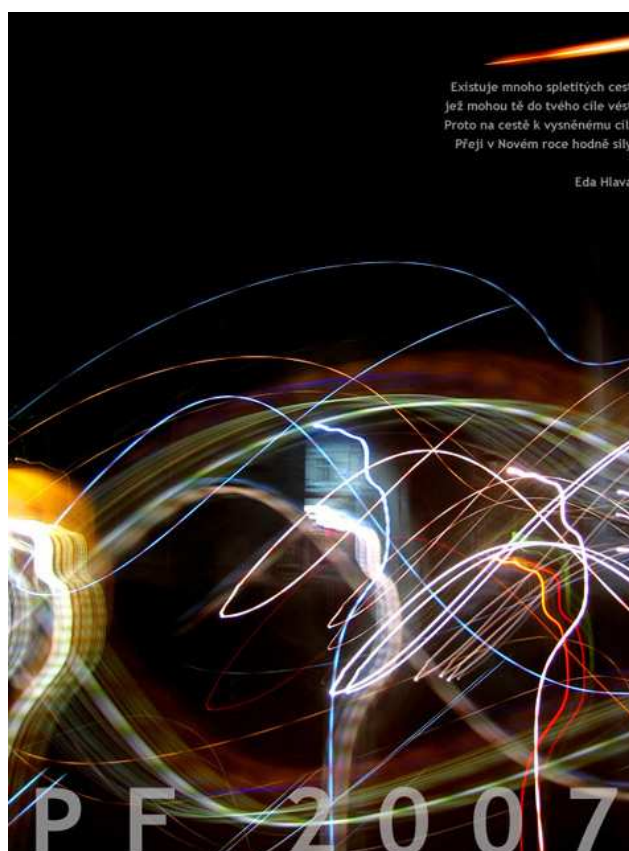
Tedy, dnes se sešli a dík patří (beru to podle zasedacího pořádku, lépe se to pamatuje) :

Marian Jelínek, Bára Hrubá, Ladislav Špaček, Markéta Šaročková, Svatka Petrovičová, Michal Popelka, Zuzana Kottová, moje maličkost, **Kateřina Stočesová** a bohužel chyběla opora týmu **Pavel Matoušek**. Dík patří také Richardu Axellovi, Janu Saidlovi, Jonáši Veselému, Hance Hrnčárové, Mirce Kubrichtové a cca 80 osobnostem, které věnovali Dobrému skutku nějaký vlastní předmět. Samozřejmě nesmím zapomenout na Broker Consulting a Jágr Team, bez kterých by to prostě nešlo.

Pokud chcete také pomoci a máte vlastní webové stránky, nebo peníze, nebo znáte nějakou známou osobnost a nebo byste chtěli pomoci jinak, pak [návod na pomoc naleznete zde](#).

Prostě PF2007

22.12.2006 08:00 Rubrika: [Pel-mel](#)

Zdravý řecký salát na český způsob

04.01.2007 13:30 Rubrika: [Pel-mel](#)

Už jsem tu dlouho neprezentoval nějakou svou oblíbenou pochutinu. Protože jsem zrovna po obědě a s plným žaludkem se mi nechce nic dělat, tak hodím k dobru (doslova a do písmene :-)) jeden jednoduchý recept na oběd, který zvládnou i nešikovní chlapy (proto bude popis výroby poměrně podrobný). Salát je vhodný i pto ty, kteří nerozumí vtipu (čti: nežerou maso).

Ingredience pro jednu porci

- jedno až dvě menší rajčata
- jednu zelenou papriku
- cca 1/4 - 1/2 menší červené cibule
- cca 10 černých oliv
- asi 10 cm okurky hadovky
- 5 - 10 dkg sýru feta, případně nějaký jiný sýr balkánského typu
- panenský olivový olej
- koření (nejlépe na řecký salát)

- celozrné pečivo dle libosti

Výroba

1. Zeleninu umyjeme
2. Okurku oloupeme, rozkrojíme podél napůl a příčně nakrájíme na asi 1/2 cm půlkolečka
3. Rajče rozkrájíme na měsíčky (z jednoho rajčata cca 6 měsíčků)
4. Papriku vysemeníme a rozkrájíme na proužky po cca 1/2 cm
5. Cibuli oloupeme a nakrájíme slabá kolečka
6. Na talíř zamícháme výsledné produkty z bodu 2-5 a přidáme olivy
7. Na to celé poklademe sýr feta nakrájený na větší kousky
8. Posypeme to trochou koření (není ale nutné)
9. Zalijeme dostatečným množstvím oleje

Konzumace

- Vidličkou napichujeme jednotlivé ingredience, případně namáčíme do oleje, kterého je na dně talíře docela dost
- Přikusujeme pečivo, které je možné ještě namáčet do olivového oleje na dně talíře

Rozdíly oproti řeckému originálu

Co vám mám povídat. Oproti pravému řeckému salátu, který se podává v tavernách, tu nějaký rozdíl určitě bude. Ač máme doma jak pravý řecký olivový olej, tak i pravé řecké salátové koření, ostatní ingredience jsou bohužel neřecké. Kdo má zájem, může si zkusit sehnat alespoň pravé řecké olivy (chutnají trochu jinak, než španělské, které jsou u nás rozšířenější), ale je to další drobné přiblížení k originálu. Řecký sýr feta se dá taky sehnat, ale v porovnání s tím originálem to není úplně ideální. Ale pro toho, kdo nikdy řecký salát v Řecku (na Krétě či jinde) neměl, je tohle poměrně věrná napodobenina. Navíc, máte-li řecký olej, fetu, koření a olivy, je to super. Hlavně hodně zdravého olivového oleje!

Nahá Helena Zeťová, porno a muž s gulemi

05.01.2007 20:50 Rubrika: [Pel-mel](#)

Mírek Topolánek přiznal, že nežije se svou ženou. Topolánek navíc veřejně oznámil, že spí s **Lucií Talmanovou**. A tím ukázal, že je fakt **chlap s gulemi**. Teď to ví všichni. Jak jsem někde četl, snížil tím cenu fotek Topolánek+Talmanová skoro na nulu. Legalizoval svůj vztah a má klid. Potud vlastně OK. A co s tím má co společného **nahá Helena Zeťová**?

Vtipné je na tom to, že Talmanová je navíc **těhotná**. S kým? Sledujte můj myšlenkový pochod. Je-li těhotná s tím chlapem s gulema, pak bude mít Topolánek potomka a vše je tak nějak (po česku) v pořádku. Premiér provozuje nejen noci dlouhých nožů, ale i noci dlouhých ... mno, nebudu vulgární.

Je-li v tom slavná **Lucie Talmanová** s někým jiným, pak tu vzniká zajímavý vztah. Ženatý Topolánek spí s Talmanovou, která je těhotná s někým třetím, takže vlastně Topolánkovi nasadila parohy. Jestli je

potentní v posteli stejně, jako v politice, pak by tato varianta nebyla až tak odtržená od reality. Ale kdo by pak byl tedy otcem toho dítěte? **Paroubek**? Ne, ten ne, ten to dělá s Marťany.

A co s tím vůbec má společného **nahá Helena Zeťová**? Ještě počkejte ...

Uvědomuje si ten chlap s gulemi, že jeho pletky v této době nikoho nezajímají? Mně je úplně jedno s kým spí nebo nespí. Jsem snad jedinej, kdo **kroutí hlavou** nad tím, proč se tato zpráva objevila i na seriózním [zpravodajském webu](#)? Mám ho litovat? Nebo poplácat po ramenu? Já fakt nevím, jak s touto zprávou naložit. Nebo mi něco uniklo? Kdo je tady tedy ten Marťan?

[Záznam rozhovoru redaktora Frekvence 1 Jana Tuny s Mirkem Topolánkem o těhotenství Talmanové](#) ukazuje absurditu celé této situace v odhalené absurdní nechutnosti, ... to je bordel, pane Velebnosti.

Ted' konečně prozradím, co mají společného **porno fotky** Zeťové a zpráva o Topolánkovi s Talmanovou.

Společného mají to, že stejně, jako rozebírání trojúhelníku **Topolánek - Topolánková - Talmanová**, má i tento článek nulovou informační hodnotu. Ale jsou to výživná témata, která dokážou upoutat pozornost.

A mimochodem - [Helena Zeťová prezentuje své porno fotky tady](#). To je odkaz pro ty, kteří se z mně nepochopitelných důvodů nezajímají o politickou situaci a místo mentálního porna, které předvádějí naši **vyvolení**, se radši podívají na to skutečné.

Těžký úděl vývojářů

22.01.2007 07:45 Rubrika: [IT/WEB](#)

Čím více je nové [Atrium 2](#) prošpikované funkcemi a blíží se k obrazu našemu, tím více si uvědomuju jednu nespravedlnost, která na světě existuje. Programátory nikdo z uživatelů **většinou nepochválí**. O nich se mluví vždy jen když někde něco nefunguje. Vzpomene si někdo, kdy naposledy říkal "Ti programátoři, co udělali ten Outlook, zasluhují za to či ono pochvalu..."? Jojo. Když všechno běhá, tak to všichni považují za samozřejmost. **Má být tedy největší odměnou pro programátora to, že si uživatel nestěžuje?**

Možná...

Ale možná taky ne. Je tu totiž reálné nebezpečí, že uživatel sice nic neříká, ale to jen proto, že už si na tu "divnou" aplikaci plnou bugů zvykl. A už nehlásí, že se mu tam něco nelíbí. Je pak na analytikovi či projektovém manažerovi, aby z uživatele jeho domněnky a připomínky vytřásl. Jenže do toho se nikomu většinou moc nechce. Ke škodě všech. Znáám to moc dobře.

Další problém je, že čím víc je nějaká funkce **propracovanější**, tím je z ní v samotné aplikaci **vidět méně**. Uživatel má k dispozici jen pověstný vrcholek pyramidy. To nemluvím o různých skrytých funkcích typu automaticky spouštěných úloh, různých optimalizačních procedurách, či vychytávek zrychlujících práci apod.

Vývojářům a programátorům zbývá zřejmě už jen jediné. **Sami musí mít radost z toho, že to funguje tak, jak to fungovat má. A musí jim stačit, že po nich uživatelé neházejí kamení.**

Internet pomáhá dělat dobré skutky již více než rok

02.02.2007 15:52 Rubrika: [IT/WEB](#)

Praha, 2. února 2007, tisková zpráva - Charitativní projekt Dobrý skutek, který získává prostředky pomocí internetu na webových stránkách www.dobryskutek.cz, zažil velmi úspěšný rok 2006. Kromě výborných finančních výsledků se mu podařilo získat i prestižní internetové ocenění IEA 2006 a nastartovat dlouhodobý projekt Adopce Dobrého skutku.

Dobrý skutek je víc než dobrá rada

Mottem celého projektu je přesvědčení, že jeden konkrétní čin je účinnější, než tisíc velkých slov. Na počátku stála jednoduchá myšlenka. Dobrý skutek umožňuje dárci, aby sám rozhodl, komu mají jím poskytnuté finanční prostředky pomoci a současně jej za jeho pomoc „odměňuje“. Příjemce pomoci tak nezůstává anonymní. Dárce má kontrolu nad tím, zda jeho pomoc dorazila v plné výši tam, kam určil a navíc si může vybrat některý z unikátních předmětů, darovaných slavnými osobnostmi. To vše prostřednictvím webových stránek www.dobryskutek.cz.

Dobrý skutek v číslech

Za rok 2006 se s pomocí internetu podařilo na charitativní účely vybrat **1,7 milionu Kč**, přičemž pomoc našlo **26 lidí či rodin**. To jsou zhruba dva případy měsíčně. Aktuálně je na webových stránkách k dispozici více než stovka předmětů od **60 osobností** v celkové hodnotě **453 340 Kč**. Během uplynulého roku se připojilo k projektu téměř 250 lidí, kteří věnovali část svých peněz některému z příjemců.

Mezi více než osmdesáti známými osobnostmi, které podpořily a dále podporují Dobrý skutek, můžeme nalézt například Jaromíra Jágra, Ladislava Špačka, Kateřinu Stočesovou či Václava Havla.

V prosinci 2006 byl spuštěn projekt Adopce Dobrého skutku

V posledním měsíci loňského roku byla odstartována akce „**Adopce Dobrého skutku**“. Pět dětí: Šimon, Zdeněk, Kristina, Ondřej a Petr získali nové virtuální adoptivní rodiče, kteří jim budou posílat každý měsíc příspěvek na **respitní péči**. Do akce se zapojilo 14 spolupracovníků akciové společnosti Broker Consulting, kteří ročně každému z pěti dětí pošlou 30 tisíc Kč.

Více informací o Adopci Dobrého skutku naleznete na adrese: <http://www.dobryskutek.cz/adopce/>

Prestižní internetové ocenění projektu Dobrý skutek

Loňský rok nebyl úspěšný pouze v pomoci potřebným, ale také v prestižní soutěži Internet Effectiveness Awards 2006 (www.iea.cz). Dobrý skutek **zvítězil v kategorii Nadace a charita**.

Udělejte také dobrý skutek

Každý zájemce, který má pocit, že má co nabídnout a chce pomoci, nechť neváhá a kontaktuje Dobrý skutek. Každá pomoc je vítána. Více informací o možnostech pomoci či způsobech spolupráce naleznete na adrese <http://www.dobryskutek.cz/spoluprace/>.

Občanské sdružení Dobrý skutek děkuje všem, kteří nejen v roce 2006 udělali nebo pomohli udělat dobrý skutek.

Třeskutě pravdivé horoskopy nebo série obecných pravd

08.02.2007 12:19 Rubrika: [Ze života](#)

Dnešní horoskop říká: "**Můžete se sejít s kamarádem případně po práci s kolegy v příjemné hospůdce. Vždycky je co oslavovat.**". Díky, že to vím, už se na to chystáme dlouho. :-)

nebo ...

"**Jako byste byli pod kamennou maskou, aby nebylo poznat, co si myslíte, jak se tváříte...**". Myslím si leccos, ale nejsem zas tak dobrý herec. Ale něco pravdy na tom, ksakru, je.

nebo ...

"**Změně se dnes jen těžko vyhnete. Něco končí, něco jiného začíná. Nesmíte se bránit novým věcem.**". Jen dnes? Každý den představuje nějakou změnu. Včera jsem například zcela proti všem zvyklostem koupil kus večeře. :-)

nebo ...

"**Nemáte důvod k pláči. Naopak, i když něco končí, poděkujte, že jste mohli být u toho, a jděte dál. Je to štěstí.**". Děkuji, ano děkuji.

nebo ...

"Díváte se kolem skrz růžové brýle. Možná budete najednou šokováni, že je něco docela jinak, než se vám zdálo." Tak to je fakt. Svět ve kterém žiju já není ten samý, ve kterém žijí ostatní. A vždy je všechno nakonec jinak, než se mi původně zdálo. Pravda je vždy tam někde venku.

Zajímalo by mě, kam na to ty horoskopáři chodí. Všechny pět horoskopů patří k různým znamením a jen jeden přísluší tomu mému. Ale proč mám pocit, že ty horoskopy píše někdo, kdo si sice říká astrolog (?), ale ve skutečnosti je to jen věcí zobecnění všeobecných myšlenek každého z nás? Na těch obecných vetičkách si totiž vybere každý, ať je jakéhokoliv znamení. Je to tak?

Čtyřicet a tři mrtví komunisti

21.02.2007 14:39 Rubrika: [Ze života](#)

O horách bych toho mohl napsat mnoho. Pro mé nohy jsou tři dny až až. Pak už stehna pálí, otlačené nohy do přaskáčů nechtějí a kolena vypovídají službu. Před odjezdem na výlet jsem měl obavu, aby vůbec byl v Čechách sníh. Jak jsme se ale přiblížili ke Krkonošům, obavy opadly. Už z dálky na nás svítily bílé vrcholky hor a bylo jasné, že lyžovat se bude.

Dobrá, nebudu opisovat od [Vidláka](#), který pěkně popsal náš výlet do hor. Jen už od minulého týdne nějak nemám slinu, vyjadřuju se jako šestileté dítě a vůbec mám pocit, jakoby mi kleslo IQ na bod mrazu. Naštěstí se to neprojevilo na lyžích, ty dvě buňky, které v mozku ještě přežívají, zvládnou koordinovat svaly v těle tak, abych spadl jen několikrát. A nezabil se při tom.

Ne, nebyla to typická chlastací akce. Opravdu jsme lyžovali. V pátek jsme vyrazili z Prahy už dopoledne, abychom stihli ještě odpolední lyžování. Povedlo se. První sjezd jsme všichni označili za **nejistý**. Další sjezdy už byly jistější. Alespoň v mém případě. Lidí na Javoru v Peci pod Sněžkou bylo v pátek docela málo, takže se nám i ta načerno koupená nepřenositelná permice vyplatila. Sníh byl velmi dobrý (na to, že v nížině už panuje jaro), snad jen těch pár boulí na svahu mi znepríjemňovaly jízdu.

O skůtru už povídal [Píďa na svém Vidloblogu](#), stejně tak se vyjádřil pochvalně o ubytování v TJ Spofa i o tamní kuchyni. Všechno výborné a odpovídající horskému prostředí. První večer z pátku na sobotu jsme probírali obvyklá témata - trochu práci, trochu život, ale hlavně dvě zásadní témata. **Kdo, jak, kdy a s čím boursal a jak jedoucí policejní auto může změřit rychlost jiného jedoucího auta**. No, nebudu popisovat celou anabázi. Jeden nejmenovaný spolulyžník se nám snažil vnutit myšlenku, že pomůže **Doppler**. Vysvětlím stručně. Policejní auto si změří dopplerem svou rychlost odrazem od stojícího kolíku (sloupu), pak provede spektrální analýzu, aby zjistil, že to byl opravdu sloup a ne pochodující člověk. A nakonec totéž udělá s projíždějícím autem. Z obou hodnot pak zjistí výslednou rychlost měřeného auta. Spolulyžník s touto teorií pochopitelně neuspěl. Odsoudili jsme ji jako zcela nemožnou k předčasnému zániku. Ale doppler se stal alfou a omegou po zbytek víkendu :-).

Během toho povídání jsme objevili na nápojovém listku **komunisty pod ledem**. Opět odkazují k Vidlákově, tam je přesně popsán recept. Je to takové fajnové pití, po kterém se neušklíbnete. Likvidovat takhle komunisty nás bavilo. Tím víc, že cena byla taky silně socialistická. Patnáct kaček za jeden shot. No, neberte to. Za dva večery jsme takhle pěkně popravili 43 komunistů. Nevím, proč zrovna 43, když nás bylo šest. Patrně ten jeden byl pro kuchaře.

Joo, kuchař (kdybych si pamatoval jméno, stejně bych ho neřekl), jak už napsal Vidlák, nás za to naučil spoustu pěkných her. Bavili se nejvíc ti, kteří prokoukli jeho figle dřív, než ti ostatní. :-) Tento večer

plný her proběhl ze soboty na neděli. V deset, kdy jsme byli úplně down z večerního lyžování, jsme si představovali, jak do půlnoci budeme už chrnět. Když jsme si připíjeli rundou "**půlnočních komunistů pod ledem**", ještě jsme doufali. Pak to kuchař rozjel ve velkém a až ve dvě nás vyhodil se slovy "a v devět ať jste na snídani, dýl vám to tu sušit nebudu".

Mno jo. Jenže cestou do postelí nás odchytili instruktoři, kteří právě přijeli s novým turnusem a že nás zvou. Tak jsme si přisedli. Za dvě hodiny posedávání několikrát zarotovala tulamorka, až se jí odstředivou silou podařilo celou vyprázdnit. Postel nastala až ve čtyři ráno. Někdy kolem deváté ráno dorazil do našeho doupěte Honza. S otázkou "**jdeme na tu snídani**"? Na Honzu je spoleh. Večer říkal, že si nařídí budíka a učinil přesně tak, jak pravil. Jenže jeho otázka zůstala nezodpovězena. Pochopil rychle a šel také dospávat. Snídaně opět nebyla.

Neděle už byla skoro pro všechny dost náročná. Po dvou dnech lyžování se nebylo čemu divit. Já jsem poslední den už jel jen na půl plynu a dával jsem pozor, abych nepřišel k úrazu. I ty dvě buňky měly problémy koordinovat moje pohyby. Ale za tu srážku s lyžařem, který zcela nelogicky a proti všem dopplerovským zákonům ve svahu **couval**, opravdu nemohu. Oba jsme to přežili. Až druhý den jsem začal cítit, že jsem do něj vrazil pravým ramenem.

Začal jsem Vidlákem, Vidlákem i skončím: "Na předávání lžice "se S" a "bez S" budeme všichni určitě dlouho v dobrém vzpomínat. A myslím, že to nebude to jediné." A dodám sám za sebe. Akce to byla velmi vydařená. Dokonce ani nebyl čas na to, abycom probrali nějaké konkrétní pracovní věci. A vo tom to je.

Děkuji, odcházím

05.03.2007 12:00 Rubrika: [Ze života](#)

Milý deníčku. Zažil jsi toho se mnou už strašně moc, vid' Musel jsi překousnout spoustu mých blábolů, občas ses i sám sobě zasmál a dokonce jsi musel čelit i nepřejícím lidem, kteří tě hanili v komentářích. To, co do tebe dnes vepíšu, jsem do tebe ještě nevepsal. Chtěl bych ti jen říct, co je u mě nového.

Ti, kteří to tu čtou pravidelně a možná i ti, kteří to tu čtou jen když je někdo jiný na něco upozorní, tak ví, kde je moje pracovní základna. Ti bystřejší ví, že moje mise zde trvá skoro rovných **pět** let. Prvního února to bylo vlastně na den přesně. Někomu se to může zdát dlouhá doba, někomu naopak zase velmi krátká. Pro mě je to doba tak akorát. Ano, dovtípili jste se správně a teď už to mohu říct na plnou hubu. Milý deníčku, oznamuji ti, že **odcházím z iHNedu**.

Jak to bylo někde v té reklamě? Že srdce říká zůstaň, ale rozum velí jdi dál. Jojo, tak nějak to je. Mně několik měsíců trvalo, než jsem srdce přesvědčil, že by mělo přijmout fakt, že už je čas odejít.

Poprvé mě myšlenka k odchodu přepadla loni na jaře. Potřeboval jsem nový impuls, ale nedovedl jsem si úplně představit, že pracuju jinde. Od té doby mě tato myšlenka provází, tu více, tu méně. Uzrála koncem loňského roku a vnitřní rozhodnutí padlo na přelomu roku. Když jsem letos v lednu přišel do práce, měl jsem jasno. Další dva měsíce mi trvalo, než jsem se s tím srovnal a oficiálně to oznámil.

Ostatně, pilní čtenáři tohoto blogu mohli určité náznaky nalézt už před mnoha měsíci. Existuje zde něco kolem 5 článků, které se mezi řádky věnovali tomuto tématu - každý z trochu jiného pohledu. Posledním byly ty [horoskopy](#), další si můžete najít sami. (jeden z prvních se datuje k červnu 2006, do doby voleb)

Odpověď na kolem mě množící se otázky typu "**Proč?**" nedokážu podat v jedné větě, vydalo by to na několik článků. Mohu snad prozradit jen to, že se potřebuju posunout dál a je mi vlastně jedno kam. Ať už to bude změna k lepšímu, nebo k horšímu, cítím, že změnu potřebuju. Šuška se pomalu rozjíždí, já jí moc nepodporuju, ale už se ke mě doneslo, že odcházím kvůli [jednomu konkrétnímu kolegovi](#). Není to samozřejmě pravda a musím říct, že mě to rozesmálo. :-). Časová shoda je čistě náhodná. Jak jsem už napsal výše, rozhodl jsem se před několika měsíci. Navíc si myslím, že odcházet pouze kvůli jednomu člověku by byla tak trochu pošetilost.

Asi by tě, deníčku, taky zajímalo, **kam mám tedy namířeno**. Ani tohle ti teď ale nepovím. Ne, že bych nechtěl, to já bych se rád pochlubil. Ale momentálně to není to podstatné, rozkoukávám se v nové situaci. Co však vím naprosto jistě je to, že neodcházím k zeleným. Nevím, jak to mohlo někoho napadnout, ale pobavilo mě to hodně. (další vyvrácení fámy)

A jistě by tě taky zajímalo, jaké mám **pocity**. No, zatím rozporuplné. Na jednu stranu se těším, až změním rybník, některé věci najednou budou jednodušší. Na druhou stranu mi pár věcí bude asi chybět. Ale myslím, že s některými lidmi se budu vídat zřejmě i nadále a zbytek rychle přejde jakmile začnu okupovat jiný rybníček.

Všem těm, kteří se mnou doteď spolupracovali a se kterými jsem ještě nestačil pohovořit, slibuji, že s nimi pohovořím a vše podstatné probereme. Máme na to skoro dva měsíce.

Tak to jsi nečekal, deníčku, co? No jo, některé lidi to překvapilo, stejně jako tebe. Co mě ovšem samotného překvapilo, někteří z těch, kterým jsem tuhle novinu oznamoval, naznačili, že už to tušili. Inu, indicií bylo dost.

Na dopis na rozloučenou je ještě čas, ale už teď mohu říci to, co [jsem naznačil](#) začátkem února: **Jsem rád, že jsem mohl být u toho a děkuju, bylo to fajn.**

Děkuji, odcházím - 14 dní poté

14.03.2007 20:16 Rubrika: [Ze života](#)

Před 14 dny jsem tu v článku [Děkuji, odcházím](#) popisoval, jak jsem se rozhodl opustit současné zaměstnání. Rozhodování to bylo velmi těžké, ale to jsem ještě netušil, že s krátkým odstupem se bude zdát tohle mé rozhodnutí jako to z těch jednodušších.

STOP. Chtěl jsem napsat pojednání o tom, co mě přimělo k tomu rozhodnutí, co se vše událo během těch dvou týdnů a co najednou vidím jinak (jasněji), než dřív.

Začal jsem takto: "Dnes jsem už konečně schopen popsat to, co jsem před několika týdny jen matně cítil a co předcházelo mému rozhodnutí...". Po hodině psaní a mazání a psaní a mazání a psaní a mazání jsem napsal jen to **STOP**. A dodávám. Kraviny píšeš, Edíku.

Uvědomil jsem si, že píšu bláboly. Že je to buď pojednání o tom, jak jsem konečně vystoupil z kruhu a takový ty kecý o tom, že jsem plný energie a vše je jasnější a mám sílu pohnout skálou. Nebo to byly interní záležitosti, o které bych se docela rád podělil, ale musel bych tím pádem zobecňovat a byla by z toho akorát tak slátanina o ničem. Holt, takový je úděl těch, kteří si píší veřejný deníček. A taky jedním z odstavců, který jsem smazal, byla typická posilovačka (FF by řekl masturbace) ega. O tom, jak jsem konečně udělal rozhodnutí a co (nebo kdo) mě k tomu nejvíc přimělo a takový ty filosofický žvásty o ho*ně. Pro mě je zajímavé se v tom prohrabat, ale v textovém editoru to vyznívá docela dost trapně. Takže nic.

Jediné, co bych teď rád řekl a vyslal do světa je toto:

To, že jsem přehodil výhybku ještě neznamená, že vím po které koleji nakonec pojedu. Prozatím mi stačí vědět to, že jedu.

Čtvrtek - tak trochu zmatek

05.04.2007 23:37 Rubrika: [Ze života](#)

Audi a vlak

Na seminářích o komunikaci nás vždycky učili, že problém je většinou na vysílači. Tedy, že problém je vždy u toho, kdo informaci prezentuje. Neboť on je povinen si ověřit, že přijímací strana informaci správně pochopila. Krom toho, že v kauze **Audi na trati** jsou vini ti, kdož umístili Audi na trať, v dalším vývoji situace je jednoznačně zodpovědný za nehodu policista, který oznamoval nádražákovi, aby zastavil provoz na trati. O tom nepochybuju. Překvapilo mě taky, že se objevil na internetu telefonní záznam. Najdete ho [zde](#).

Po čtyřech pivech a nevspání

Po včerejším posezení v hospodě, kdy jsem stihl 4 piva (na mě docela dost), s kolegy ze spolupracující firmy, jsem měl dneska nedostatek endorfinů. To mám skoro vždycky. Jsem pak našlapávací, unavený a vůbec... Ale co nadělám. Nic to však nemění na faktu, že čím dál tím míň jsem ochoten akceptovat spolupráci s lidma, kteří jsou **extrémně** nespolehliví. Ve dnech, jako byl tento, bych je nejradši poslal do prdele. Bohužel mám stále až moc silný pud sebezáchovy.

Čím větší, tím horší

A taky existují firmy, které čím jsou větší, tím se chovají k zákazníkům hůře. K nim patří i mnou často chválený Active 24. Jejich helpline se za posledních několik měsíců zhoršila. Zatímco dříve odpovídali na emaily do jednoho dne, dnes už to neplatí. Třeba pracovníci helpline taky v poslední době moc chlastali a nemají endorfiny.

Výberové ticho so zárukou ...

Dneska vypadl na chvilku proud a v open space officu najednou přestaly hučet počítače. To byl klid, panečku. Už by mohli pánové z MIT, Harwardu, Intelu a dalších vymyslet procesory, které nebudou zároveň fungovat jako vařiče, které musí chladit větráky o výkonu dvou temelínských turbín.

Atrium - univerzální publikační systém

Koncept univerzálního publikačního systému, tedy frameworku s univerzálním, ale dostatečně user-friendly administračním rozhraním se, zdá se, docela chytil. Počítám-li všechny verze, tak instalací už je snad více než dvě desítky a i reakce lidí publikačních systémů znalých jsou veskrze kladné. Stále je sice ve vývoji a uvidíme, kam se to dostane, ale funguje to. Připravuje se dokonce řešení, kde budou komunikovat mezi sebou prostřednictvím tohoto systému minimálně tři servery. Budou si mezi sebou vyměňovat data a "povídat" si. Otázkou je jen to, zda to ocení i klient, neboť "co není vidět, srdce nebolí ani netěší"... Mno, ale mám z toho radost. Stačí se mrknout, co na Atriu už funguje, například: www.hlava.net, www.edotace.cz, www.dotacniaudit.cz, www.zeleni.cz, www.euroskop.cz, www.dobryskutek.cz a mnoho dalších. Je docela příjemné vidět, že ty weby běží a přinášejí provozovatelům i uživatelům užitek. Máte-li zájem o více informací a možnostech, pište - eduard (zavinac) hlava.net. Endorfinů není nikdy dost. ;-)

Chtěl bych pracovat pro Pavla Béma

20.05.2007 13:04 Rubrika: [Pel-mel](#)

O tom, že **Pavel Bém vystoupal až na vrchol** světa, na Mount Everest, se už ví. Myslím si, že to je **uctihodný výkon**. Promiňte mi ten výraz, ale serou mě pak takový ty komentáře, které říkají, že Bém není 2 měsíce v práci, že není-li tam, tak je vlastně pro úřad nadbytečný atd. Dokonce jsem četl komentáře, že to dělá jen kvůli svému PR, nebo že na vrchol ho vynesli šerpové.

Nechápu lidi, kteří snižují jeho výkon a srovnávají ho s čímkoliv přízemnějším. Pavel Bém je obdivuhodný člověk. Nejen, že se dokázal utrhnout z práce na dva měsíce (ani pro něj to nebylo určitě jednoduché), ale musel hodně trénovat, měnit zažitý rytmus života a musel pro to obětovat hodně. Rodina asi taky není dvakrát happy.

A co potom udělá typický český člověk? **Shodí celý tenhle výkon do kanálu**, kritizuje, brblá a klade stupidní otázky o tom, kdo ho v úřadu nahradí. Kdyby se pro totéž rozhodl kterýkoliv politik ve vyspělejší zahraničí, tak s sebou strhne nemalou masu lidí, kteří mu budou fandit, budou ho sledovat (nejen v tisku, ale i v televizi, kde kvůli tomu udělají speciální pořad) a po návratu ho budou vítat podobně, jako naše hokejisty z Nagana. Vylézt na Everest (ač je tam dost rušno) není žádná prdel, vážení.

Povím vám, já mít takovýhleho šéfa, tak se od něj nehnu na krok a učím se od něj dnem i nocí. Pavle Béme, klobouk dolů!

Jak jsem začal pít kávu

22.05.2007 16:16 Rubrika: [Ze života](#)

Moje první a snad i poslední **kafe** jsem vypil v den maturity. To bylo na doplnění energie. Před tím jsem si dal frtana. To bylo na kuráž. A pak jsem se s veškerou kuráží hodil šavli.

Tehdy bylo kafe jediným "energy drinkem", který jsem si však neoblíbil ani po maturitě. Tehdy jsem nemusel mít ani kávovou zmrzlinu, ani čokoládu s kávovou náplní/příchutí. To mi ostatně vydrželo dodnes.

Avšak na jedné nedávné hodině anglické konverzace se řešilo téma **káva**. Bavili jsme se o tom, jak dlouho působí šálek kávy. Prý **5 hodin**. Nevím, jak velký šálek, jak silné, ale to je jedno. Jeden spoluspeaker, původem z Polska, říkal, že mu stačí dva šálky denně. Ráno a odpoledne. Další informace, kterou jsem se dozvěděl bylo, že prý **kapučíno** je v obsahu kofeinu těsně za kávou. Hmm, to trochu kulhá, ale budiž. Až na chvostu jsou coca coly a další podobné energy-drinky. A kam se hrabe černý čaj - který celá léta jako náhražku zhusta konzumuju.

No a nakonec jsme probírali **účinky kofeinu na tělo i mysl**. A to mě dostalo. Životabudič, skoro nadpřirozené účinky, stimulace těla i mysli. Lepší PR si kafe resp. kapučíno obstarat nemohlo. Chytil jsem se do pastí. Druhý den jsem si dal kapučíno. Vonělo skořicí, mělo velkou pěnu, bylo jemně lahodné. Po oslazení dvěma pytlíky cukru chutnalo i docela dobře. A hlavně! Hodinu po vypití jsem se cítil plný energie, měl jsem sílu lámy skálat, připadal jsem si jak to hyperaktivní zvířátko z animovaného filmu **Za plotem**. Ty bláho, ono to fakt fungovalo. Nebo zafungovalo podvědomí? Nevím. Ale co je hlavní? Nepozvracel jsem se! :-)

Jak přežít návštěvu fitka

30.05.2007 10:21 Rubrika: [Ze života](#)

Příznám hned na úvod, že otázka v nadpisu je velmi zavádějící. Neboť na ní neznám odpověď a sám ji budu teprve hledat. Nicméně. Doporučuji slabším povahám, aby raději nečetly dál, neboť zde odhaluju i nechutné detaily ze své první návštěvy fitness centra...

Mnoho let už přemýšlím o tom, že ke squashi, který se mi zatím daří provozovat jednou týdně, přidám ještě **fitness**. Přemýšlel jsem o tom, že bych si na to vyhradil páteční ráno. Na konci týdne vypotit negativní energii by nemuselo být až tak špatný.

Proč zrovna fitko? Zdá se mi, že to je časově nejmíň náročný, cenově sice dražší, než kolo nebo inline brusle, ale v případě, že mám fitko skoro u nosu (na rozdíl od inline dráhy), je třeba toho využít.

Ještě malá vsuvka. V posilovně (osobně tenhle výraz nemám rád, neboť se mi okamžitě vybaví namakaný bedny, co mají obvod paže 80 centimetrů) jsem byl naposledy na střední škole. To bylo v době, kdy jsem předmět **tělesná výchova** nesnášel. Zatímco studenti z jiných škol hráli fotbal, my jsme jak krysy (čti: magoři) běhali dokolečka na čas, skákali do dálky a házeli granátem. Fakt zábava. Takže je asi jasné, jaký názor jsem si udělal nejen na jakýkoliv pohyb, ale také na zmíněnou posilovnu.

Trvalo mi přes deset let, než jsem postupně odboural svůj postoj. A zpět k fitku. Ano, uznávám, že tam chodí **také** divní lidé. Chlapi, kteří kdyby se nabarvili na zeleno, vypadali by jako **Shrek**, ženy, které mají vysušenou (**za to hnědou!**) kůži ze solárka a vypadají, jakoby si právě nechávaly měnit pohlaví (je jedno kterým směrem). To určitě nepřispěje k tomu, že se tam člověk bude cítit dobře.

Šel jsem na to tedy jinak. Představil jsem si sám sebe, jak přijdu do fitka, koukám na všechny ty mučidla a nevím, co s nimi. Východisko bylo jasné. Potřebuju trenéra a průvodce. A tak jsem si sehnal

Michala. Není to ten typ, který má přes hrudník víc, než co já měřím a místo mozku z činky kostku. Není to žádná sušenka, ale dá se s ním normálně bavit.

Hned na začátku rozbíjí mou představu o tom, že jednou týdně stačí. Samozřejmě, že vím, že to nestačí. Ale znám se. Nakonec mě překecal, že bych měl chodit dvarát týdně. OK. Zkusíme to tedy dvakrát týdně a bude mi k ruce po následujících 5 týdnech. To kvůli motivaci a taky proto, že za těch pět týdnů bych snad mohl odhadnout, jestli jsem schopen tam chodit pravidelně nebo ne. Sám jsem zvědavý.

V pondělí nastal den D a hodina H. **Poprvé ve fitku.** Byl jsem vlastně takový fitness panic. Na úvod musím říct, že největší problém jsem měl s trezorem na cennosti. Byl na kód. Musel jsem si zapamatovat postup jak ten trezor zakódovat (zmáčknout tenhle čudlík, pak zavřít, pak nastavit kód, pak otočit kolečkem... no, teorie paralelních systému fakt hadr :-)) a samozřejmě i odkódovat. K tomu si ještě pamatovat který z těch padesáti trezorků je ten správný a ještě navíc si pamatovat ten kód. Mno. Ještě jsem neudělal ani jeden cvik a už jsem byl spocenej.

Michal přišel záhy. První otázka mě hned překvapila. "Co myslíš, jakou část máš nejsilnější?" Hmm, copak já vím. No, nic, jdeme na to.

Prošli jsme za tu hodinku jen pár strojů. Některé mi docela sedly, s některými to bylo horší. Ten důvod, proč jsem tam nešel sám, byl jasný. Michal mi říkal, kdy mám cítit jaký sval a jak to mám dělat. Nejlepší Michalova hláška ale byla: "*u dvanáctého opakování by to mělo začít pálit*". Měl pravdu. Lýtka mi začaly hořet. Ale dobrý, za chvíli to přešlo.

Michal má zřejmě nějakou trenérskou průpravu a ví, jak povzbuzovat. Když jsem slezl z jednoho mučidla, kde jsem zapojil svaly, o kterých jsem do té doby neměl ani ponětí, že je mám, prohlásil: "*človče, v tobě to fakt je - ty jsi z toho slejzal jak ...*" a ukázal postoj kulturisty první třídy. **Jsem king!**

Za tu hodinku jsem se bezvadně odreagoval. Že bych myslel na práci, na nevyřízené emaily? Ani nápad. A vo tom to je, ne? Prostě vypnout, mít jediný problém - sám se sebou. Když něco zabořilo, říkal jsem si - to je dobře, alespoň víš, že tam něco máš.

Na konci přišla další hláška. "*Teda Edo, tohle byl zatím jenom čajíček. To uvidíš, co budeme provádět pozdějc, to bude kalba. Normálně mariňák z tebe bude.*"

Když jsem mu prozradil, že jdu ve středu na squash, zatvářil se stylem "*no, to jsem na tebe zvědavěj*" a prohlásil: "*jojo, po dvou dnech přichází největší krize, to se bude spoluhráč divit, proč hraješ najednou tak blbě*". Nevěřil jsem mu, neboť v té době jsem jen trochu cítil břišní svaly a jinak úplná pohoda.

Druhý den (včera) už jsem je cítil mnohem víc. Ale jinak jsem si říkal, dobrý, to břicho se dá zvládnout. Ale začal jsem cítit lýtka.

Dneska ráno jsem se z postele zvedal asi čtvrt hodiny. Lýtka si vzaly dovolenou. Než se zvednu ze židle, musím si promyslet, jakou nekratší cestou dojdou do místa B a jestli to má vůbec cenu. Na záchod (cca 10 metrů) chodím s pěti až deseti minutovým předstihem, abych to stihl. Babička s berlema by byla rychlejší, než já. Připadám si hloupě, chodím (jak táta říká), jako **naprcaná bělice** (nevím, co to znamená, ale je to přesný). Naštěstí vím z čeho to mám: "*po dvanáctém opakování by to mělo začít pálit*". Asi to tak má být.

Mám zhruba 6 hodin na to, abych se rozhýbal a byl schopen na ten squash alespoň dojít. Jedno vím jistě. Dneska budu muset hrát hlavně hlavou, soustředit se na střed a nepodnikat žádné dlouhé výlety ke stěnám. Než bych se dostal od jedné zdi k druhé, kluci už by byli dávno ve sprše.

A co dojmy z fitness? Super. Už se těším na další návštěvu a tipuju, co dalšího budu mít nefunkčního dva dny potom.

Pracovní salto grande

04.06.2007 23:16 Rubrika: [Ze života](#)

Taková Zajímavá esej s názvem: **Pracovní salto grande**

Hovoříme-li laicky a víceméně amatérsky, existuje definice určující abnormální relativní dominanci. **Nechápete?** Na ambasádě stále trapčící osmahlí ukrajinci poctivě iritují lidi neskutečnou a stále troufalou, ale totální nadřazeností. **Navíc.** Infantilní facky od nasučených dělníků zajistí i v odlehlých továrnách několik intenzivních hádek. **Neuvěřitelné.** Ovšem pro rychlou orientaci se tážeme řádově exaktněji: Dosadíme i do odborné funkce ukrajince nebo kvalitního čecha? Ehm, nevím, ale mám elementární snahu to komentovat. A platí rovnoprávnost osob i tady?

To je celé. Komentáře tentokrát vypínám, neboť bych nerad rozdmýchával další debaty na jakákoliv příbuzná témata (můžete psát email, pokud se neudržíte :-). Pouze dodám, že ne vždy se vše musí jevit tak, jak to na první pohled vypadá. ;-)

Geocaching - pro malé, velké, tlusté i tenké

21.07.2007 16:09 Rubrika: [Ze života](#)

Začalo to tím, že jsem si pořídil [E-TEN Glofish X500](#), který má v sobě zabudovanou GPS navigaci. Poté, co jsem si sehnal nějaký mapový navigační software, začal jsem navigaci používat v autě. Bezvadné. Nejvíc mě překvapilo, jak přesná navigace je a že s pomocí software dokáže navigovat docela přesně i slovně. Dokonce se slečna navigátorka pouští i do složitějších vět typu: "pokud to je možné, otočte se do protisměru" :-). A než jsem stačil pokročit dál, pupi přišla s **geocachingem**.

Geocaching [[celosvětový web](#) a [český příbuzný](#)] je taková asynchronní hra nebo outdoor zábava (nevím, jak jinak to nazvat - přímo web tomu říká "The sport where **You** are the search engine"), při které hledáte v přírodě **cache** [čti: keše]. A to zejména za použití GPS. Cache může být (a většinou je) krabička s různými předměty, která je někde schovaná. Tu pod kamenem, tu chytře skrytá pod mechem a kapradím, nebo v dutině stromu. Většinou je to tak, že když jde kolem (jde-li vůbec) nějaký člověk neznalý výše zmíněného pojmu, tak nic nenajde a ani ho nenapadne, že okolo **něčeho** jde.

"Hra" spočívá v tom, že si před odchodem z domu najdete na webu geocachingu nějakou skrýš poblíž, kde se nějaká cache nachází, zaznamenáte si (!) souřadnice do svého GPS přístroje a pak vyrazíte. Necháte se navigovat až na místo. A máte-li štěstí, Filipa a ne úplně zatemnělý mozek, podaří se vám objevit poklad - **CACHE**.

Geocaching má určitá pravidla. Například, vezmete-li si něco z krabičky, měli byste do ní také něco dát. Sluší se i napsat poznámku do tzv. **LogBooku**, což je notýsek či jiné analogové záznamové zařízení umístěné v téže krabičce, kam můžete tam napsat třeba - **byl jsem tu, Fantomas, LP 21.2.2007**. Po příchodu zpět k počítači (nebo přes wap) lze pak poznámku zapsat i v digitální podobě na web.

Geocaching provozuje i u nás už velké množství lidí a čím více rozšířené budou GPS, tím více lidí bude provozovat geocaching. Už dnes je to celkem velká skupina lidí (dá-li se pojem skupina vůbec použít), kteří se mezi sebou sice neznají (snad existují nějaké srazy, nevím), ale spojuje je společná činnost, komunikují spolu pomocí logbooků a zápisků na internetu. **Geocaching** (odborně řečeno) je úžasný příklad **Social Networkingu**. Ten navíc geniálně propojuje reálný svět s tím internetovým.

Na geocachingu se mi nelíbí ani tak to, že si po nalezení můžu vzít něco z té nalezené krabičky (mno, většinou je to veteš :-)) v podobě různých přívěsků, malých kinder hraček, kartiček apod.), ale to podstatné je **samotné hledání**. GPS vás sice přivede s přesností na pár metrů na místo, ale ne vždy je snadné určit, kde přesně se poklad ukrývá. Pokud má cache velikost krabičky sirek a má být někde v kruhu s rádiem 20 metrů, ne vždy je to hledání na pár minut.

Ale hlavně! Člověk (tzv. homo geocaches findus) dostane na místa, kam by se jinak nedostal. Neboť by ho nenapadlo na té cestě odbočit, pak zase a pak vyšlápnout ten hrozný kopec a nakonec se prodírat kluzkým borůvkám. Ale ta **touha** najít poklad, ke kterému jste lesem šlapali několik kilometrů, lezli jste po kamenech a leckdy nasazovali vlastní život, je prostě velká. Mnohem větší, než když v té přírodě jen tak chodíte bez konkrétního cíle.

Ještě je nutno podotknout, že schránky, tedy ty cache, musí někdo vytvořit, najít úkryt, zapsat na internet souřadnice a popis atd. a pak se radovat z poznámek kačerů, kteří ten úkryt našli.

Geocaching vás prostě zavede tam, kam byste se jinak nedostali. Dole přikládám ještě dva obrázky. První je z jednoho místa v západních Čechách, v opuštěném objektu v zemi nikoho (pohraničí), kde dříve byli vojáci a dnes tam občas zavítá geocacher s moderní buzolou v ruce a hledá a hledá a hledá ... A na ukázkou, jak jedna z tisíců cache, které jsou po světě rozestety, vypadá, přikládám druhou fotografii.

Kromě jednoduchých cache existují i **multicache** (musíte najít nejdřív několik keší, abyste zjistili souřadnice další keše) a vymýšlejí se i další "rozšiřující moduly" této zábavy, které mají zábavný, poučný či dobrodružný charakter.

Kdo chce, nechť si koupí u bedy trávníčka kolo s GPS, odmontuje GPS a vydá se na lov keší. Je to jeden z mála způsobů, který by mohl celkem nenásilně dostat lidi od počítačů do přírody.

Neidentifikovatelné objekty nad Prahou

05.08.2007 11:58 Rubrika: [Ze života](#)

Přiznávám, že jsem nic nepil a to ani včera, ani dnes. Nic jsem nehulil, nic jsem si nepíchnul, ani mě nikdo nemučí. Přesto si troufnu tady prohlásit, že už asi vím, jak se cítí lidé, kteří tvrdí, že viděli UFO.

Stalo se mi včera něco, co je asi rozumem vysvětlitelné, ale mě nad tím zůstává rozum stát.

Včera kolem půl desáté večer jsem jel z večerního nákupu a když jsem projížděl po Proseku, zahlédl jsem na rozhraní Proseka a Letňan na obloze podivná světla. Velikostí asi jako hvězdy, ale barvou do žluta. A byly mnohem blíže, níž nad obzorem. Bylo jich asi tak 10 a pokrývaly zhruba takovou část oblohy, kterou zaberou dva velké vozy (ty hvězdné), ale mnohem níže. Byly rozmístěné do podivného podélného tvaru, vpravo jakýsi trojúhelník a směrem doleva různě posázené zbylé světelné objekty.

Na tom všem by ještě nebylo zas tak nic divného, mohlo jít třeba o vrtulníky. Ale na tu vzdálenost by **určitě byly slyšet**. Tohle nevydávalo žádný zvuky. Navíc jak byly ty objekty rozestavěné po obzoru, tak se postupně vzdalovaly směrem jakoby ven z Prahy (a směrem nahoru). Ale co na tom bylo nejpřekvapivější, **vzájemné vzdálenosti i úhly mezi těmi světly zůstávaly nezměněné**. Čili vypadalo to tak, že je to jeden obrovský objekt (několik set metrů dlouhý?), který má na bocích světla a postupně se naklání a míří směrem k nebi.

No, já vím, zní to šíleně. Třeba to byly nějaké osvětlené balóny, které se nechávaly unášet vzduchem, nebo opravdu nějaká vrtulníková show a zvuk byl unášen větrem na druhou stranu. Ale podivné na tom bylo to, že se všechny pohybovaly stejně rychle, neslyšně a jakoby byly mezi sebou spojené.

Stál jsem v ulici Terezińska (na konci) a koukal se směrem k Letňanskému letišti, odkud se zdálo, že **to "odlétá"**. Možná to byla nějaká aviatická akce. Ale z toho úhlu, kde jsem stál, to vypadalo naprosto (!!!) úchvatně. A to ani ne tak ta světla jako taková, ale to jak plynule a přesně se to pohybovalo.

Snažil jsem se to vyfotit, ale Nokia N73 není zrovna na noční fotografie nejvhodnější přístroj. Nicméně, ta světla jsou tam vidět, na jedné z fotek i kus baráku. Je to přesně ten typ fotky, o které si lidi řeknou, že je to může být cokoliv. Ano, může. To, co je níže, to jsem stáhnul z foťáku a rovnou uložil sem. Bez úprav. Kvalita nic moc, jak to tak už u těchto fotek bývá.

Docela by mě zajímalo, jestli to viděl ještě někdo. Kolem dokola (jak už to opět tak bývá), nebyl nikdo. Prázdná ulice. **Pro detail v plném rozlišení klikněte na obrázek.**

Ten foťák (3Mpx) si samozřejmě navymýšlel barvy těch světél dle libosti, proto jsou některé do růžova, některé do žluta. Ale ve skutečnosti byly všechny stejně jasné, stejně velké a stejně žluté. Na fotografii je jen vidět, jak byly rozestavěné.

Ať to bylo cokoliv, vypadalo to úchvatně. A nic podobného jsem ještě neviděl.

Jak vytrhnout bezbolestně osmičky

20.09.2007 18:24 Rubrika: [Ze života](#)

Dobrá, tak jedna ze života. Kdo se **bojí trhání osmiček** (nejlépe nevyrostlých nebo dokonce navíc retinovaných), **ať zvedne ruku**. Koukám, že se hlásí dost lidí. Skoro všichni!? Jen ten pán vzadu se nehlásí. Pročpak, pane, se nehlásíte? Pán odpovídá: "Mladíšku, já už šádné šuby nemááám.". Mno dobrá, ale pro všechny ostatní se ztopořenou paží je určen tento článek.

Avšak já ponechávám paži dole. Neboť už nemám ani jednu osmu. Minulý týden jsem přišel o všechny čtyři moudráky, které se mi tam uhnízily a nechtěly ven po dobrém. Tak šly po zlém. To "po zlém" v mém případě znamenalo ve stručnosti toto:

- pár hodin na kapačce
- odhadem hodinu a půl až dvě hodiny v narkóze na operačním sále VFN na karláku
- týden a něco opuchlý tváře
- půl jazyka bez citu (po týdnu a kus už se ale začíná zlepšovat)
- plato B Komplexu Forte (kvůli tomu nervu od jazyka) a pár lbalginů
- pár lehce nažloutlých modřin
- týden a něco kašovitě stravy
- osmidenní pracovní neschopnost

Upřímně. Kdybych si tohle přečetl před tou operací, tak asi budu mít ještě větší strach, než jsem z toho měl. Ale co mě nejvíc překvapilo bylo to, že to **bylo naprosto v pohodě**. Pro ty, které to třeba ještě taky čeká, mám pár rad a zkušeností:

- pokud máte to štěstí a zubař se rozhodne, že trhat nebude a odešle vás na stomachirurgii, pak je to dobré znamení - operaci totiž při celkové anestezii zaspíte, na rozdíl od hodinového vasedávání v zubařském křesle, při kterém si váš zubař hraje na **horníka**.
- nebolí to! ještě jednou: **nebolí to!** Ty ibalginy jsem měl kvůli bolesti krku, který mi odřeli (radši ani nechci vědět jak), ale samotné exosmičky nebolely skoro vůbec. A to ani po odeznění umrtvováků v den operace jsem nepotřeboval žádná oblbovadla.
- vlastě z hlediska bolesti bylo "nejhorší" **napichování žíly** (povedlo se jim to až na pátý pokus, krve by se ve mě nedořezali :-)) a pak když jsem klepnul při oklepávání mokrých rukou prstama o umyvadlo (ale to s těma osmičkama nesouvisí, uznávám)
- **kašovitou stravu** v nemocnici jsem si moc nevychutnal (na rozmixovaném jídle je nepříjemné to, že nepoznáte co jíte a to leckdy ani podle chuti), ale pak doma už to bylo lepší a dá se to v pohodě přežít (mixér, můj přítel do nepohody)
- nechechtat se (**smát se můžete**), nezívat, nesmrkat, nekýchat - to pak trochu bolí
- bál jsem se toho, jak budu oteklý, jaký to bude asi pocit apod. - ano, **oteklý jsem byl**, ale mohlo být i hůř - každopádně to bylo k popukání, mohl-li bych se smát, tak se před tím zrcadlem asi směju ještě teď :-)) (ne fotku sem nedám, Shrek by závistí zmodral)

- hůř se spí - ten, kdo je zvyklý spát na boku či na břicho, si bude muset na chvíli zvyknout **spát na zádech**
- máte-li problémy s kilama, po operaci díky jiné stravě **zhubnete 2-3 kila** (a to se vyplatí)
- do nemocnice není vhodné brát si s sebou notebook (i tam se krade) - z toho plyne, že **nemůžete pracovat, ani kdybyste chtěli** (to uvádím mezi výhody, ti co mě znají ví, o čem mluvím)
- po deseti dnech se ještě stále trochu **obtížněji mluví** (nevím, zda je to tím necitlivým jazykem, nebo ztuhlými a ještě mírně oteklými panty), ale říká se, že mlčeti zlato, tak to až zas tolik nevadí ...

Podtrženo sečteno. Každému bych to s čistým svědomím doporučil víc, než "operaci" jen při lokálním umrtvení. Takhle to udělají všechno najednou, vy to zaspíte a není co řešit. A ještě vám dají najíst. Zákrok hradí pojišťovna, takže to vyjde i docela levně.

A ještě přidám jednu naprosto šokující informaci. Já jsem si to vážně užil. Náramě jsem si v nemocnici odpočinul a klidně bych do toho šel znovu. Sám se divím, že to vůbec dokážu říct, ale je to prostě tak.

Udělej si sám, aneb postřehy z pole

09.10.2007 21:18 Rubrika: [Ze života](#)

Doba je čím dál tím víc ve znamení klipů, těkání, nesoustředěnosti a přebíhání od jednoho ke druhému. Na souvislé texty, hluboká zamyšlení a filosofické úvahy nemám moc času, leč nějaké klipy bych sem rád po čase zase hodil. Držte se, jedeme z vršku...

1. Před několika měsíci jsem sem na blog publikoval informaci, která měla vyjít na světlo světa i jiným způsobem. A to tak, že jedno nejmenované oddělení jednoho nejmenovaného ústavu to mělo publikovat v tisku i tlači. Leč, nestalo se. Důkaz? **Ptal jsem se Googlu a ten mlčí.** A protože jsem nechtěl lézt do zelí nejmenovanému oddělení, zakódoval jsem tu (dnes už supertajnou) informaci do textu (enigma by ze mě měla radost). Pochopil a dekoval to pouze **jeden** návštěvník. Tedy pouze tenhle jeden se mi s tím svěřil, u ostatních nevím. Ten dotyčný má u mě pivo za prokázání prudké inteligence.
2. A teď ještě jednou a česky. Před několika měsíci jsem zde publikoval informaci, která měla vyjít v **tiskové zprávě**. Oddělení komunikace však mělo spoustu záživnější práce, tak tisková zpráva zapadla do prachu, jehož chomáčky se sdružují kolem kabelů od PC pod stolem. A já jsem vlastně docela rád. Vyrovnat se totiž s tím, že jsem udělal tři přemety, popřel to, co jsem několik měsíců hlásal a následně nastoupil na **státní fond životního prostředí** (ne, opravdu nepěstuje žáby ve kbelcích za státní peníze), není lehké a ještě chvíli mi bude trvat, než se s tím vyrovnám. Jestli vůbec. A vlastně by mi to ani tak nevadilo, kdybych se nevyrovnal. Úřední šiml ve zmíněné instituci sice moc neřehtá (v porovnání s mými původními představami), ale i tak to stojí za to.
3. S předchozím to moc nesouvisí, ale napadlo mě to dneska během dne. Práce, jinými slovy **množství různých úkolů má tendenci se časově i kvantitativně sdružovat** úplně stejně jako prach pod stolem. Jakmile pár chomáčku vysmejčím, v zápětí se přimotám ke zdroji dalších a můžu začít znovu. **Práce přichází po kvantech v naprosto neuspořádaných časových okamžicích.** Na další rozbor nemám moc sílu, ale dala by se na to jistě napsat esej. Dneska jsem vstával už (!) v půl sedmý, myšlenkama tedy pluji spíše po povrchu své šedé kůry.

4. V pět odpoledne už se mi zdálo, že jsem v práci nějak moc dlouho. Po minutě přemýšlení mi došlo, že jsem vstával v půl sedmý, do officu dorazil v osm, tedy asi o hodinu a půl dříve, než obvykle (chodím "na devátou"). Ale má to i své kladné stránky. Jen zatím nevím jaké.
5. **Vtip dne.** Vyprávěl to někdo minulý týden v Brně a včera Honza zopakoval. Takový programátorský, který jsem dokázal ještě udržet: "Víte, co je to osm trilobitů? Jeden trilobajt."
6. Kolik existuje v životě člověka rozhodnutí, o kterých můžete už v rozhodovací fázi říct, že **jsou zásadní** a mohou ovlivnit následující roky, možná celý život? A navíc takových, kde jakmile se rozhodnete, už není prakticky cesty zpět? Moc jich asi nebude. Přesuny v čase (kromě **návštěvy zasedání ÚV KSČM**) zatím neexistují. Škoda. A taky škoda, že tohle nemá pointu. Zatím.
7. Ještě k fondu (viz bod 1 a 2). Přemýšlel jsem, jestli psát postřehy ze státní (a přesto docela dynamické, což je takový **spektakulární paradox**) instituce. Dalo by se toho napsat stohy. Možná i dva. Ale zatím jsem nenašel čas, odvalu, ani správný konec, za který to uchopit.
8. Hledám Beer managera. Budu-li to personifikovat, pak se už měsíce, ne-li léta, domlouvám (nebo o tom alespoň přemýšlím) se sejit na jedno s některými lidmi - namátkově Radim, Jirka, Jirka, Michal, Filip, Michal & spol., Honza, Honza, Roman & spol., Išta (přihlásil se na základě tohoto článku) a pár dalších. Není ani tak problém s časem, jako spíš v tom se domluvit na termínu. Jak jednoduché to bylo na "straháči". Stačilo zajít vedle na pokoj a říct - "**kdo de na pivo?**"... **a šlo se.** Dneska je to komplikovaný. Buď má člověk práci, nebo rodinu, nebo je zavírovaný, nebo ... no, čtou to tu i děti (fakt! z Alíka). Minulý týden jsem si dal závazek, alespoň jednou týdně jeden beer-meeting! Zatím se mi to daří. Do Vánoc bych to mohl zvládnout. A od ledna plynule začít plánovat repete.
9. Včera mi má drahá polovička ale poradila (trochu to zdrsním, aby to mělo šmrnc), že by se jí hodilo, **kdybych na týden vypadl, aby měla chvíli klid.** Tak mě napadlo, že bych si mohl vzít týden dovolenou, vypadnout někam do hotelu a každý den udělat nějaký beer-meeting. Možná i dva denně by se daly stihnout. Vzhledem k volným termínům výše zmíněných to vidím tak na jaro 2008.
10. Dneska jsem Jirkovi u mekáče vyprávěl, jak jsem už několikrát zavítal na pánské WC s PDA v kapse, načež stojíc u mušle na mě promluvila navigace (ženským hlasem) s touto zprávou: "**ztráta signálu džípies**". Nejednou chlapi, soumušlíci vedle mě, s sebou trhli v domění, že za nima stojí ženská, hlásíc, že něco ztratili. Ani ne hodinu poté jsem opět musel zastavit u mekáče, načež opět na toaletách (zrovna v tom nejlepším) na mě pro změnu mužský hlas z navigace v mé kapse promluvil s tímto sdělením: "**pokud je to možné, otočte se do protisměru**". Poslední dobou má ta navigace fakt telecí nápady.

Svět se zase zbláznil (ve středu)

25.10.2007 22:45 Rubrika: [Ze života](#)

Svět a život vůbec se skládá z roztodivných příhod a skutečností. Pár z nich si poznamenám sem, místa je tu dost, navíc web a Standa Gross snesou všechno.

- **Invex je čím dál tím stejnější**, letos jsem dokonce na něj jel, ale kromě **Křišťálových disků** na něj nakonec vůbec nešel (návrat jsme museli uspišit)
- Křišťálové disky dostaly samé podivné zařízení a softwary - myslel jsem, že je doba "**IT s lidskou tvář**", ale podle oceněných by se člověk tváře těžko dohledal
- Invex poskytl další zážitky - například jsem připravil výstaviště o nůž (při degustování brambor se sýrem jsem ho nepotřeboval a nemaje ho kam odložit, strčil jsem ho do saka), abych ho ještě tentýž večer mohl **věnovat překvapené servírce v nějaké vinárně**
- Pryč od Invexu - včera byla Praha beznadějně zacpaná, zatímco dneska ráno v obvyklém "zácpovém" čase jsem ji projel jako nůž máslem
- Cesta z Brna domů trvala 4,5 hodiny, ale stihli jsme i team-building a to formou zábavné cestovatelsko-komunikačně-pátrací hry **chyť si svou peněženku dokud kroužíme kolem nádraží**
- Včera mi přišlo cca 80 pracovních emailů, zatímco dnes "jen" slabá třetina (díky Bohu!)
- Také ve středu jsem zjistil, že nemůžu přijít příští týden předat cenu v soutěži **WebTop100**, ač jsem se moc těšil a měl jsem vymyšlený i překvapení ... prostě pech.
- Včera jsem poznal, jak křehký může být někdy pracovní vztah založený na důvěře - rozchod s bývalým kolegou byl nepříjemný o to více, když jsem si uvědomil, že byl problém možná jen v komunikaci
- Zmíněný kolega mě nazval naprosto vážně "**arogantním pražákem**" - budiž to vzkaz všem těm, kteří mě, **rodilého mostečáka**, považují za pražskou náplavu :-)
- A že jsem arogantní? Hmm, tak to si nemyslím, spíš jsem až moc dokonalý a sebevědomý, takže kam se na mě hrabe Hulátor, **vy volové ignorantský!**

Trochu moc na jeden den, ne?

Banda v Alpách

20.12.2007 00:00 Rubrika: [Ze života](#)

Bylo nás šest. Já a dalších pět humanoidů. A začlo to tak, že jsme byli letos v březnu v Peci provětrat při poslední možné příležitosti naše (u některých vypůjčená) sněhová prkénka. Tato třídní akce dopadla výborně a tak slovo dalo větu a dohodli jsme se na další akci. Člověk si má klást stále vyšší cíle a tak další cíl byly Alpy na začátku prosince.

Když se vrátím ještě k tomu březnu v Peci, tak v duchu moderní doby bych tu akci popsal těmito keywordy a frázemi: **kuchař, komunisti pod ledem, arogantní pražáci, tulamore, večerní lyžování a ťulení**. Kdo se ke komu ťulil bych tu nerozmazával, mám zakázáno Honzu s Hugem jmenovat,

A nyní zpět k Alpám. Role jsme měli rozdělené následovně. V. zařizoval počasí, E. (to jako já) to organizoval a zajišťoval destinaci a ubytování, P. kuchtil, H. a K. (taky řečený S., A., R., K.) měli na starosti tekutou stravu a H. měl od začátku padla.

Výběr destinace byl zpočátku obtížný, ale po minutě váhání jsem zvolil jistotu. **Mauterndorf u Salzburgu**. Ne abyste tam jezdili! Až tam pojedeme příště, nerad bych, aby tam byla hlava na hlavě. Výběr ubytování už tak jednoduchý nebyl, ale protože nás bylo šest chlapů, nakonec jsem zvolil krásný mezonetový apartmán se dvěma koupelnami, kuchyní a postelí s nebesy. Nikdo si nestěžoval. H. jen pak celý den říkal, že bude něžnej. Asi ho zaujala ta nebesa.

Ještě před tím, než jsme dorazili na místo ke zmíněnému penzionu, museli jsme absolvovat vzdálenost Praha - Mauterndorf - cca 500 km. Jeli jsme ve dvou vozech, přičemž pražská skupina (pro jednoduchost ji označujeme skupinou A) vyjela z Prahy a ne náhodou získala označení "**arogantní pražáci**", druhá skupina (B) získala nickname "**drzí vidláci**" a vyrazila z nějakého vidlákovy (jak jinak). Skupina A i skupina B disponovala GPS navigací. To je důležité zmínit. Neboť disponent H. ve voze A, který jel první, disponoval s navigací tak obratně, že ji vypnul vždy 3 kilometry před důležitou odbočkou. Takže jsme na cestě do Rakouska skončili v Německu. Vozidlo B se zdálo býti po tomto lapsu klidné až do doby, kdy vozidlo A (které jsem měl tu čest řídit já) se začalo v Německu na nějakém podivném odpočívadlu blížit zpět na dálnici. Ovšem tak trochu do **protisměru**. Nevím, jak to bylo možné, když jsme následovali ukazatele na vesničku jménem **Rastplatz**. To už drzé vidláky ale vyvedlo z míry natolik, že začali za námi mávat, blikat a troubit. A tak nás zachránili před rozmáznutím protijedoucím kamionem a zejména před rozmáznutím v místním tisku.

Jakmile ale H. nahodil navigaci, už jsme se chytli a po několika dalších chvílích jsme dorazili na místo. Vlastně, abych pravdu řekl, penzion jsme hledali nějakou chvíli. Když jsem totiž dělal domácí přípravu a zapisoval jsem si ulici s číslem (**Markt 159**), netušil jsem že (a) v Mauterndorfu je snad všechno označeno **Markt** a za (b) čísla na domech nedávají žádnou číselnou řadu, už vůbec ne lineární.

Majitelka domu byla ale docela v pohodě a naše asi hodinové zpoždění (zhruba hodinu po půlnoci místního času) vzala se znuděným zívnutím.

Apartmán jménem **Wolfgang** byl úžasný. Dvě dvojice mohly spát jako manželé, jeden šťastlivec (K.) měl samotku (ale s televizí a knihovnou!) a druhý šťastlivec pro změnu měl postel naproti záchodu s koupelnou. Nebudu zastírat, že spal jak nemluvně.

Jako zásadní a zcela nepostradatelným faktem bylo to, že jsme měli výborného kuchaře (vidlák P.). Hned první den byly k večeři v menu **steaky**. Ještě ráno cestou na sjezdovku jsme se olizovali. Druhý den **špízy** a třetí den přišel na řadu den **odleželý gulášek**. Další pochutiny a dobroty nebudu zmiňovat, neboť už během steaků se někteří nechali slyšet, že pošlou svou drahou polovičku k P. na zkušenu.

Pokud to dostatečně hlasitě nezaznělo, tak to zaznívá tady a teď: **kuchyně byla výborná!** A to nejen večeře, ale i snídaně a dokonce i svačiny na svah. Druhý den musel vzít dokonce H. na svah baťoh, aby se stihly svačiny včas vypít.

Ještě krátkou poznámku k pitnému režimu. Zatímco první den (den příjezdu) se popíjelo víceméně decentně (na svahu, pokud vím, zvracel jen V.), druhý den už se nepilo skoro vůbec. Až třetí den H. (jakožto jeden z týmu dohledové skupiny, která dohlížela na dodržování pitného režimu) pojal podezření, že veškeré pitivo se nestihne vypít (citují: "vychlastat"), tak nastolil tvrdý řád. Za tímto účelem si přivezl hru jménem ...nepamatuju si jméno, ale to je jedno. Její hlavní pointou bylo to, že ten, kdo prohraje, musí do sebe lupnout panáka **komunisty pod ledem** (teplá griotka s ledovou vodkou). Topili jsme jednoho komunistu za druhým (tedy hlavně K.) a netrvalo dlouho a zdecimovali jsme komunisty totálně. Nezbyl ani srpeček s kladívkem.

Možná i to byl důvod, že jsme na sjezdovkách první (to byl pátek) a i druhý den byli skoro sami. Několik kilometrů sjezdovek a skoro jen pro sebe. **Skoro ráj na svahu**. Svištělo to parádně, ale zejména druhý den pálily stehna už docela dost. To až třetí a poslední den jsem okoukal tzv. **hugostyl** a zcela změnil styl jízdy. Asi tak, že (jak poznamenal H.) počet provedených obloučků se blížil počtu zatáček sjezdovky. Jediné, co tento poslední den trochu kazilo celkový parádní dojem z lyžování, byla mlha a docela husté sněžení, které se v té rychlosti měnilo v malé štiplavé jehličky. Poučení pro příště - pořídít si kuklu a **nenosit v tomhle počasí sluneční brýle**.

Určitě jsem nezmínil všechny povedené taškařice, nepopsal dostatečně všechny držkopády, nezmínil objednávání jídla v horské restauraci stylem - první si objednal a další už říkali jen "Ich auch" nebo ti světovější "Me too" atd. Sečteno a podtrženo, byla to **povedená akce** a je skoro jisté, že se bude opakovat.

A na závěr klíčová slova a fráze: **alpy, navigace, wilma, kuchař, arogantní pražáci, drzí vidláci, komunisti pod ledem, pájka, poweball, ich auch**. Jak je vidět, **akce se mění, ale klíčová slova zůstávají**.

Všude samý Dobrééj

20.01.2008 20:58 Rubrika: [Ze života](#)

Jsou televizní nedivák, asi přicházím o mnoho věcí nejen z filmového průmyslu, ale zejména na poli seriálové tvorby. **Velmi křehké vztahy** jsem snad viděl jednou (jeden díl), **Ulici** možná dva díly a "**jak se jmenuje to třetí, čtvrté a páté**" asi ani jednou. A začínám mít pocit, že o něco přicházím. Jednak se o tom baví lidi v mém okolí. Naštěstí ale ne moc často, takže těch 15 minut dokážu úspěšně předstírat, že vím, která bije. Ale nejhorš na tom je to, že, jak jsem zjistil, některé hlášky se začínají usazovat v podvědomí diváků a začínají prosakovat i do běžného života.

Je to asi rok zpátky, kdy jsem volal jednomu víceméně neznámému člověku. Představil se mi do telefonu "**Dobrééj**". To jako chtěl říci "Dobrý den". Říkal jsem si, ten je ale drzej, copak jsem nějaké hej, nebo počkéj. No, ale říkal jsem si, chlapec moc vzdělání zřejmě nepobral, ať si zdraví jak chce. Pak jsem mu volal ještě párkrát a oslovení nezměnil. Každý je holt ňákéj.

Jenže. Tenhle pozdrav jsem začal slýchávat čím dál tím častěji i od jiných lidí. O víkendu naposledy od prodavačky v Bille. A před tím na poště, různě v telefonu to slýchávám a tahá mě to za uši. Ač severočech šmrncnutej Prahou by mě to nemělo nijak dráždit. Ale ptám se, proč ti lidi neřeknou prostě a jednoduše "**Dobrý den**". Proč "Dobrééj"?

Někteří už vědí. Nedávno jsem viděl jeden díl seriálu **Ulice** (?). A tam nějakéj "venca", tuším, že ho hrál Rudolf Hrušínský, vstoupil do obchodu nebo někoho potkal na ulici, už nevím, a následně pronesl "**Dobrééj**".

Jo, chápu, je to chytlavý, má to šmrnc. Ale jinak je to prostě **neslušný**. Nebo jsem se někde zasééek?

Nečekané dědictví, aneb Dobrý skutek dědicem

06.04.2008 19:10 Rubrika: [Ze života](#)

Žil byl pan **Josef Kümpel**. A dokud žil, nikdo z členů sdružení [Dobrý skutek](#) o něm nic nevěděl. Až v polovině ledna jsme se o něm dozvěděli, ale bohužel tak trochu paradoxním způsobem. Na adresu Dobrého skutku totiž přišel dopis o dědickém řízení po úmrtí pana Kümpela. Tento pán, kterého nikdo z nás nikdy neviděl a ani neznal, **odkázal v závěti Dobrému skutku jen tak (asi pro ten dobrý pocit z dobrého skutku) celých 90 000 Kč**.

Ty peníze mohl odkázat rodině nebo komukoliv jinému. Ale nikoliv. Pan Kümpel je věnoval našemu sdružení. Je to pro mě naprosto nepochopitelné, nečekané a až dojemné, jako ostatně pro všechny ostatní členy sdružení. Krásně to shrnuje článek [Podivné dědictví aneb Zázraky se dějí](#).

Jak panu Josefovi (in memoriam), tak celé rodině Kümpelových patří také můj dík! Je to výraz naprosto hluboké důvěry od někoho, kdo není se sdružením nijak osobně spjat ani nikdy nepřišel do kontaktu. Myslím si, že snad ani lepší ocenění si sdružení Dobrý skutek za svou práci nemohl přát.

Jenom škoda, že o takovýchto krásných, veskrze lidských, ale taky trochu smutných událostech ta naše média (zejména TV NOVA) moc neinformují...

Vrtěti úředníkem - díl první

20.05.2008 11:11 Rubrika: [Ze života](#)

Mikroklima, které se daří pěstovat ve státních institucích, je v mnoha směrech velmi specifické. Slovo **úředník** by mohlo mít tisíc přívlastků a mezi lidmi kolují desítky příběhů o srážce se státem. Mnohdy jsou spíše tragikomické. O tom, jak úředník lpěl na úplné hovadině a kvůli tomu jste vy, jako podnikatel přišel o velké peníze nebo proč **všechno tak dlouho trvá**. Protože jsem zevnitř nakoukl do světa úřednické práce, pokusím se s trochou nadhledu pár postřehů vypustit. Tímto tedy startuji nepravidelný občasník věnující se práci ve státní instituci. Jak už si pravidelní čtenáři tohoto blogu zvykli, možná si trochu zapřeháním. A možná taky ne.

Představení místo úvodu

Protože každá instituce je trochu jiná, musím na úvod zmínit, že mohu soudit pouze na základě zkušeností ze **Státního fondu životního prostředí**, kde jsem na brigádě. Slovo brigáda použil můj nadřízený když mě lákal a mě se to označení docela zalíbilo, ačkoliv ve skutečnosti o brigádu jako takovou moc nejde. Pouze mi to pomáhá si uvědomit, že tato práce může být (tedy je) pouze dočasná.

Fond je ve srovnání například s ministerstvy asi tak 2x akčnější a dynamičtější (původně jsem tam měl 10x, ale nechci dráždit ty, kteří už měsíce čekají na nějaké vyjádření), nicméně některé principy, které vycházejí ze samotné podstaty státní instituce, jsou myslím všeobecně platné.

Kdo je to vlastně Ten úředník?

Celou tu dobu jsem přemýšlel, **kdo je to ten úředník**? Je to automaticky každý, kdo pracuje ve státní instituci nebo státem zřízené instituci? Nebo je to jen ten, kdo je v první linii a setkává se s **obyčejnými smrtelníky**.

Nehledal jsem v žádné směrnici, zákonu ani nařízení, ale snažil jsem si na tu otázku odpovědět sám. Nedařilo se mi to až do chvíle, kdy jeden poměrně vysoce postavený zaměstnanec fondu prohlásil: "**jsme přece úředníci, musíme dělat to a to, protože nám to nařizuje tahle směrnice...**". Tak jsem si uvědomil, že i když bych řekl, že je to **manažer**, protože vede oddělení s několika desítkami lidí, tak je to vlastně **obyčejný úředník**. Nicméně definice, že **úředník je ten, kdo dělá jen to, co mu nařizuje**

zákon, směrnice a různá nařízení, poněkud kulhá. Tedy kulhá dost. To by totiž eliminovalo veškerou vlastní aktivitu. Což je něco, s čímž jsem se opravdu (!) na fondu setkal.

Takže moje definice úředníka je následující: je to člověk (v 95 % případů vysokoškolsky vzdělaný a v komerční sféře bychom o něm mohli i prohlásit, že je velmi schopný), který plní směrnice, nařízení a zákony, ale snaží se u toho také maličko myslet. Pokud nedělá to druhé, nic se neděje (v mnoha případech se "nemyšlení" dokonce striktně vyžaduje). Pokud však nedělá to první, může se stát, že bude buď vyhozen, nebo bude vyhozen jeho nadřízený. A nebo bude pochválen.

V dalším budu slovo **úředník** používat tedy jako označení zaměstnance státní instituce. Je na čtenáři, zda si mezi řádky domyslí vždy konkrétní zabarvení tohoto slova.

Může to člověka poznamenat?

Ale dost teorie. Ptají se mě lidé, jestli jsem už nějak státní správou poznamenaný. Z legrace jsem odpovídal, že **nikoliv, ale že mu stanovisko pošlu poštou do 14 dnů, páč si to musím ověřit ve směrnici a v manuálu pracovních postupů**. Smích mě přešel ve chvíli, kdy jsem se bavil s jednou kolegyní z Economie a ta mi asi po hodině říká, že mám tendenci se významně rozkecávat a vše detailně popisovat. A smutek na mě padl ve chvíli, kdy jsem totéž uslyšel od dlouholetého kolegy. Nezávisle na té první.

Přemýšlel jsem proto, čím to může být. Došel jsem k tomu, že to je asi tím, jak vysedávám obden na několikahodinových schůzích, kde 80 % času řešíme stanoviska k materiálům, které mají v lepším případě pět, v horším 20 stránek. Než úředník seznámí ostatní s překládaným materiálem, většinou zvládnou vypít čaj, vyřídít pět emailů, dva telefonáty a jednu návštěvu toalet.

Nemám jim to za zlé. Vysvětlit složité evropské směrnice, různé právní výklady, postupy a výsledky pracovních skupin musí pár minut zabrat. Problém je v tom, že takovýchto dokumentů se ve státních institucích generuje tuny (doslova) a každá je jakoby důležitá. Vždy u toho přemýšlím, kolik jim to asi zabralo času, než ten dokument vygenerovali.

Pamatuji se, že za první tři měsíce letošního roku jsme dostali pokyn k předložení (můj překlad) **cílů našeho IT oddělení** asi pětkrát. Jenže pokaždé se to jmenovalo jinak: Cíle jakosti, vyjádření k výsledkům ISO XY, vypořádání výsledků auditu ISO ZŽ, Environmentální cíle jakosti, strategické cíle pro rok 2008, zhodnocení plnění cílů v roce 2007 atd. Ještě třetí požadavek jsme zpracovávali tak, že jsme se zamysleli. Pro čtvrtý, pátý a další už používáme božskou funkci Copy&Paste (máme přece praxi z vysoké školy) a následně provedeme změnu názvu souboru a záhlaví. Vyšší úředník totiž předpokládá, že by měl ostatní úředníky řídit na operativní úrovni a že tento řízený úředník neví, co má dělat. A tak ho vyšší úředník zásobuje požadavky na vypracování seminárních a diplomových prací, aby nevyšel po škole za cviku.

Ale což. Úředník je nakonec rád, že dostal od nás to, co mu ukládá směrnice, zapracuje to do svého materiálu a předloží to na následující schůzi. Většinou se k tomu ještě autor každé části vyjadřuje. A tak jsem se na poslední schůzi omezil na slova "ano, dali jsme si tam úkoly, které už máme vyřešené a nebo víme, že je splníme". Myšleno jako vtip. Jenže. Nikdo se nezasmál. Ale co hůř. Nikdo ani neprotestoval.

Takže další možnost k vypití čaje a přemýšlení o tom, jak si zachovat alespoň částečně imunitu.

TO BE CONTINUED... (Díl druhý - O lidech ve státní správě)

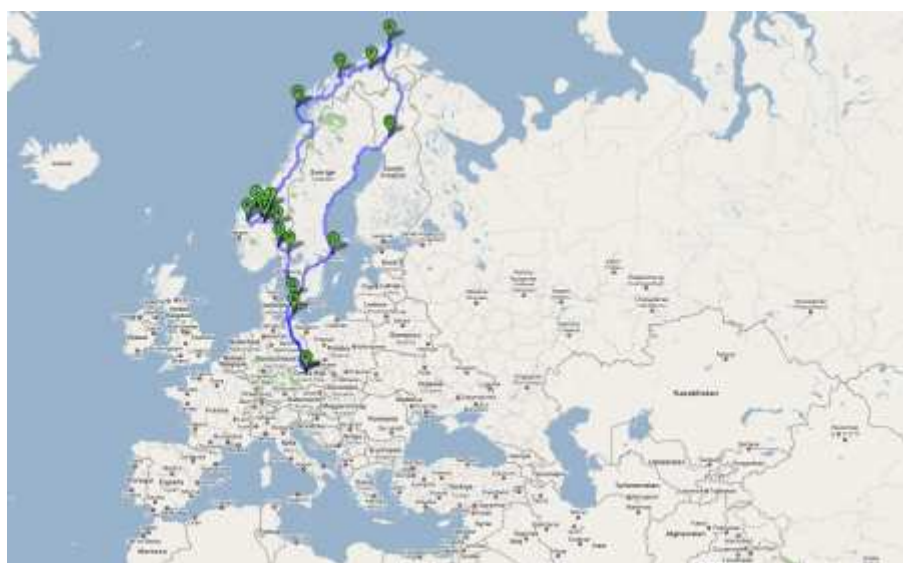
Expedice Skandinávie - vyrážíme

10.07.2008 09:23 Rubrika: [Ze života](#)

Předloni jsme trávili dovolenou na jihu. Konkrétně na **Krétě**. Byli jsme tam vzduchem a se dvěma kufry. Letos jsme se rozhodli to obrátit a jet na sever. Nikoliv do Liberce nebo Gdaňska, ale **pořádně na sever. Až za polární kruh**. A navíc po vlastní ose. Pokud se zadaří, napíšeme o tom pár článků. Kam tedy přesně pojedeme a co tam budeme dělat?

V době, kdy Google ovlivňuje naše životy víc, než si dokážeme představit, by stačilo poslat tento odkaz: [ORIENTAČNÍ ITINERÁŘ CESTY DO NORSKA](#). Zde je možné si cestu zoomovat, posouvat atd.

Pro ty, kterým Google připadá ještě moc exotický, přikládám mapu (klikněte pro větší zobrazení):

Když zmíním ty známější body, které bychom měli protnout, tak jsou to:

- Praha
- Rostock (trajekt)
- Stockholm (Švédsko)
- Nordkapp (o něm více někdy příště)
- Oslo
- Praha

Cílem cesty je jednak **Nordkapp** a jednak prohlídka **Norska**. Průjezd **Švédskem** na sever je víceméně povinný. Cestou na sever bychom ještě chtěli nakouknout do **Finska**. Máme v plánu samozřejmě mraky zastávek. Například nejsevernější poštovní úřad, nejsevernější Lídl, kouknem na vesničku Santa Clause, v norskou si zkusíme vyjet Trolí stezkou, mrkneme na nějaký ten fjordík a tak. Je toho hodně, zřejmě vše nestihneme, ale něco snad ano.

Podle Googlu by ta cesta měla být dlouhá kolem **8.000 km**, tedy minimálně 109 hodin čistého času za volantem, při průměrné rychlosti 73 km/h. Vzhledem k omezeným rychlostem na skandinávských silnicích a k předpokládanému členitému terénu, předpokládáme, že průměrná rychlost bude ještě o něco nižší. V reálu najedeme možná ještě o něco víc, protože plánujeme cestou **odlovit pár keší** (viz. Geocaching.com), v itineráři v navigaci jich máme snad několik tisíc, tak snad pár nám do cesty vleze.

Mimochodem. Pokud bychom otočili cestu a místo na sever, jeli na východ, dorazili bychom do hlubokého Ruska, někam k Čejlabinsku.

My ale raději pojedeme na sever. Pokud se nám podaří cestou čas od času připojit k internetu nebo najít nějakou internetovou kavárnu, zkusíme něco napsat přímo "z terénu".

Vyrážíme za pár hodin, první "edvenčr" bude noční asi sedmihodinový trajekt z Rostocku do Trelleborgu (Švédsko).

Tak polární výpravo, jmenovitě, Eda - zde, Helenka - zde a Kráva-cestovatelka - zde, připravit k vyplutí směr polární kruh.

Norsko 2008 - shrnutí první - Německo, Švédsko, Finsko

15.07.2008 21:33 Rubrika: [Ze života](#)

Jsme už šestý den na cestě a přestože zatím trávíme většinu času v autě, zážitků už máme nepočítaně. A co je hlavní, náš cíl, Severní mys, se už blíží. Tento příspěvek navazuje na článek [Expedice Skandinávie - vyrážíme](#). Postupně sem budeme posouvat text napsaný cestou (většinou v autě), ale protože by k tomu bylo vhodné doplnit nějaké foto a možná i nějaké další užitečné informace, tak obsáhlejší text bude později

Den první - 10.7.

Oproti původním předpokladům vzdávám myšlenku jít dopoledne ještě do práce a raději v klidu dobalujeme a dokupujeme poslední nezbytné maličkosti. Chvilí po třetí konečně naskáčeme do auta a vyrážíme směr Rostock, Německo, kde se před desátou večerní nalodujeme na obrovský trajekt. O hodinu později odrážíme od břehu a po nezbytné prohlídce lodi se ukládáme ke spánku.

Den druhý - 11.7.

Ráno před šestou se budíme už ve Švédsku a vyrážíme směrem na sever. Švédsko není hlavní cíl, i přesto ho máme podrobně nastudované v průvodcích. Nic nás tu však příliš neláká, a proto se nechceme zdržovat a jet co nejrychleji na sever. Dohání nás však předcestovní únava, a tak často stavíme, zkusíme první odpočívadla a jejich vybavení. Počasí se neustále střídá, déšť, trochu sluníčko a znovu déšť. Až odpoledne se obloha rozjasní, ale netrvá dlouho a dohání nás pořádný slejvák. Večer dorážíme do Stockholmu, hlásíme se ve věznicí (naštěstí zde mají už jen dobrovolné hosty) a večer dáme ještě malou procházku po městě. Stockholm je sice krásné město, ale chceme být co nejdříve na severu.

Den třetí - 12.7.

Původně jsme chtěli vyrazit co nejdříve, ale postel je postel, a tak spíme, co to jde. Teprve kolem poledne se nám daří vybatolit se z hotelu. Počasí je nádherné. Nakonec se rozhodujeme navštívit Vasa muzeum, stojí to rozhodně za to. Za městem si dáváme ještě první teplý oběd v nefalšované pravé Ikee (Kötbullar tu chutnají úplně stejně jako u nás) a pak ve čtyři konečně vyrážíme dál. Počasí

se mění a zkrápí nás prudký slejvák, snad ještě horší než včera. Když se počasí umoudří, děláme krátkou zastávku v Gamla Uppsala, kde je pohanské pohřebiště. Kolem půl desáté, opět v dešti, odbočujeme ke kempu poblíž Harmånger a máme štěstí. Na recepci ještě jsou, a tak si pronajímáme chatku za 39 €, na české poměry naprosto luxusní, večeříme a ukládáme se ke spánku opět do normální postele.

Den čtvrtý - 13.7.

Ráno opět poprchává, už nás to ani nepřekvapuje. Dnes je v plánu jet opravdu co nejrychleji na sever, ale zase se to nějak nedaří. První zdržení je za Huga Kusten bron, po přejetí patrně nejdelšího mostu, co jsme kdy viděli. Chvilí se kocháme, venku už je sluníčko, a nakonec je z toho hodinová přestávka. Další zastávky jsou jen technické. Na jednom z odpočívadel potkáváme starší český pár, který se s námi dává do řeči. Ukazuje se, že jsou na cestě už tři týdny a ve Skandinávii, která jim učarovala už počtvrté. Nedivíme se, je tu nádherně. K večeru děláme jednu zážitkovou přestávku ve Skellefteå, kde si prohlédneme nejdelší švédský dřevěný most a typické kostelní městečko. Pak už se nezdržujeme a fičíme dál na sever, i když je jasné, že původní cíl - dosáhnout dnes polárního kruhu, už nepadne. V noci odbočujeme kousek před hranicemi ke kempu podle ukazatelů u silnice. Nakonec je ještě 15 km daleko a je mimo pevninu, na ostrově Seskarö. Zajíždka nebyla rozhodně v plánu, ale shodujeme se, že stála za to. Na recepci už nikdo nebyl, takže prvně stavíme stan.

Den pátý - 14.7.

Dnes je to jasné, musíme dojet co nejdál, ideálně přes celé Finsko až na hranice s Norskem. Ale ani dnes původní plány nevyjdou. Chvilí jsme se zdrželi v hraničním městečku Haparanda, které se pyšní nejošklivějším kostelem ve Švédsku, a v půl jedné přejíždíme do Finska. Opět míříme na sever, stavíme za městečkem Rovaniemi kousek před polárním kruhem, kde je Santa jeskyně, dnes ale Santa neúřaduje, a o pár kilometrů dál v Santa Claus Village na polárním kruhu. Tady je zastávka delší, nečekali jsme to, ale užili jsme si ji. Ve čtyři hodiny vyrážíme znovu k severu a daří se nám dojet až k jezeru Inari, kde nocujeme v chatce v příjemném kempu na souřadnicích N 68 44.313, E 27 28.770. Cíl už se blíží - na Nordkapp je to odsud už jen něco málo přes 400 km.

Den šestý (což je dnes) a další dny budou přistě.

Norsko 2008 - shrnutí druhé - Norsko - Nordkapp

16.07.2008 17:46 Rubrika: [Ze života](#)

Probouzíme se do projasněného slunečního dne, provádíme snídani a ranní očistu a chystáme se na poslední etapu před dobytím **nejsevernějšího místa Evropy - Nordkappu**. Cestou už zastavujeme zřídka a to jen kvůli doplnění energie.

Cesta ubíhá celkem rychle, krajina se začíná měnit a pomalu se blížíme k ostrovu Mageroya, kde se **Nordkapp** nachází. Po projetí skoro sedmikilometrového (6730 m) tunelu pod mořem se vynořujeme na ostrově, dodatečně platíme za tunel (192 NOKů) a vyrážíme dál s cílem najít nějaké to ubytování. Nacházíme příjemnou chatku asi 30 km od mysu, jejíž majitel nám do ceny přibaluje saunu. Dáváme si guláš, teple se oblékáme a vyrážíme se mrknout na půlnoční slunce na **Nordkapp**.

22:57 severní mys dobyt - souřadnice: **N 71°10'21"**

Na mysu trávíme více než dvě hodiny a ve stylu „zkus si to taky, to se nevochodí“ závodíme s Japonci, kdo udělá víc fotek. Myslím, že se sedmi stovkami úlovků za šest dní je hravě strčíme do kapsy. A protože toto shrnutí je pouze jednodenní, tak vkládáme i pár fotek.

Cesta po ostrově k Nordkappu

Na mysu je **o půlnoci** docela dost světla a stíny dlouhé (slunce je o půlnoci 5 stupňů nad hladinou moře)

Opět Nordkapp - místní globe

A ještě jednou (ne)zapadající slunce (ty fotky proti světlu jsou ve finále tmavější)

PS: Ne vše, co se vydává za nejsevernější místo Evropy, jím skutečně je. Dnes se pokusíme ještě dobýt to skutečné nejsevernější místo.

Norsko 2008 - shrnutí třetí - Norsko - zpátky na polární kruh

22.07.2008 20:49 Rubrika: [Ze života](#)

Horko těžko chytáme signál, ale nakonec se podařilo ulovit pár čárek a tak můžu vypustit třetí část. Tentokrát už měníme směr ze severu k jihu. Jinými slovy, pomalu se vracíme zpět. Dny se začnou zkracovat, teploty začnou (snad!) trochu růst.

Den sedmý - 16.7.

Díky neustále přítomnému světlu a hlavně půlnočnímu pozorování slunce máme trochu rozhozené biorytmy. To ale nic není proti dnešnímu plánu vyrazit na půlnoční pozorování slunce na **Knivskjellodden**, tedy opravdový neturistický nejsevernější bod Evropy, kam se nedá dostat autem, pouze pěšmo (celkem 20 km tundrou, bažinami a přes skály). V rámci přípravy je den odpočinkový a kolem sedmé hodiny se vydáváme na cestu. Takhle to probíhalo:

Takto vypadala část cesty na **Knivskjellodden**

A takto vypadala jiná část téže cesty o něco později

Den osmý - 17.7.

Příroda je proti nám a nic nám neusnadňuje, z tundry se celí promáčení (ano, i goretex někdy není dost) vracíme k autu až kolem čtvrté ranní a krátce po páté uléháme vysílení a unavení až na dřeň. Budíme se v půl dvanácté a na zbytek dne už nemáme větší ambice než popojet o něco k jihu. Vrchol

celé dovolené je však za námi a i když jsme pryč teprve týden, oba máme pocit, že už to vlastně máme vše za sebou. Vracíme se domů :-)

Den devátý - 18.7.

Budíme se v chatce v kempu kousek před městečkem Alta (dospáváme probdělou noc a odjezd z kempu jsme stihli až ve 12. hod) a pak se vydáváme obhlédnout několik tisíc let staré skalní kresby. Tehdejší umělci to měli jednoduché. Jedna barva, jako podklad kámen a vystačili si.

Po malém sušenkovém občerstvení z vlastních zásob vyrážíme směr Tromsø. Cestu si krátíme dvěma Trajekty. Jeden z města (vesnice) **Olderdalen** do **Lyngseidet** a druhý z **Svensby** do **Breivikeidet**. Kemp v Tromsø byl obsazený, rozbíjíme tedy stan v dalším cca 30 km vzdáleném kempu. Venku je odhadem 5-10 st. C. Přesněji to nevíme, náš teploměr je opět, tentokrát však již **pravděpodobně nenávratně**, ztracen. Věnujeme mu minutu studeného ticha. Možná je to tak i lepší ;-)) Pro nás, i pro něj.

Den desátý - 19.7.

Vstáváme v deset, platíme každý 6 NOK za sprchu a po snídani a sbalení stanu vyrážíme na prohlídku města Tromsø. Máme na to 3 hodiny, takže volíme jako hlavní atrakci Polaria Museum. Kromě zajímavostí o drsném severu, filmu o Špicberkách a vyzkoušení si řízení lodi jsme měli štěstí a viděli na živo krmení tuleňů.

Další zajímavosti nestíháme, odkládáme „na příště“ a pokračujeme dál na jih. Další naše cesta vede do Harstadu. Ještě před ním ale pro jistotu volíme k přenocování kemp Annamo kousek od Grovfjordu. Opět volíme chatku. Dnes jsme ujeli jen 268 km, to pozdní vstávání a dlouhé ranní starty nám docela zkracují dojezdy. Zítra bude budík zvonit už před devátou.

Den jedenáctý - 20.7.

Kolem poledne dojíždíme do Harstadu, kde si pod dohledem průvodce ve funkčním vojenském areálu prohlížíme **Adolf Kanonen** (mega kanón z 2. světové války) s poetickým jménem **Barbara**.

Dále pokračujeme na malebné souostroví Lofoty, kam ve směru ze severu dojíždíme po silnici. Přes snad desítky mostů a o něco menší počet tunelů (minimálně jeden vedl dokonce pod mořem). Po deváté hodině přijíždíme do kempu **Ørsvågveien** a opět se ubytováváme v chatce. Na prohlídku té nekrásnější části si chceme nechat celý příští den.

Mimochodem toto byl první (a zatím poslední) den naší dovolené, kdy z nebe nespadla ani kapka. ;-)

Den jedenáctý - 21.7.

Opět těsně před 12. hod balíme. Jdeme se ještě podívat na kopeček nad kemp, zda nenajdeme keš. Nenašli jsme a tak ještě zkusíme místní internet zadarmo, narychlo kontrolujeme emaily a vyrážíme dál do **Heningsvaer**, podle průvodců jedné z nejkrásnějších vesnic na ostrovech. Opět prohlídka, malý výšlap na skálu nad mořem za neskutečného vichru (ostatně počasí si tu s námi hrálo pěknou hru) a poté pokračujeme dál na **Moskenes** a město jménem **Å**. Opravdu „A s kolečkem“. V tuto chvíli už víme, že ubytovat se zde, jak jsme původně zamýšleli, je nereálné, vše je obsazené, tak po 22. hodině nasedáme v Moskenes na trajekt na pevninu do **Bodø**, který podle jízdního řádu měl odplout ve 21:15. Předpokládaná délka plavby 3,5 hodiny. Houpe to tedy dost. Pytlík na zvracení si sice bereme, ale až na konci plavby jako suvenýr.

Den dvanáctý - 22.7.08

Před 2. hodinou ranní vyjíždíme z trajektu na pevninu ve městě **Bodø**. To projíždíme a zhruba po 2 hodinách a 85 kilometrech zastavujeme na odpočívadle, pokládáme sedačku v autě a odevzdáváme se do náručí spánku. Je to naše první noc v autě a poslední za polárním kruhem, který už je co by kamenem dohodil. Kolem desáté tedy vyrážíme a ve 12:23 dorážíme na **Polar Circle Center** (shop se suvenýry a kavárna uprostřed ničeho). Podle naší navigace je ale skutečný polární kruh ještě o pár set metrů dál). Na naší cestě ho protínáme již podruhé (a prozatím naposledy) a na rozdíl od většiny juchajících návštěvníků neradi. Znamená jediné, konec dovolené se blíží. Pořád ale před sebou máme mnohé norské lahůdky: **ledovec Svartisen**, **Trolí stezku**, **Geirangerfjord** a mnohé další, které už nestihneme.

Norsko 2008 - shrnutí čtvrté - cesta zpátky do Prahy

30.07.2008 17:50 Rubrika: [Ze života](#)

V [předchozím shrnutí](#) jsem v úvodu vyjádřil přání, aby se nám trochu oteplilo. Přání se začalo plnit snad hned po vypublicování. Od **Trondheimu** dolů už bylo jen pěkně a sluníčko. Někdy až moc.

Toto je čtvrté a poslední shrnutí z naší cesty po Skandinávii. Je to opět zrychlený "online" přehled míst, kde jsme byli, podrobnější zápisky z cest budou později (i s fotkami a dalšími zajímavostmi).

Den třináctý - 23.7.

Vyrážíme na další výlet, tentokrát na ledovec **Svartisen**. Počasí opět nepřekvapilo - pršavo, sychravo, ale ne natolik, aby to bundy a rychleschnoucí kalhoty nepoberaly. Bylo to působivé. Další naše zastávka vede k vodopádu **Laksforsen**. Počasí už se vylepšilo, svítí sluníčko a tak zvládneme poblíž jednu keš. K večeru jsem se ještě stihl dostat pár kilometrů před **Trondheim**. Máme v plánu si ho zítra projít a užít. Pokud počasí dovolí.

Den čtrnáctý - 24.7.

Trondheim je bezesporu zajímavé město. Dalo by se tu pobýt týden, ale my měli jen pár hodin. Počasí se začíná lepšit, je docela teplo a tak během procházky po Trondheimu usedáme na předzahrádku a dáváme si konečně kultivovaný oběd.

Odpoledne míříme dál na jih, volíme „vyhlídkovou“ trasu namísto rychlé „dálniční“. Tolik tunelů na úseku asi 50 km jsme ještě v životě neviděli. Jeli jsme snad polovinu času tunely. Někdy byla mezera mezi tunely kratší, než tunel sám. Další část cesty jsme se plavili trajekty. První z města **Halsa** do **Kanestraum**. Druhý už nevím odkud kam byl. Kempujeme nakonec ve stanu, neboť jsme dorazili do kempu po zavíračce recepcce a navíc stejně chatky už volné neměli.

Den patnáctý - 25.7.

Další den opět posun o kousek na jih. Čeká nás Trolí stezka (**Trollstigen**). Dvanáct serpentín a stoupání 12%. Úchvatné. Ale podrobnosti až později. Následuje opět trajekt z **Linge** do **Eisdal** a dále

jízda do městečka Geiranger. To je centrem Geirangerfjordu, což je jeden z nejkrásnějších norských fjordů. Přespáváme opět v kempu a opět ve stanu, neboť počet turistů směrem na jih roste a s tím klesá pravděpodobnost volné chatky.

Den šestnáctý - 26.7.

Vyjíždíme opět serpentinami nahoru nad Geirangerfjord, kocháme se skvělými výhledy zpět na fjord a míříme na další prima vyhlídku - na kopec **Dalsnibba**. Cestou se střídají zelené mechy, kamení a sněh. Z tohoto dne asi budou ty nejlepší fotky, protože počasí by nemohlo být snasdnější ani lepší. Výška Dalsnibby je **1500 m** nad mořem. Poté vyrážíme do Lomu, kde obhlédneme starý dřevěný kostel, dááme si oběd a jedeme směr Lillehammer. Tam dorážíme poměrně brzy, ale docela dlouho hledáme ubytování. Po dvou nocích ve stanu chceme chatku. Chatky nejsou volné a tak bereme motel.

Den sedmáctý - 27.7.

V Lillehammeru jsme se vydali do skokanského areálu (skáče se tam i léto :-)) a poté do poměrně rozsáhlého skanzenu **Maihaugen**. Teplo už je skoro nad hranicí snesitelnosti (podle Helenky tedy už vysoko nad ní - 34 °C ve stínu). Na parkovišti u skanzenu ještě kešujeme, píšeme vzkaz kolegům kačerům z Nizozemí a vydáváme se dál. Následuje další přehlídka asi deseti tunelů. Kolem jedenácté večer překračujeme hranice se Švédskem a po zhruba 150 kilometrech stavíme na odpočívadle, sklápíme sedačky a ...

Den osmáctý - 28.7.

Teď už to vypadá, že se opravdu vracíme domů. Do Prahy, do Podolí, do lékárny, do prdele nám se tam ale nechce. Další hranice překračujeme na trajektu mezi švédským městem **Helsingborg** a dánským **Helsingør**. A pokračujeme na **Kodaň**. Odpoledne jsme si trochu prodloužili, je tu fakt příjemně. Také po telefonu bookujeme trajekt **Gedser - Rostock**. Na něj se nalodujeme po 19. hodině. Dvě hodinky plavby a před námi je zbývajících několik set kilometrů z Rostocku do Prahy. Rozhodli jsme se, že to dáme na ex bez spací přestávky a dospíme to druhý den. Do Prahy dorážíme po půl páté ráno.

Do postele se dostáváme po páté ráno, venku se už rozednívá, za světla, takže, jak jsme byli zvyklí **tam nahoře**, uléháme (jak jinak než s klapkami na očích) a doufáme, že se ráno probudíme u nějakého fjordu...

Den devatenáctý - 29.7.

A to je vše. Tuto část dopisujeme už v Praze. K Norsku a Skandinávii se vrátíme v podrobnějších zápiscích s fotkami a dalšími zajímavostmi později. Jakmile to zpracujeme, budu to sem postupně dávat.

Ale dopředu už mohu říci, že to, jak vypadá **Norsko** ve skutečnosti a na živo, nedokážou popsat stohy papírů, desítky průvodců ani tisíce fotek. To se musí zažít na vlastní kůži. A garantuju, že tohle, to se fakt nevochodí.

Jedna fotka za všechny.

Popis: jasně zelený měkký svěží mech, kolem spousta potůčků s křišťálově čistou vodou, mimo objektiv se pasou ovce, jen o pár metrů výš jsou zbytky sněhu na příkrých svazích kopců a nad nimi už jen blankytně modrá obloha (kdyby měl tuhle nádheru popsat básník, asi by mu z toho explodovala hlava)

Golf pro Dobrý skutek na Karlštejně

04.08.2008 15:24 Rubrika: [Pel-mel](#)

Ve čtvrtek 31.7. 2008 se konal na **Karlštejně** již druhý ročník golfového turnaje pro občanské sdružení [Dobrý skutek](#). Ze zhruba 80 hráčů, kteří si sem přišli zlepšit handicap, se zúčastnili i známé osobnosti sportu a kultury. Mezi hráči se objevil například **Vladimír Šmicer**, **Ladislav Vízek**, **Petr Nedvěd**, **Tomáš Netík** či sportovní komentátor **Jaromír Bosák**. Mezi nehrajícími účastníky, kteří přišli podpořit Dobrý skutek, byli například **Marian Jelínek** (trenér hokejové Sparty a zakladatel sdružení) nebo zpěvák **Pavel Vítek**. Předávání cen s notnou dávkou humoru moderoval **Vlasta Korec**. Zúčastnili se i někteří klienti Dobrého skutku.

Jak se hrálo a kolik se vybralo

Hrálo se na 18 jamek, stableford ve 4 HCP kategoriích, ve kterých zvítězili **Jaroslav Novotný**, **Tereza Kráčmerová**, **Markéta Pflieger** a **Štěpán Bubla**. Nejlepší ženou s největším počtem brutto bodů se stala **Renata Císlerová** a nejlepším mužem **Jaroslav Novotný**. Podrobné výsledky lze nalézt na adrese <http://www.golf.cz/TournResults.aspx?idtourn=2386605>.

Charitativního golfového turnaje pro občanské sdružení Dobrý skutek se zúčastnilo na 80 hráčů a VIP osobností, přičemž na vstupném se vybralo přes **200 000 Kč, které všechny půjdou na charitativní účely**. Další peníze získalo sdružení z probíhající dražby. Během ní se podařilo vydražit **dres Jaromíra Jágra s podpisem za 5500 Kč** a **tričko s podpisem tenisové legendy Thomase Mustera také za 5500 Kč**. Jak je už v Dobrém skutku pravidlem, vítězní dražitelé si mohou vybrat, na který charitativní

případ jejich peníze poputují a následně sledovat na webových stránkách vývoj vybraného charitativního případu.

Pozvání přijali i klienti sdružení

Celý den byli na turnaji přítomní i někteří klienti Dobrého skutku. **Barbora Hrubá**, předsedkyně sdružení, k tomu v závěrečném projevu uvedla: "*Hráči, jejich doprovody i další hosté se zde mohli na vlastní oči přesvědčit, jak a komu jejich peníze skutečně pomáhají a že ti, kteří pomoc potřebují, jsou také lidé z masa a kostí a mají své potřeby a přání.*"

Nádhernou tečkou golfového dne bylo předání invalidního vozíku sedmiletému **Jiříku Šindlerovi**, kterému byla diagnostikována dětská mozková obrna. Na nový invalidní vozík přispělo **28 dárců**, kterým se podařilo prostřednictvím webových stránek www.dobryskutek.cz nasbírat od konce května do poloviny července t.r. celou částku **104 000 Kč**. Jiřík byl úžasný, celé odpoledne se usmíval a jeho ostýchavé **DĚKUJI**, které vyslovil před všemi přítomnými už na novém vozíku, bylo bezprostřední a dojemné.

Pozváním klientů na **Golf pro Dobrý skutek** byla založena příjemná tradice, při které i do budoucna budou mít dárci příležitost setkat se s klienty, kterým svým finančním darem pomohli.

Charitativní projekt Dobrý skutek (www.dobryskutek.cz), který provozuje stejnojmenné občanské sdružení, vznikl na počátku roku 2005 s cílem umožnit tomu, kdo se rozhodl pomoci finančním darem, aby si sám mohl vybrat člověka či subjekt, kterému pomůže. Dárce si za tuto pomoc může vybrat originální předmět, který mu bude připomínat, že **dobrý skutek je víc, než dobrá rada**. Tyto předměty věnovali významní čeští i světoví sportovci a umělci. Přispět a sledovat vývoj jednotlivých charitativních případů lze přímo na webových stránkách, které v roce 2006 zvítězily v soutěži Internet Effectiveness Awards 2006 v kategorii Charita a nadace.

Vrtěti úředníkem - díl druhý - o toaletním papíru

19.08.2008 21:49 Rubrika: [Ze života](#)

Je to nějaký čas, kdy jsem zde započal insiderský seriál o fungování státní správy. Slíbil jsem pokračování a tak slib plním. Ještě před tím, než se do toho pustím, tak malá rekapitulace z minula. V článku [Vrtěti úředníkem - díl první](#) jsem definoval pojem slova **úředník**. V závěru jsem sliboval, že příště se budu věnovat lidem ve státní sféře. Vezmu to trochu oklikou a představím práci úředníka na jednom příkladu. Jo a ještě dodatek. Ten, kdo by snad vnímal slovo úředník pejorativně, měl by se pokusit oprostít od poslední negativní zkušenosti se státní správou. To za prvé. A za druhé, já jsem taky úředník! Rozumíte?!

Občan versus úředník

Nejprve pohled, který každý zná, tedy směr **občan -> úředník**. Kdo neměl tu čest, potkat se se státním úředníkem, je buď blázen a nebo šťastný člověk (což se nutně nevylučuje).

Nejhorší pocity, které zažívám, jsou doporučené zásilky. Když na mě ze schránky vypadne papírek s **oznámením o uložení zásilky** na poště, rozběhne se proud myšlenek. Kdo mi posílá něco doporučeně? Já jsem si **nic neobjednal**. Tím hůře, je-li papírek s barevným pruhem. Pak je to zcela jistě od nějakého úředníka. Finančák? Rejstřík? Sociálka? Policie? Jedno horší než druhé.

S obavami pak jdu na poštu a čekám, co jsem kde zase provedl, neposlal, zapomněl, nenahlásil, nezaplatil, neobnovil, nezrušil nebo zaplatil ale neoznámil.

Pokud je to opravdu nějaký problém (stát se to může), pak návštěva instituce, která mi dopis poslala, je další adventura. Bušení srdce, pot, zjišťování skutečností, abych se mohl obhájit a vysvětlit, že jsem sice tu silniční daň zaplatit chtěl, ale zapomněl a že tedy tu pokutu a penále ve výši 109 Kč zaplatím. Jen ať mě proboha nemučí dalšími otázkami, na které neznám odpověď!

Nakonec se návštěva v drtivé většině odehraje v naprosté pohodě a paní úřednice se k tomu ještě mile usmívá.

Když to shrnu. Na úřad jdu s pocitem toho největšího gaunera. A z úřadu mile překvapen a s pocitem, **že oni jsou tu pro nás**. Že já jsem tu tím klientem.

Takto se občan většinou s úředníkem setká. Přejde - vyřídí - odejde. Dál se nedostane. Nechápe, proč odpověď na jeho dopis trvá 2 měsíce. Nechápe, proč si úředník vymyslel další lejtstro. Ono je to totiž trochu složitější.

Úředník versus občan

A teď si pojdme říci, co prožívá úředník. Nikoliv ten, se kterým se potkáváte na úřadech, ale ten, který pracuje v back-office, tedy zajišťuje chod úřadu.

Dejme tomu, že má **zajistit dodávku toaletního papíru** (samozřejmě **recyklovaného a navíc obsahující základní bezpečnostní prvky**, jak nařizuje vyhláška ministerstva, která tím reaguje na nařízení Evropské komise). V klasické komerční sféře by prostě prošel pár velkododavatelů a podle ceny a dodacích podmínek odeslal objednávku, případně sepsal smlouvu na pravidelnou dodávku tolik potřebných rolí recyklovaného toaletáku. Za měsíc hotovo a všichni mají na WC po čem hrábnout.

Jenže úředník na to musí jít jinak. Nejprve si musí zjistit, jestli to může objednat přímo. Většinou narazí, protože cena tak velkého množství toaletáku přesahuje XY Kč a musí na to tedy vypsát výběrové řízení. Což znamená první velký zásek.

Jak na to? Jaký postup? Někjaké formuláře? Podmínky výběrového řízení? Komise pro otevírání obálek? Komise pro hodnocení? Odpovídání na dotazy uchazečů? Jaký typ papíru? Není ten papír v rozporu s nějakou vyhláškou? Co je napsáno ve směrnici? Je třeba to konzultovat s interní kontrolou? A co na to audit? Je možné na toaleták čerpat prostředky z Evropských fondů? Mohu si na to najmout poradenskou firmu? Jaký je postup? ...

Prostě milión a jedna otázka a odpovědi většinou na Googlu nelze najít. Úředník je naprosto ztracen. A protože je úředník svědomitý, začne tuto džungli pomalu rozkrývat - s pomocí právníků a dalších odborníků.

Auditní vsuvka č. 1: Úředník je požádán, aby se vypořádal s výsledky předchozího auditu, kde bylo řečeno, že není zajištěna dlouhodobá dodávka toaletního papíru. Úředník uvede, že na nápravě se pracuje.

Nakonec se tedy po mnoha peripetiích podaří sestavit zadávací dokumentaci. A k tomu pár dalších příloh. Vyhlásí se výběrové řízení a čeká se. Od okamžiku, kdy úředník zjistil, že potřebuje pro instituci objednat toaleták, uběhly **dva** měsíce. Následně musí počkat, až doběhne zadávací lhůta, což je i s nějakými zdrženými další **jeden** měsíc.

Nastane den D - otevírání obálek. Už při pohledu na stůl s došlými obálkami úředníkovi zatrne. **Přišla jen jedna nabídka? Jak je to možné?**

Komise tedy obálku otevře, zaprotokoluje a dohodne se na termínu hodnocení. Uběhne další týden.

Sejde se hodnotící komise. Ta se na **tu jedinou nabídku** podívá a konstatuje, že kromě toho, že přišla jen jedna nabídka, tak ta je navíc očividně nevýhodná a dokonce ani **neodpovídá zadávacím podmínkám**. Hodnotící komise se tedy shodne na tom, že **nevyhlásí vítěze**.

Co to znamená? To znamená, že **tři měsíce a jeden týden uběhl a na záchodech dochází toaleták**. Je tedy třeba vypsát nové výběrové řízení a pokud možno změnit podmínky natolik, aby byla nějaká šance, že se přihlásí více uchazečů a bude tedy z čeho vybírat.

Auditní vsuvka č. 2: Úředník je požádán, aby vypracoval zprávu o cílech v oblasti dodávek toaletního papíru na příští rok. Uvede, že bude zajištěno firmou, která vyhraje výběrové řízení, které ale zatím není uzavřené.

Tři týdny uběhnou jako voda, nový materiál je schválen a může se vyhlásit. Následují opět dva až čtyři týdny pauza, kdy se čeká na nabídky.

Pozn. 1: Proč potřebuje úředník 3 týdny na jednoduché doplnění zadávací dokumentace? Čtěte dál a snad pochopíte.

Pozn. 2: V tomto bodě připomínám pro ty, kteří už ztratili stejně jako úředník přehled o tom, co se vlastně řeší: stále hledáme dodavatele **toaletního papíru!**

Ministerská vsuvka č.1: Z ministerstva přijde žádost o vyjádření se k problematice propojení dodávek toaletního papíru s obnovou tekutých mýdel a žádost o koordinaci dodávek a výběru mýdel s ministerstvem.

Odhadem jsme celkem na **čtyřech a půl** měsících. Skvělé. Přišly dvě nabídky. Opět následuje otevírání obálek, hodnotící komise a ... voilá ... vyhlášení vítěze. Úředník jásá. Vítěz jásá. Návštěvníci WC jásají, i když už se jede na rezervní zásoby.

Auditní vsuvka č. 3: Úředník je vyzván, aby vysvětlil, proč nezajistil obnovení dodávek toaletního papíru a je požádán o předložení popisu řešení.

Ted' už se **jen dva týdny počká**, jestli ten druhý uchazeč, který prohrál, nepodá námitky a může se vesele uzavírat smlouva s vybraným uchazečem.

Kontrolní vsuvka č. 1: Interní kontrola zjišťuje, že na WC došel toaletní papír. Úředník řeší dodávku části toaletního papíru přímým nákupem na objednávku.

Žádná námitka k výběrovému řízení nepřišla, jde se tedy na smlouvu. Ta je už připravena rychle a hned po doběhnutí lhůty pro námitky jde do schvalovacího kolečka, které trvá zhruba dva týdny.

Po pěti měsících se tedy rozbíhají dodávky toaletního papíru dle předem schváleného harmonogramu.

Kontrolní vsuvka č. 2: *Interní kontrola zjišťuje, že zadávací podmínky na výběr dodavatele toaletního papíru, by mohly být chápány jako diskriminační. Byl totiž požadován **recyklovaný toaletní papír** a ten dodávají jen dvě firmy u nás. Navíc pouze jedna splňuje podmínky tří vrstev s jednou protiskluzovou stranou. To bylo požadováno z důvodu zvýšení bezpečnosti na pracovišti.*

Auditní vsuvka č. 4: *Úředník je vyzván k předložení cílů zajištění jakosti toaletního papíru na další rok.*

Úředník po radosti z toho, že má z krku výběr dodavatele rolí jemného třívrstvého toaletního papíru na dva roky dopředu a za menší cenu, než když by to objednával na objednávku, musí řešit nález **interní kontroly** (viz Kontrolní vsuvka č. 2). Svolává tedy interní právní oddělení a pro jistotu ještě externího právníka (podobnost s causou **Diag Human** je zde čistě náhodná).

Uběhnou dva měsíce.

Výsledkem je **samozřejmě** zpráva, která říká, že je vše v pořádku, protože výběr dodavatele **recyklovaného toaletního papíru** se třemi vrstvami a antiskluzovou úpravou lze tímto způsobem vybrat bez problémů a i zadávací podmínky byly v pořádku.

Kontrolní vsuvka č. 3: *Interní kontrola zjišťuje, že před uzavřením smlouvy s vybraným uchazečem bylo objednáno omezené množství toaletního papíru a ještě k tomu jiného typu. Žádá po úředníkovi, aby písemně vysvětlil, proč k tomu došlo.*

Ministerská vsuvka č.2: *Z ministerstva přijde pokyn k nastavení procesů pro výběr dodavatele toaletního papíru a k ověření shody s jejich procesy.*

Auditní vsuvka č. 5: *Audit požaduje po úředníkovi vyjádření o kompatibilitě recyklovaného toaletního papíru s Evropskými směnicemi a mj. také bezpečnostními předpisy.*

Od rozhodnutí najít dodavatele toaletního papíru uběhlo odhadem více než **7 měsíců**. Úředník už vůbec netuší, co bylo na začátku. Jen díky archivu zjišťuje, že důvod, proč požadoval v zadávací dokumentaci **recyklovaný toaletní papír** byl ten, že to po něm **požadovala Evropská komise v usnesení XY, přílohy ZŽ**.

Ministerská vsuvka č. 3: *Z ministerstva přijde právě schválený a pro úředníka závazný materiál pojednávající o tom, že Evropská komise bude od příštího roku požadovat používání čtyřvrstvého toaletního papíru a navíc objednávání bude muset být centralizováno za celý resort. Požaduje od úředníka návrh nastavení vnitřního informačního systému tak, aby byl kompatibilní s informačním systémem ministerstva a mohlo být tak zajištěno předávání dat o spotřebě toaletního papíru v dohodnutém formátu, který ale zatím nikdo nezná.*

Po této zprávě je úředník velice rád, že zajistil dodávku dostatečného množství toaletního papíru. Sice už neodpovídá nařízení ministerstva, ale je naprosto jisté, že jeho spotřeba bude exponenciálně růst.

Evropě to osladíme

04.09.2008 18:32 Rubrika: [Pel-mel](#)

Dnes začala kampaň na předsednictví ČR v EU. Informoval o tom iDnes, iHNed a další média. K tomu vznikl klip s názvem **Evropě to osladíme**. Hlavní roli hraje kostka cukru. To mi přijde hodně originální, vícemyslné a hlavně dá se na tom dál stavět.

V klipu hraje mj. **Jarda Jágr** (jeho další [dobrý skutek](#)), **Tereza Maxová** a další osobnosti ČR (k vidění na serveru [Euroskep.cz](#)). Když jsme se na něj včera dívali (ano, musím si zabrnkat na ego, byl jsem jedním z těch, kdo ho viděl ještě dřív, než byl představen oficiálně :-), tak jsme hádali, kdo je kdo.

Poznali jsme Jágra, Čecha a Maxovou. Po třetím shlédnutí i architektku Jiřičnou, ale další obličej už nám nic neříkaly. Pouze jsme identifikovali krasobruslařku podle rotující kostky cukru.

Co mi však vrtá hlavou je, jak vybírali ty **osobnosti**. Proč tam není třeba **Karel Gott**? Mohl to doprovázet zpěěěěvem. Navíc, **kávu si osladím o trochu víc** mohli změnit na **evropě to osladím o trochu víc**. No, dobrá, nemůžeme tam být všichni :-). Ale jsem zvědav, která osobnost se ozve a jako potrefená (vlastně nepotrefená) husa si bude stěžovat, že jí nevybrali.

Další pozitivum tohoto klipu spatřuju v tom, že tam nejsou politici. Autoři správně pochopili, že lepší obrázek České republiky dělají sportovci, vědci a modelky, než naši politici.

Well done. Ačkoliv jsem nepochopil roli dirigenta, tak jinak je to nenásilný, pohodový a přesto docela dynamický reklamní spot. Spoluautorem je můj jmenovec - **Eda** (Kauba, btw, dostal za to "symbolickou" částku 150 tisíc Kč). Více o týmu [zde](#).

Jan Morava nejprve Natvrdo a pak naměkko

09.09.2008 11:01 Rubrika: [Pel-mel](#)

Po shlédnutí dokumentu TV NOVA [Natvrdo](#) o tom, kterak se mladý poslanec [Jan Morava](#) zapletl s provokatéry a snad se i pokusil připravovat vydírání, jsem nabyl dojmu, že **se celá reportáž dá vykládat i jinak**. To, že pan Morava naletěl, je naprosto jasné. Už méně jasné je, že naletěl i Vlastimil Tlustý. A stejně tak i reportéři TV NOVA. Možná si to vykládám špatně, možná vidím něco, co vidět pouze chci, ale každopádně dojem z reportáže mám trochu jiný, než prezentují média. Kdo tedy komu a proč naletěl?

Jak naletěl Jan Morava

Zde je to naprosto jasné. Nechci se ho zastávat, ale vidím to takto.

Byl poctivý a chodil pravidelně do sněmovny. Plnil úkoly, práce ho docela i bavila, melouchy nedělal, ale i když měří dva metry, Mirek Topolánek a další jeho služebně nadřizení ho přehlíželi a nepustili mezi sebe. Vždy byl ten, komu nemohli přijít na jméno (ač tak pěkné). Musel být vždy o stupeň aktivnější, aby se ho nadřizení všimli a pochválili. Neměl nepřátele, s každým dokázal vyjít a nikdy s

nikým neměl výraznější spor. Prostě proto, že se vždy dokázal s každým domluvit. A to je také důvod toho, že se o něm moc nevědělo. Jenže, když se "jelo do sklípku", Jana Moravu nikdo nepozval.

Najednou mu zavolali neznámí střelci a nabídli mu fotografie. JM ucítil příležitost, jak být zajímavý, jak se **konečně zapsat mezi ty tam nahoře**. Toužil po tom, být pochválen za velkou věc. Rozehrál tedy špionážní akci s fiktivní špiclovskou agenturou. Začal se vytahovat a bezděky začal mluvit v plurálu. My potřebujeme kompromitující fotky, my ...

Když poslal SMS zprávu Petru Tluchořovi o tom, že má fotografie Vlasty Tlustého, přišla mu **zcela ironická odpověď** "*a dají se koupit po jednom, nebo jen dohromady?*". Jinými slovy, Petr Tluchoř se mu úplně na férovku **vysmíval**. Něco ve smyslu "*budu si kupovat Ferrari, nechceš taky? ... Jo, kup mi hned dvě, červený a žlutý.*" Proč by se jinak ptal takhle stupidně? Každý normální člověk by se zeptal, například "*a odkud je máš?*", nebo "*kdo je nabízí?*" nebo "*ty vole, co mi takovýhle věci píšeš smskou? já nic vědět nechci...*".

To, že je JM naivní je jedna věc. Druhá věc je, jestli jednal v rámci "úkolů" strany, nebo sám. Můj názor z reportáže je, že **jednal sám**.

A co tedy ty **fotografie dcery Olgy Zubové**? To je jednoduché. Byla to prostá klukovina. Těžko by se s ní dcera vybavovala, kdyby se neznali (a podle videa z fastfoodu velmi dobře). JM na ni chtěl udělat dojem. Nechal si nafotit fotky a jakmile by je od falešných střelců získal, ukázal by je **nikoliv Olze Zubové**, ale právě její **dceři**. To by na ní samozřejmě zapůsobilo. "*Koukni broučku, jak jsem mocný, už se o mě zajímají tajní a ty fotky jsem získal díky kontaktům s Márou Dalíkem. To je můj kámoš, víš? Chodíme spolu na pivko a tak.*"

Je to přitažené za vlasy? Hmm. Ptám se. Proč by chtěl JM do něčeho namočit svou kamarádku, možná přítelkyni a pomoci toho vydírat její matku? Nevím, ale tohle mi přijde mnohem víc přitažené za vlasy, než ta moje "trikotahačská" verze. Něco mi tu prostě nehraje.

Sečteno a podtrženo. **JM se chtěl udělat zajímavějším a bohužel naletěl na reportéry TV NOVA.**

Stranou nechávám to vyprávění o V. Tlustém. Těžko si to asi úplně vymyslel, jak tvrdil na konci reportáže. Ale TV NOVA v honbě za senzacími se raději chytla bezvýznamného vrabce, než aby políčila na vypaseného holuba. Existuje-li.

Jak naletěla TV NOVA

TV NOVA zase pro změnu **hledá něco někde, kde nic není**. Proč se jim **Marek Dalík** vysmál? Totéž nějaký lobbista? A možná ještě pár dalších o kterých v reportáži raději nemluvili? Jednoduše. Celý tohle bylo průhledný a Marek Dalík by byl opravdu naivní, kdyby na to těm střelcům z fiktivní agentury skočil. **Má přece vlastní kontakty!** Možná opravdu sbírá nějaké informace a kompromitující materiály na své odpůrce i kolegy. Možná je to jen pomluva. Ale z té reportáže je zcela evidentní, že TV NOVA narazila na nezáměr těch, které chtěla potopit. Nezvládla to. Do krámu se jí tedy hodil právě Jan Morava, který si začal hrát na Corleona. Reportáž zachráněna.

Bohužel TV NOVA nepochopila, že se Morava pouze vytahuje a dělá ze sebe dospělého kluka. Reportéři dělali úplně zcestné závěry z něčeho, co nebylo ani trošičku prokázáno. To, že sbírá fotky, ještě neznamená, že by chtěl někoho vydírat; to, že to vypadalo, že má nějaký úkol ještě neznamená, že ho skutečně měl atd.

TV NOVA měla šanci "vypátrat" něco většího, ale vydala se cestou nejmenšího odporu. Výsledkem je plitká reportáž (skoro) o ničem.

Mimochodem, z té reportáže doslova stříkala prezíravost a nadřazenost reportérů nad Janem Moravou. Když už nic, tak si mohli odpustit ty ironické poznámky na šprtství či jeho věk. Celkově tyto poznámky snižovaly důvěryhodnost reportáže.

Jak naletěl Vlastimil Tlustý

V Otázkách Václava Moravce rozkrýval, jak to celé začalo a jaký měl (resp. neměl) důvod donášet sám na sebe. Domnívám se, že Tlustý ví, co dělá a asi to má v hlavě srovnané. Tady se ale (možná nevědomky, možná z pudu zebezáchovy) trochu dostal na hranu a je velice diskutabilní, co by bylo, kdyby se nenechal natočit a nafotit v bazénu s figurantkou. Už to, že chtěl dostat na kolena svoje kolegy, je **nečestné a nespportovní**. A už jen za tuhle praktiku by měl odejít nikoliv jen z parlamentu, ale také ze strany. Já bych takového spolupracovníka nechtěl.

Ze všech aktérů mi ale přesto všechno připadal **nejvíce důvěryhodný právě V. Tlustý**. A to nejen tím, co říkal, ale i řečí těla. Možná je to dobrý herec, argumentovat umí rozhodně dobře. Byl-li zatlačen do kouta a tímto se chtěl bránit a potopit někoho, kdo se po něm celou tu dobu vozil, pak ale zvolil špatné "spolupracovníky". Použil navíc stejnou metodu, kterou (jak sám říká) používají i "ti na druhé straně". Pokud je to ale tak, jak říkal, tak se mu moc nedivím.

A co na to Mirek Topolánek

Reportéři TV NOVA předhodili MT celou reportáž a pak natočili jeho reakci. Mirek Topolánek měl buď náběh na chřipku (nevím, jak se projevuje cukrovka, možná mu prostě nebylo dobře) a nebo byl naprosto šokovaný.

Z toho jak mluvil, jak seděl, jak se tvářil, bylo znát, že je velmi překvapený. Skoro až v tenzi. V jednu chvíli měl překřížené ruce (náznak obrany, uzavření se do sebe, stáhnutí se), měl nejistý hlas a těžko se mu hledala slova. Tak se chová člověk, který (pokud není zrovna po probdělé noci nebo ospalý) **má strach, je nejistý nebo se cítí být ohrožen**. Soustředil se pouze na obecné fráze. Žádné silné řeči.

Příčiny té reakce mohou být tři. Za prvé ta veřejně dostupná. Je opravdu šokován praktikami, které se dějí kolem něj a které **dělají možná i jeho vlastní lidé**. Což v něm mohlo vybudit určitý strach z toho, zda i ti lidé, kterým důvěřuje, také nekují pikle proti němu. A také to ohrožuje pověst ODS.

A nebo za druhé. V reportáži se její aktéři opravdu zmínili o něčem, **co by mohla být pravda** a co ukazuje přímo či nepřímo na něj či jeho lidi.

A nebo za třetí, prostě mu fakt nebylo dobře. A náhle vpadnuší reportéři s tímto materiálem mu rozhodně na zdravotním stavu a náladě nepřilepšili.

A co bude dál

Nic. Tato reportáž to začala a u ní to i skončí. Jan Morava se poroučel mimo jiné proto, že mu to někdo z ODS důrazně doporučil. Mezi ráky, které říkal (četl) to bylo možné zaznamenat. Část jeho [projevu na tiskovce](#) byla očividně "napsána" někým jiným. Určitě ne přímo, ale alespoň zprostředkovaně ve stylu "*měl bys říct, že ...*".

Přínos této reportáže spatřuju v tom, že od teď si už nebude moc být jistý nikdo vůbec ničím. **Míra paranoie v české politice po této reportáži opět o něco stoupne.**

Prohlášení

Nikoho z výše uvedených aktérů neznám ani přímo ani nepřímo. Je to pouze můj výklad na základě faktů (nebo "faktů") uvedených v [reportáži TV NOVA Natvrdo](#) a následné tiskové konferenci [Jana Moravy](#).

A modří už vědí

26.10.2008 12:45 Rubrika: [Pel-mel](#)

Modři už vědí, kde jsou. Není třeba dlouhého povídání, stačí jeden obrázek.

Modří jsou v)(

Ooops. Snad se jim brzo podaří, dostat se z toho totálního oranžového obležení. Jinak je s námi všemi ámen.

Třicet 3

24.11.2008 17:33 Rubrika: [Ze života](#)

Jak (ne)funguje DHL

09.12.2008 22:52 Rubrika: [Ze života](#)

Před třemi týdny jsem si objednal (obyčejné, standardní) razítko s přednastaveným textem (kopie, **došlo dne** apod.). V tom eshopu jménem [MANUTAN](#) působili velmi příjemně a navíc mi pak poslali dopis, ve kterém mi děkují za **první nákup**. Potud vše OK.

Asi týden po objednání mi z eshopu volali, jestli jsem byl prý spokojen s objednávkou a dodaným zbožím. Průšvih byl v tom, že v té době **ještě žádné zboží nedorazilo**. To jsem slečně vysvětlil a ona slíbila, že to napraví. Problém je prý u špeditérů - tedy slavné globalizované **DHL**.

Druhý den (pátek) dopoledne volá člověk. Představí se jako "Franta z DHL" a říká:

Franta: "Vezu vám tu zásilku do té ulice **XY**, **ale nemůžu ji najít na mapě.**"

Já: "No, víte, ta ulice existuje zatím **jen tři roky**, tak asi máte staré mapy."

Franta: "Hmm, no jo."

Já: "Ale tam to stejně nevozte, nikdo na té adrese teď dopoledne není."

... po chvíli domlouvání, kam to přiveze a že nemá cestu kolem místa, kde se právě nacházím, říkám:

Já: "Nechte to tedy na centrále v Říčanech, já si to tam vyzvednu."

Franta: "Tak jo, v pondělí po 14. hod to tam budete mít".

Po zkušenostech s **PPL** (ano, to je konkurence) jsem tedy předpokládal, že si to tam cestou do/z Brna někdy vyzvednu.

V pondělí dopoledne další telefon. A v něm, světe div se. Nějaký "Lojza z DHL" a říká:

Lojza: "Vezu vám tu zásilku do té ulice **XY**, **ale nemůžu ji najít na mapě.**"

Já: "Pane, už mi volal nedávno Váš kolega a s ním jsem se domluvil, že mi to necháte na centrále. Navíc, ta ulice je **jen 3 roky stará**, tak ji asi ještě na mapě nemáte. Proč taky mít čerstvou mapu, když pouze rozvážíte lidem věci podle té mapy."

Lojza: "No jo, no. Tak já vám to nechám na centrále."

Dobrý. Tentokrát to snad vyjde a opravdu tam to zatracený razítko za **200 Kč** nechají a já si ho tam někdy příležitostně vyzvednu.

Za dva dny další telefon. Nějaký Pepík z DHL.

Pepík: "Vezu vám tu zásilku do té ulice **XY**, **ale nemůžu ji najít na mapě.**"

Já (už zvýšeným hlasem): "No, to si ze mě děláte srandu, ne? Už dvakrát jsem vám říkal, že tu zásilku nepřevezmu na té adrese, ale že si to vyzvednu v Říčanech osobně. Ulice je nová, pane, **jen 3 roky.**"

Pepík (očividně už zaražen): "No, dobře, já vám to tam hodím a budete to tam mít."

Já: "Prosím vás a kde to tam to DHL v Říčanech sídlí?"

Pepík: "Normálně, když pojedete od Prahy, tak ..."

Já: "Já chci adresu, ulici, hodím si to do navigace ..."

Pepík: "No, Černokostelecká, takže když pojedete od Prahy, tak ..."

Já: "A jaké číslo?"

Pepík: "No, nějak /ted' zadrmolil něco mezi 2 a 624524/, ale nevím přesně, prostě když pojedete od Prahy..."

Já: "Tak to vám tedy pěkně děkuju.". Přesnou adresu jsem z něj nedostal.

Story ale pokračuje dál. Už jsem ztratil po tom všem náladu dělat si příležitostný výsadek z D1 do Říčan a píšu jim přes jejich **Recycle-Bin formulář**, jestli by mi to mohli tedy dovézt, nějak příležitostně a pokud možno do jiné ulice, která je alespoň **50 let stará** a mají ji tedy v mapě.

Dnes po třech dnech - bez reakce. Vlastně jsem ani nic jiného nečekal.

Shodou okolností jsem měl ale dnes cestu kolem. Tak jsem si říkal, půjdu se tam na ty bloudivce podívat a vyzvednu si zásilku.

Mobil i s navigací se mi úplně vyšťavil, takže jsem to zkusil po čuchu. Říkal jsem si, **DHL, nadnárodní korporace**, budou mít v Říčanech cedule na každém patníku.

Haha. Poté, co jsem projel Říčany tam a do půlky zpět už jsem jako za starých dob, kdy kolem nás nekroužily GPS satelity, zastavil a zeptal se mladíka asi tak v mých letech, jestli neví, kde je **DHL**. Mladík netušil, na co se ptám.

Abych to zkrátil. Po **čtyřech** zastávkách, kdy jsem se ptal na cestu (z toho 2 poslední jsem učinil v okruhu asi 300 metrů od **DHL**) jsem nakonec nějak dokonvergoval ke zcela zastrčenému areálu, který snad ani nebyl označen logem DHL. Ale bylo tam pár kamionů nacuclych zadkama k budově.

Na téže budově svítily prosklené dveře s cedulí DHL. Vlezl jsem tam a zajásal. **RECEPCE**. Paní v recepci, která si zrovna leštila sněhule (nekecám, měla na nohách **SNĚHULE** a papírovým kapesníkem si je pucovala) byla ochotná. Na dotaz, kde si mohu vyzvednout **jednotlivou zásilku**, mě odeslala na konec rampy, pak do dalších dveří a po schodech nahoru. Asi 150 metrů jsem popojel autem a vydal se po schodech nahoru.

Dveře! Dřevěné a trochu okopané. Ale to mě už nerozhodilo. Vejdu do nich a tam. **Lidi u okénka!** Mé naděje stoupaly. Vrchol se blížil.

Když jsem ale zjistil, že (a) ty lidi byli **steroidoví řidiči** těch kamionů a čekali tam na potvrzení papírů (dodávka / odběr), za (b) v okýnku byl nějaký **nervní pán** a za (c) asi po pěti minutách to vypadalo nejmíň na hodinu, tak jsem neriskoval přesdržku, zalamentoval nad vlastní blbosti za **ztracenou hodinu času**, otočil jsem se a dal sbohem jak budově, tak celému slavnému **Dýječel**.

Smaženka není babský chleba

12.01.2009 20:40 Rubrika: [Pel-mel](#)

Věčný to spor. Co je to **smaženka** a co je to **babský chleba**? Podle googlu, dědečka našeho vševědoucího, je **smaženka** toto (redakčně zkráceno): vejce rozmíchané se strouhankou a nalité na pánev. Výsledná placka se plácne na chleba (s hořčicí, cibulí či jiným dochucovadlem). A hotovo. Můžeme se do **smaženky** zakousnout. Leč někteří chytrolíni říkají **smaženka** i úplně něčemu jinému!

Smaženka je podle nich chleba obalený ve vajíčku a toto celé potom osmažené na pánvi. S předchozím postupem to má společné jen to vejce a chleba, ale technologický postup je naprosto jiný! To je něco jako plést si **diamant s obyčejnou tuhou**. Ingredience jsou víceméně stejné, ale výsledek úplně jiný. Hnal bych prodavače, který by mi místo tužky s grafitovou tuhou prodal tužku s diamantovou tuhou. S tím se nedá psát. Ale zpět ke smaž... tedy k **babskému chlebu**.

Babský chleba, babský chléb, střapatý chleba NENÍ smaženka

Babský chleba je toto: vejce rozšleháme s trochou soli na talířku. Ve vzniklé táhnoucí se žluté tekutině se obalí **krajíc chleba** a ten se poté umístí na rozpálenou **pánev**. Smaží se po obou stranách do zlatova.

Můj zlepšovák ještě spočívá v tom, že na obě strany ještě lžičkou přidávám rozšlehané vajíčko, aby byla chuť **babského chlebu** vajíčkovatější.

A to je celé. **TAKTO SE DĚLÁ BABSÝ CHLEBA! Kapišto? :-)**

PS: Naštvalo mě, že po zadání hesla [babský chleba](#) do googlu, mi nic nenašel. Tímto zápiskem se to snad brzy změní. Tak indexuj, indexuj, dědečku náš vševědoucí.

PPS: Většinou se používá celkem nudný pojem [obalovaný chléb](#).

Nebo tomu snad někdo říká ještě jinak?

Cesta od T-Mobile k Vodafone

06.02.2009 08:40 Rubrika: [IT/WEB](#)

Jsem (ještě pár dní) dlouholetým a věrným (ještě pár dní) zákazníkem **T-Mobile**. Začínal jsem jako student s předplacenou kartou **Twist**, pak se mi začal vyplácet **paušál**. Mám od nich skvělé zlaté (a těžko zapamatovatelné) číslo. Služby fungují celou tu dobu úplně bez problému. A přesto jsem se rozhodl přejít k **Vodafone**. **Proč?**

Když pomínu několikaleté tlaky okolí :-)) na přechod k Vodafone, "abychom si mohli volat levněji", tak to nakonec byl pouze prostý **kalkul**. Tedy skoro.

K O2 se mi jít nechtělo (sorry Holdo :-)). Jejich nabídka mě ani za mák nezaujala. I když v rodině pár "ouťáků" máme. Možná hrála trochu roli i přehlednost (tedy spíše nepřehlednost) a přívětivost (tedy spíše nepřívětivost) stránek O2. Možná je to jen subjektivní dojem zatížený nemocí z povolání.

Srovnával jsem tedy jen mezi TM a VF. Výchozí hodnotou pro výpočet byl odhadovaný počet provolaných minut, poslaných SMS a nutnosti používat internet. Nebudu to rozebírat, každý si to jistě umí spočítat sám (navíc Vodafone má na webu takový simulátor, kde si lze cenu docela jednoduše nasimulovat).

Výsledkem bylo, že **Vodafone je levnější**. Sice o málo, ale je. Bez započítání slev, samozřejmě.

Druhým důvodem, možná s ohledem na výši úspor (měsíčně to bude v řádech deseti až stovek Kč) byla **touha po změně**. T-Mobile prostě už byl po těch letech trochu ohraný a ztratil dřívější punc, který měl z dob **Paegasu**.

Slevy, slevy, slevy, ... proč?

Co je ale zajímavé, jsou slevy, které mi **Vodafone** nabízel. Někdy to přecházelo až v podbízění.

Přešel bych k nim i bez slev a přesto se fakt snažili. Posuďte sami:

- **dotovaný telefon** (neber to, když ti ho nabízejí skoro zadarmo)
- **k tomu zvýhodněný balíček** - sleva 20 % na volání (u firem nabízejí obojí najednou, u fyzických osob jen buď telefon nebo balíček)
- **Po svém EXTRA** - potřebuju fyzickou fakturu, u "Po svém EXTRA" pro právnické osoby posílají fakturu poštou, zbytek jen přes eshop (přesně jak potřebuju)
- **1. paušál odpuštěn**
- **20 % kreditu navíc po dobu 4 měsíců**
- **ve třetí faktuře bonus** (nechal jsem se doporučit, stejný bonus dostane i ten, kdo mě doporučil)
- **Internet zdarma na 6 měsíců** (zde jde o malý marketingový podfuk, je to omezeno na 100MB, přenesených dat, pak se snižuje rychlost)

Oni mi to vyloženě nutili. A přitom mě **nemuseli už přemlouvat**, tak proč to dělali? Odpověď je strašně jednoduchá!

ABYCH SI ZVYKL!

Nasází mi milion slev a balíčků s časově omezenou platností a pak budou předpokládat, že na konci období se mi nebude chtít to měnit. Tak uvidíme.

Co bych ale místo slev, balíčků a dalších pičičinek uvítal, kdyby prostě a jednoduše všechny tyto výhodné nabídky zrušili a obvykle jen **snížili cenu za volání, sms, mms a data**.

Jenže problém je totiž v tom, že Čecha nachytáte na levný telefon, nikoliv na padesátihaléřovou slevu za minutu volání. Ač by ho to ve finále vyšlo levněji.

Navrhuji tedy nový balíček:

Vodafone Fair: žádný slevy, žádný balíčky, prostě jen levný sms, data a volání. Nafurt.

Mironet story

02.03.2009 19:52 Rubrika: [Ze života](#)

Na úvod začnu závěrem. Mironet za to nemůže. Tedy skoro. Jak říká jedno staré české přísloví: **SHIT HAPPENS**, koncem minulého týdne se nám pár takových shitů stalo. Zpočátku jsem měl pocit, že si z nás dělají legraci, ale nesmál jsem se. Nakonec jsem přestal mít pocit, že si z nás dělají legraci, ale už jsem smích nedokázal udržet. Co se stalo?

V pondělí jsem do [firmy](#) objednal **tichý počítač**. Konkrétně nějaký Intel, plus nějaké kravinky jako **grafickou kartu s DVI výstupem**, klávesnici apod. Koho dnes zajímá přesná konfigurace? Mně už tedy moc ne. Na běžnou kancelářskou práci stačí plečka. Ale chtěli jsme DVI, protože jsem zároveň s tím objednával LCD ASUS 22". K tomu PC jsem přikoupil **tichost T1**. Česky řečeno, takové úpravy, aby byl ještě **tišší**. Bratru, tyto úpravy stály něco **přes 1 000 Kč**. Při ceně 8000 za PC tedy žádná láce. Ale za klid v místnosti se ten litřík určitě vyplatí. Říkal jsem si.

Objednávka i vše ostatní proběhlo bez problémů.

V pátek dopoledne přijuchal mladík z **PPL**. Položil nám za dveře tři krabice, nechal si podepsat lejstro a beze slova zmizel. Já jsem měl v tu dobu jednání, takže jsem krabice pouze odnesl do vedlejší místnosti a se slovy "Honzo, můžeš to příležitostně rozbalit..." jsem se vrátil k jednání.

Za chvíli Honza nakoukl do jednačky a říká: "**Hele, ten počítač nemá DVI a něco v něm chrastí**".

Jak to, že nemá DVI, když jsem speciálně kvůli DVI objednával právě tento **model**? Následně jsme zjistili, že DVI nemá proto, že to, co v něm rachtá je **upadlá grafická karta**. A tak Honza volá do Mironetu, popisuje situaci a tam mu nějaká servisní slečna říká: "**OK, tak to sem vezměte a my vám to tam přošroubujeme**".

Takže jsme si naplánovali ještě týž den reklamační cestu do Mironetu. Vzápětí jsme zjistili, že ani monitor nemá DVI. Zde byl problém však v mé objednávce, protože jsem omylem objednal stejný monitor, ale jiný podtyp, který **DVI neměl**. O důvod víc zastavit se v Mironetu - a požádat je o výměnu za ASUS s DVI.

Je něco málo před půl pátou a my s PC a monitorem vcházíme do centrály Mironetu. Honza si bere reklamaci PC doufaje, že to bude menší zlo, než žádat o výměnu monitoru. Já si tedy беру monitor. Oba jsme přišli na řadu zároveň. Já u servisáka A, Honza u servisáka B.

A tak začíná naše mise. Zdvořile žádám o výměnu, sypu si popel na hlavu. Servisák A kýve hlavou a pozorně si prohlíží vrácený monitor i jeho další příslušenství. Říká: "*Monitor vám sice nevyměníme, ale vezmeme ho zpět, dáme vám dobropis a vy si pak dole koupíte ten, co jste chtěl*".

Souhlasím. Servisák B mezitím s Honzou řeší PC. Až slyším Honzu poprvé říci: "No, to si děláte srandu, ne?". Nepřikládám tomu nijak zvlášť velkou důležitost, věnuji se "svému" monitoru.

Načež pán A říká: "Budeme vám muset strhnout část ceny monitoru za vyčištění". V tu chvíli Honza už podruhé zvyšujícím se hlasem pronáší: "**No, to si děláte srandu, ne?**" a dodává: "**Vy to tedy nepřišroubujete?**" To už jsem zbystřil a musel jsem se věnovat monitoru.

Servisák A mezitím pokračuje ve své obhajobě snížení ceny za vracející se monitor: "*Je upatlaný a my ho budeme muset před dalším prodejem vyčistit*".

V tu chvíli už po třetí zaznívá místností otázka "**To si děláte srandu, ne?**" - tentokrát z mých úst.

Abych to zkrátil, chvíli jsem se s ním hádal o tom, že monitor **nebyl upatlaný**, že jsme ho jen vyndali z krabice a po zjištění, že nemá DVI zase do krabice vrátili (informaci o tom, že ochranná fólie už byla mezitím v koši, jsem mu nepodal, neb jsem se to od Honzy dozvěděl až poté).

Nakonec jsem souhlasil se snížením ceny o 150 Kč za vyleštění monitoru (který, mimochodem, upatľával při obhlídce také servisák A).

Následně jsem upřel svou pozornost k servisákovi B a k Honzovi. Servisák už byl celý rudý a neustále opakoval, že tu grafickou kartu nepřišroubuje, protože **chyba není na jejich straně, ale na straně PPL**. Ta s krabicí, ve které byl PC, někde prý musela fláknout a tím prý způsobila vypadnutí grafické karty z patice.

Servisák B prohodil rádoby řečnickou otázku: "Vy si myslíte, že bychom vám prodali PC, kde by takhle poletovala grafická karta?". Já jsem si v duchu odpověděl "**Proč ne? Shit happens.**"

Nutno podotknout, že papírová krabice nebyla nijak poškozena. Na tom stála naše obhajoba. Kdyby s tím PPL třískl tak, že odpadne grafická karta z patice desky, asi by to bylo vidět na té krabici. Leč nebylo. Úplně bezvýsledně jsme argumentovali, že my jsme si PPL nenajali, my jsme tam tu grafickou kartu ledabyly nepřimontovali, my jsme si sami do telefonu neříkali, ať s tím přijedeme, že nám to přišroubují atd...

Po více než půl hodině dohadování, kdy nám bylo doporučeno (po několikáté), abychom zavolali na PPL, stěžovali si tam a sepsali protokol a až pak se tím bude Mironet zabývat, to skončilo úžasnou Honzovo větou: "**No, já vám rozumím, ale vy mě stále ne!**" Poté se zvedl i s PC a odešel z místnosti.

Zatímco já jsem čekal ve stejné místnosti na vystavení dobropisu, Honza šel volat do PPL na chodbu. Při čekání jsem si prohlížel **dobací list**, kde byl **protokol o montáži PC**. Všiml jsem si, že chybí podpis u políčka **ODHLUČNĚNÍ**. A to jsem si ho objednal!

A tak to ukazují servisákovi A. Ten na to kouká, zkoumá a pak někoho volá. Mezitím jsem to ještě ukázal servisákovi B. Ten také kouká, zkoumá a něco mumlá a pak říká, že servisák A už někoho zavolal, ať si počkám.

Tak jsem čekal. A to se už dostávají na řadu další návštěvníci servisní místnosti Mironetu. Dva mladíci přinesli notebook Toshiba se slovy: "**Něco v tom rachtá, jakoby tam byl nějaký šroubek nebo něco zlomenýho.**" Prý ho koupili před pěti minutami. Napadá mě, že by byl dneska den uvolněných součástí? Servisák C (ano, to je další borec) se ptá, co s ním dělali. Tak jsem prohodil, že oni nic, že za to může samozřejmě zase špeditér. Nikdo se nezasmál. Kromě mě.

Po dalších patnácti minutách máme jasno o našem PC. **TEN POČÍTAČ NENÍ ODHLUČNĚNÍ!!! Ten počítač (tento model) totiž NEJDE odhlučnit.**

A koho to trápí? Nikoho. Oni mi prodali PC, ke kterému jsem si objednal odhlučnění, bez odhlučnění. A neřekli ani popel! Kdybychom tam nejeli s upadlou grafickou kartou, máme **neodhlučněný počítač, který jsme koupili jako odhlučněný**. A třeba bychom na to ani nepřišli.

Po tom našem dohadování o upadlé grafické kartě, o upatlaném monitoru a PPL, tak o odhlučnění už nediskutovali, stáhli ocas a slíbili, že **jakmile jim předáme protokol od PPL, dostaneme nově postavený odhlučněný počítač.**

To už jsme nemohli moc zdržovat smích, protože tohle se prostě může stát jen u nás. Poslední kapičkou před zhroucením ze samého smíchu bylo to, že když jsem chtěl vrátit peníze na dobropis za monitor, **panáček u pokladny neměl drobné**. Museli jsme tedy čekat na to, až se uráčí přijít jeho kolegyně. Tu jsem ovšem 5 minut před tím viděl zajít s nějakým jiným kolegou někam dozadu. Oba měli rozjařenou náladu. Když jsem prohodil, že to se tedy načekáme, panáček u pokladny nás uklidnil, že to trvat dlouho nebude, maximálně **tři** minuty. A opravdu. Za 3 minuty se objevila slečna. Už však nebyla rozjařená, ale pořádně vypruzená. Kdo ví, co tam vzadu vlastně dělali a jestli se jim to povedlo. **Naštěstí měla drobné.**

Toto celé trvalo 1,5 hodiny, přátelé. Ve dvou lidech to znamená 3 hodiny **neproduktivního času!** Kdybych to vynásobil hodinovou sazbou, měli bychom mít ten monitor skoro zadarmo.

A teď je otázkou, jak dopadne sepisování protokolu s PPL. Oni budou tvrdit, že s tím netřískli, že jsme si to měli zkontrolovat hned a že se musíme obrátit na prodejce. A jsme tam, kde jsme byli. Uvidíme. Pokračování tedy příště.

AKTUALIZOVÁNO 3.3. 2009 13:35

Telefonát do servisu Mironetu. Panáček na druhým konci drátu **VŮBEC NIC NEVĚDĚL**. K té objednávce nebylo nic připsáno, žádné informace o reklamaci PPL, o naší diskusi minulý týden v pátek, o neodhlučněném počítači, který prodali jako odhlučněný ani o tom, že měli v pondělí připravit nový **odhlučněný** počítač... Takže zjistí a zavolá zpět.

AKTUALIZOVÁNO 3.3. 2009 14:00

Ozvali se mi za krátko a sdělili, že je vše ok, mám si přijet a že nové PC je už ready. Jen na něm nejsou nainstalovány Windows XP, protože ty jsem si mezitím odvezl s tím předešlým PC. A ještě přidali informaci, že ten předchozí počítač neprošel nějakou poslední fází montáže (!) a proto na něm také nejsou nainstalovány Windows XP. Tak pokud tou "poslední fází montáže" myslel utáhnutí šroubku u grafické karty, tak pak už je mi jasné úplně vše. :-)

AKTUALIZOVÁNO 3.3. 2009 20:30

Druhý pokus vyšel. Dostali jsme nové PC výměnou za to porouchané a neodhlučňené. Překvapivě i po zapnutí se počítač rozeběhl a nyní už v něm tluče srdce Windows XP. Doufám, že tímto celá Mironet story končí. Happy endem. Díky všem zúčastněným.

Otevřený dopis Jiřímu Paroubkovi, aneb konec politické korektnosti

20.04.2009 07:17 Rubrika: [Pel-mel](#)

(následující řádky jsou drastické, odvedte děti od monitorů)

Vážený pane inženýre Jiří Paroubku,

neustále se zamýšlím nad tím, jestli konání Vaše a konání ČSSD v posledních dnech (vlastně měsících a možná i letech) je založeno na chladném kalkulu, nebo se necháváte nést proudem. Proudem doby, svých spolupracovníků, či vás tolik ovlivňují čísla výzkumů veřejného mínění. Nechce se mi věřit, že to, co děláte, děláte za plného vědomí. Nebo dokonce, že tomu z nejhlubší duše věříte. V každém případě to, co jste udělal České republice naposledy vás odsouvá do **role vlastizrádce**.

Za vlastizradu se v některých státech světa ještě popravuje. Štěstí, že u nás máme mírumilovné demokratické uspořádání. Štěstí pro vás, pane Paroubku. Jinak už byste byl zlyňčován. Za co? Za to, že nám děláte ve světě **ostudu!**

Vaše snahy o vyslovení nedůvěry vládě jsem sledoval s pocity, které bych vyjádřil asi tak, že když si ČSSD myslí, že vláda je špatná, ať se klidně snaží ji sestřelit. Máte na to plné právo. Možná je to pro vás dobrý marketing. Možná vás to baví. Možná chcete ke kormidlu. Toto vše se **dá pochopit**.

Ale nepochopím, proč jste sestřelením vlády **během našeho předsednictví**, kdy se na nás dívá celá Evropa, **odsunuli Českou republiku daleko na východ**. Dost možná až daleko za Ukrajinu. Uvědomujete si vůbec, že jste tím **vykydl kýbl hoven i na naše hlavy?** Uvědomujete si vůbec, co jste udělali? Uvědomujete si, že ve snaze o uspokojení svého ega jste z nás udělal úplný **kretény?**

Navíc, ve včerejších Otázkách Václava Moravce jste prohlásil, že "**vy jste vládu neshodil**". Ne, vy sám ne. Ale vaši kolegové z ČSSD (plus dva volové a dvě krávy). Ale vy za to zodpovídáte! **O Vás se bude v**

učebnicích psát jako o tom, kdo poškodil relativně dobré jméno republiky ve světě. Myslel jsem, že vám jde o víc, než o toto smutné označení.

Minulý týden mi psal jeden student z nedalekého zahraničí, který u nás byl před několika lety na praxi. Psal, že je docela vtipné jak jsme si podřízli větev a ptal se, co se to u nás děje. Jestli je to finanční krizí, nebo jsou naši politici tak **hloupi**. Bohužel jsem mu musel odpovědět, že správná je ta druhá varianta. Naši politici - zejména v řadách ČSSD - jsou hloupi, egocentričtí a ve své malosti si ještě libují.

Pane Paroubku, i kdyby tato vláda byla sebešpatnější, myslíte si, že by se svět zhroutil, kdybyste ji nechal na pokoji alespoň konce předsednictví? Myslím, že kdybyste k voličům přišel a řekl - "**chtěli bychom shodit vládu, ale počkáme, až skončí předsednictví, nebudeme přece prát naše špinavé spodky na veřejnosti**", získal byste u voličů víc bodů. Jenže to jste neudělal. A doufám, že za to jednou tvrdě zaplatíte.

Naopak. Postavil jste své voliče (a já k nim naštěstí nepatřím) do role těch ušlápnutých, malých a sebestředných hovad, jako jste vy.

Poškodil jste dobré jméno České republiky. Udělal jste to navíc před příjezdem amerického prezidenta. Udělal jste z nás opice, který sice už slezli ze stromů, ale pořád si ještě banány při loupání přidržují nohama a přitom si lížou vlastní kulky. Nevnímaje, že se na ně dívá celý svět.

Pane Paroubku, doufám, že to vašim voličům rychle dojde a minimálně v dalších 5 letech se na vás vyserou. Za to, co udělala ČSSD byste se měli přesunout do politického kompostu. Sraček, do kterých jste nás dostali, tam budete mít až dost.

Pane Paroubku, vaše kecy o tom, že vláda byla špatná, že voliči si myslí totéž co vy, jsou naprosto zcestné. Lhostejno, zda nalevo či napravo smyšlející člověk, každý si myslí totéž - potopili jste nás!

Zkuste se zamyslet nad tím, co byste si řekl třeba o Rakousku nebo Polsku, kdyby během jejich předsednictví skadla vláda. Asi by to nic dobrého nebylo. První, co byste vyslovil by bylo, že jsou to **diletanti**. Ano, tak by to zcela jistě bylo. U nás jste těmi diletanty vy! Pochopte to už konečně!

Pane Paroubku, vyzývám vás: **Zmizte někam hodně daleko, zabouchněte za sebou dveře a už se nevracejte.** Pokud vám jde o naši zem, uděláte tím mnohem více, než když tu budete dál kydat hnůj a zasmrádat českou politickou scénu.

Děkuji.

Vyhráli jsme Tajný závod

18.05.2009 17:33 Rubrika: [Ze života](#)

Tohle si prostě nemůžu nechat pro sebe. Tajný závod je akce, kterou pořádá jedna nejmenovaná partička lidí (reklamu jim dělat není nutné, zájemců je vždy víc, než kapacita) a který spočívá v popojíždění autem, luštění šifer a plnění úkolů na jednotlivých stanovištích. Včera jsme ho jeli už potřetí. **A VYHRÁLI!** Startovalo přes 30 týmů a závod byl lehce zaměřen na vesmírnou tematiku.

Poprvé před dvěma lety jsme skončili na výborném 7. místě. Druhý náš start dopadl o něco hůře (11. místo) a včera jsme ukořistili 1. místo. Nečekaně, i když zejména v poslední fázi závodu jsme už pomýšleli na to, že by to mohla být první desítka a možná i první pětka.

O závodu

Nejprve pár slov o závodu jako takovém pro toho, kdo si myslí, že jsme někde závodili poršákama a porušovali předpisy. Závod je založen na tom, že čas dojezdu do cíle (kromě toho, že se musí dorazit do stanoveného limitu) není rozhodující.

Závod tedy spočívá v tom, že je 9 stanovišť vzdálených od sebe od zhruba 15 do 50 km. Na startu a pak na každém stanovišti dostane každý tým nějakou šifru, kterou musí rozluštit, aby se mohl vydat dál. Výsledkem šifry je totiž popis nebo souřadnice dalšího stanoviště. Když si tým neví se šifrou rady, může využít 3 nápovědy (každá znamená určitou bodovou penalizaci), přičemž první nápověda je většinou naprd, druhá možná někdy pomůže a ve třetí už je přímo jméno nebo souřadnice dalšího stanoviště.

Kromě toho na každém stanovišti se plní nějaký úkol. Buď je to hádanka, nebo něco sportovního, dovednostního nebo nějaká vědomostní záležitost. Za tyto úkoly se získávají body.

Cílem je, posbírat co nejvíce bodů na stanovištích, najet co nejméně kilometrů a získat co nejméně trestných bodů za nápovědy (případně další penalizace).

Tentokrát, stejně vlastně jako vždy, jsme jeli ve složení E, H, H, S.

Jaké byly stanoviště

Nebudu popisovat jednotlivá stanoviště, ale pro představu jen namátkou. Tento závod byl zaměřen spíš pro kluky. Jezdilo se s **malou ještěrkou** (s cílem přemístit v časovém limitu co nejvíce palet), udusávala se hlína **žábou** (slalom pneumatickým dusadlem, opět v časovém limitu), **řídil se tahač** (opět slalom), ale také se skákalo na **trampolíně** nebo se objelo kousek **přehrady** na motorové pramici (jeden tým jí prý dokonce potopil) nebo se běhalo v lese s nosítkama s jedním členem posádky a řešily se matematické či slovní úlohy rozmístěné v prostoru lesa.

Myslím, že zábavy se užilo dost a dost. Namátkou ...

- Na stanovišti, kde jsem já s Honzou nesl Soňu na nosítkách, bylo ještě trochu vlhko a tak byla jen otázkou času, kdy s sebou (tedy se Soňou) švihneme. Když jsem zakopl (byl jsem vzadu) o kámen, šly nosítka dolů tak rychle, že jsem se jich nestihl pustit a šel jsem tlamou rovnou k zemi. Naštěstí jak Soňa, tak moje hlava dopadly mimo kámen, jinak bychom asi ta nosítka potřebovali doopravdy
- Ke stanovišti Saturn nás vedla navigace sice asi nejkratší, ale zato nejhorší cestou - Hummer by měl radost, leč naše vesmírné plavidlo letělo moc nízko a tak jsme čas od času brnkli o nějaký ten šutr. Na místě nás pak čekalo překvapení v podobě úkolu, kdy jsme měli vyndat ze 3 kýblů ztracené součástky vesmírného plavidla. Ehm. V prvním kýblu byli **červi a někde pod nimi ta součástka**. V dalších kýblících jsme nevěděli co tam je, neboť jsme do nich neviděli. Co tam asi tak může být, když v tom prvním byli červi? Brrr. Ještě že jsme byli vybaveni gumovými rukavicemi. Vybral jsem si druhý kýbl a Helča třetí. Soňa "šla" do červů. Nakonec statečně. :-)) Když jsem si tak šmátral v tom svém, říkal jsem si, že to bude něco křehkého, cvrčci, nebo tak něco. V posledním se hýbalo několik větších tvorů - prý něco jako slimáci.

Nakonec jsme všichni součástku vytáhli a konečně se dozvěděli, co bylo v těch dvou kýblících. V tom třetím, kam se vrhla Helča, byly piliny a bílé **myšky** a v tom mém... ehm ... pouze **jehličí**. Ještě, že jsem měl ty rukavice, jinak by mě to mohlo popíchat. :-)

- Řízení kamionu Soňu úplně rozpálilo. Jednak tím, jak jí to docela šlo, ale hlavně tím, že asi pořadatelé zapomněli vypnout vyhřívání sedadla.
- Udusávání hlíny pneumatickým dusadlem (ukázka něčeho podobného [zde](#)) byla docela dobrá masáž. Asi proto obsluha stanoviště pořizovala videozáznam. Honza se chopil "řídítek" a já měl za úkol se z druhé strany pouze držet a hlídat, aby to nespadlo. Ale z nějakého důvodu jsem měl pocit, že se s tím Honza moc namáhá a neleze mu to vpřed, tak jsem to také táhnul (šel jsem pozadu). Jenže jemu se to zapíchávalo do země, takže zase táhnul k sobě, aby to trochu narovnával. Říkat si něco navzájem v tom kraválu nešlo. Tak jsme se celý slalom takhle pěkně přetahovali. Na cílové rovince, jak jsem celou dobu couval, tak jsem musel být rozkročený, aby to neudusalo taky moje nohy. Občas jsem ale v zápalu boje cítil, že mi to dusadlo brnklo o botu, ale měl jsem to **plně** pod kontrolou. Když jsme dodrncali do cíle, obsluha měla vykulený oči a pronesla něco jako "*ty tvoje nohy, myslel jsem, že ti je to veme, až jsem z toho přestal natáčet*". Jak říkám, měl jsem to pod kontrolou. Ale asi to muselo být dost těsně, protože mi to rozvázalo tkaničku. :-)

A jaké byly šifry

Vzhledem k tomu, že jsme nepotřebovali (kromě jedné) žádnou nápovědu, šifry byly docela jednoduché. Tedy pro nás. Jak se pak v závěru ukázalo, ne všichni si s tím poradili tak lehce jako my. Pár střípků:

- První šifru jsme luštili někdy kolem půl desáté ráno - než jsem se rozkoukal, kolegové (myslím, že Honza) už našli správný klíč a za chvíli bylo rozlušťeno. Výsledkem byly GPS souřadnice. Jak se nakonec ukázalo, **skoro** všechny šifry po rozluštění vydaly GPS souřadnice dalšího stanoviště.
- Zajímavá šifra nešifra byla disketa. Na stanovišti s kýblema (viz výše) jsme dostali nikoliv papír se zadáním šifry, ale disketu. Někde na ní musí být další souřadnice. Notebooky jsme sice měli, ale disketovou mechaniku? Ani náznakem. Jak se večer ukázalo, některé jiné týmy se jí pokusili přečíst v počítači (jeden tým tuším hlásil, že s ní dorazili až na obecní úřad). My jsme na to po chvíli váhání šli hrubou silou a během 2 minut bylo rozlušťeno. Způsob ale prozrazovat nebudu.
- Další šifra nás pobavila asi nejvíc. Dostali jsme papír, kde bylo několik řádků zaplněných kódy typu **1/3/2/6 a k tomu noviny**. Hmm. Napadlo mě, že to je určitě **číslo stránky / číslo článku / číslo řádku / číslo písmena**. První dva kódy daly písmena "č" a "t". A protože GPS souřadnice v této oblasti začínali na **14**, řekli jsme si, že v šifře je zakódován slovní zápis souřadnic - tedy **čtrnáct** ... Jenže už třetí písmeno nesesedělo. Tak jsme zkoumali a zkoumali a zkoušeli ten klíč k šifře modifikovat. Nějak to stále nesesedělo. Pak jsme zjistili, že některé kódy se opakují. Řekli jsme si, že prvních 7 kódů je slovní přepis číslíce 14 (čtrnáct). Z toho jsme tedy postupně odvodili úvahami další kódy a další číslíce až jsme to rozkódovali celé. Poté, co jsme si to několikrát ověřili, jsme **došli k závěru, že noviny tam byly pouze kvůli zmatení** a že náš postup byl správný. Tím spíše, když jsme podle vyluštěných souřadnic našli další stanoviště.
- Zuby jsme si ale vylámali na průjmu. Na jednom ze stanovišť jsme dostali text asi 6 řádků, který popisoval, jak nějaký **vladař měl průjem, že se nemohl ani hnout ze svého sídla a že jednoho dne to přestalo**. Jak z tohodle dostat GPS souřadnice? Těžko! Zkoušeli jsme googlit různé variace **vladař a průjem**, nebo **král a průjem**, nebo **sídlo, král, průjem, příbram** s představou, že nám google nabídne nějaké místo v okolí Příbrami, kde se nějakému králi

přihodilo něco s průměm. Všechno špatně. Nakonec jsme to vzdali a postupně odkryli všechny nápovědy a vydali se na další stanoviště.

A jsme v cíli

Kromě jedné šifry (té s tím průměm) jsme všechny vyluštili bez nápovědy. Většina z nich byla matematicko-logická takže nám to šlo. Některé tak rychle, že i nejrychlejší procesor od Intelu by se styděl. Do cílového stanoviště jsme dorazili jako **první**. To nás příjemně překvapilo, ale ještě to neznamenal, že budeme celkově první. Počítají se body, nikoliv čas dojezdu do cíle. A tak jsme se dali do řeči s organizátorkou.

Začali jsme jí popisovat naše problémy s **průměm**, o tom, jak jsme tuhle šifru prostě nedali. Dozvěděli jsme se, že místo, které měl příběh o vladaři naznačit, jsme mohli najít na mapě. Jmenovalo se **královská stolice**. Jasně, vladař, průměm, Jenže v našich mapách to místo prostě takto pojmenované nebylo. (až doma druhý den jsme se podívali na digitální turistickou mapu, kterou jsme s sebou měli na CD a tohle místo !!! tam bylo po vyzoomování skoro **uprostřed** a ještě zvýrazněné žlutě!!!). Ježe mrknout se na to CD nikoho z nás během luštění nenapadlo.

Další legrační okamžik nastal, když jsme prohlásili k šifře s těmi novinami "*a ty noviny, ty tam byly jen kvůli zmatení, že jo?*" **Ne, vy jste to vyluštili bez nich?!** Prohlásila organizátorka. Ano. Tomu se říká **hrubá síla**. :-) A už víme, proč nám ta šifra nesesedla. Kód 1/3/4/7 nebylo **číslo stránky / číslo článku / číslo řádku / číslo písmena, ALE číslo stránky / číslo článku / číslo odstavce / číslo písmena**. Mno jo, stane se. Občas se i šifra musí znásilnit.

Vyhodnocení

Pro diplomy si postupně chodily jednotlivé týmy od nějakého 30. místa dolů. My jsme byli docela klidní až do 10. místa. Věřili jsme, že opět budeme v první desítce. Super. Šesté místo a my stále nebyli vyvoláni. Tak budeme 5. (to byl můj tip). Zase nic. A když přišlo 4. místo, byli jsme si jistí, že budeme mít bramboru. Zase nic. Třetí, nic. A konečně. Poslední dva týmy, které ještě nevyvolali, jsme byli my a tým, který jezdí už 10 let a který kromě jednoho prvního místa je stále druhý. Jsou to fakt zkušený harcovníci. :-) Takže jsme druzí, to je jasný.

Organizátor nás napíná. A vyhlašuje druhé místo. Nejsme to my!!! Oni jsou **zase druzí**. Ty vole, **my jsme to vyhráli**. Ve filmu by teď začala hrát ta vítězná hudba, kamera by začala děj přehrávat zpomaleně. Vítěžové jsou v tranzu, celý sál tleská. Ovace. Radost. Jsme to my! Hurá. We're the champions ... Následuje potřásání rukou, focení, předání diplomů a vítězných triček, a taky předání **nablýskaného červeného sportovního auta** značky **Peugeot**. Krásný.

Děkujeme!

Konec jachtění aneb návrat do reality

15.09.2009 08:37 Rubrika: [Ze života](#)

Jachta a s ní celá dovolená obrazně řečeno odplula kamsi za obzor, zůstal jen drobný spánkový deficit a pocit, že to bylo krátké a hrozně rychle to uteklo.

Počasí s námi sice hrálo nějakou nám neznámou divadelní hru, ve které se střídaly obrazy idilické španělské telenovely **prosluněné řeckým sluncem** s dramatickými kusy, které můžeme nazvat třeba **Duj větríčku duj, víc než 7 Beauforta je fuj**, ale bylo to parádní, nové a taky trochu dobrodružné.

Ze třech foťáků máme skoro jedno DVDčko fotek a videí, takže pokud se k tomu někdy dostanu, snad bych sem mohl nějaký stručný výběr dát. Nyní snad postačí, když uvedu odkaz na fotogalerii přímo majitelů jachty [zde](#). Na obrázku je sice starší typ, ale co do velikosti a vlastně i podoby je to identické s tím, na čem jsme se plavili.

Místo působení byly **řecké ostrovy (Kyklády)** s tím, že se vyjíždělo z **Parosu** a přes další ostrovy se doplulo po cca týdnu do **Athén**.

Nejdřív bylo počasí jako vymalované. Tedy hlavně teplo a sluníčko, vítr nebyl žádný, takže se plulo na motor. Ale koupání přímo z lodi uprostřed moře nebo skoky přímo z paluby do vody jsme si v prvních dnech docela užili. Zajímavé bylo taky "tlakové mytí", kdy se člověk chytil lana za lodí a nechal se táhnout. To bych před tím nevěřil, kolik odporu klade voda už při rychlosti 3-4 uzly. :-) Při vyšší rychlosti už by to bylo i s vyplachem dutin, takže jsme nezkoušeli. :-)

První plachtění (tedy bez motoru, zadarmo jen na vítr) jsme si zkusili hned druhý den, kdy se zvedl vítr (odhadem na [7 - 8 Beaufortovy stupnice - převodní tabulka zde](#)), tak jsme roztáhli plachty a následně mělo poprvé šest členů posádky (kapitána nepočítám, ten to zná jako vlastní boty) šanci si zkusit plachtit. Ač kapitán stále opakoval "**větre se ta jachta nepřeklopí**", v prvních minutách, kdy se jachta naklonila tak, že sem tam už i nabírala na levoboku vodu na palubu (odhadem 30 stypňů? nevím...), jsme mu to moc nevěřili. Náklon lodi v rychlosti **8-10 uzlů** je opravdu úžasný zážitek.

Pak se začalo počasí poněkud "kazit", což znamená, že sluníčko se stydělo vylézt a vlastně až do konce plavby foukalo celkem slušně (až na pár krátkodobých výjimek). Takže pro jachtění počasí docela dobré. Jen s tou malou pihou na kráse, že dva dny foukalo tolik, že nás to uvěznilo na jednom z řeckých ostrovů (**Thinos**). Takže další (delší) příležitost se porozhlédnout a udělat výlet. Kromě jiného nahoru na horu, kde byla zima, mlha, fučelo a vypadalo to tam spíš jako v [Norsku](#).

Ač jsme z počasí byli maličko rozpačití, protože klasický azúro ve stylu **koupání a opalování se** zejména v druhé půlce pobytu v Řecku nekonalo, celkově to lze hodnotit jako "**úža dovča**" a zcela jistě zase další top z našich dovolených. Alespoň mohu-li mluvit za sebe.

Na dotaz, zda to houpalo odpovídám - **ano a někdy docela dost** (a to i v noci). Ale za dva tři dny jsme běžné menší houpání ale už moc nevnímali, naopak se nám začala houpat pevnina - zejména uzavřené místnosti jakými byly supermarkety, toalety apod. Prostě paráda. :-)

Řekové jsou pohodáři, takže tento krátký exkurz do uplynulých necelých 14 dní uzavřu mottem celé této akce (původně replika jednoho Řeka jedné dvojici naší posádky):

Don't panic, you are in Greece

Jo a **VELKÝ DÍK PATŘÍ ZEJMÉNA NAŠEMU SKVĚLÉMU KAPITÁNOVI HONZOVI!!!** Kromě naprosto bezchybného profi kapitánování a zajištění pronájmu lodi (btw, nákupní cena té lodi je v přepočtu 10 mega Kč) jsme ocenili spoustu informací, které nám k tomu přidal. A to nejen o lodi a plachtění (třeba co je to **vratiplachta**, **kosatka**, **housle**, [Beaufortova stupnice](#) etc.), ale také o kykládských ostrovech jako takových.

Bylo to fajn, **posádka výborná** a rozhodně se nebudu bránit si to zase někdy zopakovat. :-)

PS: Neblinkal za celou dobu nikdo, ač to někdy houvalo fakt pořádně.

Další tajný závod - tentokrát s prefixem geo

21.09.2009 10:24 Rubrika: [Ze života](#)

Nedávno jsem tu psal o našem velkém úspěchu na [Tajném závodě](#), který jsme vyhráli. O víkendu jsme se zúčastnili další podobné akce (pořádané někým jiným) - [3. Tajný geozávod - po stopách Golema](#). Tentokrát jsme ho nevyhráli, ale ze 44 týmů jsme se umístili na **10. místě**. Nutno sebekriticky podotknout, že jsme měli na víc, ale mohu-li soudit podle sebe, tak já jsem s výsledkem spokojen. Jaký je princip tohoto závodu jsem popisoval [minule](#), tento byl velmi podobný, takže jen pár postřehů.

Celý děj závodu se točil tématicky kolem **Golema** s židovskou tematikou. Například jedno z posledních stanovišť obsahovalo test na židovské téma. Bohužel jsme zde nemohli použít ani telefon, ani jiné pomůcky (google), tak jsme do toho šli hrubou silou. Naopak Google se hodil při určování hlášek z filmů. V minulém závodě byly také hlášky z filmů, ale tyto nám přišli mnohem těžší. To možná proto, že byly povětšinou ze starších filmů, které nemáme naposlouchané tolik jako třeba novější Pelíšky apod.

Zajímavá stage byla ve **Strakonících** u soutoku **Otavy** a **Mlýnské stoky**. Tam jsme měli přenést z řeky vodu do kelímku vzdáleného asi 12 metrů od břehu, ale nesměli jsme použít nic jiného, než vlastní tělo. Ehm, tak jako ostatní i my jsme zjistili, že lepší než dlaně je **pusa**. Náhodní kolemjdoucí asi museli pukat smíchy, když viděli skupinky lidí, co nabírají vodu z řeky do úst (mimořádně, voda byla sice taková žlutá, ale jinak čistá) a plivou ji do kelímku.

Na dalším stanovišti pro změnu byly úkoly pro 3 lidi v týmu. Jeden dostal vědomostní test, jeden skládal skládačku a jeden si měl zapamatovat jednu repliku ze známého filmu a tu pak přeříkat obsluze stanoviště. K poslednímu úkolu jsem se přihlásil dobrovolně, neb jsem si říkal, hlášky z filmů nejsou pro mě problém, jdu do toho.

Když jsem ovšem viděl, co si mám zapamatovat, polil mě pot. Celá věta zněla takto:

**Jamalalicha? Jamalalicha. Jamalalicha, i paprtála
Achánu, achánu, achánua
Džalala, džalala a paprtála. Tasamarta, zliča, zamáz, pisturti
Patláma, patláma, patláma a ... žbrluch!**

Jak jsem se dozvěděl později, zbytek týmu se za mé nepřítomnosti shodl na tom, že tam poslali "toho pravého", který neudrží myšlenku ani při přesunu z jedné místnosti do druhé. Já jsem ale překvapil, po cca 10 minutách jsem si to celé **zapamatoval a správně odříkal!**

Nebyl to tenhle Arthur Dent, byl to jiný Arthur Dent, který se také jmenoval Martin. Náhoda. :-)

Přesun na poslední stage a pak do cíle se nesl ve znamení opravdového závodu. Na okrese, kde by se normální řidič bál jet 90, my uháněli 130. Měli jsme limit pro dojetí do cíle 18:45. Dojeli jsme v 18:45. Prostě **ani minutu nazmar**. V cíli jsme se povozili na laně jako cliffhanger, srovnávali bedny zavěšení na laně a nebo ve dvojici ručkovali po laně z místa A do místa B.

Na závěr dorazil gulášek, buřtíky na ohni, pivečko a **vyhlášení výsledků**. A poté jsme se už normální rychlostí přesunuli do Prahy, do Podolí, do lékárny ... ale to už je zase jiná pohádka.

Pořadatelům tohoto [3. Tajného geozávodu](#) patří veliké **PODĚKOVÁNÍ!**

Zase něco ze života, aneb když kovářova kobyla chodí nahatá

08.10.2009 22:01 Rubrika: [Neternity](#)

Za pár týdnů máme sraz se střední školou po hafo letech (fiftýn). A tak abych nemusel odpovídat na otázku "*Hele, co teď vlastně děláš?*", řekl jsem si, že odpovím v předstihu a online. Myslel jsem si, že to vyřeší profil na [Facebooku](#) a v síti **LinkedIn**. Jenže ti, kteří se mě ptají, tam většinou nejsou. A tak jsem si uvědomil, že jsem na čas úplně vynechal blog jakožto informační médium. Jak je vidět z četnosti příspěvků, moc času na psaní nebylo (a není). A přitom témat by bylo víc než dřív.

Děláme webové aplikace

Už je to poměrně dávno, co mi přes ICQ psal bývalý kolega: "*Jak to jde v Neternitách?*". Tehdy jsem si uvědomil, že Neternity se dá číst i jako množné číslo. Ale není tomu tak.

Neternity není v množném čísle. Je to ta firma, ta společnost, ta Neternity. Ta zábava. A ta práce, kterou ne vždy jde nazvat prací (bráno z pohledu toho, kolik času tomu věnuju), se jmenuje **[NETERNITY GROUP spol. s r.o.](#)** Pro některé z těch, kteří tohle čtou, to není úplně neznámé jméno a těm se předem omlouvám za nošení dříví do lesa.

Kdo má zájem nechť si vše potřebné najde na našem [webu](#) (ano, už máme skoro hotovou novou verzi...). Rozhodně nechci tento blog znásilňovat a dělat z něj prodejní kanál. Ale občas o své práci prostě napíšu. Dělal jsem to dřív, budu to dělat dál.

Za poslední třičtvrtěrok se toho docela dost změnilo - například to, že jsme se přestěhovali do jiných prostor a postupně se rozmnožujeme (raději se neptejte jak :-). Věnujeme se **výrobě webových aplikací a stránek, CRM systémů, intranetů, extranetů a e-shopům**. S tím jde ruku v ruce i správa serverů a samozřejmě nemohou chybět marketingové aktivity na internetu, SEO, SEM a TAM a zase zpět.

Půlrok nabitý událostmi

Za uplynulý cca půlrok jsme toho vyprodukovali poměrně dost. Namátkou jsme v posledních měsících spustili:

- novou verzi aplikace **Extranet Euroskopu** (interní systém, čili bez odkazu, pouze náhled [zde](#)) pro Úřad vlády,
- [Dotační vyhledávač pro Českou spořitelnu](#),
- **Intranet Strany zelených** (interní aplikace, čili bez odkazu, náhled [zde](#)),
- [Národní park Šumava](#),

- plus k tomu [rezervační systém pro splouvání Vltavy](#) (též pro NP Šumava),
- **CRM systém pro Lázně Františkovy Lázně** (interní systém, takže bez odkazu),
- [Geosan Group](#)
- a v neposlední řadě srdcová záležitost - [Dobry skutek v.2.0.](#)
- ... and much more.

Některé ty věci jsou docela rozsáhlé záležitosti, které se sice tak netváří, ale práce, potu, odříkání a v mnoha případech i šibeničních termínů bylo docela dost. Znáte to ... stále času dost a najednou kvapík. Jo, jde to, ale vysvětlujte to doma. :-)

Všechno to vyrábíme a provozujeme na vlastním univerzálním redakčním a publikačním systému **Atrium**. Systém (většinou ve verzi 2.0.x) je nasazen dnes na desítkách aplikací a v jeho administračním rozhraní dnes pracují desítky (možná už i pár stoveček) uživatelů (já jsem jedním z nich :-). O počtu vygenerovaných stránek ani nemluvě.

K tomu všemu si ještě trochu hrajeme a vyvíjíme **univerzální flashový multimediální přehrávač pro webové stránky**. Umí přehrávat nejen **flv video**, ale také audio (mp3) a dokáže i slideshow obrázků. A nebo jejich libovolnou kombinaci audio-foto-video. K tomu je skinovatelný, umí **pracovat s reklamou**, s titulky a má mraky nastavení. Některé variace jsou vidět na serverech [video.ihned.cz](#), [eurosokop.cz](#), [respekt.cz](#). No a připravujeme k tomu jednu specialitku, ale ta je zatím ve vývoji.

Starší verzi 1.4 lze stáhnout na [Slunečnici](#) a novější 1.5 právě testujeme.

A ta nahá kobyla ...

Samozřejmě mluvím o našem webu, ale také o webu k Atriu a také k flashovému přehrávači. Web Neternity je dva roky starý a nevyhovující a weby k Atriu a přehrávači ještě nejsou vůbec. Není to dobré, radost z toho nemám a ač jsou prvně dva jmenované weby v podstatě hotové po technické stránce, chybí jim ještě část obsahu a nějaké finesky. Ale jsme dřiči a jsem si jist, že brzo spatří světlo světa.

To by bylo pro dnešek všechno

Dlouho jsem se přemlouval, abych tento úvodní text, toto krátké intro, napsal. Nedávno jsem se probíral starými papíry a našel jsem historické záznamy o tom, jak vznikalo jméno Neternity a jaké byly alternativy. Ale o tom třeba až příště.

Pane, nechcete si sednout

26.10.2009 19:23 Rubrika: [Ze života](#)

Místo: tramvaj č. 22 z I.P. Pavlova směrem do Vršovic, ráno kolem 10:30. Půlku jednoho vozu zabíraly děti ze základní školy. Odhadem 2.-3. třída. Stojím, držím se madla. V tu chvíli na mě někdo ze zadu jemně klepe. A tam holčička ponášející naprosto odzbrojující větu: "**Pane, nechcete si sednout?**"

Nechci! Copak jsem nějaký dědula, co si musí sedat? Jasně, pro malé děti je třicátník už jednou nohou v důchodu, ale přeci jen ... by měly mít děti trochu soudnost, ne? Frackové nevychovaný. :-)

Pátý nový nárazník, aneb moje karamboly

12.11.2009 19:45 Rubrika: [Ze života](#)

První karambol, který jsem měl se svým současným autem, byl někdy v prosinci v roce 2002, kdy jsem napochodoval U Bulhara do Octavie prede mnou stojící. Odnesla to maska, světla a **přední nárazník**. A tím začala zřejmě temná éra předního nárazníku téhle Octavie

Celková škoda po nedobřždění byla bratru 42 tisíc.

Další rok, tedy zhruba 2003 jsem v jedné vesnici počítal hydranty, zapomněl zatáčet a opřel se do svodidel. Škoda nejen na **předním nárazníku**, ale i na další plechařině překročila 135 tisíc.

Pak byl chvíli klid. Až se jedna nejmenovaná milá osůbka rozhodla s týmž autem rozjet v křižovatce dřív, než projelo na hlavní jiné auto. A tak opět **předním nárazníkem** trochu pocuchala pravý bok projíždějící Felicie. Škoda tuším něco kolem 50 tisíc (kdyžtak mě oprav :-).

Následoval opět tak rok klidu. Jednou jsem takhle zaparkoval u McDonalda v Letňanech těsně u obrubníku. Bohužel tak nešťastně, že jsem se zahákl spodní hranou nárazníku za ten obrubník. Když jsem pak vycouvával, myslel jsem, že jsem předními koly v dólíku (kanál apod.) a netušil jsem, že jsem zaháknutý nárazníkem za tím obrubníkem. A tak abych vyjel z "toho dólíku", trochu jsem ... ehm ... šlápnul na plyn. Mno. Utrhl jsem pro změnu **přední nárazník**. Sice ne úplně, ale dlouhodobě se s ním jezdit nedalo. Škoda asi 8 tisíc.

A pátý **přední nárazník** jsem dostal dnes. Začalo to tak, že jsem byl asi před měsícem ve špatnou dobu na špatném místě. Konkrétně na křižovatce, kde svítila červená na semaforu. Což neviděla řidička auta blížícího se zezadu. Rána jako z děla a auto poposkočilo až k autu prede mnou stojícího. Zadní část auta na tom byla hůř (vyměněn musel být nárazník, zadní rám, kapota, zadní sklo - ta kapota se trochu hla, tak šla celá na výměnu) ale vpředu byl na výměnu ... wait for it ... **přední nárazník**. Celková cena opravy přes 80 tisíc, i s půjčovným náhradního auta přes 100 tisíc.

Takže shrnuto. Momentálně se mohu pochlubit **pátým** vyměněným a celkově **šestým** nárazníkem, který to auto má. Není to na zápis do Knihy rekordů? Za 7 let provozu. To je skoro jeden nárazník na rok. Tak často snad neměníme ani tonery v tiskárně. :-)

Napadá mě, že teď je ideální čas na prodej toho auta, neboť má nový: přední nárazník, přední sklo (vlítl mi tam asi kamínek či co), zadní nárazník, zadní kapota, zadní sklo a vnitřní plast kufru. A je umyté. Nechce ho někdo koupit?

Už mě ty výměny nárazníků nebaví, tak bych to radši už vyměnil za nový auto...

A to je zatím vše ...